

การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

THE DEVELOPMENT OF A SEXUAL HARASSMENT PREVENTION PROGRAM
FOR GRADE 4-6 AUTISTIC STUDENTS

ศิริฉันทย์ ชัยธรรมนาวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ปฏิญานี้พบนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF A SEXUAL HARASSMENT PREVENTION PROGRAM
FOR GRADE 4-6 AUTISTIC STUDENTS

SIRATHAN CHAITHORNTHANAWAT

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Doctor of Education (Special Education))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ของ

ศิริพันธ์ ชัยธรรณาวัดมนี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา มิตรานันท์) (ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร วิบูลพัฒน์วงษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาวัลย์ หาญขจรสุข)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
ผู้วิจัย	ศิริพันธ์ ชัยธรรณาววัฒน์
ปริญญา	การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนิตา มิตรานันท์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ระยะ โดยระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมฯ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูการศึกษาพิเศษที่ในโรงเรียนเรียนรวมในสังกัดกรุงเทพมหานคร 55 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ขั้นตอนที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลคือผู้เชี่ยวชาญ 8 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามฯ และบันทึกการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลปริมาณโดยสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ในระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมฯ ผู้ให้ข้อมูล 5 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือฯ วิเคราะห์ข้อมูลปริมาณโดยสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมฯ กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนนอกทิสติก 6 คน เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) คู่มือ 2) แบบประเมินผลทักษะ 3) สื่อและชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลปริมาณโดยสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการศึกษาประสิทธิภาพ และประสิทธิผล วิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา โดยผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันที่พบมากที่สุดคือ นักเรียนมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่สาธารณะ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือ การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเฉพาะบุคคล และแนวทางที่ใช้ควรสอนทั้งความรู้ เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ 2. โปรแกรมประกอบด้วย เป้าหมาย กระบวนการถ่ายทอด การดำเนินงาน การดำเนินกิจกรรม หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน การประเมินผล 3. โปรแกรมฯ มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) 80.56/85.83 และค่าประสิทธิผล (E.I.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.19

คำสำคัญ : นักเรียนนอกทิสติก, การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ, ประถมศึกษาปีที่ 4-6

Title	THE DEVELOPMENT OF A SEXUAL HARASSMENT PREVENTION PROGRAM FOR GRADE 4-6 AUTISTIC STUDENTS
Author	SIRATHAN CHAITHORNTHANAWAT
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Chanida Mitranun
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Siriparn Sriwanyong

This research aimed to develop a sexual harassment prevention program for grade 4-6 autistic students. The implementation process consisted of 3 phases: Phase 1, the study of the current situation, problems, and guidelines for program development, was divided into 2 steps: Step 1, the sample group was 55 special education teachers in government Bangkok metropolitan inclusive schools, using simple random sampling. Step 2, the informants were 8 experts. The research instruments consisted of a Questionnaire and Focus group recording form. Quantitative data were analyzed using statistics mean, standard deviation and qualitative analysis was used using content analysis. Phase 2, the program was developed by the target group of 5 experts. The research instruments consisted of a quality check form for research instruments. Quantitative data were analyzed using statistics mean, standard deviation, IOC, and qualitative analysis was used using content analysis. Phase 3, the program was tested and improved. The target group was 6 autistic students. The research instruments consisted of 1. Program manual, 2) Skills assessment form, and 3) a set of 4 Social studies books. Quantitative data were analyzed using statistics mean, standard deviation, program efficiency, efficiency index and qualitative analysis was used using content analysis. The results of the study found that The most current situation was students touching their genitals in public. The most problem was organizing activities suitable for individual needs. The recommended approach was to information, motivation, and develop behavior skills. 2. The program components included goals, processes, implementation, activities, learning topics in each plan, and evaluation. 3. The program had an efficiency (E_1/E_2) value of 80.56/85.83 and an efficiency index (E.I.) increased by 58.19 percent.

Keyword : Autistic student, Sexual Harassment Prevention, Students grades 4-6

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความเมตตากรุณา และความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิดา มิตรานันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ และชี้แนะแนวทางในกระบวนการวิจัยอย่างดีเยี่ยมมา

นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร วิบูลพัฒนะวงศ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาวัลย์ หาญจรสุข ในความกรุณาที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาเป็นคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ และให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและให้คำแนะนำอันมีประโยชน์ในการพัฒนาเครื่องมือในแต่ละระยะของการวิจัย ทั้งการให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม การตรวจคุณภาพเครื่องมือ และการตรวจคุณภาพโปรแกรมขอขอบพระคุณครูการศึกษาพิเศษที่ให้ข้อมูลให้ข้อมูลอันเป็นจริงและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัย ขอขอบพระคุณทางโรงเรียนพญาไทไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ นางแสงอรุณ มโนมัยอุดม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าไปเก็บข้อมูลการวิจัย นักศึกษาที่เข้าร่วมจัดทำสื่อและช่วยเก็บข้อมูลที่มีประโยชน์เพื่อใช้ในการสอนในการวิจัย รวมทั้งผู้ปกครองและนักเรียนนอกที่สติกที่เข้าร่วมการวิจัยทุกท่านที่เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของงานวิจัยนี้ และการประสานงานของครูการศึกษาพิเศษโรงเรียนพญาไทที่ทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัว คณาจารย์ พันโทหญิง ดร.พิมพ์อัปสร สร้างสมวงษ์ และ กัลยาณมิตรทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยเหลือเป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนทั้งร่างกายแรงใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนประสบการณ์ที่ได้สั่งสมจากการสอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบไว้เพื่อเป็นเกียรติประวัติแต่บิดา มารดา ครอบครัว บุคคลอันเป็นที่รัก และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนผู้วิจัยในอดีตถึงปัจจุบัน

ศิริพันธ์ ชัยธรรนาวัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	13
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	14
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนออทิสติก	16
1.1 ความหมาย และลักษณะเฉพาะของนักเรียนออทิสติก	16
1.2 การวินิจฉัยนักเรียนออทิสติก.....	18
1.3 สาเหตุของการเกิดออทิสติก และอุบัติการณ์	20
1.4 ปัญหาของนักเรียนออทิสติก	20
1.5 ทักษะที่สำคัญของนักเรียนออทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา	26
1.6 ความสำคัญของการสอนการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียน ออทิสติก	28

1.7 การช่วยเหลือนักเรียนออทิสติก	32
2. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก.....	32
2.1 ความหมายของการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก	32
2.2 สาเหตุของการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก.....	34
2.3 ลักษณะของการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก	36
2.4 สถานการณ์ของการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก.....	38
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก.....	39
3. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ	41
3.1 ความหมายของการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ.....	41
3.2 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในต่างประเทศ.....	42
3.3 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในประเทศไทย.....	45
3.4 คุณภาพนักเรียนหลังได้รับการสอนสุขศึกษา	46
3.5 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง.....	47
3.6 ประโยชน์ของการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ	52
3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียน ออทิสติก	53
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ.....	54
4.1 ความหมายของแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ	54
4.2 ลักษณะของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ	56
4.3 ขั้นตอนของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ.....	56
4.4 การนำแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะไปปรับใช้.....	59
4.5 การวัด และประเมินผลการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ	62
4.6 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ...	64
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรม.....	65

5.1 ความหมายของโปรแกรม.....	65
5.2 องค์ประกอบของโปรแกรม.....	66
5.3 ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม.....	68
5.4 ตัวอย่างการจัดโปรแกรมพัฒนานักเรียนออทิสติก.....	69
5.5 การวางแผนพัฒนาโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติก	71
5.6 การประเมินผลโปรแกรม.....	73
6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนนักเรียนออทิสติก.....	74
6.1 ลักษณะการสอนนักเรียนออทิสติก	74
6.2 วิธีการสอนนักเรียนออทิสติก.....	76
6.3 ความหมายของวิธีการสอนตรง	80
6.4 องค์ประกอบสำคัญของการสอนตรง	81
6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนตรงในนักเรียนออทิสติก	81
6.6 ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม	83
6.7 องค์ประกอบสำคัญของเรื่องราวทางสังคม	84
6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เรื่องราวทางสังคมในนักเรียนออทิสติก	85
6.9 ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง	87
6.10 องค์ประกอบสำคัญของสถานการณ์จำลอง.....	88
6.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในนักเรียนออทิสติก	88
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	90
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	93
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องในการ พัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	93

ชั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6.....	93
ชั้นตอนที่ 3 จัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการ การล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	108
ระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6	116
ชั้นตอนที่ 1 นำแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากระยะที่ 1 มาสร้างเป็น โปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง	116
ชั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญ	120
ชั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ	130
ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	148
ชั้นตอนที่ 1 ทดลองใช้โปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	148
ชั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	172
บทที่ 4 ผลการศึกษา	176
1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่อง ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	176

2. ผลการสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง.....	191
3. ผลการทดลองใช้ และปรับปรุงการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	193
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	208
สรุปผลการวิจัย.....	208
อภิปรายผลการวิจัย	213
ข้อเสนอแนะ	221
บรรณานุกรม	223
ภาคผนวก.....	233
ภาคผนวก ก รายนามผู้ตรวจสอบเครื่องมือ ระยะเวลาที่ 1.....	234
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการ ป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	236
แบบสอบถามปัญหาในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติก	237
ภาคผนวก ค รายนามผู้ให้ข้อมูลการสนทนากลุ่ม.....	250
ภาคผนวก ง รายนามผู้ตรวจโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง	252
ภาคผนวก จ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	254
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	262
ภาคผนวก ช ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูล	316
ประวัติผู้เขียน.....	323

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ระดับความรุนแรงสำหรับนักเรียนออทิสติก (DSM-V).....	18
ตาราง 2 สาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนออทิสติกที่แสดงออก.....	23
ตาราง 3 ชุดทักษะที่สำคัญของนักเรียนออทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา.....	26
ตาราง 4 ชนิดของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนออทิสติกที่แสดงออก.....	37
ตาราง 5 ตัวอย่างวิธีการสอนแนวคิดนามธรรมให้เป็นรูปธรรม.....	44
ตาราง 6 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางเฉพาะระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6.....	47
ตาราง 7 ข้อควรพิจารณาในการเขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติก.....	71
ตาราง 9 ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการปรับแก้แบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก.....	96
ตาราง 10 แสดงการวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก.....	103
ตาราง 11 วิเคราะห์ประเด็นจากแบบสอบถามฯ เพื่อกำหนดประเด็นคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่ม.....	106
ตาราง 12 แสดงประเด็นการจัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6.....	113
ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง.....	126
ตาราง 14 ผลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง.....	127
ตาราง 15 สรุปผลการประเมินความเหมาะสมของ โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง.....	141

ตาราง 16	สรุปการปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง.....	143
ตาราง 17	เกณฑ์การให้คะแนนในแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ก่อน และหลังเรียน	151
ตาราง 18	แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อน - หลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design)	160
ตาราง 19	สรุประยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมในการสอนแต่ละแผน.....	164
ตาราง 20	สรุประยะเวลาในการดำเนินการในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	167
ตาราง 21	แสดงการปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	174
ตาราง 22	สรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	177
ตาราง 23	สรุปสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก.....	179
ตาราง 24	สรุปผลจัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วง ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ	189
ตาราง 25	ตารางสรุปประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	194
ตาราง 26	สรุปร้อยละของความก้าวหน้าของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	195
ตาราง 27	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อน และหลังทดลองใช้	202
ตาราง 28	แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ที่ตรวจหาค่าดัชนี ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติก	244

ตาราง 29 ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนอหิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ... 260

ตาราง 30 ผลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนอหิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ..... 261

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	13
ภาพประกอบ 2 ภูเขาน้ำแข็งออทิสติก: SPATS	25
ภาพประกอบ 3 Card. (2008). Information Motivation and Behavioral skills: IMB Model...	55
ภาพประกอบ 4 วิธีการดำเนินการวิจัย	91
ภาพประกอบ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็น และแนวการพัฒนาโปรแกรมฯ	92
ภาพประกอบ 6 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง	115
ภาพประกอบ 7 โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง	147
ภาพประกอบ 8 กระบวนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6	161
ภาพประกอบ 9 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิ สติกคนที่ 1	196
ภาพประกอบ 10 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียน ออทิสติกคนที่ 2	197
ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียน ออทิสติกคนที่ 3	198
ภาพประกอบ 12 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียน ออทิสติกคนที่ 4	199
ภาพประกอบ 13 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียน ออทิสติกคนที่ 5	200

ภาพประกอบ 14 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน การลวงละเมิดทางเพศ ของนักเรียน ออทิสติกคนที่ 6	201
ภาพประกอบ 15 โปรแกรมการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ปรับปรุงแล้ว	207

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันจะแม้ว่าข่าวการถูกล่วงละเมิดทางเพศในสังคมไทยมีให้เห็น และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะในสถานศึกษาที่เป็นที่ที่ควรจะต้องระมัดระวังที่สุด ซึ่งพบว่าข่าวการถูกล่วงละเมิดทางเพศจะพบได้ในนักเรียนทั้งเพศหญิง และเพศชาย ซึ่งการถูกล่วงละเมิดทางเพศสามารถก่อให้เกิดโรคซึมเศร้า ทั้งยังให้โอกาสเกิด PTSD หรือ Post-traumatic Stress Disorder และพฤติกรรมการเก็บตัวไม่เข้าสังคมตามมา จากอารมณ์ชั่ววูบของผู้กระทำอาจสร้างผลกระทบแง่ลบทั้งทางด้านพัฒนาการ และด้านจิตใจต่อนักเรียน (ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์, 2563) ในกรณีของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีสถิติการถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเปิดเผยข้อมูลนักเรียนกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี ว่าด้วยจำนวนการถูกล่วงละเมิดทางเพศระหว่างปี 2556-2562 แบ่งออกเป็นบุคคลอื่นกระทำกับนักเรียน 482 คน รองลงมาคือ นักเรียนกระทำกับนักเรียนด้วยกัน 464 คน คนในครอบครัวทำกับนักเรียน 135 คน และครูหรือบุคลากรทางการศึกษากับนักเรียน 105 คน (คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2564) จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่แล้วเป็นคนใกล้ชิดนักเรียน ซึ่งสถิติที่น่าเสียดายในความเป็นจริงของจำนวนนักเรียนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศจะมีจำนวนมากกว่านี้ เนื่องจากไม่กล้าเปิดเผยเรื่องมาจากความกลัวที่มาจากผู้ล่วงละเมิดทางเพศที่มีอำนาจสูงกว่า (Sevlever, Roth, และ Gillis, 2013; สุริยา ษ์องเสนาะ, 2560) และอีกปัจจัยคือถ้านักเรียนมีอายุน้อยหรือเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก็อาจจะมีความไม่แน่ใจว่าพฤติกรรมคุกคามดังกล่าวเป็นการถูกลวนลาม หรือ ล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่ (คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2564, 63) ซึ่งจากสถิติที่ผ่านมานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมักมีความเสี่ยงในเรื่องการถูกคุกคามทางเพศสูงกว่านักเรียนทั่วไป โดยมีอุบัติการณ์ตั้งแต่ 44% ในนักเรียน ถึง 83% ในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งผู้กระทำส่วนใหญ่มักเป็นบุคคลใกล้ชิด อีกปัจจัยหนึ่งเมื่อศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมักจะได้รับการศึกษาเรื่องสุขศึกษาเพียงเล็กน้อย (Stein, Kohut, และ Dillenburger, 2018, 1) ซึ่งกลุ่มที่น่าเป็นห่วงที่สุดคือ กลุ่มอาการออทิสติก เนื่องจากบางคนมีลักษณะการเข้าหาคนง่ายอย่างไม่เหมาะสม (กรมสุขภาพจิต, 2561) โดยแพทย์หญิง นพวรรณ ศรีวงศ์พานิช ผู้อำนวยการ รพ.ยุวประสาทไวทโยปถัมภ์ จ.สมุทรปราการ กล่าวว่า พ่อแม่ผู้ปกครองรวมทั้งครูที่โรงเรียนจำเป็นต้องดูแลนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และพัฒนาการอย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ โดยพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกที่นำไปสู่ความเสี่ยงในการ

ล่วงละเมิดทางเพศมีหลายประการ ได้แก่ การเล่นอวัยวะเพศของตนเอง การแสดงอวัยวะเพศในที่สาธารณะ การเข้าหาเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม เช่น การมองหรือจ้องคนอื่น บางทีก็ไปสัมผัส กอดคนอื่น (Beddows และ Brooks, 2016, 286; สถาบันราชานุกูล, 2560a; 2560b, 5) ควรสอนทักษะการเข้าหาผู้อื่นแบบมีระยะห่าง ทั้งนี้การป้องกันปัญหาเรื่องนี้ คือเริ่มต้นที่ครอบครัว พ่อแม่ผู้ปกครองต้องดูแลอย่างใกล้ชิด และควรสอนนักเรียนโดยการสร้างเสริมทักษะทางสังคมให้นักเรียนปฏิเสธเมื่อมีคนพยายามจับต้องร่างกาย โดยเฉพาะ ปาก ซอกคอ หน้าอก ท้อง สะโพก ก้น หน้าขา อวัยวะเพศ ขณะเดียวกันต้องสอนให้ไม่ไปจับหรือสัมผัสร่างกายของคนอื่นด้วย นอกจากนี้ควรสอนการดูแลสุขภาพสะอาด ความเรียบร้อยของร่างกาย และสอนการแต่งกายอย่างเหมาะสมด้วย (กรมสุขภาพจิต, 2561)

ในประเทศไทยนักเรียนทั่วไปจะได้รับการเรียนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในวิชาสุขศึกษา ซึ่งในการสอนจะสอน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ ด้านชีวิต และครอบครัว ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านสมรรถภาพ และการป้องกันโรค และด้านความปลอดภัยในชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560b, 1) ซึ่งเนื้อหาการสอนก็จะอ้างอิงจากบริบทของประเทศไทยเป็นหลัก ซึ่งเนื้อหาการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศจะถูกสอดแทรกตามด้านต่าง ๆ อีกทั้งยังมีเรื่องของดูแลสุขภาพอนามัย และการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศของตนเองอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามในอดีตช่วงแรกเชื่อกันว่าบุคคลออทิสติกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะไม่มี ความสนใจในความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้อื่น (Despert, 1971; Rumsey, Rapoport, และ Sceery, 1985) นอกจากนี้ยังมีความเชื่อที่คิดว่าบุคคลออทิสติกนั้นไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ (Irvine, 2005) แต่ในปัจจุบันมีการศึกษาเรื่องเพศในบุคคลออทิสติก (Kohn, Vidal, Chiao, Pantalone, และ Faja, 2022; Ruble และ Dalrymple, 1993; Solomon, Pantalone, และ Faja, 2019; WOJCIECHOWSKA และ GULCZYŃSKA, 2017) พบว่าบุคคลออทิสติกเองก็มีความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ งานวิจัยหลายงานยังมีข้อเสนอแนะว่าการสอนเพศศึกษาในนักเรียนออทิสติกจะช่วยลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ (Crosse, 1992; S. L. Curtiss และ Ebata, 2016; Kohn และคนอื่น ๆ, 2022; Stokes, Newton, และ Kaur, 2007) ในต่างประเทศได้มีการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกเช่นกัน แต่ในอดีตที่ผ่านมาจะสอนต่อเมื่อนักเรียนออทิสติกเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่แล้วซึ่งอาจช้าเกินไปเมื่อต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติก ซึ่งผลการวิจัยในปัจจุบัน (Asagba, 2017; Bloor, Ballantyne, Gillespie-Smith, Wilson, และ Hendry, 2022; S. L. Curtiss

และ Ebata, 2016; Elgar, 1985; Hannah และ Stagg, 2016; Kohn และคนอื่น ๆ, 2022; MacKenzie, 2018; Solomon และคนอื่น ๆ, 2019; Strnadová, Danker, และ Carter, 2022; Sullivan และ Caterino, 2008) พบว่าแนวโน้มการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออสติกควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่อายุ 11-15 ปี หรือถ้าในประเทศไทยก็จะอยู่ในช่วงประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยเน้นให้มีทักษะการดูแลตนเอง และป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ เมื่อนักเรียนกลุ่มนี้ต้องก้าวเข้าสู่วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ในอนาคต ในช่วงก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายตามวัย และจิตใจ ซึ่งจะมีผลกระทบในทุกด้านของชีวิต ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่น และจะต้องมีทักษะที่จำเป็นเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ด้วยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะนำมาซึ่งปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ กัน ดังนั้นการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออสติกสามารถสอน และควรสอนนักเรียนออสติกตั้งแต่วัยอายุดังกล่าว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่ามีหลายปัจจัยที่เป็นปัญหา และไม่ได้ได้รับการพัฒนาตั้งแต่ ที่สำคัญคือไม่มีหลักสูตรที่สอนทักษะทั่วไปที่จำเป็นในวัยผู้ใหญ่แค่หลักสูตรเดียว นักเรียนออสติกเองจะต้องมีทักษะทางสังคม และการสื่อสารเฉพาะสำหรับสภาพแวดล้อมนั้น ซึ่งต่างสถานที่ต่างสถานการณ์ก็ต่างที่จะต้องมีทักษะที่แตกต่างกันไป ซึ่งความจำเป็นในการสอนนักเรียนออสติกให้เข้าใจเรื่องเพศศึกษานั้นประกอบด้วยกัน 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน และการสื่อสาร (S. L. Curtiss และ Ebata, 2016, 2) จากการที่ศึกษาหลักสูตรสุขศึกษาในประเทศไทย พบว่ามีการเรียนการสอนหลายอย่างที่ค่อนข้างตรงกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ (กรมอนามัย, 2558) โดยมีการสอนการกำกับตนเอง การเพิ่มความรู้ การเข้าใจสภาพแวดล้อม และการรับรู้ตนเองในเชิงบวก ทำให้นักเรียนทุกคนสามารถจัดการดูแลตนเองได้แม้กระทั่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษควรต้องเข้าใจ เช่นเดียวกันกับนักเรียนทั่วไป (Travers, Tincani, Whitby, และ Boutot, 2014, 232) ซึ่งหัวข้อการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษามีหลายประเด็นที่สอนให้นักเรียนออสติกสามารถดูแลตนเอง และป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่สุดท้ายแล้ว ผู้ปกครองเป็นห่วงทุกคน แต่ได้รับการพัฒนาน้อยมากเมื่อเทียบกับการเรียนการสอนด้านอื่น ๆ ซึ่งหลักสูตรสุขศึกษาในประเทศไทยนั้นสอนในเรื่องของ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิต และครอบครัว การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค ความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งพบว่ามีส่วนคล้ายกับงานวิจัยที่ต้องการพัฒนาทักษะชีวิตให้กับนักเรียนออสติกหลายประการ เช่น การดูแลตนเอง และสุขอนามัย การใช้ชีวิตอยู่บ้าน การมีส่วนร่วมกับชุมชน การสร้าง

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การดูแลสุขภาพ และความปลอดภัย ซึ่งเป็นอีกหนึ่งมิติที่ผลักดันให้นักเรียนออทิสติกประสบความสำเร็จในชีวิต ซึ่งต้องทำควบคู่ไปกับการฝึกทักษะอื่น ๆ ในอนาคตถ้านักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนออทิสติกอาจไม่เข้าใจวิธีการปฏิบัติตัวเอง และไม่สามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมได้ เนื่องจากนักเรียนออทิสติกมีปัญหาหลายประการ (Beddows และ Brooks, 2016; Bloor และคนอื่น ๆ, 2022) ทำให้ไม่สามารถสอนแค่องค์ความรู้อย่างเดียวแล้วสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมได้

ในมุมมองของพฤติกรรมศาสตร์ มีทฤษฎีหลากหลายในการสร้างโปรแกรมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ ซึ่งทฤษฎีที่นำมาใช้ในการสร้างโปรแกรมมีแนวคิดมาจากการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model) มีรากฐานมาจากทฤษฎีจิตวิทยาทางสังคม และสุขภาพ (Social and Health psychology) ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่ออธิบายพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ HIV ในกลุ่มผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นการส่งเสริมการรับประทานยาต้านไวรัสในผู้ป่วยเอดส์อย่างถูกต้อง และสม่ำเสมอ (จักรพงษ์ รัตนโยธิน และ วชิรศักดิ์ วาณิชชา, 2560) โดยแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ จะช่วยเปลี่ยนมุมมองของนักเรียนออทิสติกเพื่อให้เข้าใจประสบการณ์การป้องกันการลวงละเมิดทางเพศเมื่อต้องเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ จากการศึกษาเอกสารพบว่าการพัฒนาหลักสูตรหรือโปรแกรมในการสอนเพศศึกษาจำเป็นต้องตระหนักถึงลักษณะเฉพาะของออทิสติก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสื่อสารทางสังคม และลักษณะทางประสาทสัมผัสของนักเรียนออทิสติกที่แตกต่างกับไปในแต่ละคน และเสริมแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการลวงละเมิดทางเพศ (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 1) ในการกำหนดแนวคิดเรื่องความต้องการเพศศึกษาของวัยรุ่นออทิสติก การใช้โปรแกรมการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ให้วางกรอบแนวคิดในด้านของการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศ ข้อดีของโมเดลนี้มีประสิทธิภาพคือความเรียบง่ายไม่ซับซ้อน ซึ่งโมเดลของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ประกอบด้วยโครงสร้างที่แตกต่างกันสามแบบ คือ การให้ความรู้ที่ถูกต้อง การพัฒนาแรงจูงใจ และการมีทักษะด้านพฤติกรรมที่จำเป็นในการโต้ตอบกับสถานการณ์ที่ต้องป้องกันตนเองจากการลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 2) ในการสร้าง และประเมินโปรแกรมการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Card และ Benner, 2008, 210) มีระยะเวลาในการพัฒนา 3 เดือน และติดตามผล 1 ปี

ออทิสติก (Autistic) หรือที่รู้จักกันในชื่อกลุ่มอาการออทิสซึม (Autism Spectrum Disorders) เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่งที่บกพร่องทางพัฒนาการโดยเฉพาะด้าน

ของภาษา การสื่อสาร และทักษะทางสังคมซึ่งแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้คือ การแยกตัวตามลำพัง เมื่อถึงวัยที่ควรสื่อสารด้วยคำพูดก็พูดไม่ได้ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความผิดปกติทางด้าน การได้ยิน มีการแสดงพฤติกรรมซ้ำ ๆ โดยส่วนใหญ่มักไม่ชอบการเปลี่ยนแปลงกิจวัตรประจำวัน ไม่สบตาผู้อื่น (กุลยา ก่อสุวรรณ, 2553, 6) เมื่อนักเรียนออทิสติกเข้าสู่วัยรุ่นก็จะมี การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเข้าสู่วัยรุ่นเหมือนนักเรียนทั่วไป (กรมสุขภาพจิต, 2561) ทำให้ผู้ปกครองมีความกังวลเรื่องสุขภาพ ความปลอดภัย และเรื่องการถูกคุกคามทางเพศ ซึ่งการคุ้มครอง และการหาความปลอดภัยของนักเรียนออทิสติกได้เป็นเรื่องสำคัญอันดับต้น ๆ สำหรับผู้ปกครอง โดยในนักเรียนออทิสติกเมื่ออายุได้ประมาณ 9 ปี มักจะมีรายงานการพบพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมในนักเรียนออทิสติกถึงร้อยละ 30-44 (สถาบันราชานุกูล, 2560a, 1) ยิ่งเมื่อเติบโตเป็นวัยรุ่นด้วยแล้วผู้ปกครองมักมีปัญหาในการหาจุดที่เหมาะสมระหว่างทำให้ความเป็นอิสระ และ ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นแบบผู้ใหญ่ อีกทั้งยังกังวลเกี่ยวกับความสามารถในการดูแลตัวเองเมื่ออยู่ในสถานการณ์จริง และปกป้องตนเองจากพฤติกรรมที่เป็นอันตรายจากผู้อื่น ข้อกังวลอีกประการหนึ่งคือ หากนักเรียนออทิสติกถูกล่วงละเมิดทางเพศนักเรียนอาจไม่มีทักษะในการสื่อสารที่จะบอกผู้อื่น (Volkmar, Reichow, และ McPartland, 2014, 24) ในปัจจุบันสังคมออนไลน์ทำให้วัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อทางเพศศึกษาที่ไม่เหมาะสม และการสอนให้นักเรียนออทิสติกให้รู้จักป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศในโรงเรียนมีปัญหาหลายประการ เช่น เวลาเรียนไม่พอ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ครูไม่กล้าสอนหรือขาดความมั่นใจที่จะสอนให้นักเรียนออทิสติกมีทักษะในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ (กรมอนามัย, 2558) กรมสุขภาพจิตระบุว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ปัญหาพัฒนาการ และกลุ่มอาการออทิสติกจะมีความเสี่ยงในการถูกล่วงละเมิดทางเพศสูงกว่านักเรียนทั่วไป เนื่องจากนักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ฮอโมนต่าง ๆ ก็มีการพัฒนาเช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป นักเรียนทั่วไปเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นก็มีการปรับตัวที่ยากลำบากในระดับหนึ่ง และนักเรียนออทิสติกเมื่อเติบโตขึ้นก็พบว่าพัฒนาการด้านร่างกายก็เจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นเช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป มีระดับความต้องการทางเพศ และความพึงพอใจทางเพศที่ใกล้เคียงกับวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ทั่วไป และมีการสอนเพศศึกษา และสุขศึกษาเพียงเล็กน้อยให้กับนักเรียนออทิสติก (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 1) ซึ่งเมื่อนักเรียนออทิสติกก้าวเข้าสู่วัยรุ่นทำให้พฤติกรรมบางอย่างเปลี่ยนไป โดยอาจมีทักษะการสร้างสัมพันธ์ทางสังคมที่ผิดปกติ มีการเข้าหาคนไม่คุ้นเคย ไม่ถูกกาลเทศะ ควรต้องดูแลอย่างใกล้ชิด โดยการสร้างเสริมทักษะทางสังคม ให้อุบัติการณ์ดูแลตนเอง ปกป้องร่างกาย และอวัยวะต้อง

สงวนของตนเองอย่างเหมาะสม (กรมสุขภาพจิต, 2561) เมื่อนักเรียนออทิสติกโตขึ้นอย่างเข้าสู่วัยรุ่น ก็มักเผชิญกับความท้าทายในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากสังคม และใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ร่วมกับบุคคลทั่วไป ดังนั้นเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจะพบว่าพบว่ามีการสอนทักษะทักษะทางสังคมให้กับนักเรียนออทิสติกเนื่องจากเป็นปัญหาหลักของนักเรียนกลุ่มนี้ (Wertalik และ Kubina, 2017, 50) ซึ่งสำหรับนักเรียนออทิสติกในช่วงเปลี่ยนผ่านระหว่างวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ พบว่าแผนการพัฒนาหรือการสอนจะเน้นเฉพาะที่การฝึกอบรมสายอาชีพ การใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระ และการดูแลที่อยู่อาศัย แม้ว่าเป้าหมายเหล่านั้นล้วนมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตของนักเรียนออทิสติกในวัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่ก็จริง แต่ทักษะทางสังคมมักถูกระบุว่าเป็นเป้าหมายรอง และเน้นเฉพาะในบริบทของการได้งาน และใช้ในการสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนร่วมงานเท่านั้น น้อยมากที่จะกล่าวถึงการสอนทักษะที่เกี่ยวข้องกับสุขอนามัย การนัดเจอกับผู้อื่น เพศวิถี และพฤติกรรมทางเพศ (Solomon และ คนอื่น ๆ, 2019, 2) นอกจากนี้ถ้านักเรียนออทิสติกมีปัญหาเรื่องลักษณะทางระบบประสาท และพฤติกรรมที่มีลักษณะเฉพาะมากเท่าไร อาจทำให้การพัฒนาทักษะด้านการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศ และการดูแลตนเองมีความซับซ้อนมากขึ้น (Ratto และ Mesibov, 2015, 1012)

ด้วยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการสอนนักเรียนออทิสติกไม่ว่าจะด้วยปัญหาหลักของนักเรียนออทิสติกที่ต้องส่งเสริมการเรียนรู้ด้านทักษะทางสังคมก่อนทักษะอื่น ๆ ซึ่งทำให้การสอนความเข้าใจตนเองเรื่องร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงวัยได้น้อยหรือไม่ได้สอนเลย ทำให้เกิดปัญหาเมื่อร่างกายได้เจริญเติบโตตามพัฒนาการตามช่วงวัย และก็มีปัญหาทางเพศตามมา ซึ่งจะเห็นได้ว่าเรื่องของการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกเป็นเรื่องที่จำเป็นในการสอน เพราะเรื่องนี้ไม่สามารถปล่อยให้เรียนลูกถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยผู้อื่นหรือไปถูกล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นได้ ดังนั้นนักเรียนออทิสติกทุกคนจะต้องก้าวเข้าสู่วัยรุ่นตามช่วงวัยทุกคน และประสบพบกับปัญหาเรื่องการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศทั้งตัวนักเรียนเอง และผู้ปกครอง และครูด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยอ้างอิงกรอบแนวคิดของ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ และใช้เนื้อหาของวิชาสุขศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก และนำไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทไทยโดยอ้างอิงจากหลักสูตรการสอนสุขศึกษาของประเทศไทยที่มีโครงร่างที่เหมาะสม ตรงกับปัญหาการพัฒนานักเรียนออทิสติก แต่หลักสูตรดังกล่าวกลับไม่ได้พัฒนามาตั้งแต่ปี 2551 ตลอดจนเนื้อหาบางด้านควรเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกในการทำ ความเข้าใจในเชิงลึก ทั้งในการวางโปรแกรมการสอนตลอดจนใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับ

นักเรียนออทิสติก ดังนั้นแล้วผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้าง การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อเป็นต้นแบบที่เหมาะสม กับการพัฒนาแก้ไขปัญหให้กับนักเรียนออทิสติก และเหมาะสมกับบริบทในประเทศไทย และให้ ผู้ปกครองหรือครูการศึกษาพิเศษสามารถนำไปต่อยอดเพื่อพัฒนานักเรียนออทิสติกของตนเอง ต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. เพื่อสร้างโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6
3. เพื่อทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ความสำคัญของการวิจัย

เชิงวิชาการ

1. การวิจัยนี้จะช่วยให้เกิดความรู้ และได้วิธีการในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ในกลุ่มนักเรียนออทิสติก ซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบางที่ยังขาดการศึกษา และวิจัยอย่างเพียงพอ
2. นักเรียนออทิสติกมีทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ จากการใช้การ พัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

เชิงนโยบาย

1. เป็นแนวทางในการนำข้อมูลไปใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย และมาตรการใน การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนออทิสติก
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกในโรงเรียน และชุมชน
3. เป็นแนวทางในการสร้างความตระหนักรู้ให้กับสังคมเกี่ยวกับปัญหาการล่วง ละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก และกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาที่จะเกิด ขึ้นกับนักเรียนออทิสติกเมื่อต้องเข้าสู่วัยรุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครอบคลุมระยะทั้ง 3 ของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

กลุ่มที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

กลุ่มตัวอย่าง

ครูการศึกษาพิเศษที่สอนอยู่ในโรงเรียนเรียนร่วมในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 55 คน

กลุ่มที่ 2 ศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 8 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเลือกแบบเจาะจง

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 2 ท่าน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 2 ท่าน
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน

ระยะที่ 2 การสร้าง และพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพโปรแกรมการเสริมสร้างการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยทำการเลือกแบบเจาะจง

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 1 ท่าน
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ มีความสามารถในการ ฟัง พูด และอ่านภาษาไทยได้ โดยสามารถตอบคำถามได้ และไม่มีคามพิการซ้อน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 4 คน และเพศหญิง 2 คน รวมจำนวน 6 คน มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

- 1.1 นักเรียนออกทิสติกที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
- 1.2 นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- 1.3 นักเรียนมีทักษะภาษาเบื้องต้น สามารถพูดคุยโต้ตอบได้
- 1.4 นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้
- 1.5 นักเรียนไม่มีปัญหาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทำร้ายผู้อื่น
- 1.6 นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เช่น นั่ง เขียน สนทนา
- 1.7 นักเรียนได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมทดลอง และสามารถเข้าทดลองตามโปรแกรมฯ ได้ต่อเนื่องจนสิ้นสุดการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหาของการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีดังนี้

- 1) การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
- 2) การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
- 3) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
- 4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
- 5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ** หมายถึง การที่นักเรียน ออกทิสติกปฏิบัติตนในการปกป้องตนเองจากการกระทำใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิทางเพศ โดยแสดงออกผ่านพฤติกรรม เช่น การปฏิเสธ การหลีกเลี่ยง และการขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม รวมถึงการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพ โดยสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนด และวัดได้จากผลประเมินทักษะ โดยประกอบด้วย 4 ทักษะดังต่อไปนี้

1.1 ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมได้เหมาะสมเมื่อต้องพบเจอ ผู้ใหญ่ เพื่อน และแสดงความสำรวม ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้แก่ 1) การทักทายคุณครู 2) การทักทายเพื่อนนักเรียน 3) ระมัดระวังเวลาลุกขึ้นยืน 4) การแสดงความมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้ใหญ่ 5) การกล่าวคำขอโทษเมื่อทำผิด

1.2 ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถประเมินสถานการณ์รอบตัว ตัดสินใจ จุดจำสถานที่ที่สำคัญ และปฏิบัติตัวเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้แก่ 1) ไม่เชื่อคำโกหกของคนแปลกหน้า 2) การปฏิเสธการรับของจากคนแปลกหน้า 3) การรายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยสามารถรายงานสถานที่ปัจจุบัน และเดินไปจุดนัดพบใหม่ที่อยู่ใกล้โรงเรียนได้ถูกต้อง 4) การรายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยสามารถรายงานสถานที่ปัจจุบัน และเดินไปจุดนัดพบใหม่ที่อยู่ใกล้บ้านได้ถูกต้อง 5) การรายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยสามารถรายงานสถานที่ปัจจุบัน และเดินไปจุดนัดพบใหม่ที่อยู่ระหว่างทางได้ถูกต้อง

1.3 ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนเมื่อมีการสัมผัสสัมผัสร่างกาย และการดูสื่อลามก ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้แก่ 1) การปฏิเสธเมื่อมีการสัมผัสร่างกายในส่วนที่ห้ามสัมผัส 2) การปฏิเสธเมื่อมีการสัมผัสร่างกายในส่วนที่ต้องขอก่อนสัมผัส 3) การปฏิเสธเมื่อมีการสัมผัสร่างกายในส่วนที่เพื่อนเพศเดียวกันสัมผัสได้ 4) การปฏิเสธที่จะให้ข้อมูลส่วนตัวกับบุคคลแปลกหน้า 5) การปฏิเสธเมื่อได้ดูสื่อลามกอนาจาร

1.4 ทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น โดยเฉพาะกับเพื่อนวัยเดียวกัน โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์ การดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง การให้เกียรติซึ่งกันและกัน การดูแล แสดงความมีน้ำใจ รู้จักแบ่งปัน ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

ได้แก่ 1) การดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย 2) การล้าง และเช็ดมือเมื่อมือสกปรก 3) การรู้จัก
 ทักทายเพื่อนก่อน 4) การแบ่งปันของเล่นให้ผู้อื่น 5) การมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนตามสถานการณ์

**2. โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 4-6** หมายถึง กระบวนการที่นำมาใช้ในการสร้างทักษะในการป้องกันการล้วง
 ละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติก โดยโปรแกรมพัฒนามาจากแนวคิด การให้ข้อมูล เสริม
 แรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ร่วมกับการพัฒนาองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา โดย
 โปรแกรมฯ จะใช้วิธีการสอนได้แก่ การสอนตรง การสอนเรื่องราวทางสังคม และ การสร้าง
 สถานการณ์จำลอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) คุณสมบัติของนักเรียนออทิสติกในการเข้าร่วมโปรแกรม

1.1) ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีภาวะออทิสซึม

1.2) นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.3) นักเรียนมีทักษะภาษาเบื้องต้น สามารถพูดคุยโต้ตอบได้

1.4) นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้

1.5) นักเรียนไม่มีปัญหาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทำร้ายผู้อื่น

1.6) นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เช่น นั่ง เขียน สนทนา

1.7) นักเรียนได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมทดลอง และสามารถเข้า

ทดลองตามโปรแกรมฯ ได้ต่อเนื่องจนสิ้นสุดการวิจัย

2) ชี้แจงกับผู้ปกครอง และนักเรียนถึงรายละเอียดการพิทักษ์สิทธิ และชี้แจงวัตถุประสงค์
 ขั้นตอนการดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการ
 เข้าร่วมการวิจัย

3) อธิบายขั้นตอน และวิธีการประเมินให้นักเรียนออทิสติกรับทราบ และเข้าใจตาม
 กระบวนการของโปรแกรมฯ

4) ประเมินก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทาง
 เพศก่อน และหลังเรียน

5) ทำการสอนตามขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ทั้ง 5 แผน ใช้ระยะเวลาครั้งละ 60 นาที

5.1) ช่วงการให้ข้อมูล (Information) สอนโดยใช้การสอนตรง (Direct Instruction)
 ประมาณ 10 นาที ทำการประเมินความรู้ ตามเกณฑ์ในแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการ
 ล้วงละเมิดทางเพศ

5.2) ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) สอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story) ประมาณ 30 นาที ทำการประเมินแรงจูงใจ ตามเกณฑ์ในแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

5.3) ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) ประมาณ 15 นาที ทำการประเมินทักษะการปฏิบัติ ตามเกณฑ์ในแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

5.4) ช่วงสรุปกิจกรรม ประมาณ 5 นาที โดยอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ พฤติกรรม ให้ข้อมูลย้อนกลับ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ และสรุปผลที่ได้จากการเรียนรู้

6) ประเมินหลังเรียน (Pretest) ด้วยแบบประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน

7) ประเมินทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

3. การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ หมายถึง กระบวนการในการสอนนักเรียนออกทิสติกให้มีทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม โดยประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านดังนี้

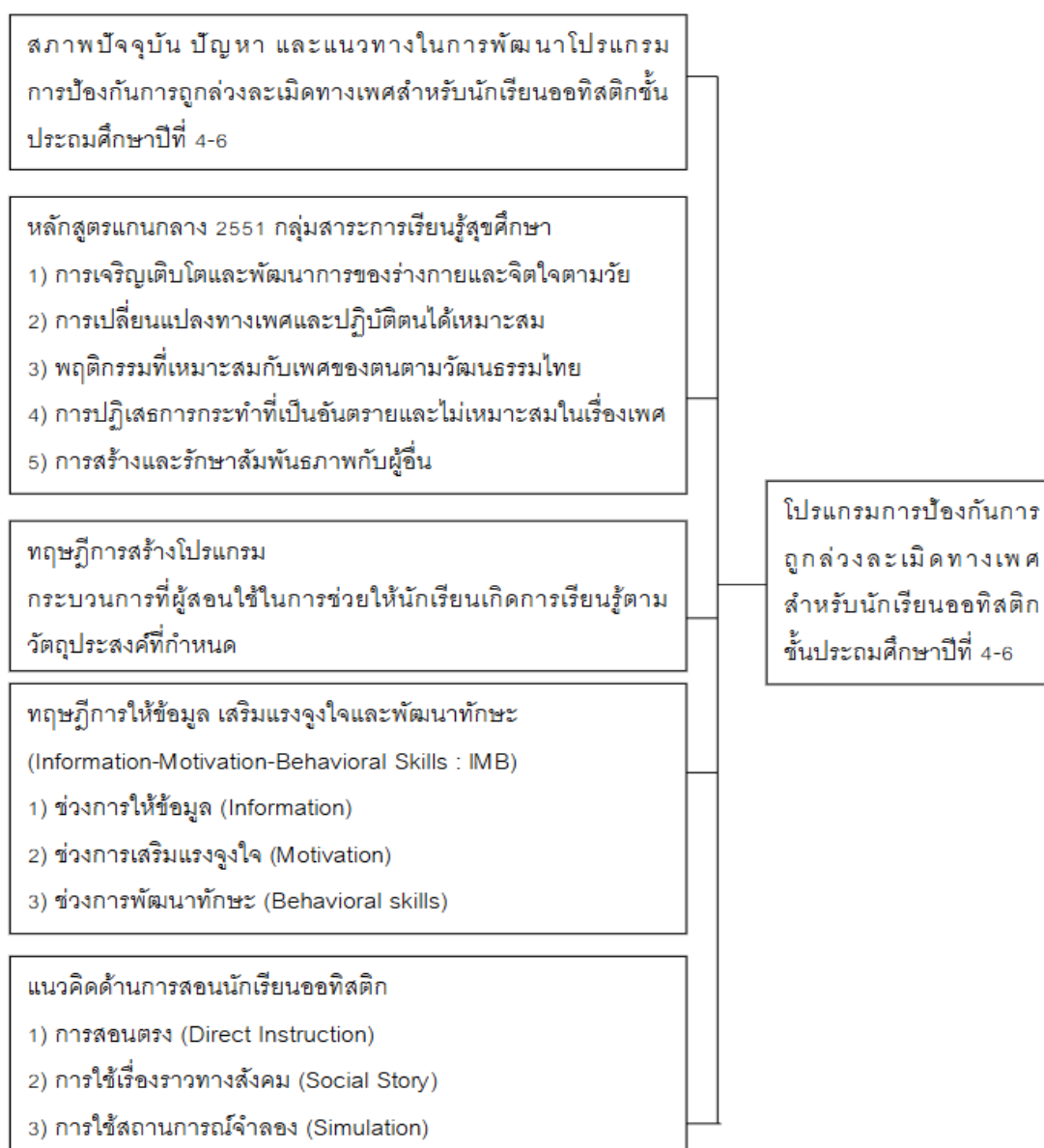
1) การให้ข้อมูล (Information) หมายถึง การสอนความรู้ในขอบเขตของวิชาสุขศึกษา ป.4-6 โดยเป็นความรู้ในเรื่องของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น ด้วยวิธีการสอนตรง (Direct Instruction) ให้กับนักเรียนออกทิสติก

2) การเสริมแรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง การส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการให้กับนักเรียนออกทิสติก ผ่านการนำเสนอสถานการณ์ที่กำหนดในเรื่องราวทางสังคม (Social Story) 4 เรื่อง ได้แก่ 1) ฉันอยู่ที่โรงเรียน 2) คนแปลกหน้าเดินตาม 3) ฉันรักร่างกายของฉัน 4) ฉันน่ารักสำหรับทุกคน

3) การพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนออกทิสติกฝึกปฏิบัติทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ผ่านสถานการณ์จำลอง (Simulation) โดยประกอบไปด้วย 4 ทักษะ ดังนี้ 1) ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย 2) ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ 3) ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ 4) ทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน

4. นักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หมายถึง เด็กนักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีภาวะออทิสซึม กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยที่มีทักษะในการสื่อสาร โดยสามารถตอบคำถามได้ ไม่มีความพิการซ้อน และไม่มีภาวะบกพร่องทางสติปัญญาาร่วม

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนออทิสติก
 - 1.1 ความหมาย และลักษณะเฉพาะของนักเรียนออทิสติก
 - 1.2 การวินิจฉัยนักเรียนออทิสติก
 - 1.3 สาเหตุของการเกิดออทิสติก และอุบัติการณ์
 - 1.4 ปัญหาของนักเรียนออทิสติก
 - 1.5 ทักษะที่สำคัญของนักเรียนออทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา
 - 1.6 ความสำคัญของการสอนการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
 - 1.7 การช่วยเหลือนักเรียนออทิสติก
2. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
 - 2.1 ความหมายของการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
 - 2.2 สาเหตุของการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
 - 2.3 ลักษณะของการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
 - 2.4 สถานการณ์ของการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
 - 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
3. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศ
 - 3.1 ความหมายของการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศ
 - 3.2 การสอนการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศในต่างประเทศ
 - 3.3 การสอนการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศในประเทศไทย
 - 3.4 คุณภาพนักเรียนหลังได้รับการสอนสุขศึกษา
 - 3.5 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง
 - 3.6 ประโยชน์ของการสอนการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศ
 - 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ
 - 4.1 ความหมายของแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ
 - 4.2 ลักษณะของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

- 4.3 ขั้นตอนของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ
- 4.4 การนำแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะไปปรับใช้
- 4.5 การวัด และประเมินผลการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ
- 4.6 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนา

ทักษะ

- 5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรม
 - 5.1 ความหมายของโปรแกรม
 - 5.2 องค์ประกอบของโปรแกรม
 - 5.3 ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม
 - 5.4 ตัวอย่างการจัดโปรแกรมพัฒนานักเรียนออทิสติก
 - 5.5 การวางแผนพัฒนาโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติก
 - 5.6 การประเมินผลโปรแกรม
- 6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนนักเรียนออทิสติก
 - 6.1 ลักษณะการสอนนักเรียนออทิสติก
 - 6.2 วิธีการสอนนักเรียนออทิสติก
 - 6.3 ความหมายของวิธีการสอนตรง
 - 6.4 องค์ประกอบสำคัญของการสอนตรง
 - 6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนตรงในนักเรียนออทิสติก
 - 6.6 ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม
 - 6.7 องค์ประกอบสำคัญของเรื่องราวทางสังคม
 - 6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เรื่องราวทางสังคมในนักเรียนออทิสติก
 - 6.9 ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
 - 6.10 องค์ประกอบสำคัญของสถานการณ์จำลอง
 - 6.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในนักเรียนออทิสติก

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนออทิสติก

1.1 ความหมาย และลักษณะเฉพาะของนักเรียนออทิสติก

นักเรียนออทิสติก (Autistic) เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่งที่บกพร่องทางพัฒนาการโดยเฉพาะด้านของภาษา และการสื่อสาร และได้มีการศึกษาความหมาย พฤติกรรม การช่วยเหลือ การสอน และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับนักเรียนออทิสติกกันอย่างกว้างขวาง โดยมีนักการศึกษาหรือนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของนักเรียนออทิสติกไว้ดังนี้

นักเรียนออทิสติก หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่งที่บกพร่องทางพัฒนาการทางระบบประสาทที่เกิดขึ้น ทำให้มีผลกระทบต่อตลอดชีวิต เนื่องจากสมองบางส่วนทำงานผิดพลาด โดยมีอาการตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งจำนวนของนักเรียนออทิสติกพบว่ามีจำนวน 1 ใน 68 หรือ 1.47% ของนักเรียนได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นนักเรียนออทิสติกในสหรัฐอเมริกา (American Psychiatric Association, 2013; Sulaimani และ Gut, 2019) โดยพบว่าสัดส่วนของเด็กออทิสติกเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง คือ 1 ใน 42 เป็นเพศชาย และ 1 ใน 189 เป็นเพศหญิง โดยลักษณะของปัญหาของนักเรียนออทิสติกที่เกิดจะแสดงออกผ่านทางทักษะสังคม พัฒนาการทางด้านภาษา ไม่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลรอบข้างได้ มีผลทำให้เกิดการชะงักงันของพัฒนาการ (S Plexousakis และคนอื่น ๆ, 2020, 79; Sulaimani และ Gut, 2019, 31; Yasko, 2009) ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านอื่น เนื่องจากนักเรียนออทิสติกทุกคนล้วนบกพร่องทางทักษะทางสังคม ความสัมพันธ์ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และการสื่อสารกับผู้อื่น มีการแสดงพฤติกรรมแปลก ๆ ซ้ำ ๆ และมีความหมกหมุ่นกับบางสิ่งๆ ที่มากเกินไป ประสบปัญหาในการจัดการสิ่งต่าง ๆ และอารมณ์เสียได้ง่ายเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน แม้เพียงเล็กน้อย (American Psychiatric Association, 2013) ในบางคนคนอาจประสบปัญหาการนอนหลับ และสุขภาพด้านอื่น ๆ ปัญหาหลักของการไม่เข้าใจสังคมร่วมกับปัญหาทางประสาทสัมผัสสามารถทำให้เกิดปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะเมื่อนักเรียนจะต้องไปมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยทั่วไปนักเรียนออทิสติกจะความคิดเป็นลักษณะเฉพาะ และยากที่จะทำความเข้าใจผู้อื่น มีผลทำให้เกิดความยากลำบากในการพยายามทำความเข้าใจว่าคนอื่นอาจกำลังคิดอะไรอยู่ หรือควรแสดงออกอย่างไรจึงจะเหมาะสม (Baron-Cohen, 2002, 2009, 2010)

เมื่อนักเรียนออทิสติกเติบโตขึ้น และเข้าสู่วัยรุ่นจะมีพัฒนาการทางร่างกายที่คล้ายคลึงกับนักเรียนทั่วไป และมีวุฒิภาวะทางเพศทั้งทางร่างกาย และอารมณ์ตามลำดับขั้นของพัฒนาการปกติ ทำให้เกิดปัญหา คือ การพัฒนาการทางร่างกายไม่สอดคล้องกับวัยของพัฒนาการในด้านอื่น ๆ ทำให้มีบางทักษะที่พัฒนาล่าช้า ส่งผลให้มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ตามมา ซึ่งการแสดงออกที่แปลก ๆ หรือการที่ไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้เกิดปัญหา

พฤติกรรมทางเพศได้ ตัวอย่างเช่น การเล่นอวัยวะเพศของตนเอง การแสดงอวัยวะเพศในที่สาธารณะ การเข้าหาเพศตรงข้ามที่ไม่เหมาะสม เช่น การมองหรือจ้องคนอื่น บางทีก็ไปจับ กอดคนอื่น (Beddows และ Brooks, 2016, 286; สถาบันราชานุกูล, 2560a; 2560b, 5) ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือในเรื่องเพศศึกษา และสุขอนามัยด้วย (S Plexousakis และคนอื่น ๆ, 2020, 79) เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น นอกจากปัญหาพัฒนาการที่ล่าช้าแล้ว ยังมีปัญหาเมื่อนักเรียนออกทิสติกมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เนื่องจากนักเรียนออกทิสติกมักจัดระบบการใช้ชีวิตด้วยกิจวัตรประจำวันที่ซ้ำ ๆ ไม่ชอบเปลี่ยนแปลง และเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้วางแผนไว้ มักจะยากในการปรับตัวหรือทำความเข้าใจตนเองเรื่องร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงวัย ทำให้เกิดปัญหาซึ่งเมื่อนักเรียนออกทิสติกก้าวเข้าสู่วัยรุ่นทำให้พฤติกรรมบางอย่างเปลี่ยนไป เพราะความยากลำบากในความสามารถในการตีความ มองสถานการณ์ทางสังคม ไม่เข้าใจการชี้นำแบบอวัจนภาษา และไม่สามารถมองสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของผู้อื่นได้ ส่งผลให้มีทักษะการสร้างสัมพันธภาพทางสังคมที่ผิดปกติ มีการเข้าหาคนไม่คุ้นเคย ไม่ถูกกาลเทศะ ควรต้องดูแลอย่างใกล้ชิด โดยการสร้างเสริมทักษะทางสังคม ให้รู้จักการดูแลตนเอง ปกป้องร่างกาย และอวัยวะต้องสงวนของตนเองอย่างเหมาะสม (กรมสุขภาพจิต, 2561) ด้วยเหตุนี้ จึงอาจเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนออกทิสติกที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อมทางสังคม และการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับสถานการณ์บางสถานการณ์ ซึ่งควรเน้นให้ทำความเข้าใจเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ และความสามารถในการสร้าง และพัฒนาความสัมพันธ์

สรุปว่า นักเรียนออกทิสติก หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่งที่บกพร่องทางพัฒนาการทางระบบประสาท มีผลกระทบตลอดชีวิต แต่มีพัฒนาการทางร่างกายเหมือนกับเด็กวัยรุ่นทั่วไป ทำให้มีปัญหายุทธกรรมทางเพศ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นทำให้พฤติกรรมบางอย่างเปลี่ยนไป เนื่องจากพัฒนาการทางร่างกาย และด้านอื่น ๆ พัฒนาไม่สอดคล้องกัน ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านทักษะทางสังคมร่วมกับปัญหาทางเพศ โดยอาจมีทักษะการสร้างสัมพันธภาพทางสังคมที่ผิดปกติ มีการเข้าหาคนไม่คุ้นเคย ไม่ถูกกาลเทศะ และมีปัญหาการล่วงละเมิด และถูกล่วงละเมิดทางเพศได้

1.2 การวินิจฉัยนักเรียนออทิสติก

ปัจจุบันการวินิจฉัยนักเรียนออทิสติกจะใช้เกณฑ์จาก DSM-V ซึ่งได้รับเกณฑ์ใหม่จาก DSM-IV โดยการวินิจฉัยว่ามีความผิดปกติเป็นออทิสติกจะดูจากความผิดปกติจากพฤติกรรม 2 ด้าน คือ ด้านสังคมที่ถูกรับให้รวมกับด้านภาษา และการสื่อสาร โดยจัดเป็นความผิดปกติด้านเดียวกัน โดยเกณฑ์ถูกจัดใหม่นี้แบ่งระดับความรุนแรงเป็น 3 ระดับ ดังตารางที่ 1 (American Psychiatric Association, 2013)

ตาราง 1 ระดับความรุนแรงสำหรับนักเรียนออทิสติก (DSM-V)

ระดับความรุนแรง	การสื่อสารทางสังคม	ข้อจำกัด/พฤติกรรม
ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมอย่างมาก (Requiring very substantial support)	ไม่สามารถแสดงความต้องการออกมาเป็นภาษา และอวัจนภาษาได้ มีข้อจำกัดในการริเริ่มการเข้าสังคม และตอบสนองต่อบุคคลอื่นได้น้อยมาก เพิกเฉยต่อบุคคลอื่น	พฤติกรรมไม่ยืดหยุ่น มีความยากลำบากมากในการเลียนแบบหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ แสดงออกถึงความทุกข์ในการเปลี่ยนแปลง
ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรม (Requiring substantial support)	แม้จะมีการช่วยเหลือก็ยังคงมีความบกพร่องในทักษะการสื่อสารมีข้อจำกัดในการริเริ่มการเข้าสังคม เพิกเฉยต่อบุคคลอื่น	พฤติกรรมไม่ยืดหยุ่น มีความยากลำบากในการเลียนแบบหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ มีพฤติกรรมในการทำซ้ำ ๆ ให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง
ต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อย (Requiring support)	ถ้าไม่มีการช่วยเหลือใด ๆ จะมีความยากลำบากในการสื่อสาร มีความยากในการริเริ่มการเข้าสังคม ตลอดจนตอบสนองต่อบุคคลอื่น ๆ ได้ไม่เหมาะสม	พฤติกรรมไม่ยืดหยุ่น มีความลำบากในการเปลี่ยนกิจกรรม มีปัญหาในการวางแผน และจัดการตนเอง

ที่มา : Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fifth Edition. (2013, มิถุนายน)

นอกจากนี้ การวินิจฉัยนักเรียนออทิสติก (ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2560) มีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้

1. การสอบถามประวัติจากคนในครอบครัว เช่น บิดา และมารดา หรือผู้ใกล้ชิด โดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการตั้งครรภ์ การเลี้ยงดู รวมไปถึงพัฒนาการต่าง ๆ ของร่างกาย สังคม และการสื่อความหมาย โดยสอบถามข้อมูลดังนี้
 - 1.1 พฤติกรรมของนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้าน
 - 1.2 การซักประวัติครอบครัวว่าเคยมีบุคคลที่อาการคล้ายออทิสติกหรือไม่
 - 1.3 ประวัติที่แสดงอาการของนักเรียน เช่น การกระทบกระเทือนที่สมอง
2. การตรวจ ประเมิน และวินิจฉัยโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ
3. การสังเกตพฤติกรรมเพื่อทำการรวบรวมข้อมูล โดยพฤติกรรมที่สังเกตมีดังต่อไปนี้
 - 3.1 ด้านร่างกาย ถ้ามีขนาดร่างกายที่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป มักพบปัญหาด้านสุขภาพ และปัญหาการรับประทานอาหาร
 - 3.2 ด้านการเคลื่อนไหวมีความผิดปกติ เช่น งุ่มง่าม หกล้มบ่อย การเคลื่อนไหวไม่ประสานกันระหว่างมือ และตา
 - 3.3 การตอบสนองด้านสายตา เช่น หลีกเลียงการสบตา จ้องมองผิดปกติ มองของหมุน ๆ หรือของใกล้ตามากเกินไป
 - 3.4 การตอบสนองต่อเสียง เช่น ไม่ตอบสนองเมื่อเรียก เหมือนหูทวนลม หรือบางรายก็แสดงอาการตอบสนองต่อเสียงบางอย่างมากหรือน้อยจนเกินไป
 - 3.5 การตอบสนองต่อประสาทสัมผัส เช่น การดมกลิ่น ชิมรสชาติ นอกจากนี้บางรายก็ทนต่อความเจ็บปวด หรือแสดงอาการมากจนเกินจริง
 - 3.6 การแสดงพฤติกรรมซ้ำ ๆ เช่น นั่งเก้าอี้สีเดิม ๆ ชอบเล่นของเล่นชิ้นเดิม ๆ ชอบดูโฆษณาซ้ำ ๆ พุดตามแบบซ้ำ ๆ หรือถามคำถามเดิม ๆ
 - 3.7 ขาดจินตนาการ โดยแสดงออกถึงการเล่นสมมติไม่เป็น ส่วนใหญ่มักเล่นของเล่นผิดวิธี หรือเมื่อต้องเล่นกับผู้อื่นก็จะไม่เข้าใจกติกา
 - 3.8 การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม และการแสดงออกทางอารมณ์ โดยนักเรียนแสดงออกไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ ไม่ยืดหยุ่นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในกิจวัตรประจำวัน มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงโดยไม่ทราบสาเหตุ
 - 3.9 ด้านสติปัญญา โดยมีความล่าช้าด้านพัฒนาการเมื่อเทียบกับนักเรียนวัยเดียวกัน แต่บางคนก็มีความสามารถพิเศษบางด้านโดดเด่น เช่น มีความจำที่ดี เป็นต้น

4. การตรวจพิเศษทางห้องปฏิบัติการ จุดประสงค์เพื่อประกอบการรักษาไม่ได้ทำเพื่อวินิจฉัย

5. การตรวจสอบทางจิตวิทยา เพื่อดูระดับของสติปัญญา ซึ่งสามารถทำได้เมื่อนักเรียนสามารถพูดได้ และเรียนรู้ได้

1.3 สาเหตุของการเกิดออทิสติก และอุบัติการณ์

สาเหตุของการเกิดออทิสติกเป็นภาวะที่มีหลายปัจจัย โดยมีปัจจัยทางพันธุกรรม การติดเชื้อ และสิ่งแวดล้อม สิ่งที่ทำให้วัฏจักรเมทิลเลชัน (methylation cycle) มีความผิดปกติ และเกิดการกลายพันธุ์ไป ซึ่งการกลายพันธุ์แต่ละครั้งทำให้เกิดการติดขัดของการพัฒนาในช่วงเริ่มต้น และการติดขัดที่ส่งผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ส่งผลสำคัญในการทำงานที่หลากหลายของร่างกาย (Yasko, 2009, 26)

อุบัติการณ์ของออทิสติกทั่วโลกในช่วง 30 ปีนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลการสำรวจในประเทศไทย นักเรียนที่เข้ามาใช้บริการคลินิกพัฒนาการเด็ก คลินิกจิตเวชเด็ก มีเด็กได้รับการวินิจฉัยออทิสติกเพิ่มขึ้น 19-40% โดยได้รับการวินิจฉัยออทิสติกในอัตราส่วน 1:81 คน โดยความบกพร่องหลักของออทิสติก คือ พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม มีความบกพร่อง และความบกพร่องของพื้นฐานระบบประสาท กระบวนทัศน์ใหม่ของการดูแลรักษานักเรียนออทิสติกจะเริ่มจากการปรับเปลี่ยนมุมมองจากเดิมที่มองพฤติกรรมที่แปลก ๆ แตกต่างจากนักเรียนทั่วไปเป็นการมองความบกพร่องทางพัฒนาการอย่างเข้าใจ โดยเฉพาะปัญหาพัฒนาการหลักที่บกพร่องขาดหายไป คือ พัฒนาการด้านอารมณ์ สังคม และความบกพร่องของพื้นฐานระบบประสาท (แก้วตา นพมณี จำรัสเลิศ และ อินทร์สุดา แก้วกาญจน์, 2560, 6)

1.4 ปัญหาของนักเรียนออทิสติก

การที่นักเรียนออทิสติกมีความผิดปกติของพัฒนาการทางระบบประสาทที่ทำให้ทักษะทางสังคม และการสื่อสารบกพร่อง นักเรียนออทิสติกที่มีการเจริญเติบโตทางร่างกายขึ้นทุกวัน แต่ไม่เข้าใจพัฒนาการทางร่างกาย และอารมณ์ของตนเอง ซึ่งส่งผลให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม (Beddows และ Brooks, 2016, 282)

โดยทั่วไปแล้วเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากของชีวิตสำหรับคนส่วนใหญ่ (Chantal, 2014, 213) โดยระดับฮอร์โมนเริ่มเปลี่ยนแปลง ร่างกายเปลี่ยนแปลงไปจากวัยเด็ก และวัยรุ่นอยู่ในภาวะที่แปรเปลี่ยนตลอดเวลา การดูแลสุขภาพอนามัย เพศวิถี การปฏิบัติตนกับเพศตรงข้าม และทักษะการเข้าสังคม เหล่านี้เป็นสิ่งที่สร้างความท้าทายอย่างมากยิ่งเป็นวัยรุ่นออกทิสติกด้วย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เหล่านี้ส่งผลต่อชีวิตในโรงเรียน โดยทั่วไปในช่วงประถมศึกษา นักเรียนมักจะมีครูหลักอย่างน้อยคนหนึ่ง โดยอาจเป็นครูการศึกษาพิเศษหรือครูประจำชั้น และครูคนนั้นต้องสามารถรับรู้สัญญาณเตือนของนักเรียนออกทิสติกก่อนที่จะมีพฤติกรรมเกิดขึ้น และสามารถจัดการหาวิธีที่จะคลี่คลายความคับข้องใจดังกล่าว แต่เมื่อนักเรียนผ่านเข้าสู่ระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยระบบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจะมีครูหลายท่านในการสอนหลายวิชาต่างกันไป ซึ่งถ้านักเรียนเกิดความคับข้องใจ นักเรียนเองก็อาจจะระบายความคับข้องใจออกมาได้ เพราะไม่ใช่ครูทั้งหมดที่จะคอยสังเกตหรือรู้ว่าเมื่อใดที่นักเรียนจะเกิดความคับข้องใจ ดังนั้นการส่งต่อข้อมูลพฤติกรรมเหล่านี้ และการจัดสถานที่ที่เงียบสงบให้นักเรียนออกทิสติกสามารถไปสงบสติอารมณ์หากรู้สึกว่ามี ความคับข้องใจที่มากเกินไปควรต้องมีในทุกโรงเรียน ดังนั้นทางโรงเรียนควรร่วมมือกับสหวิชาชีพ และผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับนักเรียนออกทิสติก เพื่อที่จะกำหนดกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นมาตรการป้องกัน แทนที่จะแก้ไขเหตุการณ์หรือวิกฤตจากปัญหาตัวกล่าว นอกจากนี้ปัญหาความคับข้องใจ และพฤติกรรมที่สามารถพบได้ทั่วไปในนักเรียนออกทิสติกแล้ว เมื่อนักเรียนออกทิสติกเข้าสู่วัยรุ่น หรืออายุประมาณ 14-18 ปี ไม่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และมีความสามารถพอที่จะสื่อสารได้ ส่วนใหญ่แล้วผู้ปกครองมักกังวลเกี่ยวกับการดูแลตนเอง ทักษะชีวิต และปัญหาเรื่องพฤติกรรมทางเพศ พบว่าวัยรุ่นออกทิสติกจะมีการรับรู้ความเข้าใจเรื่องเพศช้ากว่านักเรียนทั่วไปถึง 50% (WOJCIECHOWSKA และ GULCZYŃSKA, 2017, 100) โดยปัญหาของนักเรียนออกทิสติก คือ มีการดูแลตนเองที่ไม่สมวัย และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ เช่น การเดินเข้าหาเพศตรงข้าม การแสดงออกถึงความสนใจในเพศตรงข้าม เช่นการจ้องหน้า เดินเข้าไปใกล้ ๆ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเกิดจากการขาดความเข้าใจเมื่อตนเองเข้าสู่วัยรุ่นตามพัฒนาการทางร่างกายแบบปกติ และถ้ามีความรุนแรงของออกทิสติกมากจะยิ่งแสดงออกอย่างชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นการช่วยเหลือให้เข้าใจพัฒนาการ การช่วยเหลือรายบุคคล และติดตามอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อายุยังน้อยจะช่วยให้ นักเรียนออกทิสติกที่เติบโตเข้าสู่วัยรุ่นได้เข้าใจตนเองได้ดีขึ้น (Beddows และ Brooks, 2016, 282)

การที่นักเรียนออทิสติกมีปัญหาในด้านทักษะการคิด โดยปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากสมองส่วนหน้าที่ช่วยในการตัดสินใจ ควบคุมอารมณ์ แก้ปัญหาเฉพาะหน้า และด้านความจำ (Executive Functioning) ที่มีความบกพร่อง โดยหมายถึง ความสามารถระดับสูงของสมองที่ใช้ในการควบคุมความคิด อารมณ์ และการกระทำ ซึ่งนักเรียนออทิสติกโดยไม่สามารถวางแผน การจัดระเบียบ ติดตามความคืบหน้าไปสูเป้าหมาย และ ไม่มีแนวทางที่ยืดหยุ่นในการแก้ปัญหา ซึ่งพบว่ามีลักษณะทางพฤติกรรมของวัยรุ่นออทิสติกมีความคล้ายคลึงกับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่สมองส่วนหน้าเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ (Bogdashina, 2006, 50) เนื่องจาก Executive Functioning ของนักเรียนออทิสติกนั้นจะไม่ได้อยู่ที่ความสามารถในการเข้าใจ แต่อยู่ที่ความสามารถในการดำเนินการในการสร้างความคิด และการวางแผนปฏิบัติการใหม่ที่บกพร่อง ทำให้นำไปสู่พฤติกรรมที่จำกัด และความซ้ำซากจำเจ ซึ่งการที่นักเรียนออทิสติกมีปัญหาด้าน Executive Functioning นั้นสามารถอธิบายได้จากการที่นักเรียนออทิสติกแสดงออกโดยมีปัญหาในการวางแผน และปัญหาในการเริ่มต้น และสิ้นสุดการกระทำ แต่อย่างไรก็ตามข้อบกพร่องในการขาด Executive Functioning เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับนักเรียนออทิสติกเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่สามารถถือเป็นข้อบกพร่องเฉพาะสำหรับนักเรียนออทิสติก

จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนออทิสติกเริ่มโตขึ้นตามวัย ความกังวลเรื่องสุขภาพ ความปลอดภัย การคุ้มครอง และพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนออทิสติกได้เป็นเรื่องสำคัญอันดับต้น ๆ สำหรับผู้ปกครอง ยิ่งเป็นวัยรุ่นด้วยแล้วผู้ปกครองมักมีปัญหาในการหาสมดุลที่เหมาะสมระหว่างการให้ความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นแบบผู้ใหญ่ อีกทั้งยังกังวลเกี่ยวกับความสามารถในการดูแลตัวเองเมื่ออยู่ในสถานการณ์จริง และปกป้องตนเองจากพฤติกรรมที่เป็นอันตรายจากผู้อื่น ข้อกังวลอีกประการหนึ่งของนักเรียนออทิสติก คือ หากนักเรียนออทิสติกถูกผู้อื่นรังแก หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ นักเรียนอาจไม่มีทักษะในการสื่อสารที่จะบอกผู้อื่น และถ้านักเรียนโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะมีทักษะที่เป็นการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระเพิ่มมากขึ้น ก็จะเพิ่มความกังวลตามมา เช่น การขับรถ การสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การอธิบายอาการป่วยหรืออาจไม่รู้ว่าต้องป่วยขนาดไหนถึงไปพบแพทย์ (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 24)

ตาราง 2 สาเหตุของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนออทิสติกที่แสดงออก

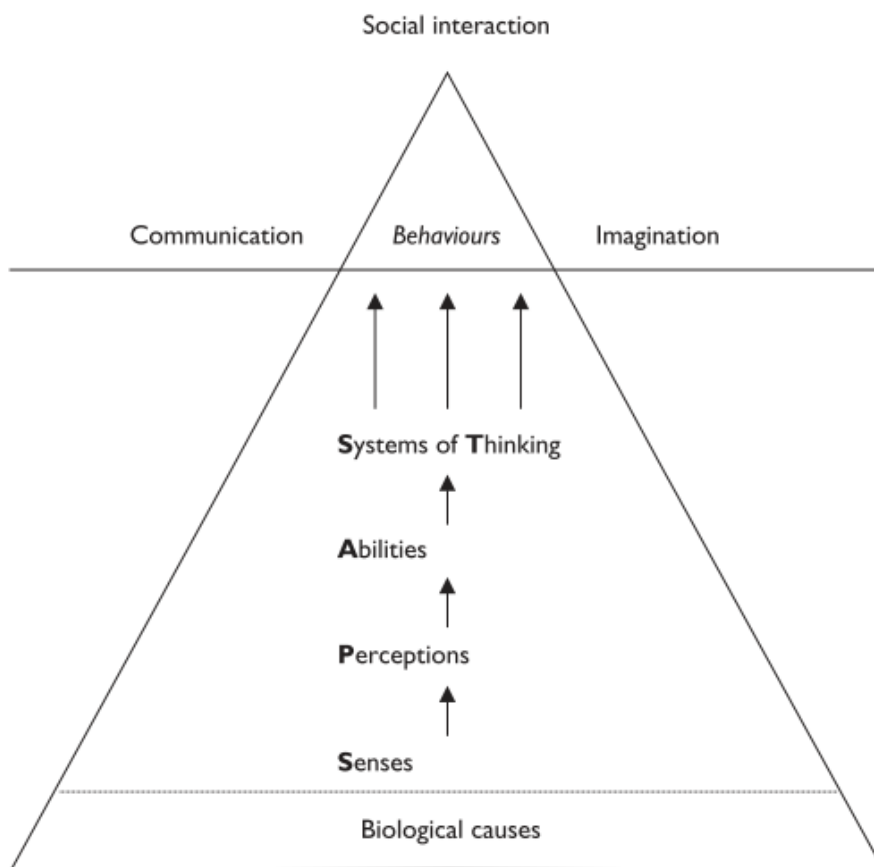
สาเหตุ	รายละเอียด
การเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น	เมื่อนักเรียนออทิสติกเจริญเติบโต ก็จะเข้าสู่วัยรุ่นเหมือนนักเรียนทั่วไป มีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน ทำให้เกิดการพัฒนาทางเพศ มีความกังวลเหมือนกับวัยรุ่นทั่วไป วัยรุ่นออทิสติกอาจไม่มีวุฒิภาวะทางสังคมที่สอดคล้องกับเรื่องเพศ ดังนั้นวัยรุ่นออทิสติกก็พยายามตีความ และจัดการกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ต่างกับวัยรุ่นทั่วไป และพบว่าเป็นการยากที่จะแสดงทฤษฎีจิต (theory of mind) ที่เหมาะสม ดังนั้นการเข้าใจพฤติกรรมของผู้คน นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนที่สับสน อาจนำไปสู่การกระทำของความคับข้องใจหรือวิตกกังวล ซึ่งสามารถสังเกตได้ผ่านพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม
ความรุนแรงของออทิสติก	วัยรุ่นออทิสติกที่มีศักยภาพน้อย (Low-functioning) มักจะช่วยตัวเองในที่สาธารณะ ในขณะที่วัยรุ่นออทิสติกที่มีศักยภาพปานกลาง (Medium-functioning) อาจช่วยตัวเองในที่สาธารณะ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศต่อเพศตรงข้าม วัยรุ่นออทิสติกที่มีศักยภาพสูง (High-functioning) มักจะช่วยตัวเองในส่วนตัว และอยากที่จะมีความปรารถนาที่จะมีความต้องการทางเพศเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป
ปัญหาด้านสังคม	นักเรียนออทิสติกจะมีการรับรู้ ทักษะการสื่อสาร และมีทักษะสังคมที่น้อยกว่านักเรียนทั่วไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจ และการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศที่มีความเหมาะสม ความไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมที่มีได้หลากหลายสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสถานที่ส่วนตัว และสถานที่สาธารณะ อาจทำให้สับสน และประพฤติดังไม่เหมาะสม แม้ว่ากรกระทำนั้นจะไม่ได้ตั้งใจก็ตาม
ปัญหาด้านประสาทสัมผัส	นักเรียนออทิสติกอาจไวต่อประสาทสัมผัส ซึ่งพฤติกรรมทางเพศทำให้เกิดความสุข จึงมักตอบสนองความต้องการโดยการกระตุ้นประสาทสัมผัสของตนเองบ่อยครั้ง
ปัญหาความสัมพันธ์ที่หลากหลาย	นักเรียนออทิสติกจะมีปัญหาในการระบุถึงการแสดงความรักว่าเหมาะสมเมื่อใด รวมถึงการแยกแยะความแตกต่างระหว่างเพื่อน ครอบครัว คนรัก และคนแปลกหน้า ซึ่งสิ่งนี้ทำให้เกิดความสับสน โดยเฉพาะวิธีการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม
ได้รับการศึกษาที่น้อย	นักเรียนออทิสติกอาจมีทักษะ และความรู้ไม่เพียงพอในการดูแลตนเอง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเรื่องเพศได้มากมาย

ที่มา : Beddows. (2016). Inappropriate sexual behaviour in adolescents with autism spectrum disorder: what education is recommended and why

การสอนนักเรียนออทิสติกโดยผู้ปกครอง ถึงแม้ว่าการสอนที่สม่ำเสมอทั้งที่บ้าน และที่โรงเรียนจะเป็นอีกวิธีที่ช่วยเหลือนักเรียนออทิสติกได้ แต่ก็มีควมยากลำบากในการจัดการศึกษา เพื่อแก้ไขพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนออทิสติกที่บ้านเช่นกัน โดยพบว่ามีปัญหา ดังนี้ (S. L. Curtiss และ Ebata, 2016; Nichols และ Blakeley-Smith, 2009)

1. ผู้ปกครองมีปัญหากับเพศสภาพของนักเรียนออทิสติก
2. ผู้ปกครองเชื่อว่าความบกพร่องทางสังคมของนักเรียนออทิสติกทำให้ตัวนักเรียนเองไม่น่าจะเข้าใจเรื่องเพศ ที่มีความซับซ้อนเข้าใจยากได้
3. ผู้ปกครองเข้าใจว่าชุมชนคนรอบข้าง ไม่น่าจะเข้าใจความต้องการทางเพศของนักเรียนออทิสติก
4. ผู้ปกครองมองว่าไม่พร้อมที่จะสอนเรื่องความต้องการทางเพศให้นักเรียน

บอคดาชีนา (Bogdashina, 2006) ได้ชี้แจงถึงปัญหาเรื่องพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนออทิสติกโดยอุปมาเป็นภูเขาน้ำแข็งออทิสติก (Iceberg of Autism) โดยเรียกอีกชื่อว่า SPAST โดยปัญหาจากทางกายภาพ (Biological causes) ของนักเรียนออทิสติกทำให้ประสาทสัมผัส (Senses) มีปัญหา ซึ่งก็ทำให้การรับรู้ (Perceptions) มีปัญหา ก็จะนำไปสู่การที่ไม่มีความสามารถ (Abilities) ในการรับรู้ภาษาท่าทาง ดังนั้นทำให้ระบบของการคิด (Systems of Thinking) มีปัญหาหลากหลายรูปแบบ ซึ่งทำให้นักเรียนออทิสติกแสดงออกถึงปัญหาทางการสื่อสาร (Communication) พฤติกรรม (Behaviors) จินตนาการ (Imagination) ที่เป็นพื้นฐานของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) ส่งผลให้นักเรียนออทิสติกแสดงทักษะทางสังคม และการสื่อสารที่บกพร่อง โดยส่งผลให้เกิดเป็นปัญหาต่อเนื่องในอนาคตเมื่อนักเรียนต้องเติบโตขึ้น โดยจะมีปัญหาการดูแลตนเองที่ไม่สมวัย แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ การเข้าหาเพศตรงข้าม การแสดงออกถึงความสนใจในเพศตรงข้าม ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวคิดว่าเกิดจากการขาดความเข้าใจทางพัฒนาการเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตามพัฒนาการทางร่างกายปกติ และจะยิ่งแสดงออกอย่างรุนแรงมากขึ้นถ้าไม่ได้รับการสอนหรือแก้ไข

ภาพประกอบ 2 ภูเขาน้ำแข็งออทิสติก: SPATS

ที่มา: Bogdashina. (2005). Theory of Mind and the Triad of Perspectives on Autism and นักเรียนออทิสติกperger Syndrome: A View from the Bridge

สรุปได้ว่าปัญหาของนักเรียนออทิสติก มาจากการรับรู้หลาย ๆ ด้านมีปัญหา ส่งผลให้ทักษะทางสังคม และการสื่อสารบกพร่อง ความสามารถในการสร้างความคิดใหม่ ๆ และการวางแผนปฏิบัติมีความบกพร่อง นำไปสู่พฤติกรรมที่จำกัด และทำอะไรซ้ำ ๆ ทำให้พฤติกรรมของนักเรียนมีรูปแบบเฉพาะของตนเอง ซึ่งส่งผลทำให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรม เช่น ไม่สามารถดูแลตนเองได้อย่างสมวัย มีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ การเข้าหาเพศตรงข้าม และการแสดงออกถึงความสนใจในเพศตรงข้าม เนื่องจากการขาดความเข้าใจในพัฒนาการเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตามพัฒนาการทางร่างกายแบบปกติ และจะยิ่งแสดงออกอย่างรุนแรงมากขึ้นตามระดับความรุนแรงของออทิสติก ถ้าไม่ได้รับการสอนหรือแก้ไข

1.5 ทักษะที่สำคัญของนักเรียนออทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา

นักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าสู่ระดับมัศึกษานั้น จะได้รับผลกระทบในทุกด้านของชีวิต ซึ่งผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องตระหนักถึงผลกระทบดังกล่าว โดยในการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่นนักเรียนควรจะต้องเสริมทักษะที่จำเป็นสำหรับการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ แต่ปัญหาคือไม่มีหลักสูตรที่สอนทักษะที่จำเป็นในวัยผู้ใหญ่ และการสอนนักเรียนออทิสติกอาจจะต้องเน้นทักษะทางสังคม และการสื่อสารเฉพาะ โดยจัดให้สภาพแวดล้อมมีความหลากหลายแตกต่างกัน โดยการพัฒนาทักษะให้กับนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะชุดทักษะที่สำคัญ บางอย่างจะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จในวัยผู้ใหญ่ ทำให้ชุดทักษะที่สำคัญของนักเรียนออทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัศึกษานี้มีความสำคัญ เนื่องจากเมื่อนักเรียนมีเชี่ยวชาญหรือคล่องแคล่วแล้ว นักเรียนออทิสติกที่มีทักษะเหล่านี้จะสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ และบริบทต่าง ๆ ได้ ซึ่งชุดทักษะที่สำคัญได้แสดงข้อมูลตาราง 3 ด้านล่างดังต่อไปนี้ (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 45)

ตาราง 3 ชุดทักษะที่สำคัญของนักเรียนออทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา

หัวข้อ	ความหมาย	ทักษะย่อย
การกำกับตนเอง (Self-determination)	ความคล่องแคล่วในทักษะด้านนี้จะส่งผลให้สามารถเลือก และตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของตนเองได้	☐ การตัดสินใจเลือก ☐ การตัดสินใจ ☐ การตั้งเป้าหมาย ☐ การแก้ไขปัญหา ☐ การช่วยเหลือตนเอง และผู้อื่น ☐ การเตือนตนเอง ☐ ความตระหนักรู้ในตนเอง
การจัดการตนเอง (Self-management)	ความคล่องแคล่วในทักษะด้านนี้จะส่งผลให้ความสามารถในการติดตาม และปรับพฤติกรรมของตนเองตามสถานการณ์ นอกจากนี้ยังเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้	☐ การตรวจสอบตนเอง ☐ การประเมินตนเอง ☐ การจดบันทึกรายวัน ☐ การเสริมแรงตัวเอง

หัวข้อ	ความหมาย	ทักษะย่อย
	พฤติกรรมใหม่ และ พฤติกรรมปัญหาในการ ติดตามตนเอง	
การดำรงชีวิตอย่างเป็น อิสระ (Independence)	ความคล่องแคล่วในทักษะ ด้านนี้จะส่งผลให้เกิด ความสามารถในการจัดการ สุขภาพและความปลอดภัย ของตนเองใน สภาพแวดล้อมของชุมชน	☐ การดูแลตนเอง และสุขอนามัย ☐ การเดินทางในระบบสาธารณะ ☐ การธนาคาร และการจัดการทาง การเงิน ☐ สันทนาการ ☐ การใช้ชีวิตอยู่บ้าน ☐ การมีส่วนร่วมกับชุมชน ☐ การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ☐ การดูแลสุขภาพ และความ ปลอดภัย
การฝึกพัฒนาทักษะอาชีพ (Career development)	ความคล่องแคล่วในทักษะ ด้านนี้จะส่งผลให้มีความรู้ และสามารถจับคู่จุดแข็ง ส่วนตัวกับอาชีพที่ต้องการ ได้	☐ ความตระหนักในอาชีพ ☐ สำรวจอาชีพ ☐ การเตรียมอาชีพ ☐ ตำแหน่งงาน

จากตาราง 3 ชุดทักษะที่สำคัญของนักเรียนออกทิสติกก่อนเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษา จะเห็นได้ว่านักเรียนได้รับการสอนหรือพัฒนาทักษะดังกล่าวน้อยมากที่โรงเรียน ซึ่งตามสถานการณ์จริงนั้น ที่โรงเรียนเองก็มีกฎหรือข้อบังคับที่โรงเรียนกำหนดขึ้น และผลที่ตามมาในรูปแบบสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ได้สร้างขึ้น ซึ่งกฎหรือทักษะบางอย่างที่นักเรียนได้เรียนรู้ที่โรงเรียนนั้นอาจไม่สามารถนำไปใช้ได้เมื่อต้องไปใช้ชีวิตจริงในสังคมหลังจากที่นักเรียนสำเร็จการศึกษา และเปลี่ยนผ่านไปยังสภาพแวดล้อมใหม่เมื่อตนเองเป็นผู้ใหญ่ (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 49) ซึ่งในกรณีของพฤติกรรมทางเพศ อาจต้องมีการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออกทิสติกโดยเฉพาะ เนื่องจากมีโปรแกรมที่เน้นการสอนในด้านนี้น้อยมาก ๆ ซึ่งการสอนเรื่องการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้สอนตามองค์ความรู้ของนักเรียนออกทิสติกแต่ละบุคคล

รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม เช่น สุขอนามัยส่วนบุคคลควรสอนครอบคลุมส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย พัฒนาการทางด้านร่างกาย ความแตกต่างของเพศชาย และหญิง การพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น วงจรชีวิต การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การตระหนักรู้เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ความกล้าแสดงออก และความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งการออกแบบโปรแกรมควรออกแบบเพื่อให้ความรู้เรื่องสุขอนามัยแบบครอบคลุมสำหรับวัยรุ่น และผู้ใหญ่ที่เป็นออทิสติก ความจำเป็นพื้นฐาน และแผนการเรียนรู้ที่จำเป็นอื่น ๆ สำหรับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 96) และวัดประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายที่มุ่งเน้นไปที่การดูแลตนเอง และการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม อีกประเด็นที่น่าสนใจคือเรื่องการช่วยตัวเอง ในสังคมทั่วไปนั้นการช่วยตนเองยังไม่ถือว่ายอมรับได้สังคมทั่วไป แม้ว่าจะมีการกล่าวถึงในการสอนเพศศึกษาทั่วไปตามปกติแต่ยังไม่มีการวิจัยในประเด็นนี้โดยเฉพาะ

สรุปว่าทักษะที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ให้สอนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สุขอนามัยส่วนบุคคล พัฒนาการทางร่างกาย ความแตกต่างของเพศ และการพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยมีจุดมุ่งหมายที่มุ่งเน้นไปที่การดูแลตนเอง และการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก

1.6 ความสำคัญของการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

ความผิดปกติของออทิสติกเป็นปัญหาที่เกิดจากพัฒนาการทางระบบประสาท ทำให้เกิดรูปแบบพฤติกรรม และความสนใจที่แคบ (American Psychiatric Association, 2013) โดยแสดงออกให้เห็นถึงความบกพร่องทางภาษา สติปัญญา และประสาทสัมผัส ซึ่งความรุนแรงของความบกพร่องเหล่านี้ไปสู่การขาดทักษะการดูแลตนเองในการจัดการกิจวัตรประจำวัน เช่น การเตรียมอาหารอย่างง่าย การแต่งตัว ทักษะสังคมพื้นฐานในชุมชน เช่น การซื้อของในร้านสะดวกซื้อ และทักษะด้านสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น การอาบน้ำ เข้าห้องน้ำ ล้างมือ การแปรงฟัน นอกจากนี้ยังขาดการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศอีกด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนออทิสติกต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น (Piccin, Crippa, Nobile, Hardan, และ Brambilla, 2018) ผู้ปกครองของนักเรียนออทิสติกที่อยู่ในระดับต้องการความช่วยเหลือ (Requiring support) มักมีความกังวลด้านสุขอนามัยส่วนบุคคล การทำงานบ้าน และการใช้ชีวิตเมื่อนักเรียนเข้าสู่วัยรุ่น (Ozonoff, Dawson, และ McPartland, 2002, 122)

นักเรียนออทิสติกที่มีครอบครัวหรือผู้ปกครองดูแลมายาวนาน อาจทำให้นักเรียนไม่ได้พัฒนาทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ เพราะครอบครัวของนักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่จะปกป้องนักเรียนมากเกินไปทำให้นักเรียนออทิสติกไม่เคยเจอภัยอันตรายที่แท้จริงที่เข้ามาในชีวิต ประกอบกับนักเรียนต้องได้รับการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่จำเป็นกว่า ดังนั้นจำเป็นต้องสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีในการรู้จักปกป้องของสงวนบนร่างกายตนเอง ซึ่งนำไปสู่การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าสังคมได้ และนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ที่ต้องเป็นผู้ใหญ่ ตามหลักการแล้วกระบวนการนี้ควรจะเริ่มพัฒนาในช่วงวัยรุ่นตอนปลายหรือก่อนหน้านั้น โดยอาจเป็นส่วนหนึ่งของ IEP และแผนการเปลี่ยนแปลงรายบุคคล (ITP) และสอนในช่วงก่อนวัยผู้ใหญ่ตอนต้น (McPartland, Klin, และ Volkmar, 2014, 318) แนวความคิดในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ การดูแลสุขอนามัย การดูแลสุขภาพ และการรักษาตัวเองให้ปลอดภัย ซึ่งเป็นการดูแล และต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับทักษะในการปรับตัว (เช่น Howlin, 2003; Klin et al., 2005; Shea & Mesibov, 2005) โดยปกติวัยรุ่นออทิสติกส่วนมากอาศัยอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ปกครองซึ่งเป็นความเข้าใจของผู้ปกครองที่คิดว่าเป็นวิธีที่สามารถดูแล และปกป้องนักเรียนออทิสติกได้ดีที่สุด แต่สุดท้ายแล้วก็จะมีสถานการณ์ที่ผู้ปกครองไม่สามารถดูแลเมื่อนักเรียนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้อีกต่อไป และสมาชิกครอบครัวคนอื่น ๆ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องเข้าไปช่วยเหลือ กลายเป็นว่าความเป็นอิสระนั้นเป็นปัญหาใหญ่อีกด้านของนักเรียนออทิสติกที่จะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

ความบกพร่องทางการรับรู้ทางสังคม การตรวจสอบตนเอง และมุมมองทางสังคมที่มีจำกัด อาจทำให้นักเรียนออทิสติกไม่รู้ตัว และไม่สนใจว่าลักษณะออทิสติกจะปรากฏอย่างไรต่อหน้าผู้อื่น เมื่อนักเรียนออทิสติกผ่านช่วงวัยรุ่น และจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อสุขภาพของตนเองมากขึ้น ในประเด็นข้อจำกัดเรื่องความเข้าใจสังคม และความบกพร่องเรื่องการตรวจสอบตนเองซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวทำให้นักเรียนออทิสติกมีความลำบากในการเข้าหาผู้อื่น ซึ่งแสดงออกให้เห็น เช่น ไม่รู้ว่าควรหันไปหาใครเมื่อสุขภาพไม่ดี ไม่ได้ใส่ใจเมื่อใช้วิธีการสื่อสารสิ่งที่ผิด ไม่เข้าใจเมื่อเข้าหาผู้อื่นแบบไม่เหมาะสม ทำให้ผู้ปกครองมักต้องติดต่อสื่อสารหรือเป็นธุระให้กับนักเรียนออทิสติกเมื่อเป็นผู้ใหญ่ตลอดชีวิต ซึ่งในการใช้ชีวิตทั่วไป นักเรียนออทิสติกอาจมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้พื้นฐานของการเข้าสังคมเป็นเรื่องปกติที่บุคคลทั่วไปสามารถทำได้ ซึ่งนักเรียนออทิสติกเสี่ยงที่จะถูกเอาเปรียบจากคนอื่น และอาจต่อต้านสังคม ยิ่งในยุคนี้มีอันตรายเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้องกับ

อินเทอร์เน็ต และภัยจากข้อความลวงใจอื่น ๆ ทำให้ความปลอดภัยที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลส่วนตัว และการโต้ตอบกับผู้คนทางออนไลน์มีโอกาสนักเรียนออกทัศนคติเสี่ยงต่อการทำผิดพลาดในการให้ข้อมูลส่วนบุคคล การรักษาความปลอดภัย การแจ้ง และโต้ตอบกับสถานการณ์ที่เกิดเหตุครั้งแรก ซึ่งความสามารถที่ต้องใช้วิจารณ์ญาณ การใช้เหตุผล และการวางแผนเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนออกทัศนคติ นอกจากนี้การรู้ว่าขอความช่วยเหลือจากที่ใดเมื่อตนเองเป็นเหยื่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และใครควรไว้วางใจในกระบวนการเหล่านี้ อาจเป็นเรื่องน่ากังวลสำหรับนักเรียนออกทัศนคติ

ปัญหาการใช้ชีวิตอิสระในชุมชนก็มีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้เช่นกัน เนื่องจากนักเรียนออกทัศนคติอาจจะไม่สามารถขับรถได้อย่างปลอดภัย ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่สำคัญในการเข้าถึงหลายพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่มักใช้ระบบขนส่งมวลชนได้ แต่ก็จำเป็นที่จะต้องฝึกทักษะหลายอย่าง เช่น การรู้เส้นทาง และตารางเวลา วิธีชำระเงิน การวางแผนการต่อรถ และการเข้าใจรายละเอียด และทำตามขั้นตอนระหว่างการเดินทาง ซึ่งมักจะเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนออกทัศนคติแต่สามารถสอนให้ทำได้ และสามารถฝึกฝนจนเชี่ยวชาญได้ ความสามารถในการเดินระยะทางไกลหรือขี่จักรยานก็ช่วยในเรื่องนี้ได้ นอกจากนี้ยังมีการเข้าถึงชุมชนรวมถึงการรู้วิธีหาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในชุมชน เช่น ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ศูนย์บริการชุมชน การเข้าถึงบริการต่าง ๆ และในโลกปัจจุบันยังต้องการความสามารถด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร เช่น การใช้โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งนักเรียนออกทัศนคติจะมีความท้าทายด้านการสื่อสาร การรับรู้ พฤติกรรม และสังคมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัญหาเรื่องสังคมของนักเรียนออกทัศนคติจะไปขัดขวางการเรียนรู้ทักษะเหล่านี้ และทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้มีส่วนร่วมในชุมชนได้ (McPartland และคนอื่น ๆ, 2014, 342) ถ้านักเรียนออกทัศนคติได้หลงไปในสถานที่ที่โคจร หรือสถานที่ที่ไม่น่าไว้วางใจ นักเรียนออกทัศนคติอาจขาดการประเมินสถานการณ์ว่าสถานการณ์ใดควรหลีกเลี่ยง หรือสถานที่ใดไม่ควรเข้าไป ซึ่งทั้งหมดนี้ อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาเมื่อนักเรียนออกทัศนคติต้องเดินทางคนเดียว ซึ่งอาจไม่มีทักษะในการป้องกันตนเองเมื่อเกิดเหตุไม่คาดฝันดังกล่าว

นอกจากนี้นักเรียนออกทัศนคติมีอัตราการเจ็บป่วย และอาการจิตเวชเกิดขึ้นสูงกว่าเมื่อเทียบกับประชากรนักเรียนทั่วไป โดยเฉพาะเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่จะมีอาการทางจิตเวชสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวล โรคสองขั้ว โรคย้ำคิดย้ำทำ โรคจิตเภท และการพยายามฆ่าตัวตาย ภาวะทางการแพทย์เกือบทั้งหมดพบได้บ่อยในบุคคลออกทัศนคติวัยผู้ใหญ่ซึ่งรวมถึงภาวะภูมิคุ้มกัน ทางเดินอาหารผิดปกติ และความผิดปกติของการนอนหลับ อาการชัก โรค

อ้วน ภาวะไขมันในเลือดผิดปกติ ความดันโลหิตสูง และเบาหวาน นอกจากนี้ยังพบภาวะที่หายาก เช่น โรคหลอดเลือดสมอง และโรคพาร์กินสัน ก็พบได้บ่อยในบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่เช่นกัน ซึ่งปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศในบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่ก็มีข้อมูลน้อยมากเช่นกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการวิจัยในอนาคตเพื่อทำความเข้าใจปัจจัยทางสังคม การเข้าถึงการดูแลสุขภาพ และปัจจัยทางชีวภาพที่เป็นรากฐานของการสังเกตเหล่านี้ (Croen และคนอื่น ๆ, 2015, 5)

ปัญหาวัยรุ่นกับสุขอนามัย (Chantal, 2014, 144) เมื่อนักเรียนออทิสติกเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นจะเป็นช่วงเวลาที่ย่างกายกำลังเปลี่ยนแปลง ฮอร์โมนกำลังปรับตัว ทำให้อารมณ์แปรปรวน นักเรียนออทิสติกทุกคนที่เข้าใกล้วัยรุ่นจำเป็นต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นในร่างกาย ซึ่งในนักเรียนออทิสติกก็ควรต้องให้ข้อมูลมากขึ้นในช่วงการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่วัยรุ่นนี้ นักเรียนออทิสติกส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น จึงควรสอนความสำคัญของการอธิบายการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับร่างกายของนักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น สิ่งที่ควรทราบสำหรับนักเรียนออทิสติกเพศชาย คือมักเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุประมาณ 11-17 ปี นักเรียนออทิสติกเริ่มผลิตฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน นักเรียนเพศชายต้องได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การแข็งตัวของอวัยวะเพศ และ “ฝันเปียก” ที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะนอนหลับ และการหลั่งอสุจิก่อนหน้านั้นสามารถเกิดขึ้นได้เมื่ออวัยวะเพศของนักเรียนออทิสติกถูกลูบ ซึ่งอาจจะทำให้นักเรียนออทิสติกอาจจะสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับตนเอง ส่วนนักเรียนออทิสติกเพศหญิงมักเริ่มเข้าสู่วัยหนุ่มสาวก่อนเพศชาย บางคนเริ่มตั้งแต่อายุ 9 ขวบ ในนักเรียนออทิสติกเพศหญิง รูปร่างโดยรวมเริ่มเปลี่ยนไปเมื่อหน้าอก และสะโพกเริ่มพัฒนา จะเริ่มมีประจำเดือน และขนเริ่มขึ้นที่ขา บริเวณหัวหน่าว และใต้วงแขน สิ่งสำคัญคือต้องบอกเกี่ยวกับรอบเดือนก่อนมีประจำเดือนครั้งแรก เพื่อให้นักเรียนออทิสติกเพศหญิงจะได้ไม่สับสน อารมณ์เสีย และคิดว่ามีบางอย่างผิดปกติทางร่างกาย และจะต้องสอนนักเรียนออทิสติกด้วยว่าใครคือคนที่เหมาะสมที่จะพูดคุยเรื่องนี้ โดยอาจจะ เป็น พ่อแม่หรือครู โดยต้องทำการฝึกให้เข้าหาบุคคลดังกล่าวเมื่อต้องการความช่วยเหลือ นอกจากนี้บางรายอาจมีอาการชักที่อาจเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น โดยนักเรียนออทิสติกอาจมีอาการชักถึง 1/4 เป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนในร่างกาย บางครั้งอาการชักอาจสังเกตได้ชัดเจน แต่สำหรับบางคนอาการชัคนั้นน้อยมาก และอาจตรวจไม่พบด้วยการสังเกตเบื้องต้น ผู้ปกครองอาจต้องจับตาดูสัญญาณที่บ่งบอกถึงอาการเหล่านี้เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น นอกจากนี้การสอนเกี่ยวกับพัฒนาการวัยรุ่น นอกจากความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ยังคงต้องสอนอวัจนภาษา ด้วยการชี้แจงเรื่องราวทางสังคมที่มีรูปภาพที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกนั้นจะเป็นประโยชน์ นักเรียนออทิสติกบางคนต้องทบทวนเนื้อหาบ่อยกว่าคนอื่น ๆ นักเรียนออทิสติกเองอาจต้องการความช่วยเหลือใน

การเรียนรู้ทักษะการช่วยเหลือตนเองแต่ละขั้นตอนที่กล่าวถึงข้างต้น ซึ่งถ้าหากนักเรียนออทิสติกเรียนรู้ช้ามาก ควรเริ่มต้นแต่อายุน้อยจะเป็นประโยชน์ในระยะยาว

1.7 การช่วยเหลือนักเรียนออทิสติก

สำหรับวิธีการช่วยเหลือนักเรียนออทิสติกมีการรักษาที่มากมาย และแตกต่างกันสำหรับอาการออทิสติก และจะมีการบำบัดหรือวิธีใหม่ ๆ ปรากฏขึ้น บางอย่างก็ทับซ้อนกัน ซึ่งอาจสรุปได้ว่าไม่มีวิธีใดที่เป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนออทิสติกทุกคน เพราะว่าอาการของนักเรียนออทิสติกมีความแตกต่างกันมาก และนักเรียนแต่ละคนอาจได้รับประโยชน์จากวิธีการเฉพาะในเวลาใดเวลาหนึ่ง นอกจากนี้ ครู ผู้ปกครองก็มักจะประสบความสำเร็จได้ด้วยวิธีการใดก็ตามที่เป็นความเชื่อส่วนบุคคล (Jordan, Jones, และ Murray, 1998, 2) โดยแบ่งประเภทการรักษา และช่วยเหลืออาการออทิสติกทั่วไป หลาย ๆ แนวทางที่กำลังปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน (Bogdashina, 2006)

- 1) ชีวการแพทย์ (ยา อาหาร เสริม และวิตามิน)
- 2) ประสาทสัมผัส (Sensory integration, auditory integration)
- 3) Psychodynamic (การวิเคราะห์ทางจิต, การบำบัดรักษา)
- 4) Interactive approaches (DIR Floor time)
- 5) เทคนิคการปรับพฤติกรรม (ABA, TEACCH, การบำบัดในชีวิตประจำวัน)
- 6) Cognitive approaches
- 7) การบำบัดด้วยการสื่อสาร/ภาษา (การบำบัดด้วยคำพูด-ภาษา, PECS, ภาษามือ)
- 8) การบำบัดทางเลือกอื่น ๆ (ดนตรีบำบัด โลมบำบัด ฯลฯ)

2. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

2.1 ความหมายของการลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

การลวงละเมิดทางเพศนั้นไม่ได้มีแค่บุคคลทั่วไปเท่านั้นที่ถูกลวงละเมิดทางเพศ แต่นักเรียนออทิสติกก็มีการลวงละเมิดหรือถูกลวงละเมิดทางเพศได้เช่นกัน โดยมีการศึกษาความหมายพฤติกรรมการลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก ซึ่งมีนักการศึกษาหรือนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของ การลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกไว้ดังนี้

การลวงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนออทิสติกมีส่วนร่วมในพฤติกรรมทางสังคมที่ไม่เหมาะสมทางเพศ (Asagba, 2017, 13) อันเกิดมาจากการที่ปัญหาในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น โดยเกิดจากไม่เข้าใจความสัมพันธ์ทางสังคม การนึกถึงแต่ตนเอง

ทำให้มักแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางสังคม และทางอารมณ์ โดยบางรายอาจมีข้อบกพร่องในการใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาร่วมด้วย ทำให้นักเรียนออทิสติกเองขาดความเข้าใจในการแสดงออกกับเรื่องดังกล่าว (Stokes และคนอื่น ๆ, 2007, 1969) โดยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากความยากลำบากในการทำความเข้าใจกฎทางสังคมที่เป็นอยู่ (Asagba, 2017, 73) ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงดังนี้ การสะกดรอยตาม ไม่หาที่ส่วนตัวในการถอดเสื้อผ้า เข้าห้องผู้อื่นโดยไม่เคาะประตู เดินไปจ้องหน้าเพื่อสำรวจใบหน้าเพศตรงข้ามแบบใกล้ชิด การสัมผัสร่างกายของตนเอง และผู้อื่นในที่สาธารณะ การช่วยตัวเองในที่สาธารณะ ซึ่งทำให้เกิดโอกาสในการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลใกล้ชิดด้วย (Andrews, 2017; Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 88) การที่นักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เหล่านี้อาจถูกเข้าใจผิด โดยถูกมองว่าเป็นพวกแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากสังคมปกติ ทั้งนี้ นักเรียนออทิสติกบางคนเพียงแค่วางหาการเติมเต็มทางประสาทสัมผัสผ่านพฤติกรรมทางเพศโดยไม่เข้าใจ และไม่รู้ตัวได้ หรือบางคนที่มีความเข้าใจทางประสาทสัมผัสอาจทำให้การสนใจเรื่องเพศได้ช้า นำไปสู่การเข้าใจประสบการณ์ทางเพศที่ช้ากว่าวัยได้ (Asagba, 2017, 13) เมื่อนักเรียนออทิสติกก้าวเข้าสู่วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ก็แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากกว่านักเรียนวัยเดียวกันถ้าไม่ได้รับการสอนหรือช่วยเหลือ (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 88) โดยพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงจะเกิดขึ้นกับนักเรียนออทิสติกที่อยู่ในระดับต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อย (Requiring support) ด้วย (Stokes และคนอื่น ๆ, 2007, 1972) สาเหตุอาจเกิดมาจากการที่นักเรียนออทิสติกไม่ได้พัฒนาทักษะทางสังคม และการสอนการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม พบว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจทางเพศจะช้ากว่าในนักเรียนทั่วไปโดยมีความล่าช้าประมาณ 5 ปี (Elgar, 1985) แม้ว่านักเรียนออทิสติกจะเคยมีส่วนร่วมในสังคมปกติ และเข้ารับการเรียนวิชาเพศศึกษา สุขศึกษาในโรงเรียนทั่วไปมาแล้ว ก็ยังคงแสดงพฤติกรรม และมีความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศอยู่ดี (Stokes และคนอื่น ๆ, 2007, 1972)

สรุปว่าการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกมีหลายพฤติกรรม เช่น การเดินเข้าไปจ้องเพื่อไปสำรวจเพศตรงข้าม ไม่หาที่ส่วนตัวในการถอดเสื้อผ้า เข้าห้องผู้อื่นโดยไม่เคาะประตู รวมไปถึงถูกล่วงละเมิดทางเพศจากบุคคลใกล้ชิด ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวมีความชัดเจนขึ้นในนักเรียนออทิสติกเมื่อก้าวเข้าสู่วัยรุ่น แม้ว่านักเรียนออทิสติกจะเคยมีส่วนร่วมในสังคมปกติ และเข้ารับการเรียนวิชาเพศศึกษา สุขศึกษาในโรงเรียนทั่วไปมาแล้ว ก็ยังคงแสดงพฤติกรรม และมีความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศอยู่

2.2 สาเหตุของการล่องละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

สาเหตุของการล่องละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกมีหลายสาเหตุ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

การที่ไม่เข้าใจในบรรทัดฐานทางสังคม ว่าการแสดงพฤติกรรมแบบใดที่ยอมรับได้หรือไม่ได้ โดยแรงขับทางเพศที่จะเกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่นนั้น ซึ่งในนักเรียนทั่วไปได้รับการพัฒนา และเข้าใจบริบททางสังคมเป็นอย่างดี แต่นักเรียนออทิสติกมักไม่ค่อยได้เรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน ทำให้โอกาสในการเรียนรู้ที่จะหลอหลอมพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และเรียนรู้ระยะห่างของสังคมนั้นลดลง ซึ่งการทำความเข้าใจประเด็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของบุคคลออทิสติก วิธีการสอนพฤติกรรมทางสังคม การปฏิบัติตนทางเพศที่ดี และเหมาะสมกับสังคม มีความสำคัญมากขึ้นเนื่องจากนักเรียนออทิสติกจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไปในสถานศึกษา และชุมชนในอนาคต (Sullivan และ Caterino, 2008, 383) นักเรียนออทิสติกอาจแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมือนเด็กวัยรุ่นทั่วไป และไม่เหมาะสมในช่วงวัยรุ่น เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน และความอยากรู้ อยากเห็นทางเพศในช่วงเวลานี้ (Andrews, 2017, 177) นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านอารมณ์ ความยากลำบากในการสื่อสารทั้งวจนภาษา และอวจนภาษา ทำให้นักเรียนออทิสติกมีความเสี่ยงต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมเพศที่ไม่เหมาะสม และมักตกเป็นเหยื่อในการถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างมาก (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 90)

การที่มีความยากลำบากในการตีความสัญลักษณ์บางอย่างทางสังคม ตัวอย่างเช่น นักเรียนออทิสติกมีปัญหาในการแยกแยะบุคคลที่ "ปลอดภัย" กับบุคคลที่ "ไม่ปลอดภัย" เนื่องจากนักเรียนออทิสติกมีปัญหาในทางทฤษฎีจิต และมีความยากลำบากในการตรวจจับอารมณ์ ทำให้นักเรียนออทิสติกไม่เข้าใจว่าตนเองกำลังถูกล่อลวงอยู่ ทำให้การพยายามหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ดังกล่าวเป็นไปได้น้อยมาก ร่วมกับไม่มีความรู้ว่าพฤติกรรมใดที่เสี่ยงต่อการล่องละเมิดทางเพศ ดังนั้นการสอนให้ระวังการล่องละเมิดทางเพศหรือการถูกล่วงละเมิดรูปแบบใดก็ตาม จะนำไปสู่การขอความช่วยเหลือได้อย่างทันที่ (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 191)

การที่นักเรียนออทิสติกมีปัญหาด้านภาษา เพราะภาษาเกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสาร ซึ่งการที่ทักษะการสื่อสารไม่ดีทำให้เกิดความยากลำบากในการที่นักเรียนออทิสติกจะระบุหรืออธิบายถึงเหตุการณ์ของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ทำให้มีโอกาสน้อยที่จะรายงานการถูกล่วงละเมิดดังกล่าวกับผู้ปกครอง หรือถ้านักเรียนพยายามอธิบายให้ผู้ปกครองก็อาจไม่เข้าใจ หรือไม่สามารตีความสิ่งที่นักเรียนออทิสติกพยายามสื่อพฤติกรรมถึงการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้อยู่ดี นักเรียนที่ออทิสติกส่วนใหญ่จะมีทักษะการใช้ภาษาที่เป็นทางการได้ยาก ทำให้มักจะสื่อสารด้วย

คำศัพท์ที่มีความหมายกว้าง ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับพลวัตทางสังคมที่ซับซ้อน เพราะไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่คู่สนทนากำลังสื่อ รวมถึงสิ่งที่คู่สนทนาต้องการทราบ และเนื้อหาในการสนทนาของบุคคลทั่วไปมักตีความหลายแง่มุม อย่างไรก็ตามการวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีจิตบ่งชี้ว่า เมื่อนักเรียนออทิสติกที่อยู่ในระดับต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อย (Requiring support) โตเป็นวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะสามารถเข้าใจสิ่งที่คนอื่นรู้ได้ แต่บ่งชี้ว่านักเรียนออทิสติกขาดทักษะพื้นฐาน 2 ประเภทที่ทำให้ขาดความเข้าใจ คือ ทักษะที่ทำให้แน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจทุกสิ่งที่พูด และทักษะในการแยกแยะเป้าหมายของการสนทนาที่เฉพาะเจาะจง (Frankel และ Wood, 2011, 88) ซึ่งความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ และการตกเป็นเหยื่อ เพราะนักเรียนไม่เข้าใจทักษะที่กล่าวไปข้างต้น นอกจากนี้ การวิจัยยังบ่งชี้ว่านักเรียนออทิสติกอาจมีแนวโน้มที่จะล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นด้วย (Beddows และ Brooks, 2016; Gutierrez, 2016) นอกจากนี้ในกรณีของผู้ปกครองที่มีนักเรียนออทิสติกที่เคยประสบกับเหตุการณ์ที่นักเรียนถูกล่วงละเมิดทางเพศ มักจะมีอาการต่อไปนี้ เช่น การถดถอยของทักษะการสื่อสาร, มีการแสดงอารมณ์รุนแรง และก้าวร้าวมากขึ้น, พฤติกรรมทำร้ายตัวเองเพิ่มขึ้น, มีความผิดปกติของการนอนหลับ, ไม่รับประทานอาหารเช้า, การถดถอยของทักษะในการปรับตัว, เก็บตัวมากขึ้น เป็นต้น (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 191) จากรายงานการวิจัยที่ผ่านมา มีการประเมินลักษณะของประชากรนักเรียนออทิสติกที่มีความเกี่ยวข้องกับทั้งการตกเป็นเหยื่อ และการล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่น ให้มีการทบทวนการสอนเพศศึกษาสำหรับประชากรกลุ่มนี้ (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 189) ซึ่งการที่นักเรียนได้รับการศึกษาเรื่องเพศศึกษาเร็วขึ้นจะช่วยป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้ (Asagba, 2017, 43)

การที่นักเรียนออทิสติกขาดความรู้ และความเข้าใจเรื่องเพศก็เป็นอีกหนึ่งสาเหตุสำคัญ มีรายงานผลการวิจัย (Stokes และคนอื่น ๆ, 2007, 1981) ระบุว่านักเรียนออทิสติกไม่ทราบวิธีแยกแยะระหว่างพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม หรือแยกแยะไม่ออกในการเลือกแสดงพฤติกรรม จนทำให้บางครั้งได้แสดงความรักใคร่กับบิดาหรือมารดาของตนเอง เป็นต้น ซึ่งการให้ข้อมูลหรือสอนความเข้าใจเรื่องเพศก็สามารถใช้เพื่อควบคุมพฤติกรรมดังกล่าวได้ ซึ่งการสอนควรเริ่มสอนตั้งแต่ประถมศึกษามาจนถึงวัยรุ่น โดยควรสอนพัฒนาการของวัยรุ่นเพื่อให้เข้าใจว่าเป็นไปตามขั้นตอนการพัฒนาตามปกติ ซึ่งจำนวน 75% ของนักเรียนออทิสติกที่ไม่ได้รับการสอนจะแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาให้เห็น และใน 30% จะมีพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศเป็นสาเหตุที่น่ากังวลในช่วงวัยรุ่น ทำให้ผู้ดูแลหรือผู้ปกครองจะกังวลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เพิ่มขึ้นในช่วงวัยรุ่น เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่น่าอายในที่สุด (Beddows และ Brooks, 2016, 283) ในการสอนให้แต่ละคนได้รับการศึกษาเฉพาะ

บุคคล เพื่อจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่จะเกิดขึ้น โดยให้หาสาเหตุของพฤติกรรมดังกล่าวว่าเกิดมาได้อย่างไร และนำมาเป็นมาตรการป้องกันพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษามีบทบาทอย่างมากในการพัฒนาวิธีการช่วยเหลือเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียนออทิสติกเกี่ยวกับเรื่องเพศ และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานในการลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้เรียนรู้ และกลายเป็นนิสัยผิด ๆ และเพื่อให้ผู้ปกครองได้ทำความเข้าใจ วิถีคิด และเหตุการณ์ที่ขึ้นด้วย (Beddows และ Brooks, 2016, 288)

สรุปว่าสาเหตุของการเกิดการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก คือ การที่นักเรียนออทิสติกไม่ทราบวิธีแยกแยะระหว่างพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม หรือแยกแยะไม่ออก ในการเลือกแสดงพฤติกรรม ซึ่งมาจากการที่นักเรียนไม่มีความรู้ทั้งในด้านของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของตนเอง และการไม่เข้าใจที่จะกับการพฤติกรรมของตนเองอย่างถูกต้อง และเหมาะสม และด้านภาษาที่นักเรียนขาดทักษะการสื่อสารทำให้เกิดความยากลำบากในการระบุการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก

2.3 ลักษณะของการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

ปัจจุบันมีข้อมูลที่ค่อนข้างน้อยที่จะระบุถึงจำนวนอัตราการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกที่ชัดเจน แต่อัตราการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกนั้นสูงกว่าการถูกล่วงละเมิดในนักเรียนทั่วไปมาก (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 191) ซึ่งไม่ได้มีแค่การล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกที่มองว่าเป็นปัญหาเท่านั้น แต่ยังมีปัญหาอัตลักษณ์ทางเพศ ความสนใจทางเพศที่ผิดปกติ และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางสังคม ซึ่งผู้ปกครองกังวลว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะถูกผู้อื่นตีความไปในทางที่ผิด และผู้ปกครองก็ไม่ทราบหรือไม่รู้วิธีที่จะสื่อสารกับนักเรียนออทิสติกอย่างไรให้เข้าใจ จะเห็นได้ว่าเป็นการยากที่จะนำข้อมูลที่สอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ และความสัมพันธ์กับผู้อื่นไปใช้ในชีวิตจริง (Asagba, 2017, 14)

นักเรียนออทิสติกที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และทางร่างกายอาจมีแนวโน้มที่จะแสดงออกทางเพศหรือเริ่มการคุกคาม ก้าวร้าว และทำร้ายตนเอง แต่เนื่องจากอัตราความก้าวร้าว และการทำร้ายตัวเองมักจะผันผวนตลอดช่วงชีวิตของนักเรียนออทิสติกแต่ละคน พฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นคล้ายกันมากทำให้แยกไม่ออกระหว่างนักเรียนออทิสติกถูกล่วงละเมิดทางเพศ หรือเป็นพฤติกรรมก้าวร้าวทั่วไปในนักเรียนออทิสติก ถึงแม้ว่าจะมีอาการชัดเจนว่าถูกล่วงละเมิดทางเพศ แต่ผู้ปกครองก็มีความยากลำบากเมื่อต้องรับมือกับอาการก้าวร้าวที่เป็นสัญญาณของการล่วงละเมิดทางเพศ (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 191) พฤติกรรมทางเพศในนักเรียนออทิสติกที่ไม่

เหมาะสม และความหมกมุ่นในเรื่องเพศเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นทำให้มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาหลายประการตามมา เช่น การเดินตาม การสะกดรอย การเล้าโลม การลู่ไปได้ การช่วยตัวเอง หรืออาจถูกข่มขืนด้วย (Sullivan และ Caterino, 2008, 385) และการแสดงออกถึงพฤติกรรมอื่น ๆ ดังตารางที่ 4 ซึ่งผู้ปกครองหลายคนกังวลว่าพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กออทิสติกจะถูกเข้าใจผิดหรือถูกตีตรา ทำให้เสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนเพิ่มขึ้น (Asagba, 2017, 35)

ตาราง 4 ชนิดของพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียนออทิสติกที่แสดงออก

พฤติกรรม	ปัญหา
การช่วยเหลือตนเอง	มีความไม่เข้าใจถึงวิธีการจัดการกับอารมณ์ในเวลานั้น
ต้องการความสนิทสนม	การเข้าหาผู้อื่นอย่างไม่เหมาะสม และการที่ไม่รู้ถึงผลของพฤติกรรมดังกล่าวทำให้เกิดความล้มเหลวในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
ความหมกมุ่น ทำอะไรตัวคนเดียว	นักเรียนออทิสติกมักสนใจเฉพาะด้าน ทำให้ดูแปลกตาในสายตาคนอื่น
การแสดงพฤติกรรมแปลก ๆ ในที่สาธารณะ	ไม่สามารถแยกแยะพฤติกรรมที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่เข้าใจการปฏิบัติตัวโดยเฉพาะในที่สาธารณะ
การล่วงละเมิดทางเพศ และทางร่างกาย	มีการสัมผัสผู้อื่นในที่สาธารณะอย่างไม่เหมาะสม และถ้านักเรียนออทิสติกคนนั้น ๆ มีพฤติกรรมทำร้ายตนเอง ก็จะมีแนวโน้มที่จะทำร้ายผู้อื่นที่อยู่ใกล้ด้วย
ปัญหาอัตลักษณ์ทางเพศ	อาจมีความผิดปกติของอัตลักษณ์ทางเพศ (ความสับสนระหว่างเพศทางชีววิทยา และอัตลักษณ์ทางเพศ) การแสดงท่าทางลามกอนาจาร การโอบกอดผู้อื่นโดยไม่ยินยอม รวมถึงการแสดงความคิดเห็น การใช้คำพูดที่ไม่เหมาะสม

ที่มา : Beddows. (2016). Inappropriate sexual behaviour in adolescents with autism spectrum disorder: what education is recommended and why

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่าการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกมีลักษณะที่แสดงออกตามธรรมชาติของวัย ซึ่งเกิดจากความสนใจการเข้าหาผู้อื่นอย่างไม่เหมาะสม และการที่

ไม่รู้ถึงผลของพฤติกรรม อีกทั้งความยากลำบากในการแยกแยะพฤติกรรมที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะสถานที่สาธารณะ ทำให้นักเรียนออทิสติกไม่ได้แยกแยะว่าบุคคลใดที่น่าสงสัยหรือปลอดภัย

นอกจากนี้นักเรียนออทิสติกเองยังมีการล่องละเมิดทางเพศผู้อื่นอีกด้วย (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 192) โดยพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกอธิบายได้จากการขาดทักษะสังคม และมีความผิดปกติของอารมณ์ อาจตั้งสมมติฐานไว้ว่าเป็นการขาดความเห็นอกเห็นใจ (Empathy) (Baron-Cohen, 2002; Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013) และการที่ทักษะสังคมที่ไม่ดีอาจส่งผลให้นักเรียนออทิสติกกระทำการล่องละเมิดทางเพศผู้อื่น จากการศึกษาหลายกรณีศึกษา (Case Study) ของผู้กระทำความผิดทางเพศที่มีผู้ต้องหาเป็นบุคคลออทิสติกที่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดโดยการล่องละเมิดทางเพศผู้อื่น นอกจากนี้เอกสารที่ทำการศึกษานี้มีจำนวนน้อย แต่ถึงแม้ว่าจะมีหลักฐานที่บ่งชี้ว่าผู้ต้องหาเป็นที่ถูกวินิจฉัยว่าเป็นออทิสติกจริง แต่ก็ไม่สามารถสรุปได้อย่างชัดเจนว่าผู้ต้องหาไปล่องละเมิดทางเพศเพียงเพราะเป็นออทิสติก (Sevlever และคนอื่น ๆ, 2013, 192)

สรุปว่าลักษณะของการล่องละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกนั้นมีการแสดงออกได้หลายอย่างที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ ได้แก่ การเดินตาม การสะกดรอย การโอบกอดผู้อื่น การช่วยตัวเอง และอื่น ๆ ไม่ต่างกับพฤติกรรมของการล่องละเมิดทางเพศของบุคคลทั่วไป ทำให้ถูกเข้าใจผิด หรือถูกตีตรา ซึ่งปัญหาพฤติกรรมที่แสดงออกทำให้มีความเสี่ยงต่อการล่องละเมิดทางเพศของนักเรียนเพิ่มขึ้น

2.4 สถานการณ์ของการล่องละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

การทำความเข้าใจสถานการณ์ของการล่องละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก โดยศึกษาตัวแปรที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง คือความสนใจทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย ซึ่งความรู้ และประสบการณ์ทางเพศที่จำกัด และความบกพร่องทางทักษะสังคม ทำให้นักเรียนออทิสติกมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น จากการศึกษางานวิจัย (Brown-Lavoie, Viecili, และ Weiss, 2014, 2185) ที่มีการเก็บข้อมูล ผู้ใหญ่ 95 คนที่เป็นออทิสติก โดยการให้กรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งศึกษาความรู้เพศศึกษา ความรู้จริง ความรู้ที่รับรู้ และการตกเป็นเหยื่อทางเพศ ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าบุคคลออทิสติกได้รับความรู้เรื่องเพศจากที่โรงเรียนน้อย โดยทำการศึกษาความรู้ทางเพศมาจากแหล่งอื่น มีการรับรู้ และความรู้ที่แท้จริงน้อย และเคยมีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่อการถูกล่วงละเมิดเพศ และเมื่อคนอื่นรู้ว่าเป็นออทิสติกทำให้เกิดความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของการตกเป็นเหยื่อของ

การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ดังนั้นผลงานวิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า มีความเชื่อมโยงระหว่างความรู้และความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศในบุคคลออทิสติกอย่างมีนัยสำคัญ

ความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกมีอัตราการตกเป็นเหยื่อสูง ในการศึกษาปัจจุบันเป็นเรื่องที่น่ากังวลอย่างมาก โดยบุคคลออทิสติก 78% ของผู้ตอบแบบสอบถามมีรายงานว่ามีการตกเป็นเหยื่อทางเพศอย่างน้อยหนึ่งครั้ง โดยตั้งข้อสังเกตว่าวัยรุ่นของนักเรียนออทิสติกนั้นมีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศสูง เช่น การถูกลักลั่นแก๊ง (Brown-Lavoie และคนอื่น ๆ, 2014, 2192) มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในสาธารณะที่สร้างความกังวลให้กับผู้ปกครองเป็นจำนวนมาก (Sullivan และ Caterino, 2008, 386) นอกจากนี้ จากการสำรวจสภาพแวดล้อมรอบตัวของนักเรียนออทิสติก บางคงอาจอยู่ในสถานที่ที่ไม่ปลอดภัย และไม่เหมาะสม ส่งผลให้นักเรียนออทิสติกมีความเสี่ยงในการถูกล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น (Travers และคนอื่น ๆ, 2014, 242)

สรุปว่าสถานการณ์ของความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกนั้นมีแนวโน้มสูงมากขึ้นโดยเกิดจากหลายปัจจัย โดยปัจจัยภายในได้แก่ ทักษะการสื่อสาร ความเข้าใจในเรื่องเพศ และปัจจัยภายนอกได้แก่ สภาพแวดล้อม และบุคคลรอบข้าง ซึ่งควรต้องได้รับการแก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนออทิสติกทุกคนให้เข้าใจด้านนี้

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

งานวิจัยของบัลวิน และคอสลีย์ (Baldwin และ Costley, 2016) ได้ทำการวิจัยขนาดใหญ่เกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตของบุคคลออทิสติกเพศหญิงในวัยผู้ใหญ่ ที่ไม่มีความพิการทางสติปัญญา (ID) ร่วม โดยจากผลการสำรวจทั่วทั้งออสเตรเลีย (n=82) พบว่า บุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่เพศหญิงพบที่มีความผิดปกติทางสุขภาพจิตในระดับสูง มีความต้องการการสนับสนุนที่ไม่ได้รับในสถานศึกษา และสถานที่ทำงาน นอกจากนี้ยังมีการกีดกันทางสังคม และการแยกตัวรวมไปถึงเคยถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างน้อย 1 ครั้ง อีกด้วย

งานวิจัยของบลอ และคนอื่น ๆ (Bloor และคนอื่น ๆ, 2022) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสำคัญของเพศศึกษา เนื่องจากทำให้บุคคลมีความรู้ในการใช้ชีวิตทางเพศในการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระ และปลอดภัยจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยทำการศึกษาในสหราชอาณาจักร ผลจากการสำรวจคือ เพศศึกษาไม่สามารถเข้าถึงได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในนักเรียนออทิสติก ซึ่งอาจนำไปสู่การขาดความรู้เกี่ยวกับการจัดการพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม จุดมุ่งหมายคือการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่อุปสรรคในการสอนเพศศึกษาแก่

นักเรียนที่เป็นออทิสติก โดยการรวบรวมข้อมูลทำโดยการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวกับผู้ปฏิบัติงาน ด้านการศึกษา รวม 13 คนที่มีประสบการณ์การสอนพิเศษศึกษาแก่นักเรียนออทิสติก พบว่ามีปัญหา 2 ข้อ คือ ข้อจำกัดในการสอน และแรงกระตุ้นทางเพศจากภายในของนักเรียนออทิสติก การค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่าปัญหาหลักของการสอนพิเศษศึกษาให้กับนักเรียนออทิสติกมีข้อจำกัดในการสอนในห้องเรียน และจากแรงกระตุ้นทางเพศของนักเรียนเอง การค้นพบนี้เป็นการทำความเข้าใจวิธีปรับบทเรียนพิเศษศึกษาสำหรับนักเรียนออทิสติกเพื่อให้ครอบคลุม และเข้าถึงได้มากขึ้น การศึกษานี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสนับสนุนนักเรียนออทิสติก และการเน้นย้ำถึงการกำหนดนโยบายเพื่อลดช่องว่างในหลักสูตรพิเศษศึกษาในปัจจุบัน และเน้นให้บุคคลรอบข้างนักเรียนออทิสติกสามารถสนับสนุนเมื่อนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นในอนาคตข้างหน้าอีกด้วย

งานวิจัยของบราวน์ และคนอื่น ๆ (Brown-Lavoie และคนอื่น ๆ, 2014) พบว่า การทำความเข้าใจความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่อทางเพศของนักเรียนออทิสติก มีตัวแปรที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าวคือ ความสนใจทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย ความรู้ และประสบการณ์ทางเพศที่จำกัด และความบกพร่องทางสังคม อาจทำให้นักเรียนออทิสติกที่เป็นผู้ใหญ่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นจากการเก็บข้อมูลผู้ใหญ่ 95 คนที่เป็นออทิสติก ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งความรู้ทางเพศศึกษา พบว่า มีความรู้ที่จริง ความรู้ที่รับรู้ และอัตราการตกเป็นเหยื่อทางเพศ โดยความรู้ที่จริง และความรู้ที่รับรู้ นั้นพบว่าน้อยกว่าบุคคลทั่วไป และเคยมีประสบการณ์ตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งมีความเสี่ยงที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้นเมื่อรู้ว่าเหยื่อเป็นบุคคลออทิสติก โดยความรู้ และอัตราการตกเป็นเหยื่อนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยของ Joyal และคนอื่น ๆ (Joyal, Carpentier, McKinnon, Normand, และ Poulin 2021) พบว่าบุคคลออทิสติกก็ต้องการสร้างความสัมพันธ์แบบผู้ใหญ่เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ในการศึกษาเชิงสำรวจนี้ใช้กลุ่มวัยรุ่น และผู้ใหญ่ทั้งเพศชาย และหญิง 172 คน (โดยบุคคลออทิสติก 68 คน และ บุคคลทั่วไป 104 คน) โดยเก็บข้อมูลผ่านการทำแบบวัดพฤติกรรมทางเพศจำนวน 3 ฉบับแบบออนไลน์ โดยพบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม สำหรับมุมมอง และความต้องการเกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบผู้ใหญ่ (เช่น ต้องการมีแฟน) ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นออทิสติก (ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนผู้ชาย) มีประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่หลากหลาย และครึ่งหนึ่งของนักเรียนออทิสติกเพศหญิงรายงานว่ามีความเสี่ยงทางเพศในทางที่ไม่ดี โดยนักเรียนออทิสติกรู้สึกว่าคุณสมบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศมีจำกัด และพบว่าเป็นการยากที่จะเข้าใจเรื่องเพศศึกษาเมื่อเทียบกับนักเรียนทั่วไป

จากรายงานการวิจัยที่ศึกษาพบว่า นักเรียนออทิสติกต้องการมีความสัมพันธ์แบบผู้ใหญ่ไม่ต่างกับบุคคลทั่วไป แต่ส่วนใหญ่แล้วมักตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศหลายรูปแบบ ซึ่งความรู้ และอัตราการตกเป็นเหยื่อนั้นมีความสัมพันธ์กัน นักเรียนออทิสติกรู้สึกว่าคุณสมบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศมีจำกัด และพบว่าเป็นการยากที่จะเข้าใจเรื่องเพศศึกษาเมื่อเทียบกับนักเรียนทั่วไป โดยงานวิจัยในต่างประเทศพยายามในการให้ความรู้ที่ถูกต้องกับนักเรียนกลุ่มนี้ เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจ และทันต่อเหตุการณ์ในสถานการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจต่อพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ

3. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

3.1 ความหมายของการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

ความหมายของ การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ คือทักษะเพื่อการป้องกัน และจัดการกับการตกเป็นเหยื่อ (Frankel และ Wood, 2011, 187) ในนักเรียนออทิสติก เนื่องจากพัฒนาการทางเพศของนักเรียนออทิสติกนั้นคล้ายคลึงกับพัฒนาการทางเพศของนักเรียนทั่วไป และมีความแตกต่างเล็กน้อย ซึ่งเรื่องเพศเป็นเรื่องปกติในบุคคลทั่วไปซึ่งนักเรียนออทิสติกก็เป็นหนึ่งในนั้น ซึ่งนักเรียนออทิสติกอาจจะแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาให้เห็นไม่บ่อยนัก แม้ว่าจะมีพัฒนาการทางเพศในช่วงวัยรุ่นเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไป แต่นักเรียนออทิสติกก็ไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างเหมาะสมกับวัยตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นเหตุให้มักจะนำไปสู่พฤติกรรมที่น่าอายและไม่เหมาะสมใน ซึ่งอาจนำไปสู่การถูกล่วงละเมิดทางเพศ และผลลัพธ์ที่ไม่ดีอื่น ๆ (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 98) โดยการสอนเพศศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนออทิสติก เพื่อการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศซึ่งสาเหตุเกิดมาจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางสังคมรวมถึงการขาดความเข้าใจ และความตระหนักส่วนบุคคล และสังคม (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 287) ในปัจจุบันยังขาดการพัฒนาโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ดังนั้นการเริ่มต้นโปรแกรมเพศศึกษาอาจศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพที่ใช้กับนักเรียนทั่วไป และปรับเปลี่ยนวิธีการให้ความรู้ และหัวข้อให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 98)

สรุปว่าความหมายของการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศคือ เป็นทักษะเพื่อการป้องกัน และจัดการกับการตกเป็นเหยื่อในนักเรียนออทิสติก โดยการนำความรู้เพศศึกษาที่ใช้สอนในนักเรียนทั่วไปแล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกเพื่อเป็นการเพิ่มทักษะด้านเพศศึกษา และป้องกันตนเองจากการเกิดเหตุร้ายจากการตกเป็นเหยื่อในนักเรียนออทิสติก

3.2 การสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในต่างประเทศ

การสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติกมีจุดประสงค์เพื่อจัดการกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นควรมุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะทางเพศในด้านการรับรู้ ความเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย สุขอนามัย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การตัดสินใจ ความใกล้ชิด และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมตามบริบท (Travers และคนอื่น ๆ, 2014, 235)

นักเรียนออกทิสติก อาจต้องได้รับการสอนอย่างชัดเจนว่าที่ไหน เมื่อไร และกับใคร ความใกล้ชิด และความรักแบบนี้มีความเหมาะสม ในการสอนทักษะเหล่านี้ บุคคลที่เป็นโรค นักเรียนออกทิสติก อาจสามารถหลีกเลี่ยงผลเสียของการสัมผัสที่ไม่เหมาะสมที่ตีความหมายผิดได้ (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 95)

ในปี 2017 หลักสูตรเพศศึกษาในสหราชอาณาจักรได้รับการปรับปรุงเป็นครั้งแรกในรอบ 20 ปี โดยเพื่อให้สามารถอภิปรายประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับประชากร Lesbian Gay Bisexual Transsexual Queen (LGBTQ+) ที่ไม่เคยสอนมาก่อน ทำให้ในอดีตมีความเข้าใจที่จำกัดด้านความหลากหลาย ดังนั้นสถาบันการศึกษาในสหราชอาณาจักรจึงจำเป็นต้องสอนเรื่องสุขภาพทางเพศ ประจำเดือน ความสัมพันธ์ (รวมถึงความรู้เรื่อง LGBTQ+) และสุขภาพทางเพศ แม้ว่านักวิจัยจะมีข้อแนะนำว่าการปฏิรูปนี้จะส่งเสริมเรื่องเพศทำให้นักเรียนเป็นผู้ใหญ่เร็วขึ้น อาจต้องดำเนินการทบทวนการศึกษาเชิงคุณภาพอย่างเป็นระบบเพื่อสำรวจ และวางแผนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาต่อไป (Bloor และคนอื่น ๆ, 2022, 2)

อุปสรรคของการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ 1) ความเชื่อมั่นและความมั่นใจของครูถึงความสามารถในการสอนเพศศึกษา 2) นโยบายของโรงเรียน และสภาพแวดล้อม 3) ลำดับความสำคัญของบทเรียนเพศศึกษาตามหลักสูตร ซึ่งอุปสรรคเหล่านี้สามารถแก้ไขได้ โดยการฝึกอบรมครูเพิ่มเติมก่อนเปิดเทอม อาจรวมถึงนักการศึกษาทุกคน และผู้ช่วยสอน อีกประเด็นคือการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ตีงามในโรงเรียนจะช่วยสนับสนุน โดยเน้นการปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการส่งเสริมความสำคัญของเพศศึกษาให้เป็นระบบ (Kraft, 2018)

การรับรู้ของครูเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในสหราชอาณาจักรว่าเกือบทั้งหมด (99%) จากผู้เข้าร่วมทั้งหมด 800 คน เห็นร่วมกันว่าการสอนเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น HIV มีความสำคัญ แต่เรื่องดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อการสอนเรื่องสุขภาพทางเพศ (Kohn และคนอื่น ๆ, 2022) ซึ่งปัญหาต่อมาคือประสิทธิภาพของครู และความคาดหวังต่อผลลัพธ์ โดยปัจจัยสำหรับการสอนเพศศึกษาคือประสบการณ์การสอน และการเตรียมตัวของครูที่มากขึ้น โดยมีข้อสังเกตคือครูที่อายุการสอนน้อยสอนไม่ควรสอนเพศศึกษา เนื่องจากประสบการณ์การสอนที่จำกัด อย่างไรก็ตาม

การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกนั้นสิ่งสำคัญคือ ต้องใช้เนื้อหาเพศศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และปรับให้เหมาะกับความต้องการของนักเรียนในแต่ละบุคคล

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการนี้อาจเป็นเรื่องที่ทำทนาย เนื่องจากครูต้องทำงานพร้อมกับนักเรียนออทิสติก และนักเรียนทั่วไปทั้งหมดที่กำลังพัฒนาทักษะทางสังคมในชั้นเรียน และความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการการสนับสนุนที่แตกต่างกันไปในรายบุคคล ทำให้ยากต่อการสอน และทำความเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ยังต้องคอยดูแลปกป้องนักเรียนออทิสติกในระหว่างการศึกษาเรื่องเพศ เพื่อหลีกเลี่ยงการกลั่นแกล้งในชั้นเรียน ซึ่งถือว่านักเรียนออทิสติกเป็นกลุ่มผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ (Chan และ John, 2012) เนื่องจากนักเรียนออทิสติกบางคนอาจมีปัญหาเรื่องการสื่อสารหรือพฤติกรรมทางเพศอาจแสดงออกมาแตกต่างกันหลายรูปแบบในนักเรียนออทิสติกแต่ละราย

การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกทั้งการสอนพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสมให้สอนเป็นรูปธรรม (Asagba, 2017, 99) โดยแนวทางทั่วไปสำหรับการให้ความรู้เรื่องเพศที่เหมาะสมแก่นักเรียนออทิสติก อาจทำโครงการที่เน้นการเข้าใจตนเอง และพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมเวลาต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น อาจปรับหลักสูตรให้มุ่งเน้นการป้องกันการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการตกเป็นเหยื่อ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เป็นการดูแลสุขภาพ ร่วมกับการเสริมเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเอง ให้เน้นย้ำว่าการสอนควรเป็นรูปธรรม ปรับให้มีความเฉพาะเจาะจงเป็นรายบุคคล สั้นเข้าใจง่าย และสอนซ้ำ ๆ อาจใช้เทคนิคการเลียนแบบหรือการแสดงบทบาทสมมติ โดยอาจสร้างจากสถานการณ์ที่ปรับมาจากสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ โดยผลลัพธ์ให้เน้นการส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสม ส่วนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมควรได้รับการแก้ไขทันที อาจใช้การเสริมแรง หรือการสอนทางพฤติกรรมอื่น ๆ นอกจากนี้หลักสูตร และเทคนิคการสอนจำเป็นต้องปรับให้เหมาะกับแต่ละบุคคล และเหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละบุคคล โดยต้องคำนึงถึงจุดแข็ง ข้อจำกัด และความต้องการของแต่ละบุคคล (Sullivan และ Caterino, 2008, 388) ในโปรแกรมการฝึกทักษะทางสังคมส่วนใหญ่มีการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง การแสดงบทบาทสมมติ โดยให้ข้อเสนอแนะเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคม และลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วย (Sullivan และ Caterino, 2008, 390) โดย ตาราง 5 เป็นตัวอย่างวิธีการสอนแนวคิดนามธรรมให้เป็นรูปธรรม

สรุปว่าการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกให้สอนพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม โดยให้สอนเป็นรูปธรรมเพื่อให้เห็นภาพเข้าใจง่าย และ

เหมาะกับนักเรียนออทิสติกแต่ละคนโดยการปรับให้เหมาะกับแต่ละบุคคล และเหมาะสมกับพัฒนาการ และต้องคำนึงถึงจุดแข็ง ข้อจำกัด และความต้องการของแต่ละบุคคลด้วย

ตาราง 5 ตัวอย่างวิธีการสอนแนวคิดนามธรรมให้เป็นรูปธรรม

เรื่อง	วิธีการสอน
สอนการดูสัญลักษณ์ทางสังคม (Social Cues) ในความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ให้เป็นรูปธรรม (เช่น สีหน้า ภาษากาย น้ำเสียง)	ใช้วิธีการสอนตรง ใช้รูปภาพเพื่อสอนวิธีจดจำสีหน้า และภาษากาย ใช้การแสดงบทบาทสมมติ ใช้วิดีโอโมเดล ใช้ภาพยนตร์หรือ คลิปวิดีโอ ใช้การอภิปราย ใช้เรื่องราวทางสังคม
การสอนพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เป็นรูปธรรม	ใช้รูปภาพ / สื่อทางสายตา ใช้ทัศนูปกรณ์ วาดแผนภาพแนวคิด 'วงกลมแห่งความใกล้ชิด' พร้อมรูปภาพ ใช้การแสดงบทบาทสมมติ ใช้วิดีโอโมเดล ใช้ภาพยนตร์หรือ คลิปวิดีโอ ใช้การอภิปราย ใช้เรื่องราวทางสังคม สอนการรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นโดยนี้ถึงความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์เดียวกัน ใช้ Checklist เป็นข้อตกลงการสัมผัสโดยสัญลักษณ์ / หรือ X ใช้บัตรยินยอม (Use consent cards) ใช้กรอบคำพูดสำหรับความคิดที่แตกต่างกันของผู้คน

ที่มา: Kelly. (2017). Sex education for people with autistic spectrum disorder and learning disabilities

กลยุทธ์ในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนนอกทิสติกตามตาราง 5 นี้ ให้ตั้งจุดประสงค์ที่การเพิ่มพฤติกรรมเชิงบวก และลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ได้ให้เป็นพฤติกรรมเป้าหมายในที่สำคัญที่จะต้องแก้ไขหรือต้องทำการเสริมสร้างให้มีประสิทธิภาพในการใช้ชีวิตในโรงเรียน และในชีวิตประจำวัน (Smith และ Elliott, 2011, 289) ได้แก่

- 1) ทักษะทางสังคม
- 2) ลดพฤติกรรมซ้ำซาก และการกระตุ้นตนเอง (หมายเหตุ: แนวทางในช่วงแรกใช้กลวิธีการต่อต้านที่ไม่พึ่งประสงค์บางประการเพื่อลดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเหล่านี้ แต่ได้ถูกละทิ้งไปโดยหันไปใช้เทคนิคอื่นแทน)
- 3) ทักษะการเลียนแบบ
- 4) ทักษะทางวิชาการ
- 5) ทักษะการพูด และการสื่อสาร
- 6) ทักษะการเล่น
- 7) ความสามารถในการปฏิบัติตามคำแนะนำ

3.3 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในประเทศไทย

ปัจจุบันการการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนนอกทิสติกในประเทศไทยในประเทศไทยถูกจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกับสุขศึกษา โดยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา ซึ่งการเรียนรู้สุขศึกษามีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ และพัฒนาชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ แรงจูงใจ คุณธรรม ค่านิยม และ การปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน (กระทรวงศึกษาธิการ , 2560a)

โดยสาระที่เป็นกรอบเนื้อหา องค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาประกอบไปด้วย 5 มิติ ดังนี้

2.1.1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ นักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโต การทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตน เพื่อให้การเจริญเติบโต และมีพัฒนาการที่สมวัย

2.1.2 ชีวิต และครอบครัว นักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องคุณค่าของตนเอง และครอบครัว รวมไปถึงการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ความรู้สึกทางเพศ โดยรวมถึงการสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น

2.1.3 การเคลื่อนไหว โดยมีการออกกำลังกาย การเล่นเกม นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ การเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา ทั้งประเภทบุคคล และประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งไทย และสากล การปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบ และข้อตกลงในการ เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และกีฬา และความมีน้ำใจนักกีฬา

2.1.4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลัก และวิธีการเลือกบริโภคอาหาร ผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ และบริการสุขภาพ การสร้างเสริมสมรรถภาพ และการป้องกันโรคทั้งโรคติดต่อ และโรคไม่ติดต่อ

2.1.5 ความปลอดภัยในชีวิต นักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งความเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง อันตรายจากการใช้ยา และสารเสพติด รวมถึงแนวทาง ในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชีวิต

3.4 คุณภาพนักเรียนหลังได้รับการสอนสุขศึกษา

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนออกทัศนคติควรเข้าใจตนเองหลาย ๆ ด้าน ประกอบไปด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560b)

2.4.1 เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแล อวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ

2.4.2 เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แรงขับทางเพศ

2.4.3 ของชายหญิง เมื่ออย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่น และวัยรุ่น สามารถปรับตัว และจัดการได้อย่างเหมาะสม

2.4.4 เข้าใจ และเห็นคุณค่าของการมีชีวิต และครอบครัวที่อบอุ่น และเป็นสุข

2.4.5 ภูมิใจ และเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุชนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม

2.4.6 ป้องกัน และหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และการเกิดโรค อุบัติเหตุ

2.4.7 ความรุนแรง สารเสพติด และการล่วงละเมิดทางเพศ

2.4.8 มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน และการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน

2.4.9 รู้หลักการเคลื่อนไหว และสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกมการละเล่นพื้นเมือง

2.4.10 กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัย และสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเอง จนงานสำเร็จลุล่วง

2.4.11 วางแผน และปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ ได้ตามความเหมาะสม และความต้องการเป็นประจำ

2.4.12 จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

2.4.13 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ

3.5 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง

กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางสำหรับวิชาสุขศึกษา และพลศึกษาเอาไว้ตั้งแต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยขอสรุป ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางเฉพาะระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ไว้ตามตารางด้านล่างดังต่อไปนี้

ตาราง 6 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางเฉพาะระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์	
☐ อธิบายการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย	☐ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจ ตามวัย (ในช่วงอายุ 12-19 ปี)
☐ อธิบายความสำคัญของกล้ามเนื้อ กระดูก และข้อที่มีผลต่อสุขภาพ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ	☐ ความสำคัญของกล้ามเนื้อ กระดูก และข้อ ที่มีผลต่อสุขภาพ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ
☐ อธิบายความสำคัญของกล้ามเนื้อ กระดูก และข้อที่มีผลต่อสุขภาพ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ	☐ วิธีดูแลรักษากล้ามเนื้อ กระดูก และข้อให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
☐ อธิบายวิธีดูแลกล้ามเนื้อ กระดูก และข้อ ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	☐ ความสำคัญของระบบย่อยอาหาร และระบบ ขับถ่ายที่มีผลต่อสุขภาพ การเจริญเติบโต และ พัฒนาการ
☐ อธิบายความสำคัญของระบบย่อย อาหาร และระบบขับถ่ายที่มีผลต่อ สุขภาพ การเจริญเติบโต และ พัฒนาการ	☐ วิธีดูแลรักษาระบบย่อยอาหาร และระบบขับถ่ายให้ทำงานตามปกติ ☐ ความสำคัญของระบบสืบพันธุ์ ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจที่มีผลต่อ
☐ อธิบายวิธีดูแลระบบย่อยอาหาร และระบบขับถ่ายให้ทำงานตามปกติ	☐ สุขภาพ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ ☐ วิธีดูแลรักษาระบบสืบพันธุ์ ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจให้ทำงาน ตามปกติ
☐ อธิบายความสำคัญของระบบสืบพันธุ์ระบบไหลเวียนโลหิต และ ระบบหายใจ ที่มีผลต่อสุขภาพ การเจริญเติบโต และ พัฒนาการ	
☐ อธิบายวิธีการดูแลรักษาระบบสืบพันธุ์ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบหายใจให้ทำงานตามปกติ	
ชีวิต และครอบครัว	
☐ อธิบายคุณลักษณะของความเป็น เพื่อน และสมาชิกที่ดีของครอบครัว	☐ คุณลักษณะของความเป็นเพื่อน และสมาชิกที่ดีของครอบครัว
☐ แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	☐ พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย ☐ วิธีการปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
☐ ยกตัวอย่างวิธีการปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ	☐ การเปลี่ยนแปลงทางเพศ การดูแลตนเอง
☐ อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม	☐ การวางตัวที่เหมาะสมกับเพศตามวัฒนธรรมไทย
☐ อธิบายความสำคัญของการมีครอบครัวที่อบอุ่นตามวัฒนธรรมไทย	☐ ลักษณะของครอบครัวที่อบอุ่นตามวัฒนธรรมไทย (ครอบครัวขยาย การนับถือญาติ)
☐ ระบุพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว และกลุ่มเพื่อน	☐ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว
☐ อธิบายความสำคัญของการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น	☐ ความสำคัญของการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
☐ วิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อ เอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	☐ ปัจจัยที่ช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ (ความสามารถส่วนบุคคล, บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม, การยอมรับความคิดเห็น และความแตกต่างระหว่างบุคคล, ความรับผิดชอบ)
	☐ พฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และ

การป้องกันโรค

☐ อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ	☐ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ
☐ อธิบายสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกรที่มีผลต่อสุขภาพ	☐ การจัดสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะ และ เชื้อต่อสุขภาพ
☐ วิเคราะห์ข้อมูลบนฉลากอาหาร และผลิตภัณฑ์สุขภาพ เพื่อการเลือก บริโภค	☐ สภาวะอารมณ์ และความรู้สึกร เช่น โกรธ หงุดหงิด เครียด เกลียด เสียใจ เศร้าใจ วิตกกังวล กลัว ก้าวร้าว อิจฉา ริษยา เบื่อหน่าย ท้อแท้ ดีใจ ชอบใจ รัก ชื่นชม สนุก สุขสบาย

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
☐ ทดสอบ และปรับปรุง สมรรถภาพทางกายตามผลการ ตรวจสอบสมรรถภาพทางกาย	☐ ผลที่มีต่อสุขภาพ ทางบวก : สดชื่น ยิ้มแย้ม แจ่มใส ร่าเริง ฯลฯ ทางลบ : ปวดศีรษะ ปวดท้อง เบื่ออาหาร อ่อนเพลีย ฯลฯ
☐ แสดงพฤติกรรมที่เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนตามสุขบัญญัติแห่งชาติ	☐ การวิเคราะห์ข้อมูลบนฉลากอาหาร และผลิตภัณฑ์สุขภาพ
☐ ค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ	☐ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ☐ การปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
☐ วิเคราะห์สื่อโฆษณาในการตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร และผลิตภัณฑ์สุขภาพอย่างมีเหตุผล	☐ ความสำคัญของการปฏิบัติตนตามสุขบัญญัติแห่งชาติ
☐ ปฏิบัติตนในการป้องกันโรคที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน	☐ แหล่ง และวิธีค้นหาข้อมูลข่าวสารทางสุขภาพ
☐ ทดสอบ และปรับปรุง สมรรถภาพทางกายตามผลการ ทดสอบสมรรถภาพทางกาย	☐ การใช้ข้อมูลข่าวสารในการสร้างเสริมสุขภาพ
☐ แสดงพฤติกรรมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อ สุขภาพ	☐ การตัดสินใจเลือกซื้ออาหาร และผลิตภัณฑ์สุขภาพ (อาหาร เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ดูแล สุขภาพในช่องปาก ฯลฯ)
☐ วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากระบาดของโรค และเสนอแนวทางการ ป้องกันโรคติดต่อสำคัญที่พบใน ประเทศไทย	☐ การปฏิบัติตนในการป้องกันโรคที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน
☐ แสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความรับผิดชอบต่อสุขภาพของส่วนรวม	☐ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ☐ การปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ☐ ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ ☐ ปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
☐ สร้างเสริม และปรับปรุงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่าง ต่อเนื่อง	☐ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ ☐ โรคติดต่อสำคัญที่ระบาดในปัจจุบัน ☐ ผลกระทบที่เกิดจากการระบาดของโรค ☐ การป้องกันการระบาดของโรค ☐ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสุขภาพของส่วนรวม ☐ วิธีทดสอบสมรรถภาพทางกาย ☐ การสร้างเสริม และปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
ความปลอดภัยในชีวิต	
☐ อธิบายความสำคัญของการใช้ยา และใช้ยาอย่างถูกวิธี ☐ แสดงวิธีปฐมพยาบาลเมื่อได้รับอันตรายจากการใช้ยาผิด สารเคมี แมลงสัตว์กัดต่อย และการบาดเจ็บ จากการเล่นกีฬา ☐ วิเคราะห์ผลเสียของการสูบบุหรี่ และการดื่มสุรา ที่มีต่อสุขภาพ และการป้องกัน ☐ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติด ☐ วิเคราะห์ผลกระทบของการใช้ยา และสารเสพติด ที่มีต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	☐ ความสำคัญของการใช้ยา ☐ หลักการใช้ยา ☐ วิธีปฐมพยาบาล (การใช้ยาผิด, สารเคมี, แมลงสัตว์กัดต่อย, การบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา) ☐ ผลเสียของการสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และการป้องกัน ☐ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติด (ครอบครัว, สังคม, เพื่อน, ค่านิยม, ความเชื่อ, ปัญหาสุขภาพ, สื่อ ฯลฯ) ☐ ผลกระทบของการใช้ยา และสารเสพติดที่มีต่อร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ☐ การปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจาก การใช้ยา ☐ การหลีกเลี่ยงสารเสพติด

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
☐ ปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากการใช้ยา และหลีกเลี่ยงสารเสพติด	☐ อิทธิพลของสื่อที่มีต่อพฤติกรรม สุขภาพ (อินเทอร์เน็ต เกม ฯลฯ)
☐ วิเคราะห์อิทธิพลของสื่อที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพ	☐ การปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายจากการเล่นกีฬา
☐ ปฏิบัติตนเพื่อป้องกันอันตรายจากการเล่นกีฬา	☐ ภัยธรรมชาติ, ลักษณะของภัยธรรมชาติ, ผลกระทบจากความรุนแรงของภัยธรรมชาติที่มีต่อร่างกาย จิตใจ และสังคม
☐ วิเคราะห์ผลกระทบจากความรุนแรงของภัยธรรมชาติที่มีต่อร่างกาย จิตใจ และสังคม	☐ การปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากภัยธรรมชาติ
☐ ระบุวิธีปฏิบัติตน เพื่อความปลอดภัยจากธรรมชาติ	☐ สาเหตุของการติดสารเสพติด
☐ วิเคราะห์สาเหตุของการติดสารเสพติด และชักชวนให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงสารเสพติด	☐ ทักษะการสื่อสารให้ผู้อื่นหลีกเลี่ยงสารเสพติด

3.6 ประโยชน์ของการสอนการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศ

การสอนการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออกทิสติกควรเริ่มต้นตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น และดำเนินต่อไปจนโตเป็นผู้ใหญ่ โดยทั่วไปการสอนการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศหรือสอนสุขศึกษาตามเวลาในหลักสูตรเป็นหนึ่งในกลยุทธ์เมื่อนักเรียนเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นกลยุทธ์เชิงรับ ดังนั้นครู และผู้ดูแลควรดำเนินกลยุทธ์เชิงรุก (Travers และคนอื่น ๆ, 2014, 242) โดยการสอนชุดทักษะที่เหมาะสมกับวัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศให้ครอบคลุมวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสอนให้นักเรียนออกทิสติกรู้จักการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศ และมีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศตลอดชีวิต

ถึงแม้จะมีข้อมูล และงานวิจัยพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในนักเรียนออกทิสติก แต่นักเรียนออกทิสติกก็สามารถเรียนรู้ และสามารถสอนการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ และเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติกด้วย ถ้าได้รับการสอนที่ถูกต้อง เนื่องจากนักเรียนออกทิสติกกลุ่มนี้จะขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศ เป็นสาเหตุของ

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้ประโยชน์ของการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศยังมีอีกประการ คือ โรคทางจิตเวชอื่น ๆ เช่นความวิตกกังวล และภาวะซึมเศร้าอาจบรรเทาลดลงอย่างมาก ถ้าการสอนมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสัมพันธ์ใกล้ชิด (Volkmar และคนอื่น ๆ, 2014, 100)

สรุปว่าการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกนั้นสามารถสอนได้ตั้งแต่วัยประถมศึกษาเสริมโดยการใช้ชุดทักษะที่เหมาะสมกับวัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศตลอดวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศตลอดชีวิต และเป็นประโยชน์ต่อการสอนให้รู้จักการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียน

ออทิสติก

งานวิจัยของโฮม และคนอื่น ๆ (Holmes, Himle, และ Strassberg, 2016) งานวิจัยนี้ได้ทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างอาการของออทิสติก และความกังวลเกี่ยวกับเพศของพ่อแม่ และการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างพ่อแม่กับลูก โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองที่มีนักเรียนออทิสติกวัยรุ่น (อายุ 12-18 ปี) จำนวน 131 คน และ นักเรียนออทิสติกที่มีระดับสติปัญญา (IQ) อยู่ในเกณฑ์ปกติ โดยการวิเคราะห์การตอบข้อกังวลเรื่องเพศของผู้ปกครอง โดยมีปัจจัยข้อกังวลเรื่องเพศ คือ ผู้ปกครองของนักเรียนออทิสติกที่ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมอย่างมาก (Requiring very substantial support) มีความกังวลเรื่องปัญหาการดูแลเรื่องเพศ และความสัมพันธ์กับลูกเมื่อโตขึ้น ข้อสรุปที่ได้จากงานวิจัยคือ ประเด็นปัญหาความกังวลของผู้ปกครองไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนเรื่องเพศที่ผู้ปกครองที่ได้จะต้องสื่อสารกับนักเรียน แต่ข้อกังวลจะเกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมของผู้ปกครองในการจัดการกับพัฒนาการทางเพศ การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ และความสามารถของผู้ปกครองในการสื่อสารกับเยาวชนเกี่ยวกับเรื่องเพศ

งานวิจัยของคอน และคนอื่น ๆ (Kohn และคนอื่น ๆ, 2022) พบว่าบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่มีระดับความต้องการความสัมพันธ์ทางเพศ อยู่ในระดับเดียวกับบุคคลทั่วไป อย่างไรก็ตาม บุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่มักจะไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ และมีประสบการณ์การออกเดทน้อยกว่าบุคคลทั่วไป เมื่อทำการเปรียบเทียบความรู้เรื่องเพศ ประสบการณ์ และความสามารถทางภาษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่ ($n = 27$, อายุเฉลี่ย = 22.11) และวัยรุ่นทั่วไป ($n = 122$, อายุเฉลี่ย = 19.47) พบว่าบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่มีประสบการณ์ในการมีคู่น้อยกว่า โดยความรู้ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้องสำคัญกว่าความสามารถในการสื่อสารทั่วไป ผลการวิจัย

ชี้ให้เห็นว่าการศึกษาเรื่องเพศสำหรับบุคคลออกทิสติกวัยผู้ใหญ่จะต้องกล่าวถึงองค์ประกอบการสื่อสารทางสังคม และให้การศึกษาร่วมด้วย

งานวิจัยของสเตฟานโน และคนอื่น ๆ (Stefanos Plexousakis และคนอื่น ๆ, 2020) พบว่านักเรียนออกทิสติกจะมีความยากลำบากในการสื่อสาร ความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ปัญหาทักษะสังคมร่วมกับปัญหาทางประสาทสัมผัสสามารถก่อให้เกิดปัญหาหลายประการเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนในการมีส่วนร่วมในความสัมพันธ์ทางสังคม การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นรายงานกรณีที่สรุปการดำเนินโครงการเพศศึกษา โดยมุ่งเป้าไปที่การเพิ่มความตระหนักของต่อตนเอง และความสามารถในการปรับปรุง และสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ผลการวิจัยยังเผยให้เห็นถึงความจำเป็นในการสอนเพศศึกษา และการมีส่วนร่วมของครอบครัวของนักเรียนออกทิสติกในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศอีกด้วย

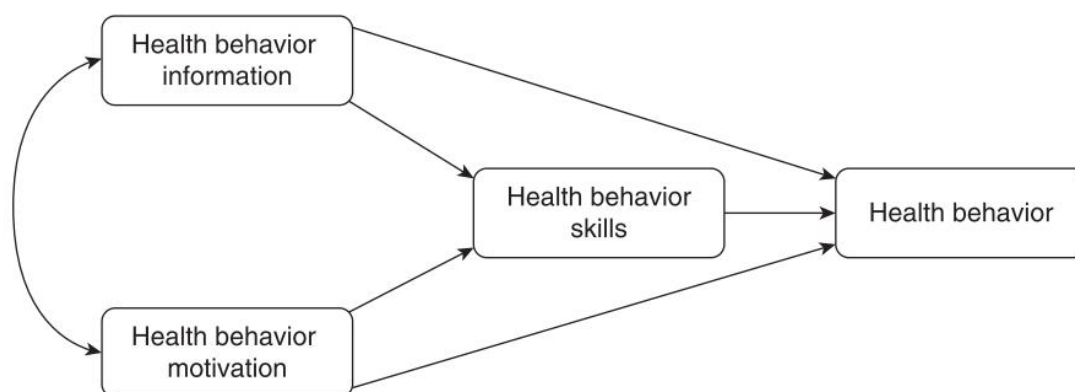
สรุปว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติก ได้ทำการมุ่งประเด็นไปที่ทักษะทางสังคม และภาษา เสริมความตระหนัก และความจำเป็นในการสอนเพศศึกษา เพื่อการเตรียมความพร้อมในการจัดการกับพัฒนาการทางเพศเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น และป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศด้วย

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

4.1 ความหมายของแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

แนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model) มีรากฐานมาจากทฤษฎีจิตวิทยาทางสังคม และสุขภาพ (Social and Health psychology) ได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่ออธิบายพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการแพร่เชื้อ HIV ในกลุ่มผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นการส่งเสริมการรับประทายต้านไวรัสในผู้ป่วยเอดส์อย่างถูกต้อง และสม่ำเสมอ (จักรพงษ์ รัตนโยธิน และ วชิรศักดิ์ วานิชชา, 2560) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลักสำคัญ ได้แก่ 1) การให้ข้อมูล (Information) โดยนักเรียนออกทิสติกจำเป็นต้องได้รับข้อมูลความรู้ที่ถูกต้อง ซึ่งการให้ข้อมูลจะมีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน 2) การเสริมแรงจูงใจ (Motivation) โดยแรงจูงใจเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถผลักดันให้นักเรียนออกทิสติกเลือกกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง 3) การพัฒนาทักษะ (Behavioral Skills) การที่จะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมใดได้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องมีทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ ก่อน พฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นจะเกิดขึ้นตามมา ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง มีแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และมีทักษะที่จำเป็นในการแสดงพฤติกรรมใหม่

โมเดลนี้ถูกใช้อย่างกว้างขวาง และประสบความสำเร็จในการออกแบบการช่วยเหลือเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพที่มีประสิทธิผล (Hagger, Cameron, Hamilton, Hankonen, และ Lintunen, 2020, 274) โดยเป้าหมายคือการนำเสนอพฤติกรรมที่ถูกต้อง และลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในกลุ่มเป้าหมาย

ภาพประกอบ 3 Card. (2008). Information Motivation and Behavioral skills: IMB Model

ที่มา : Model Programs for Adolescent Sexual Health: Evidence-Based HIV, STI, and Pregnancy Prevention Interventions

ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนออกทิสติกนั้น ที่นักเรียนอาจไม่ลงมือปฏิบัติ อาจเป็นเพราะไม่มีแรงจูงใจ หรืออาจเป็นเพราะขาดความสามารถในการแสดงพฤติกรรม (Hagger และคนอื่น ๆ, 2020, 275) เมื่อการแสดงพฤติกรรมบางอย่างในสังคมเป็นเรื่องสำคัญ และพฤติกรรมดังกล่าวก็เป็นเรื่องง่ายที่บุคคลทั่วไปในสังคมต่างก็ปฏิบัติ แต่คนที่ไม่มีข้อมูลอาจแสดงพฤติกรรมที่ผิดไป หรือเปลี่ยนแปลงตามข้อมูลที่บุคคลนั้นมีหรือได้รับ ซึ่งอาจจำเป็นต้องมีการวิจัยในนักเรียนออกทิสติกเพิ่มเติม โดยอาจจะเป็นการสำรวจ และการสัมภาษณ์ ก่อนการออกแบบโมเดลการช่วยเหลือ เพื่อหาว่าการให้ข้อมูลแบบใดที่จะมีประสิทธิภาพมากที่สุด

อิทธิพลที่ส่งเสริมให้เกิดแรงจูงใจนั้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความเชื่อของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับข้อดีของการเปลี่ยนพฤติกรรมซึ่งมีมากกว่าข้อเสีย (ทัศนคติของบุคคล “มันเป็นสิ่งที่ดีที่ต้องทำ”) 2) ความคาดหวังว่าพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปจะนำไปสู่ปฏิกริยาทางอารมณ์เชิงบวก (ผลกระทบที่คาดการณ์ไว้ “มันจะรู้สึกดี”) 3) ความเชื่อที่ว่าผู้อื่นต้องการให้พวกเขาเปลี่ยนพฤติกรรมของตน และผู้อื่นกำลังรับเอาพฤติกรรมเป้าหมาย (ความเชื่อเชิงบรรทัดฐาน) 4) ความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของตนเอง และสอดคล้องกับสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็น

และ 5) ความเชื่อที่ว่าตนเองสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาได้สำเร็จ องค์ประกอบดังกล่าวสามารถช่วยในการออกแบบการวิจัย เป้าหมาย และวิธีการสอน ซึ่งสิ่งสำคัญคือต้องรู้ว่าองค์ประกอบใดของแรงจูงใจที่ขาดหายไป หากการสอนนั้นมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มแรงจูงใจ

ดังนั้น การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะในนักเรียนออทิสติก คือการสร้างอิทธิพลเชิงบวกต่อความรู้ แรงจูงใจ และทักษะในการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก โดยเป้าหมายคือการเพิ่มทักษะในการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศ โดยนำเสนอพฤติกรรมที่ถูกต้อง และลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติก

4.2 ลักษณะของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

ลักษณะของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ แบ่งการสอนออกเป็น 4 Session (Card และ Benner, 2008, 208) โดยดำเนินการสอนโดยครูที่ผ่านการฝึกอบรมโปรแกรมการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะมาแล้ว ทั้ง 4 Session ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านดังนี้

- 1) การให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information)
- 2) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation)
- 3) การแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills)

โดย 3 ด้านเป็นปัจจัยกำหนดพื้นฐานของพฤติกรรมเป้าหมายให้กับนักเรียน

4.3 ขั้นตอนของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

ขั้นตอนของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ นั้นเพื่อทำความเข้าใจ และส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทั่วไป การประเมินการสอน วิธีการส่งเสริมสุขภาพสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และผลของพฤติกรรมที่สนใจ (Card และ Benner, 2008)

ขั้นตอนแรกในกระบวนการ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งอาจเน้นไปที่การเริ่มต้น หรือการรักษาแนวทางส่งเสริมสุขภาพ หรือการลดความเสี่ยงต่อสุขภาพ โดยอาจเริ่มต้นจากคัดเลือกกลุ่มย่อยที่เป็นตัวแทนของประชากรเป้าหมาย เสริมด้วยการใช้วิจัยเชิงประจักษ์ และให้เก็บข้อมูลระดับของการส่งเสริมสุขภาพหรือพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพของกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นให้ใช้เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบปลายเปิด เช่น การสนทนากลุ่ม เพื่อหลีกเลี่ยงการตอบสนองที่อาจไม่ใช่กระบวนการ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

ขั้นตอนที่สองในกระบวนการ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ นำไปสู่การ ออกแบบ และการดำเนินการตามแนวคิด ตามเป้าหมายเชิงประจักษ์ และการสอนกลุ่มเป้าหมาย ที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานของผลการวิจัย โดยทำการออกแบบวิธีการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของ พฤติกรรมที่สนใจ โดยสังเกตในข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพ แรงจูงใจ และทักษะด้านพฤติกรรม ว่า สัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นประเด็นอย่างไร เพื่อใช้ประโยชน์ในการส่งเสริมพฤติกรรม สุขภาพให้กับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนที่สามในกระบวนการ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ เกี่ยวข้องกับ การดำเนินการวิจัย และประเมินผลตามระเบียบวิธีวิจัย เพื่อพิจารณาว่าการสอนมีผลกระทบอย่าง มีนัยสำคัญต่อข้อมูล แรงจูงใจ และการแสดงทักษะของพฤติกรรมสุขภาพที่เป็นเป้าหมายหรือไม่ และมีนัยสำคัญหรือไม่ ซึ่งเป็นผลกระทบต่อเนื้อเรื่องต่อประสิทธิภาพของกระบวนการพัฒนา พฤติกรรมสุขภาพนี้ โดยผลของกระบวนการ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ นำมาใช้สนับสนุนข้อมูลการวิจัย เพื่อประเมินผล และนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่ใกล้เคียงกัน ต่อไป

กระบวนการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ สามารถแบ่งการสอนออกได้เป็น หลายรูปแบบ โดยทั่วไปให้เริ่มจากการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ แต่บางโมเดล สามารถสลับกันได้ เช่น การให้ข้อมูล พัฒนาทักษะ และเสริมแรงจูงใจ ขึ้นอยู่กับพฤติกรรม เป้าหมาย บริบท และลักษณะกลุ่มเป้าหมาย แต่ควรให้เวลากับการเสริมแรงจูงใจ โดยตัวอย่างนี้ ทำการแบ่งการสอนออกเป็น 4 คาบเรียนโดย (Card และ Benner, 2008)

คาบเรียนที่ 1 เป็นเรื่องของการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information)

คาบเรียนที่ 2 เป็นเรื่องของทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills)

คาบเรียนที่ 3 และ 4 เป็นเรื่องของการสร้างแรงจูงใจ (Motivation)

ครูที่เข้าร่วมโปรแกรมสามารถมีได้ตั้งแต่ 1 คน หรือมากกว่า ขึ้นอยู่กับสื่อการสอนที่มี โดยครูจะรับผิดชอบในส่วนการสอน การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ตามตัวอย่างนี้ ได้รับการออกแบบมาใช้ในการสอนในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยมีอุปกรณ์ วัสดุสำหรับการบันทึกเสียงได้แก่ วิทยุเทป วัสดุด้วย โดยในแต่ละคาบเรียนมีรายละเอียดดังนี้

คาบเรียนที่ 1 เป็นเรื่องของการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information)

เป้าหมายของคาบเรียนนี้คือ เพื่อเพิ่มเพิ่มข้อมูลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ของนักเรียน ในขั้นนี้จะเป็นการทำทนาย และหักล้างความเข้าใจผิดของนักเรียนเกี่ยวกับการแพร่เชื้อ สุขอนามัย การดูแลตนเอง พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์

กิจกรรมในคาบเรียนนี้ นักเรียนจะได้ดูวิดีโอ เพื่อให้รู้ข้อมูลของการป้องกัน และทำกิจกรรมในชั้นเรียน รวมไปถึงการอภิปราย และได้รับการบ้านที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในวิดีโอ การรู้ข้อเท็จจริงกล่าวถึงองค์ประกอบข้อมูลของการสอนการพฤติกรรมที่พึงประสงค์ผ่านตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม วิดีโอช่วยให้นักเรียนเห็นข้อมูลที่เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในสภาพแวดล้อมสังคมรอบข้างที่นักเรียนใช้ชีวิตอยู่ การรู้ข้อเท็จจริงยังช่วยแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ควรแก้ไขของนักเรียนที่อาจทำด้วยความไม่รู้

คาบเรียนที่ 2 เป็นเรื่องของทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills)

เป้าหมายของคาบเรียนนี้คือ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฝึกพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย

กิจกรรมในคาบเรียนนี้ ให้นักเรียนดูวิดีโอ และเข้าร่วมในการอภิปรายในห้องเรียน โดยเน้นที่ความเชื่อ และทางเลือกต่าง ๆ ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ที่ปรากฏในวิดีโอ โดยกระตุ้นให้นักเรียนฝึกฝนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายโดยแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมายนั้นดีต่อชีวิตตนเองได้อย่างไร วิดีโอดังกล่าวอาจมีเนื้อหาแนะนำเสนอบทสัมภาษณ์กับกลุ่มคนที่เชื่อว่าตนเองได้ทำพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และแสดงให้เห็นถึงการมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นส่งผลเสียกับชีวิตของตนเองอย่างไร และให้อภิปรายถึงความเข้าใจผิดทั่วไปที่ว่าพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ที่คิดไว้ดังกล่าวไม่ได้ส่งผลเสียกับชีวิตตนเองซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด และสุดท้าย ให้น้ำหนักถึงความสำคัญของการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ

คาบเรียนที่ 3 และ 4 เป็นเรื่องของการสร้างแรงจูงใจ (Motivation)

เป้าหมายของคาบเรียนนี้คือ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น การเจรจา หรือการหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ

กิจกรรมในคาบเรียนนี้ ให้นักเรียนดูวิดีโอ อภิปรายในชั้นเรียน และทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะด้านพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เนื้อหาควรนำเสนอแบบจำลองพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ในรูปแบบที่น่าดึงดูด และสนุกสนาน โดยดำเนินการตามเนื้อเรื่องเมื่อเจอสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ควรต้องแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์อย่างไรจึงออกจากสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยได้เป็นต้น

4.4 การนำแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะไปปรับใช้

ผู้วิจัยควรจัดประชุมปฐมนิเทศการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อยหนึ่งเดือนก่อนการนำแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะไปใช้ นอกจากเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหา รูปแบบ และกิจกรรมที่ใช้แล้ว ผู้วิจัยอาจต้องการหารือเกี่ยวกับประเด็นการดำเนินการ และกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดห้องเรียน และลักษณะเฉพาะของกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) องค์กรประกอบการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ก่อนเริ่มเรียนครั้งแรก ไม่เกิน 1 สัปดาห์ ควรเตรียมดังนี้

1.1 การประชุมปฐมนิเทศเพื่อทบทวนเนื้อหาทั้งหมดของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ และทำการระดมความคิดเพื่อปรับปรุงเนื้อหา ก่อนนำไปใช้งานจริง

1.2 จัดทำปฏิทิน โดยระบุเวลา และวันที่สำหรับการการสอน 4 Session รวมทั้งการประชุมครูตามกำหนดการ

1.3 เตรียมสมุด ใบบาง และการบ้านให้กับนักเรียน

1.4 จัดทำเอกสารแจก (ใบความรู้) อุปกรณ์ และสิ่งของที่จำเป็นสำหรับการเรียน

1.5 ทดลองสอน และใช้เครื่องมือทุกชิ้นในโปรแกรมเพื่อให้แน่ใจว่าโทรทัศน์ และเครื่องเล่น VCR/DVD ทำงานอย่างเหมาะสม และใช้ในการแสดงรายการสื่อการสอนทุกรายการ

2) ก่อนวันที่ต้องสอนตามโปรแกรม ผู้วิจัยควรตรวจสอบตามรายการดังนี้

2.1 ภูมิหลัง และวัตถุประสงค์การเรียนรู้สำหรับแต่ละ Session

2.2 ขั้นตอนการดำเนินการในแต่ละ Session

2.3 ตารางเวลาสำหรับการทำแบบฝึกหัด วิดีโอ ในแต่ละ Session

2.4 วัสดุที่จำเป็นสำหรับแต่ละ Session

2.5 “สคริปต์” หลายทางเลือก สำหรับแต่ละ Session

2.6 แบบฝึกหัด กิจกรรม และคำถามอภิปรายในแต่ละ Session

ในช่วงการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศอาจทำให้ผู้ปกครองมีความวิตกกังวล จะนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศหรือการหมกมุ่นทางเพศมากขึ้น ซึ่งจากข้อมูลงานวิจัยที่มี (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 346) ยังชี้ให้เห็นว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างความรู้เรื่องเพศ และความสนใจเรื่องเพศของบุคคลออกทิสติกวัยผู้ใหญ่ ในทางกลับกัน การขาดการข้อมูลเรื่องเพศศึกษาจะทำให้เกิดความวิตกกังวลมากขึ้น และความสามารถในการตัดสินใจเมื่อเผชิญกับความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้น แต่ถ้ามีการสอนบุคคลออกทิสติกคนในเรื่องเพศศึกษา

ที่ดี และแนวทางปฏิบัติในการลดความเสี่ยงทางเพศก็จะส่งผลกระทบต่อบุคคลออกทิสติกเมื่อต้องเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้ดีขึ้น

ในการให้ข้อมูลกับนักเรียนออกทิสติกจะมีข้อมูลสนับสนุนให้บุคคลออกทิสติกศึกษาเรื่องเพศศึกษามากขึ้น แต่สื่อการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนทั่วไปยังขาดรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงไม่สามารถใช้ได้กับนักเรียนออกทิสติกอย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ปัญหาด้านสื่อการสอน ครูผู้สอนควรให้ความรู้การสอนนักเรียนออกทิสติกในการสอนเพศศึกษา คือ ควรอธิบายให้สั้น และเน้นข้อเท็จจริง โดยใช้ภาษาสั้น ๆ แต่เจาะจง และเป็นรูปธรรม การนำเสนอข้อมูลด้วยภาพ เช่น การใช้วิดีโอ การใช้สื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม เช่น ตุ๊กตาที่ถูกต้องตามหลักกายวิภาค นอกจากนี้ครูควรสร้างสภาพแวดล้อมที่มีปฏิสัมพันธ์ และการสนทนาที่ริเริ่มโดยเพื่อนวัยเดียวกันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเพิ่มโอกาสในการแบ่งปัน และเรียนรู้จากประสบการณ์ในบริบททางสังคม การฝึกพฤติกรรมสำหรับทักษะการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศก็เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ทักษะดังกล่าวอาจไม่ได้สร้างขึ้นในสถานการณ์ปกติทั่วไป ดังนั้นควรฝึกอบรมในสภาพแวดล้อมจริงหรือด้วยการใช้บทบาทสมมติ และให้บททวน และเสริมเนื้อหาเดิมซ้ำ ๆ และอาจให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม โดยเน้นการแก้ปัญหาที่ผู้ปกครองเห็นว่านักเรียนมีปัญหาที่สุด เหล่านี้เป็นการสนับสนุนภาพรวม และความสามารถในการแสดงให้เห็นถึงทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

เนื้อหาที่สำคัญสำหรับการสอนป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติกเป็นแผนการเรียนรู้ที่มุ่งเพิ่มพฤติกรรมที่มีทักษะ และความมั่นใจในตนเอง จัดการโอกาส และลดความเสี่ยงพฤติกรรม ได้แก่ ความตระหนักในความเป็นส่วนตัว ความสามารถในการปฏิเสธ และเข้าใจสิทธิส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแต่ละประเภท หลักสูตรเพศศึกษาควรรวมข้อมูลเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์ พัฒนาการทางร่างกาย การเข้าสู่วัยรุ่น การดูแลสุขอนามัยส่วนบุคคล การตรวจสุขภาพ การคุมกำเนิด สิทธิ ความรับผิดชอบของพฤติกรรมทางเพศ ลักษณะทางเพศ และการแสดงออกทางเพศในแง่มุมทางสังคม ได้แก่ ความแตกต่างระหว่างเพื่อนกับคู่อรัก พฤติกรรมในที่สาธารณะกับที่ส่วนตัว การสัมผัสด้วยความยินยอม พฤติกรรมใดที่ถือว่าเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ และต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาที่ได้รับปรับให้เข้ากับความต้องการเฉพาะของนักเรียนรายบุคคล

นักเรียนออกทิสติกเพศหญิงยังต้องการการศึกษาเฉพาะ เช่น การดูแลทางนรีเวช และความต้องการเฉพาะของเพศหญิง เกี่ยวกับอนามัยการเจริญพันธุ์ และสุขภาพทางเพศ รวมถึงการมีประจำเดือน นอกจากนี้ การให้ความรู้เกี่ยวกับรอบเดือนก็มีความสำคัญเช่นกัน รวมถึงการใช้

ผู้อ่านมัย ข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงแต่ให้ความรู้แก่นักเรียนออกทิสติกเพศหญิงเท่านั้น แต่ยังอาจช่วยลดความวิตกกังวล ช่วยป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ หรือความเจ็บป่วย และส่งเสริมให้มีความรับผิดชอบต่อการดูแลสุขอนามัยของตนเอง พบว่าการใช้เรื่องราวทางสังคมได้ผลดีมากในการอธิบายการดูแลประจำเดือน โดยมีประสิทธิภาพในการเพิ่มความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการสืบพันธุ์ และการจัดการประจำเดือนด้วยตนเอง

ในบางแผนการเรียนรู้ที่เป็นเรื่องสำคัญที่ในการสอนบุคคลออทิสติกวัยผู้ใหญ่ที่ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมอย่างมาก เช่น การแยกแยะพฤติกรรมทางเพศในที่สาธารณะ และพื้นที่ส่วนตัว รวมถึงการปฏิเสธการแตะต้องร่างกายในที่สาธารณะ และการช่วยตัวเอง ซึ่งควรให้คำแนะนำอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิเสธการแตะต้องร่างกายในที่สาธารณะ ในที่สาธารณะ หรือพื้นที่บนร่างกายที่เพศเดียวกันสามารถสัมผัสได้ในที่สาธารณะ กับครอบครัว และเพื่อนฝูง และกับบุคคลอื่น พร้อมทั้งอธิบายอย่างละเอียด เป็นรูปธรรม และเรียงรายเกี่ยวกับสถานที่ และวิธีสัมผัสหรือห้ามสัมผัสผู้อื่น คำแนะนำเกี่ยวกับส่วนใดของร่างกายที่ถือว่าเป็นส่วนส่วนตัวก็มีความสำคัญเช่นกัน

ในการเพิ่มแรงจูงใจเรื่องเพศให้กับนักเรียนออทิสติก ให้สอนมีทัศนคติเชิงบวก หรือก็ไม่ต้องไม่สอนให้เกิดความกลัวหรือละอาย เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 347) การนำเสนอเพศศึกษาในลักษณะที่เข้าใจได้ง่ายก็มีความสำคัญเช่นกัน เพราะนักเรียนจะได้มีความมั่นใจในการเจรจา ตอรอง ป้องกันตนเอง จากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ และลดความเสี่ยงต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ สิ่งสำคัญคือต้องสอนให้จัดการกับความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสอนเพศศึกษา อีกทั้งพัฒนาการทางอารมณ์ที่ไม่สม่ำเสมอเมื่อนักเรียนต้องเข้าสู่วัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนอาจส่งผลให้เกิดความต้องการทางเพศที่อาจเข้าใจยากต่างกับนักเรียนทั่วไป

ในการสอนให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียนออทิสติกนั้น พบว่ามีความยากลำบากในการตีความสถานการณ์ทางสังคม และอารมณ์อาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ตั้งใจไว้สำหรับบุคคลออทิสติก การตีความผิด และการสื่อสารที่ผิดพลาดอาจทำให้ยากในการสร้าง และรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 348) ในการแก้ไขพฤติกรรมทางเพศ กลยุทธ์ที่ใช้คือ การคิดทางสังคม ของ Garcia Winner (Crooke และ Winner, 2022) ที่แบ่งการคิดทางสังคมออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงที่เกิดขึ้นก่อน ระหว่าง และหลัง ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดยมี 4 ส่วน ซึ่งในส่วนที่ 1 ความสนใจทางสังคม (Social attention) เป็น

การสังเกตการกระทำ หรือการสังเกตผู้คน หรือตัวแทน โดยการสร้างสถานการณ์ การกระทำหรือเหตุการณ์ที่ไม่ใช้คำพูดท่าทาง และอารมณ์ความรู้สึก (เอื่อมถึง, โบกมือ, หมุนตัว, ยกไหล่ ฯลฯ) ในส่วนที่ 2 (Social interpretation) การตีความทางสังคม การสร้างความเข้าใจทางสังคมจากการสังเกต โดยในเด็กเล็ก และเด็กโต จะมีการพิจารณาสิ่งที่คนอื่นกระทำ การคิดของผู้อื่น และการรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของอะไรก็ตามแต่ที่พวกเขาเองกำลังคิด และรู้สึก (การคิดร่วมกัน) ในส่วนที่ 3 การแก้ปัญหา (Problem-solving) กระบวนการสำหรับวิธีการที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจเมื่อต้องเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับผู้อื่น และมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์หรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การแก้ปัญหารวมถึงการพิจารณาสถานการณ์ที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก มุมมอง เป้าหมายที่ต้องการ ตัวเลือกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น และผลที่ตามมา และในส่วนที่ 4 ปฏิกริยาทางสังคม (Social responses) การกระทำทางพฤติกรรมสังคม หรือการงดเว้นการกระทำ (เช่น การเก็บความคิดไว้ในสมอง การไม่เลือกหรือสัมผัสสิ่งของ การหลีกเลี่ยงบุคคลหรือสถานที่) ที่อาจส่งผลกระทบต่อหรือกำหนดความคิด และการกระทำของผู้อื่น กรอบความคิดทางสังคมมีความสำคัญมากในการรับมือกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะในการจัดการความสัมพันธ์ทางกายภาพ ซึ่งเป็นพื้นฐานของหลักสูตรเพศศึกษาที่เน้นการป้องกันตนเองจากการล่วงละเมิดทางเพศ โดยสิ่งสำคัญที่ควรสอน ได้แก่ การสังเกตอวัจนภาษา เช่น การสัมผัส และการสบตา เพื่อให้เข้าใจความรู้สึก และความต้องการของอีกฝ่าย การใช้คำพูดที่เหมาะสม เพื่อแสดงความรู้สึกหรือปฏิเสธเรื่องเพศอย่างชัดเจน การเข้าใจขอบเขตทางสังคม เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือล่วงละเมิด กล่าวคือ การสอนให้เข้าใจทั้งภาษาพูด และภาษากาย รวมถึงขอบเขตทางสังคม จะช่วยให้บุคคลสามารถจัดการความสัมพันธ์ทางเพศได้อย่างเหมาะสม และปลอดภัย ป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิด และเคารพความรู้สึกของผู้อื่น

4.5 การวัด และประเมินผลการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

การประเมินผลการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ดำเนินการภายในโรงเรียน และได้ทำการประเมิน 3 รูปแบบดังนี้

- 1) แบบห้องเรียนเท่านั้น (classroom-based only)
- 2) แบบอิงเพื่อนเท่านั้น (peer-based only)
- 3) แบบรวมในห้องเรียน และแบบเพื่อน (combination classroom and peer-based delivery)

การศึกษาประเมินผลดั้งเดิมของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ใช้การทดลองแบบกึ่งทดลอง แบบสองกลุ่มไม่ควบคุมตัวแปร (quasi-experimental nonequivalent control group design) (Card และ Benner, 2008, 212) โดยโปรแกรมในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยข้อมูลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของนักเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยการประเมิน 3 รูปแบบมีดังนี้

4.5.1 การประเมินแบบห้องเรียนเท่านั้น (classroom-based only) การประเมินประกอบด้วยข้อมูลการป้องกัน แรงจูงใจ และทักษะด้านพฤติกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

4.5.2 การประเมินแบบอิงเพื่อนเท่านั้น (peer-based only) ประเมินโดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนทั้งใน และนอกห้องเรียน เพื่อจัดการกับข้อมูลพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยเพื่อนของกลุ่มเป้าหมายก็ได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้รับทราบเนื้อหาของโครงการ 1 สัปดาห์ก่อนดำเนินการสอนตามโครงการ

4.5.3 การประเมินแบบแบบรวมในห้องเรียน และแบบเพื่อน (combination classroom and peer-based delivery) ใช้การประเมินโดยนำข้อมูลทั้งจากห้องเรียน และเพื่อนมาวิเคราะห์พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ แรงจูงใจ และทักษะด้านพฤติกรรม

โดยทั้ง 3 รูปแบบได้ทำการทดสอบก่อน และหลัง การเข้ารับการสอนโดยใช้โปรแกรม 3 เดือนหลังจากสิ้นสุดโครงการเพื่อประเมินผลของโครงการดังกล่าว

การประเมินนั้นประเมินจากผลกระทบหลังจากการเข้าโครงการ โดยข้อมูลพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ แรงจูงใจ ทักษะด้านพฤติกรรม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยตัวอย่างของแบบวัดคือการใช้เครื่องมือประเภท Likert-Type ที่เน้นหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมเป้าหมาย

โดยทำการประเมินแรงจูงใจของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดย Likert 5 ระดับ โดยมี 3 ด้าน โดย ด้านที่ 1 เป็นเรื่องของการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) ด้านที่ 2 เป็นเรื่องของการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ด้านที่ 3 เป็นเรื่องของการสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เพื่อประเมินผลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมเป้าหมาย

โดยการใช้ Likert 5 ระดับ เพื่อประเมินตามหัวข้อดังนี้

- 1) เพื่อวัดระดับความรู้ถึงผลจากการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์
- 2) เพื่อประเมินแรงจูงใจของนักเรียนต่อการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

- 3) เพื่อวัดระดับแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยดูจากความเข้าใจด้าน แรงจูงใจ บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการแสดงพฤติกรรม
- 4) เพื่อประเมินความตั้งใจของนักเรียนในการดำเนินการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมเป้าหมาย
- 5) เพื่อประเมินทักษะการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือพฤติกรรมเป้าหมาย โดยดูจากการรับรู้ ความเข้าใจทางสังคมที่ซับซ้อนหรือเข้าใจง่าย โดยที่นักเรียนสามารถดำเนินการตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่สำคัญครบทุกด้าน ตามที่ได้รับการเสริมตามแนวคิดการให้ข้อมูลเสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะนี้

4.6 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ

งานวิจัยของฟิชเชอร์ และคนอื่น ๆ (Fisher, Fisher, และ Harman, 2003) ในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา มีการพัฒนาแนวคิดมากมายเพื่ออธิบายว่าอะไรเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือทฤษฎีทั่วไป เป็นแนวคิดที่พยายามอธิบายพฤติกรรมสุขภาพในวงกว้าง เช่น ทฤษฎีที่อธิบายปัจจัยทั่วไปที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ และทฤษฎีเฉพาะ เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นไปที่การอธิบาย และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพเฉพาะ เช่น โมเดลลดความเสี่ยงโรคเอดส์ ซึ่งมุ่งเน้นไปที่พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรคเอดส์

งานวิจัยของจักรพงษ์ (จักรพงษ์ รัตนโยธิน และ วชิรศักดิ์ วานิชชา, 2560) ได้ใช้แนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ที่มักจะพบปัญหาในเรื่องของการรับประทานซึ่งเกิดจากการหลงลืม จำนวนยาที่มากทำให้สับสนในการรับประทาน หรือแม้แต่อาการข้างเคียงที่เกิดขึ้นทำให้ผู้ป่วยไม่ยอมที่จะรับประทานเอง จึงทำให้การรักษาไม่มีประสิทธิผล จึงได้ทำการศึกษา และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบ แอนดรอยด์แอปพลิเคชัน เพื่อให้ความรู้ และแจ้งเตือนการรับประทานยาสำหรับผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองซึ่งอยู่ในกลุ่มทดลอง มีความสนใจ และให้ความร่วมมือในการรับประทานยามากขึ้นร้อยละ 42.86 และสามารถ รับประทานยาได้ตรงตามเวลามากกว่าผู้ป่วยที่อยู่ในกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรม

5.1 ความหมายของโปรแกรม

มีนักการศึกษาหรือนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของโปรแกรม ไว้หลายความหมายดังนี้

ทิสนา แชมมณี (ทิสนา แชมมณี, 2567) กล่าวถึงความหมายของการสอนด้วยโปรแกรม (Programmed Instruction) ว่าหมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้นักเรียนศึกษาจากบทเรียนสำเร็จรูปด้วยตนเอง ซึ่งมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างไปจากบทเรียนปกติ โดยสอดคล้องกับ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ และคณะ (สุคนธ์ สิ้นธพานนท์, ฟองจันทร์ สุขยิ่ง, จินตนา วีระเกียรติสุนทร, และ พิวัสสา นภรัตน์, 2562, 132) ที่กล่าวว่าวิธีสอนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป (Self - Access) คือ การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ด้วยบทเรียนที่จัดทำสำเร็จเรียบร้อยแล้ว โดยกำหนดเนื้อหาที่สอนออกเป็นส่วนย่อย ๆ ต่อเนื่องกันเพื่อให้ช่วยแก่นักเรียนในการเรียนรู้ และนำเสนอแก่นักเรียนในลักษณะที่ให้นักเรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งที่เรียน และตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองได้ทันที (immediate feedback) ว่าผิดหรือถูก และมีขั้นตอนให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ชี้แจงไว้ โดยเรียกลำดับเนื้อหาจากที่ง่ายไปยาก โดยนักเรียนสามารถใช้เวลาในการเรียนรู้มากน้อยตามความสามารถ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพราะบทเรียนจะมีแบบสอบทั้งแบบสอบก่อนการเรียน (pre-test) และแบบสอบหลังการเรียน (post-test)

ดูเบอรี (Duesbery, Frizelle, Twyman, Naranjo, และ Timmermans, 2019) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาโปรแกรมไว้ว่า การพัฒนาโปรแกรม นั้นไม่ได้หมายถึงแค่การสร้างเนื้อหา แต่รวมถึงกระบวนการวางแผน การออกแบบ การพัฒนา การสนับสนุน และการประเมินผล โดยมีนักออกแบบการเรียนการสอนเป็นบุคคลสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการนี้ให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นไปที่ ความสำคัญของการออกแบบการเรียนการสอน และกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยการวางแผน และพัฒนาร่วมกันเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้หลักสูตรมีความสอดคล้อง มีคุณภาพ และได้รับการสนับสนุนด้านเทคนิคอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ให้คำนึงถึงข้อจำกัด ควรพิจารณาข้อจำกัดด้านทรัพยากร เช่น บุคลากร และเทคโนโลยี เมื่อพัฒนาหลักสูตร

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การสอนด้วยโปรแกรม จะเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านบทเรียนสำเร็จรูป ในขณะที่การพัฒนาโปรแกรมครอบคลุมกระบวนการที่กว้างกว่า ตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงการประเมินผล โดยมีนักออกแบบการเรียนการสอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างโปรแกรมที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ

5.2 องค์ประกอบของโปรแกรม

ทิตานา แชมมณี (ทิตานา แชมมณี, 2566, 2567) ได้เสนอว่า องค์ประกอบของโปรแกรมไว้ว่า มี 3 ส่วนคือ

1. มีผู้สอน และนักเรียน
2. มีบทเรียนแบบโปรแกรมในเรื่องที่ตรงกับความต้องการ และความสนใจของ
ของนักเรียน

3. มีผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดจากบทเรียนแบบโปรแกรม
สเตฟานได้เสนอขั้นตอนของการออกแบบโปรแกรมการศึกษาไว้ดังนี้ (Stephan และ Stephan, 2013) โดยนำเสนอขั้นตอน 6 ขั้นตอนสำหรับการออกแบบโปรแกรมการศึกษาโดยคำนึงถึงคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนซึ่งมี 6 ขั้นตอนในการออกแบบดังนี้

1. การศึกษา และนำคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมาสร้างโปรแกรม
2. การกำหนดเป้าหมายของโปรแกรม
3. เลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะกับนักเรียน
4. เลือกทฤษฎี และกระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับนักเรียน
5. การเลือกเทคนิค และแบบฝึกหัดที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้
6. การประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรม และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

การประเมินตอน 6 ขั้นตอนนี้ ใช้การสนทนากลุ่มในการปรับปรุงโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา และนำคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนมาสร้างโปรแกรม โดยการทำความเข้าใจในคุณลักษณะของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกแบบโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพ ผู้ออกแบบโปรแกรมต้องมีความรู้เกี่ยวกับคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน รวมถึงพื้นฐาน ประวัตินักเรียน และความสัมพันธ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน แม้ว่าผู้ออกแบบโปรแกรมจะมีประสบการณ์ในตัวนักเรียนน้อย ให้ทำการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้แน่ใจว่าโปรแกรมที่ออกแบบมีความเหมาะสม และตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดเป้าหมายของโปรแกรม ในอดีตเป้าหมายของโปรแกรม การศึกษา และฝึกอบรมบางครั้งมีการระบุอย่างกว้าง ๆ ไม่ลงรายละเอียดชัดเจน แนวคิดใหม่คือ มีแนวคิดในการปรับปรุงจากแนวคิดเดิมเพื่อเพิ่มความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ซึ่งเป็นแนวคิดที่ดี แต่ยังคงกว้างเกินไปที่จะใช้เป็นเป้าหมายที่ปฏิบัติได้จริง ดังนั้นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการ

กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และเฉพาะเจาะจง เพื่อให้โปรแกรมสามารถแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการที่ผู้ออกแบบโปรแกรมลงพื้นที่ และศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด จะช่วยให้พัฒนาโปรแกรมได้ตรงกับเป้าหมาย และความต้องการของนักเรียนมากขึ้น หลังจากกำหนดเป้าหมายหลักของโปรแกรมแล้ว ควรพัฒนาโดยกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน และเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การออกแบบโปรแกรมสามารถแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ผู้ออกแบบโปรแกรมสามารถเลือกเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และออกแบบโปรแกรมที่สามารถวัดผล และประเมินผลได้อย่างแม่นยำ

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของนักเรียน การเปลี่ยนแปลง และการปรับตัว มีใจความสำคัญอยู่ที่การเลือกทฤษฎีที่เหมาะสม และครอบคลุม เพื่อทำความเข้าใจความซับซ้อนของคุณลักษณะของนักเรียน และพฤติกรรมมนุษย์ โดยอาจแบ่งได้เป็น 6 แนวทาง 1) พิจารณาทฤษฎีที่มีมุมมองที่ครอบคลุมเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียนทั่วไป 2) พิจารณาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในบริบททางคุณลักษณะเฉพาะของนักเรียน 3) พิจารณาทฤษฎีที่อธิบายความแตกต่างในค่านิยม ลักษณะ และพฤติกรรมเฉพาะของบุคคล 4) พิจารณาทฤษฎีที่อธิบายปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของนักเรียนต่าง ๆ 5) พิจารณาทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการปรับตัวของนักเรียนในบริบทใหม่ 6) พิจารณาทฤษฎีที่อธิบายกระบวนการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคล แต่ก็มีข้อควรระวังดังต่อไปนี้ 1) ทฤษฎีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นควรศึกษาข้อมูล และงานวิจัยล่าสุด 2) นักเรียนมีความซับซ้อน และมีความแตกต่างภายในกลุ่ม ดังนั้นควรศึกษาบริบทเฉพาะของกลุ่มเป้าหมาย 3) ควรทำการสำรวจ และศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายก่อนที่จะเลือกทฤษฎี เพื่อให้แน่ใจว่าทฤษฎีที่เลือกมีความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 4 เลือกทฤษฎี และกระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับนักเรียนให้อ้างอิงจากเป้าหมายที่เลือก ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยเชิงประจักษ์ เน้นย้ำถึงการใช้การวิจัยเพื่อกำหนดกระบวนการทางจิตวิทยา และการสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการจากโปรแกรมการศึกษา หลังจากเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการตัดสินใจว่าจะบรรลุเป้าหมายเหล่านั้นได้อย่างไร ซึ่งในอดีตมักจะเน้นการเลือกเทคนิค และแบบฝึกหัด แต่ปัจจุบันเน้นการใช้การวิจัยเพื่อชี้เฉพาะกระบวนการทางจิตวิทยา และการสื่อสาร การให้ข้อมูลที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยการเลือกกระบวนการถ่ายทอดควรพิจารณาทั้งกระบวนการทางจิตวิทยา และการสื่อสาร โดยอิงจากการวิจัยเชิงประจักษ์ เพื่อให้โปรแกรมการศึกษابรรลุผลลัพธ์

ที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้การวิจัยสนับสนุน เพื่อชี้เฉพาะกระบวนการจะช่วยให้การออกแบบโปรแกรมมีความแม่นยำ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การเลือกเทคนิค และแบบฝึกหัดที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ โดยการเลือกเทคนิค แบบฝึกหัด และสื่อ ควรพิจารณาจากกระบวนการทางจิตวิทยาที่ต้องการกระตุ้นให้เหมาะสมกับนักเรียน เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ การรับมุมมอง การเอาใจใส่ และวิธีการถ่ายทอดที่เหมาะสมกับนักเรียน เช่น การฟังอย่างตั้งใจ การสื่อสารที่เปิดกว้าง ซึ่งการเอาใจใส่ตามกระบวนการ และการวางโปรแกรมโดยปราศจากอคติ จะช่วยให้เข้าใจปัญหา และความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเลือกเทคนิค และแบบฝึกหัดที่เหมาะสม และควรคำนึงถึงบริบทที่จะใช้โปรแกรม เนื่องจากเทคนิคบางอย่างอาจเหมาะสมกับบริบทหนึ่งมากกว่าอีกบริบทหนึ่ง เช่น เทคนิคที่ใช้ในบริบททางการศึกษาอาจไม่เหมาะสมกับบริบทการทำงานหรือชุมชน ซึ่งการเลือกเทคนิค แบบฝึกหัด และสื่อ ไม่ควรเป็นเพียงการเลือกใช้เครื่องมือแบบทั่วไป แต่ควรพิจารณาอย่างรอบด้าน โดยคำนึงถึงกระบวนการทางจิตวิทยา วิธีการถ่ายทอด บริบทการใช้งาน และความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การทำเช่นนี้จะช่วยให้โปรแกรมมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรม และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ไม่เพียงแต่มุ่งเป้าไปที่ผลลัพธ์ แต่ยังรวมถึงกระบวนการที่ผลลัพธ์เหล่านี้ โดยการประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมไม่ควรจำกัดอยู่เพียงแค่การวัดผลลัพธ์สุดท้าย แต่ควรรวมถึงการประเมินกระบวนการที่นำไปสู่ผลลัพธ์เหล่านั้นด้วย เพื่อให้เข้าใจว่าอะไรที่ได้ผล และอะไรที่ไม่ได้ผล ซึ่งขั้นตอนของการประเมินประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสะสมความรู้ และการพัฒนา หากไม่มีการประเมิน ความรู้จะไม่สามารถสะสม และพัฒนาต่อไปได้ ดังนั้นการประเมินทางวิทยาศาสตร์ และการสรุปผลลัพธ์เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงโปรแกรมในอนาคต แต่สุดท้ายทั้ง 6 ขั้นตอนเป็นแบบจำลองในอุดมคติ ซึ่งในทางปฏิบัติอาจเป็นเรื่องยากที่จะนำไปใช้อย่างครบถ้วนในทุกขั้นตอน

5.3 ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

การพัฒนาโปรแกรมในปัจจุบันต้องคำนึงถึงความหลากหลายของนักเรียนในทุกด้าน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนได้รับการศึกษา และการฝึกอบรมที่เหมาะสม และสามารถใช้ชีวิตในสังคมที่กว้างขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบหลักสูตรที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่าง และ

ความหลากหลายนี้ถือว่าล้ำสมัย และไม่เหมาะสมกับบริบทปัจจุบัน (Sulaimani และ Gut, 2019, 30) โดยขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมโดยคำนึงถึงความหลากหลายได้ดังนี้

1) การวิเคราะห์ความต้องการ และความหลากหลายของนักเรียน โดยทำความเข้าใจความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน รวมถึงความต้องการพิเศษต่าง ๆ

2) การออกแบบหลักสูตรที่ยืดหยุ่น ออกแบบหลักสูตรที่สามารถปรับเปลี่ยน และตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียนได้

3) การจัดหาการสนับสนุนที่เหมาะสม จัดหาการสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น อุปกรณ์ เทคโนโลยี หรือการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ

4) การประเมินผล และการปรับปรุง ประเมินผลของโปรแกรมอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรมมีวิธีการที่หลากหลาย (เช่น DACUM, JTA, competency model, direct step-by-step job observation report) ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีวิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาโปรแกรม แต่ผลลัพธ์จากกระบวนการที่หลากหลายนี้เกือบจะเหมือนกัน เทคนิคทั้งหมดให้รายละเอียดเกี่ยวกับสมรรถนะของงาน ทั้งด้านเทคนิคเฉพาะ และทักษะเป้าหมายทั่วไป กระบวนการใดก็ตามที่ใช้จะกลายเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับความพยายามในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป โดยการออกแบบการพัฒนาหลักสูตรมีดังนี้ (ATEEC, 2014, 16)

1. วิเคราะห์งานแต่ละงานเพื่อกำหนดว่าความรู้ และทักษะใดที่จำเป็น
2. กำหนดวัตถุประสงค์การปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์เฉพาะที่วัดผลได้ชัดเจน
3. ดำเนินการ และจัดลำดับขั้นตอนให้กับครู และนักเรียนปฏิบัติ
4. กำหนดอุปกรณ์ และสื่อที่จำเป็น
5. กำหนดเกณฑ์ที่มีประสิทธิภาพโดยสามารถวัดได้สำหรับการประเมินผลผลลัพธ์การเรียนรู้ และทำการตรวจสอบให้แน่ใจว่าการประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

5.4 ตัวอย่างการจัดโปรแกรมพัฒนานักเรียนออกทิสติก

โดยทั่วไปแล้วการออกแบบโปรแกรมการศึกษานั้นมีโมเดลหรือรูปแบบหลายแบบอยู่แล้ว และผู้วิจัยส่วนใหญ่มักออกแบบโปรแกรมโดยที่ไม่ได้ศึกษารูปแบบก่อนหน้ามาก่อน ซึ่งอาจจะมีเรื่องของปัจจัยเฉพาะของโปรแกรม ซึ่งผู้วิจัยเมื่อเริ่มออกแบบโปรแกรมผู้วิจัยมักตระหนักถึงทรัพยากร และข้อจำกัดของบริบทในการนำโปรแกรมไปใช้ แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยไม่ควรนำแบบจำลองไปใช้โดยไม่มีการสำรวจหรือศึกษาโปรแกรมอื่นมาก่อน

การจัดโปรแกรมทักษะชีวิตให้กับนักเรียนออทิสติก ได้มีหัวข้อในการพัฒนาต่าง ๆ มากมาย เช่น การเล่นเกมกีฬา การลดพฤติกรรมเสี่ยง สุขภาพทางเพศ และอนามัยการเจริญพันธุ์ อย่างไรก็ตาม โครงการทักษะชีวิตทั้งหมดมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เดียวกัน ซึ่งช่วยให้ นักเรียนออทิสติกมีทักษะดังกล่าว และเติบโตสามารถใช้ชีวิตได้ใกล้เคียงกับบุคคลทั่วไปได้เมื่อต้องเป็นผู้ใหญ่ (Nasheeda, Abdullah, Krauss, และ Ahmed, 2019, 364) ตัวอย่างเช่น โปรแกรม Positive Adolescents Life Skills (PALS) โดยทำการสอนการสร้างทักษะด้านความรู้ความเข้าใจ และพฤติกรรมที่กำหนดขึ้นเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรม โดยการพัฒนาทักษะทางสังคม โปรแกรมให้เข้าร่วม 25 ครั้ง ประกอบไปด้วยการสร้างทักษะพฤติกรรม ประกอบด้วยการสื่อสารขั้นพื้นฐาน ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการแก้ปัญหา และความกล้าแสดงออก พบว่าโปรแกรม PALS มีประสิทธิผลกับวัยรุ่นในชีวิตประจำวันของนักเรียนออทิสติก

โปรแกรม STAR (Strategies for Teaching assessed on Autism Research.) เป็นโปรแกรมที่มุ่งเน้นการสอนนักเรียนออทิสติกถึงทักษะที่สำคัญ ที่รับรองโดย National Research Council ในปี 2001 ซึ่งใช้กลยุทธ์การสอนร่วมกับการฝึกทดลองแบบแยกส่วน มีการฝึกอบรมการตอบสนองต่าง ๆ ที่สำคัญ และการสอนเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน โปรแกรม STAR ประกอบด้วยแผนการสอนโดยละเอียด สื่อการสอน ระบบข้อมูล และการประเมินตามหลักสูตรสำหรับการสอน นอกจากนี้ยังรวมถึงการรับข้อมูลทางภาษา การแสดงออกด้วยภาษา การใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ กิจวัตรการทำงานในชีวิตประจำวัน การสอนวิชาการ ทักษะการเล่น และสังคม

โปรแกรม FACTER (Functional assessment and Curriculum for Teaching Everyday Routines.) จะเน้นประเมิน และสอนความเป็นอิสระให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการโดยกล่าวถึงความสามารถในการทำกิจวัตรประจำวันตามปกติ และเสริมทักษะที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิต ซึ่งจะประเมินทักษะกิจวัตรประจำวันเป็นหลัก ซึ่งกิจวัตร และทักษะที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ถือเป็นผลลัพธ์สำหรับแผนโปรแกรมของนักเรียนแต่ละคน

โปรแกรม TTAP (TEACCH Transition assessment Profile.) เป็นการประเมินที่เกี่ยวข้องกับทักษะในอาชีพ และอื่น ๆ เหมาะกับบุคคลออทิสติกที่เป็นวัยรุ่น แผนนี้ใช้ในการวางแผนสำหรับทักษะในการทำงานที่ โดยนักเรียนจะเปลี่ยนบริบทจากโรงเรียน ไปยังชุมชนหรือที่ทำงาน ผู้วิจัยใช้เครื่องมือนี้ เพื่อช่วยนักเรียนออทิสติกให้เตรียมตัวสำหรับชีวิตหลังมัธยมศึกษา ตอนปลายในด้านการพัฒนาตนเอง การดำรงชีวิต การพักผ่อนอย่างเหมาะสม ทักษะการทำงาน และทักษะการชีวิตในบ้าน ซึ่ง TTAP จะระบุเป้าหมายจากการเปลี่ยนแปลงบริบท ตลอดจนเสริมจุดแข็งในการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระอีกด้วย โดย TTAP เน้นการประเมินใน 6 ด้านคือ 1) ทักษะการ

ทำงาน 2) พฤติกรรมการทำงาน 3) การทำงานได้ด้วยตนเอง 4) ทักษะการพักผ่อนอย่างเหมาะสม
5) ทักษะการสื่อสารในการทำงาน 6) ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล

โปรแกรม The ZIGGURAT Model เป็นระบบที่ใช้การวิจัยเป็นหลักซึ่งใช้ประโยชน์จากจุดแข็งเพื่อแก้ไขปัญหาขั้นพื้นฐาน มีแนวคิดเป็นกรอบสำหรับการออกแบบการให้ความช่วยเหลือแบบเร่งด่วนอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมสำหรับนักเรียนออทิสติก ใช้การประเมินและสนับสนุนกระบวนการวางแผนโปรแกรม โดยพัฒนาโปรแกรมการให้ความช่วยเหลือแบบเร่งด่วนสำหรับความต้องการที่ซับซ้อนของนักเรียนออทิสติก โมเดลนี้มีรายการตรวจสอบคุณลักษณะพื้นฐานสำหรับนักเรียนออทิสติกทั้งแบบออทิสติกแบบปกติก และนักเรียนออทิสติกที่ต้องการความช่วยเหลือเล็กน้อยอีกด้วย

โปรแกรม CAPS (The Comprehensive Autism Planning System) คือ ระบบที่มีการวางแผนสำหรับนักเรียนออทิสติก ที่ครอบคลุมสำหรับบุคคลที่มีกลุ่มอาการ Aasperger หรือกลุ่มคนที่มีอาการคล้ายออทิสติก โดยเป็นระบบการวางแผนการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อใช้ CAPS อย่างเดียวหรือร่วมกับรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น Ziggurat Model เพื่อช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดโปรแกรมการสอนสำหรับนักเรียนออทิสติก โดย CAPS ให้รูปแบบสำหรับการสรุปงาน และกิจกรรมประจำวันของนักเรียนพร้อมกับสอนทักษะดังกล่าว การวางแผนกลยุทธ์ที่จะใช้ รวมถึงการเสริมทักษะทั่วไปที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

5.5 การวางแผนพัฒนาโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติก

โดยทั่วไปแล้วนักเรียนออทิสติกแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะ แต่คุณลักษณะบางอย่างถือว่ามีจุดร่วมกันโดยสิ่งนี้มีความสำคัญเป็นพิเศษในการเขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติกลักษณะสำคัญเหล่านี้แบ่งออกเป็นสามประเภทหลัก โดยสกอตเทีย (Scotia, 2012, 7) ได้เสนอข้อควรพิจารณาในการเขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติกเอาไว้ตามตาราง 7 ดังต่อไปนี้

ตาราง 7 ข้อควรพิจารณาในการเขียนโปรแกรมสำหรับนักเรียนออทิสติก

คุณลักษณะ	ตัวชี้วัด
การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction)	☐ ขาดการรับรู้ถึงการมีอยู่หรือความรู้สึกของผู้อื่น ☐ การแสวงหาความสบายใจในเวลาที่น่าเบื่ออย่างไม่เหมาะสม

คุณลักษณะ	ตัวชี้วัด
	☐ การเลียนแบบที่ผิดปกติ ☐ การเล่นกับผู้อื่นไม่เป็น ☐ ไม่สามารถสร้างมิตรภาพกับนักเรียนทั่วไปได้
การสื่อสาร (Communication)	☐ มีความยากลำบากในการตีความ การทำความเข้าใจ หรือ การสื่อสารแบบอวัจนภาษา ☐ ความยากลำบากในการทำความเข้าใจภาษา ☐ การใช้คำศัพท์ที่จำกัด ☐ การพูดเลียนแบบ ☐ การพูดแต่เรื่องที่สนใจซ้ำ ๆ และไม่เข้ากับการสนทนาของผู้อื่น ☐ ไม่ยืดหยุ่นในหัวข้อการสนทนา ☐ ความยากลำบากในการใช้ภาษาในชีวิตจริงกับผู้อื่น ☐ ระดับภาษาที่แตกต่างกับนักเรียนทั่วไป
พฤติกรรม (Behaviors)	☐ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนทั่วไป ☐ มีรูปแบบการเคลื่อนไหวร่างกายที่แตกต่างกับนักเรียนทั่วไป ☐ มักหมกมุ่นอยู่กับชิ้นส่วนของสิ่งของหรือสิ่งแปลกปลอมอยู่เสมอ ☐ มีขอบเขตความสนใจที่จำกัดเพียงไม่กี่เรื่อง หรือสนใจเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเฉพาะตนอย่างเดียว ☐ ความยากลำบากในการจัดจ้อกับกิจกรรมอื่น และแรงจูงใจต่ำ ☐ ยึดติดกับกิจวัตรประจำวัน ☐ ความเครียดจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ☐ การตอบสนองที่ผิดปกติต่อสิ่งเร้าทางประสาทสัมผัส ☐ ความวิตกกังวลสูง

การวางแผนโปรแกรมเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันซึ่งสมาชิกของทีมวางแผนโปรแกรมของนักเรียนออกทิสติกคือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้แก่

- พ่อแม่/ผู้ปกครอง
- ผู้อำนวยการโรงเรียน/รองผู้อำนวยการโรงเรียน
- ครูประจำชั้น รวมทั้งครูวิชาอื่น ๆ
- สหวิชาชีพ
- นักเรียนทั่วไป เลือกตามความเหมาะสม
- สมาชิกอื่น ๆ เพิ่มเติมขึ้นอยู่กับโปรแกรมจะระบุทรัพยากรการเรียนรู้ของนักเรียน

ออกทิสติก

5.6 การประเมินผลโปรแกรม

มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (มนสิข สิทธิสมบุรณ์, 2566, 70) ได้สรุปขั้นตอนของการประเมินผลโปรแกรม โดยหลังจากยกย่องการสร้างนวัตกรรมเสร็จแล้ว ในขั้นตอนการตรวจสอบอาศัยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เฉพาะทางที่เกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น เป็นผู้ประเมินความสอดคล้อง หรือความเหมาะสม โดยการประเมินส่วนนี้เพื่อพิจารณาว่าองค์ประกอบของนวัตกรรมแต่ละส่วนมีสอดคล้องสัมพันธ์กันหรือไม่ หรือมีความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกัน และกันหรือไม่อย่างไร

ประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ หลักการ และเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรม สื่อที่ใช้ ระยะเวลา การวัด และการประเมินผล และอื่น ๆ โดยประเมินว่าองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้สัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร หลังจากนั้นจึงนำผลการพิจารณาประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์สรุปผลเพื่อบ่งบอกถึงความสอดคล้องหรือความเหมาะสมของนวัตกรรมต่อไป วิธีการตรวจสอบคุณภาพโดยทั่วไปใช้วิธีการตรวจสอบใน 2 วิธีคือ

- 1) วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)
- 2) วิเคราะห์หาค่าความเหมาะสม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

หลังจากนั้นจึงตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ โดย

- 1) ตรวจสอบประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดย ใช้ค่า 80/80 หรือ 75/75
- 2) ตรวจสอบประสิทธิผลของโปรแกรม (E.I.)

สอดคล้องกับอัจฉรา ประเสริฐสิน (อัจฉรา ประเสริฐสิน, 2563) ที่กล่าวว่า การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนหรือสื่อ จะเป็นวิธีหาคุณภาพของสื่อที่ผลิตหรือสร้างขึ้นมา โดยมีการพิจารณาเป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนในแต่ละขั้นของการพัฒนาชุดการสอนหรือสื่อ

เพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงานให้มีการดำเนินงานไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1) การทดสอบประสิทธิภาพในการใช้เบื้องต้น (Try out)

2) การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial run)

ซึ่งกระบวนการทั้ง 2 ขั้นตอนเป็นขั้นตอนที่สร้างขึ้นผ่านการวิจัย และพัฒนา (Research and development) โดยเป็นกระบวนการวิจัยที่มีการดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพในการใช้เบื้องต้น และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริงโดยเป็นการนำกลับไปใช้ซ้ำอีกครั้ง เพื่อการประกันคุณภาพของโปรแกรมการสอนหรือสื่อว่ามีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปว่าการประเมินผลโปรแกรม ทำได้โดยการประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบต่าง ๆ ของโปรแกรม โดยประเมินความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในโปรแกรมโดยผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นจึงทำการทดสอบประสิทธิภาพในการใช้เบื้องต้น และการทดสอบประสิทธิภาพสอนจริงเพื่อการประกันคุณภาพของโปรแกรมการสอนหรือสื่อว่ามีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ที่กำหนด

6. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนนักเรียนออทิสติก

6.1 ลักษณะการสอนนักเรียนออทิสติก

ความผิดปกติของออทิสติกสเปกตรัม เป็นภาวะพัฒนาการทางระบบประสาทที่มีความบกพร่องในปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การสื่อสาร ตลอดจนการแสดงพฤติกรรมที่เข้มงวด และมักทำซ้ำ ๆ ซึ่งความผิดปกติทางประสาทสัมผัสส่งผลต่อการทำงาน และการพัฒนาของแต่ละบุคคล โดยอาจมีหรือไม่มี ความบกพร่องทางสติปัญญาช่วยได้ด้วยก็ได้ จากข้อมูลของศูนย์ควบคุม และป้องกันโรคประจำปี 2561 ประมาณ 1 ใน 59 นักเรียนในสหรัฐอเมริกาได้รับการวินิจฉัยนักเรียนออทิสติก โดยมีรายงานความชุกในทุกกลุ่มเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ และเศรษฐกิจ และสังคม นักเรียนออทิสติก พบได้บ่อยในเพศชายประมาณ 4 เท่า (26.6 ต่อ 1,000) มากกว่าในเพศหญิง (6.6 ต่อ 1,000) การเพิ่มขึ้นที่ถึงความชุกของนักเรียนออทิสติก เป็นแผนการเรียนรู้ที่ยังมีข้อสรุปไม่ชัดเจน และอาจเชื่อมโยงกับการปรับปรุงเครื่องมือวินิจฉัยให้ดีขึ้น (Will และคนอื่น ๆ, 2018, 1)

โดยการรักษา และการบำบัดที่ไม่ใช่เภสัชวิทยาเพื่อสนับสนุนผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียน และวัยรุ่นออทิสติก มีประเด็นสำคัญดังนี้

1. ความแตกต่างของอาการ: อาการ และความรุนแรงของออทิสติกในนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันอย่างมาก การรักษามักมุ่งเน้นไปที่ลักษณะสำคัญของออทิสติก ได้แก่

1.1 การขาดการสื่อสารทางสังคมหรือปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

- 1.2 พฤติกรรมที่จำกัด และทำซ้ำ ๆ
 - 1.3 ความกังวลทางประสาทสัมผัส (Sensory sensitivities)
 - 1.4 พฤติกรรมทำลายที่เกิดขึ้นร่วมกัน ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการของทักษะการทำงาน และความเป็นอิสระ
 - 1.5 ความซับซ้อนของอาการ: อาการ และการรักษาอาจซับซ้อนมากขึ้นจาก:
 - 1.6 ความกังวลทางการแพทย์ เช่น โรคลมบ้าหมู ปัญหาการนอนหลับ และปัญหาทางเดินอาหาร
 - 1.7 ความบกพร่องทางสติปัญญา/การรับรู้
 - 1.8 พฤติกรรมทำลายความสามารถที่ไม่เหมาะสม เช่น สมาธิสั้น วิตกกังวล หงุดหงิด การทำร้ายตนเอง และความก้าวร้าว
2. แนวทางสหวิทยาการ: การรักษาที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนออทิสติกเกี่ยวข้องกับแนวทางสหวิทยาการ ซึ่งรวมถึง:
- 2.1 การสอนทางการศึกษา (Educational interventions)
 - 2.2 การบำบัดทางจิต/พฤติกรรม (Psychological/Behavioral therapies)
 - 2.3 การบำบัดด้วยภาษาพูด (Speech and language therapy)
 - 2.4 การประกอบอาชีพ/กายภาพบำบัด (Occupational/Physical therapy)
 - 2.5 การรักษาพยาบาล (เช่น เภสัชวิทยา) (Medical treatment, e.g., pharmacotherapy)
- การเน้นการสอนนักเรียนออทิสติกที่ไม่ใช่เภสัชวิทยา ได้แก่
1. การสอนทางการศึกษา (Educational interventions)
 - 1.1 การปรับสภาพแวดล้อมในห้องเรียน สร้างสภาพแวดล้อมที่คาดเดาได้ มีโครงสร้าง และลดสิ่งรบกวน
 - 1.2 การใช้ภาพ และตารางเวลา ช่วยในการสื่อสาร และเพิ่มความเข้าใจในกิจกรรมต่าง ๆ
 - 1.3 การสอนทักษะทางสังคม สอนทักษะการเข้าสังคม การสื่อสาร และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
 - 1.4 การปรับวิธีการสอนให้เหมาะสม ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน
 - 2.การบำบัดทางจิต/พฤติกรรม (Psychological/Behavioral therapies):

2.1 การวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ (Applied Behavior Analysis - ABA): เป็นการบำบัดที่ใช้หลักการเรียนรู้เพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่เหมาะสม และลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2.2 การบำบัดความคิด และพฤติกรรม (Cognitive Behavioral Therapy - CBT) ช่วยในการจัดการกับความวิตกกังวล ความเครียด และอารมณ์อื่น ๆ

3. การบำบัดด้วยภาษาพูด (Speech and language therapy)

3.1 พัฒนาทักษะการสื่อสาร ทั้งการใช้ภาษาพูด และภาษาท่าทาง

3.2 พัฒนาความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาในบริบททางสังคม

4. การประกอบอาชีพ/กายภาพบำบัด (Occupational/Physical therapy)

4.1 พัฒนาทักษะการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และมัดใหญ่

4.2 พัฒนาทักษะการทำกิจวัตรประจำวัน

4.3 บูรณาการประสาทความรู้สึก (Sensory integration) เพื่อช่วยปรับปรุงการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นทางประสาทสัมผัส

สรุปการสอนนักเรียนออทิสติกต้องคำนึงถึงความแตกต่างของอาการ และความต้องการของนักเรียนแต่ละคน การใช้แนวทางสหวิทยาการ และการเน้นการรักษาที่ไม่ใช่เภสัชวิทยา เช่น การปรับสภาพแวดล้อมในห้องเรียน การสอนทักษะทางสังคม การบำบัดพฤติกรรม และการบำบัดด้วยภาษาพูด จะช่วยสนับสนุนพัฒนาการ และผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับนักเรียนออทิสติก

6.2 วิธีการสอนนักเรียนออทิสติก

การสอนนักเรียนออทิสติกในเรื่องการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศนั้น มีวิธีการสอนที่หลากหลาย และหนึ่งในวิธีการสอนคือการใช้เทคโนโลยีวิดีโอ (Video Modelling) เป็นเทคนิคการศึกษาที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสังเกต ซึ่งใช้อย่างกว้างขวาง และใช้วิดีโอเป็นเครื่องมือในการสอนทักษะการดูแลตนเอง และทักษะการสื่อสาร (Ozcan และ Merdan, 2020, 43) ดังนั้น ทักษะชีวิตถูกออกแบบให้สอนผ่านการเรียนรู้จากประสบการณ์ เช่น การสร้างสถานการณ์จำลอง แบบจำลอง และการฝึกฝนด้วยตนเอง ในประเทศที่พัฒนาแล้วการสอนทักษะชีวิตที่เป็นระบบ โดยส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวกให้แก่แต่ละบุคคลด้วย

มีการสอนที่มากมายสำหรับนักเรียนออทิสติกที่มีอาการอื่นร่วม ซึ่งไม่มีทางเลือกหรือการสอนวิธีเดียวที่ดีที่สุด เนื่องจากอาการนักเรียนออทิสติกมีความรุนแรงในสเปกตรัมที่มีความแตกต่างกัน โดยทั่วไปออทิสติกไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ดังนั้นเป้าหมายหลักของการ

สอน คือการเพิ่มประสิทธิภาพผลลัพธ์การทำงาน ซึ่งรวมถึงทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคม คุณภาพชีวิต และการใช้ชีวิตอย่างอิสระ และต้องที่ลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้วย นอกจากนี้ อาจจะต้อง ใช้วิธีการรักษาทางการแพทย์ และการช่วยเหลือทางเลือกที่หลากหลาย (Nasheeda และคนอื่นๆ, 2019, 362) โดยการสอนทักษะการดูแลส่วนบุคคล เพื่อพัฒนาความเป็นอิสระ และ คุณภาพชีวิตของผู้เรียนออทิสติก มีประเด็นสำคัญ คือ ความท้าทายในการเรียนรู้ เนื่องจาก นักเรียนออทิสติกมักประสบกับความท้าทายในการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการดำเนิน ชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่น การทำงานในอนาคต และความสำคัญของทักษะการดูแลส่วนบุคคล ซึ่ง การขาดทักษะการทำงานได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะหลังวัยเรียน การสอนทักษะการดูแลส่วนบุคคล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระ และคุณภาพชีวิตของนักเรียน ออทิสติก ทักษะเหล่านี้รวมถึง การดูแลสุขอนามัย (เช่น การอาบน้ำ แปรงฟัน ดูแลความสะอาด ของร่างกาย) การแต่งตัว (เช่น การเลือกเสื้อผ้า การใส่เสื้อผ้า การผูกเชือกกรองเท้า) การรับประทานอาหาร (เช่น การใช้ช้อนส้อม การกินอาหารอย่างถูกสุขลักษณะ)

พบว่าการสอนทักษะการดูแลส่วนบุคคลแก่นักเรียนออทิสติกสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ตามองค์ประกอบการสอน (Wertalik และ Kubina, 2017, 50)

1) การสอนโดยใช้วิดีโอ (Video modeling): การใช้คลิปวิดีโอแสดงตัวอย่างการทำทักษะที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเลียนแบบ

2) กระบวนการเกี่ยวกับพฤติกรรมในร่างกาย (Physical prompting/shaping): การใช้การช่วยเหลือทางกายภาพ เช่น การจับมือทำ หรือการค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมทีละน้อย เพื่อให้ให้นักเรียนทำทักษะได้ถูกต้อง

3) การบันทึกเสียง (Audio prompting): การใช้เสียงบันทึกคำแนะนำหรือขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อช่วยเตือนความจำ และนำทางนักเรียน

4) เรื่องราวทางสังคม (Social stories): การใช้เรื่องราวลึ้น ๆ ที่อธิบายสถานการณ์ทางสังคม และพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และปฏิบัติตาม

จายา (Jaya, Haryoko, และ Suhaeb, 2018, 6) ได้เสนอว่าการดำเนินการสอนนักเรียนออทิสติกแผนการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต มี 4 ขั้นตอน โดยที่โรงเรียนต้องทำคือ

ขั้นตอนที่ 1 การสอนการช่วยเหลือตนเอง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาทักษะทางสังคม

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาทักษะทางวิชาการ

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนาทักษะวิชาชีพ

นอกจากนี้ยังมีแนวทาง Life Skills Based Education (LSBE) (Nasheeda และคนอื่น ๆ, 2019, 364) เป็นแนวทางที่ใช้ในการจัดการกับเนื้อหาเฉพาะเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น การศึกษาด้านเอชไอวี หรือเอดส์ ที่เน้นทักษะชีวิตให้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวี และโรคเอดส์ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้แบบองค์รวม ที่มุ่งพัฒนาไม่เพียงแต่ความรู้ และทัศนคติเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทักษะที่จำเป็นสำหรับแต่ละบุคคล ในการตัดสินใจอย่างมีข้อมูลสำหรับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในเชิงบวก การให้ความรู้ด้านสุขภาพตามทักษะ และมักใช้เพื่อกล่าวถึงหัวข้อต่าง ๆ ที่สำคัญต่อนักเรียน วัยรุ่น นักเรียนออกทิสติก และการพัฒนาผู้ใหญ่

วันชัย (วันชัย จันทการกุล, 2552) ได้เสนอการสอนนักเรียนออกทิสติกไว้ 9 ข้อ ดังนี้

- 1) เน้นทักษะที่จำเป็น
- 2) การสอนทักษะทางภาษาควรเน้นการรับรู้ และการแสดงออกทางภาษา
- 3) จัดกิจกรรมประจำวันให้เป็นระบบ และดำเนินการตามเดิมทุกวัน หากมีการเปลี่ยนแปลงจะต้องบอก และอธิบายให้เข้าใจ
- 4) ใช้กระบวนการปรับพฤติกรรมควบคู่ไปกับการสอน
- 5) หลีกเลี่ยงการลงโทษหรือเปลี่ยนเป็นการให้แรงเสริมแทนการลงโทษ
- 6) การเรียนการสอนควรให้เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 7) ควรเน้นทักษะทางสังคม และเลือกใช้ชีวิตปรับพฤติกรรมให้เหมาะสม
- 8) เมื่อพบว่านักเรียนออกทิสติกบางคน มีพฤติกรรมที่ผิดปกติมาก ครูจึงจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ
- 9) นักเรียนบางคนอาจเรียนรู้ช้า และใช้เวลานานมากในการแสดงทักษะง่าย ๆ ครูบางคนอาจลดเกณฑ์ในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และลดเนื้อหาวิชาลง

สถาบันราชานุกูล (สถาบันราชานุกูล, 2557, 28) ได้รวบรวมวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพเมื่อต้องสอนนักเรียนออกทิสติกไว้หลากหลายแบบ ดังนี้

1. การวิเคราะห์งาน เป็นการจำแนกเนื้อหาที่จะสอนออกเป็นขั้นตอนย่อย ๆ หลายขั้นตอน โดยจัดเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ครูควรกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละขั้นตอนให้ครบถ้วน เช่น การใช้โทรศัพท์ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้ คือ 1) การหาหมายเลขโทรศัพท์ 2) การจำหมายเลขโทรศัพท์ที่ได้ 3) การมองเห็นความเหมือนกันระหว่างตัวเลขในสมุดโทรศัพท์ และตัวเลขบนเครื่อง 4) การกดปุ่มหมายเลขโทรศัพท์ 5) การพูดคุยโทรศัพท์ เป็นต้น ในการสอนครูต้องสอนทักษะทีละอย่างตามลำดับความง่ายไปยาก

2. การกระตุ้นให้นักเรียนทำตาม หมายถึง การกระตุ้นนักเรียนในขณะที่กำลังประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น เมื่อเห็นว่านักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้นแล้ว ครูอาจลดการช่วยเหลือ ถ้าพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนคงที่ ครูจึงหยุดช่วยเหลือ โดยการกระตุ้นอาจทำได้หลายทาง เช่น การกระตุ้นทางกาย วาจา การเน้น และการใช้บัตรคำสั่ง

2.1 การกระตุ้นทางกาย เป็นการช่วยเหลือในการเคลื่อนไหว เช่น เมื่อนักเรียนหยิบของไม่ถึง ครูอาจช่วยอุ้มนักเรียนขึ้นเล็กน้อยจนนักเรียนสามารถหยิบของเองได้ เป็นต้น หรือการเขียนหนังสือ โดยในครั้งแรกครูควรสัมผัส หรือจับมือนักเรียนแล้วลากเส้นเป็นตัวอักษร ซึ่งครั้งต่อ ๆ ไป ให้ครูค่อย ๆ ลดความช่วยเหลือลง เช่น เหลือเพียงแค่แตะมือนักเรียน และให้ลากเส้นเอง เมื่อนักเรียนเขียนดีแล้ว ครูจึงควรปล่อยให้ให้นักเรียนเขียนหนังสือโดยไม่ต้องช่วยเหลือ

2.2 การกระตุ้นทางวาจา โดยครูใช้คำศัพท์ที่สั้น กะทัดรัด หรือการกระตุ้นนักเรียนโดยใช้เสียง เช่น ในการเรียนเรื่องสี ครูสอนไปแล้ว 2 สี คือ แดง และเหลือง แต่นักเรียนจำสีเหลืองไม่ได้ ให้ครูกระตุ้นทางวาจา โดยบอกว่า สีเหลือง ด้วยเสียงที่ชัดเจน ซ้ำ ๆ ครูอาจจะต้องกระตุ้นทางวาจาเช่นนี้ซ้ำหลายครั้ง ในการตอบครั้งต่อ ๆ ไป ต่อมาครูจะลดกระตุ้นทางวาจาลงทีละน้อยจนไม่มีกระตุ้นทางวาจาเลย

2.3 การเน้น เป็นการเน้นด้วยเสียง หรือด้วยเส้นก็ได้ การเน้นด้วยเสียง ได้แก่ การเปล่งเสียงคำตอบดัง ๆ เป็นต้น การเน้นด้วยเส้น เช่น ชีตเส้นรอบสิ่งที่ต้องการสอนนักเรียน แล้วอธิบายนักเรียนซ้ำ ๆ จนกระทั่งนักเรียนเข้าใจแล้ว จึงลบเส้นออก เป็นต้น

2.4 การใช้บัตรคำสั่ง หรือบัตรเตือนในการกระตุ้นเตือน ติดตามบอร์ด หรือประตูห้องเรียน หรือโต๊ะนักเรียนก็ได้

3. การฝึกให้ทำตามคำสั่ง นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้โดยการฝึกให้ทำตามคำสั่งนี้ เช่น การใช้คำสั่ง “เริ่มได้ พร้อมกับชี้นิ้วไปทำงานที่ให้นักเรียนทำ หรือครูใช้คำสั่ง “มองหน้าครู” โดยชี้มาที่หน้า หรือตาของครู โดยในการสั่งแต่ละครั้ง ครูจะต้องรอดูความสนใจของนักเรียนด้วย และควรให้สิ่งเสริมแรงกับนักเรียน

การให้สิ่งเสริมแรงเป็นส่วนประกอบหนึ่งของการฝึกให้ทำตาม เมื่อนักเรียนมีการสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือมีความพยายามในการสร้างรูปแบบพฤติกรรมเป้าหมาย ครูควรเสริมแรงทันที ในขั้นแรกสิ่งเสริมแรงที่เลือกควรมีลักษณะเป็นของที่รับประทานได้หรือสามารถสัมผัสได้ แล้วจึงเป็นสิ่งเสริมแรงทางสังคม เช่น การชมเชย การลูบศีรษะ เป็นต้น

4. การเลียนแบบ ในตอนเริ่มต้นของชีวิตโดยทั่วไปจะเลียนแบบมารดา ต่อมา นักเรียนจะเลียนแบบเพื่อนหรือบุคคลที่ตนสนใจ ส่วนใหญ่จะเป็นครู ดังนั้นครูจึงต้องทำแบบอย่างให้นักเรียนดู เพื่อให้ นักเรียนทำตามตัวแบบซ้ำ ๆ และให้ช่วยเหลือเท่าที่จำเป็น

5. การสั่งให้นักเรียนให้ทำอะไร ควรเป็นข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ และเป็นคำสั่งเดียว ไม่ซับซ้อน บางครั้งต้องอาจต้องทำท่าประกอบ หรือมีสัญลักษณ์ให้นักเรียนได้เห็น หรือทำตัวอย่างให้นักเรียนดู นักเรียนจึงจะทำได้ และถ้านักเรียนปฏิบัติตามได้จึงเพิ่มคำสั่งให้ยาวขึ้น

6. เทคนิคแก้ปัญหาช่วงความสนใจสั้น ครูจะต้องมีความเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนออกทิสติกโดยดูจากอัตราการตอบสนองพฤติกรรม โดยการปรับพฤติกรรม ถ้านักเรียนยินยอม จะต้องชมเชยทุกครั้ง เพื่อเป็นแรงเสริม และการกระตุ้นให้นักเรียนทำเองในครั้งต่อไป นอกจากนี้การจัดที่นั่งควรให้นักเรียนลุกลำบาก ห้องควรเงียบเพื่อให้เกิดสมาธิ ไม่มีสิ่งกระตุ้น ไม่มีคนหรือให้มีน้อย ควรสอนให้นักเรียนทำกิจกรรม หรืองานเฉพาะของตนก่อน เมื่อเริ่มยินยอมทำตามได้นานขึ้นจึงจัดให้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม

7. การสอนภาษาแบบบูรณาการเป็นการพัฒนามาจากแนวความคิดที่ว่านักเรียนจะสนใจใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษา และส่งเสริมให้เกิดผลสัมฤทธิ์ด้านการสื่อสารผ่านการนำไปใช้ โดยนักเรียนจะเรียนรู้ทักษะภาษา ผ่านการฝึกฝน และสถานการณ์ตามสภาพจริงในสังคม เช่น กิจกรรมสร้างประสบการณ์ทางภาษา

6.3 ความหมายของวิธีการสอนตรง

ความหมายของวิธีการสอนตรง (Direct instruction) (Cedric, 2017, 127) คือ การที่ครูสรุปข้อมูลในชั้นเรียน และให้ข้อมูลโดยตรง ทำให้นักเรียนเรียนรู้โดยการท่อง และจำ จากนั้นจะถูกทดสอบกับข้อมูลที่นำเสนอ วิธีการนี้มีความสม่ำเสมอในการให้ความรู้ตามกระบวนการ และขั้นตอน ซึ่งวิธีการนี้ก็ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ดีสำหรับการสอนนักเรียนออกทิสติก (S. Curtiss, 2013, 49) โดยการสอนตรงมุ่งเน้นการให้ความรู้ที่ลึกซึ้ง ช่วยให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน และนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียน และเป็นการให้นักเรียนได้ใช้เวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (ทีศนา เขมมณี, 2566, 256) การสอนตรงอาจใช้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคลทั้งหมดด้วย (S. L. Curtiss และ Ebata, 2016)

สรุปได้ว่าวิธีการสอนตรง เป็นการที่ครูได้ให้ความรู้ตามกระบวนการ และสรุปข้อมูลให้กับนักเรียน และให้ข้อมูลโดยตรง และมีการทดสอบข้อมูลที่ให้กับนักเรียนด้วย

6.4 องค์ประกอบสำคัญของการสอนตรง

วิธีการสอนตรง เป็นสิ่งที่ครูทำการสรุป และอธิบายสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนผู้สามารถให้การบันทึกเสียง หรือวิดีโอเพื่อให้ข้อมูลได้ (Singer, 2003, 67) โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้ในการสอนให้ความรู้ตรงกับนักเรียน มีองค์ประกอบดังนี้ (Hollingsworth และ Ybarra, 2009, 13)

- 1) กำหนดหัวข้อการเรียนรู้ โดยการเขียนสรุปว่านักเรียนออกทิสติกควรได้เรียนรู้อะไรบ้างหลังจากเรียนผ่านไป แล้ว อาจเขียนถึงการศึกษาด้วยตนเองเพิ่มเติมก็ได้
- 2) การทบทวนความรู้เดิม ก่อนที่จะเริ่มต้นความรู้ใหม่ให้ครูทำการทบทวนความรู้เดิมก่อน เพื่อเป็นการกระตุ้นความจำระยะยาวจึงสามารถสร้างความรู้ใหม่นำมาต่อยอดจากความรู้เดิมได้ถูกต้อง
- 3) ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยสอนนักเรียนออกทิสติกถึงแนวคิด และจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) การพัฒนาทักษะ โดยสอนนักเรียนออกทิสติกเป็นขั้นตอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) สอนสิ่งที่สำคัญ โดยสอนให้นักเรียนออกทิสติกเข้าใจถึงสิ่งสำคัญของเนื้อหาแต่ละบทเรียน
- 6) แนะนำตามเนื้อหา คอยดูปัญหาของนักเรียนออกทิสติกที่พบเจอ และช่วยแนะนำโดยการแก้ไขทีละขั้นตอน พร้อมสำรวจว่าขั้นตอนใดที่นักเรียนออกทิสติกทำถูกต้องแล้ว
- 7) ให้ฝึกฝนด้วยตนเอง ให้นักเรียนออกทิสติกได้ทำการปฏิบัติด้วยตนเองในสิ่งที่พึงสอนไป

นอกจากนี้วิธีการสอนตรงยังสามารถนำไปใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนอื่นได้อีก เช่น

- 1) การใช้วิดีโอโมเดล โดยการสอนโดยการให้พูดสิ่งที่คิดในใจออกมา เพื่อให้ครูทราบถึงวิธีการของนักเรียนที่จะใช้ต่อไป
- 2) สอนสาทิต ร่วมกับการใช้สื่อ เพื่อให้ให้นักเรียนออกทิสติกเข้าใจมากขึ้น

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนตรงในนักเรียนออกทิสติก

งานวิจัยของ เชอแมน และคนอื่น ๆ (Sherman, Richardson, และ Vedora, 2021) มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการฝึกอบรมทักษะพฤติกรรม (Behavioral Skills Training: BST) ในการพัฒนาทักษะการสอนตรง ของครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติก โดยมุ่งเน้นไปที่ทักษะสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การส่งสัญญาณ การแก้ไขข้อผิดพลาด และการให้คำชมเชย โดย กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนออกทิสติก 2 คน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการศึกษาแบบหลายเส้นฐาน

(ABA multiple-baseline design) เพื่อประเมินผลของการฝึกอบรมแต่ละทักษะ ทำการสอนก่อน และหลังการฝึกอบรม และทำการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนจริง ผลการศึกษา คือการฝึกอบรม BST ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนตรงของครูทั้งสองคนอย่างเห็นได้ชัดในทุกทักษะที่กำหนดไว้ ทักษะที่ได้รับจากการฝึกอบรม BST สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์การสอนในห้องเรียนกับนักเรียนออทิสติก สรุปงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การฝึกอบรมทักษะพฤติกรรม (BST) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ร่วมกับการสอนแบบตรง (DI) การฝึกอบรม BST ช่วยให้ครูสามารถส่งมอบการสอนที่มีคุณภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

งานวิจัยของ สคาฮิลล์ และคนอื่น ๆ (Scahill และคนอื่น ๆ, 2022) มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของการสอนตรงร่วมกับการรักษาตามปกติ (Treatment as Usual: TAU) กับการรักษาตามปกติเพียงอย่างเดียวในเด็กออทิสติก และมีความล่าช้าทางด้านภาษาในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กออทิสติกที่มีอายุระหว่าง 4-7 ปี 11 เดือน จำนวน 83 คน โดยแบ่งกลุ่มสุ่มเป็นกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบตรงร่วมกับการรักษาตามปกติ (DI+TAU) จำนวน 42 คน และกลุ่มที่ได้รับการรักษาตามปกติเพียงอย่างเดียว (TAU) จำนวน 41 คน โดยดำเนินการฝึกอบรม การสอนตรงร่วมกับการรักษาตามปกติ โดยนักบำบัดที่ผ่านการฝึกอบรมเป็นเวลา 24 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที ผลลัพธ์ คือคะแนนมาตรฐานของการประเมินภาษาทางคลินิก (Clinical Evaluation of Language Fundamentals: CELF) ที่เหมาะสมกับอายุสูงขึ้น

งานวิจัยของเชน และคนอื่น ๆ (Chen, Kreibich, และ Hyppa-Martin, 2022) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และสาธิตการประยุกต์ใช้หลักการสอนตรงในนักเรียนออทิสติก โดยให้สอนตรงเมื่อจำเป็นเท่านั้น เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระในการทำงานของเด็ก ระเบียบวิธีวิจัยคือแบบ AB (การเปรียบเทียบพฤติกรรมก่อน และหลังการแทรกแซง) โดยทำการศึกษาพฤติกรรมใน 3 กิจกรรมเป้าหมาย และอีก 3 กิจกรรมสำหรับตรวจสอบการเกิดลักษณะทั่วไป (generalization probes) ตลอดทั้งระยะฐานข้อมูล และระยะแทรกแซง วัดผลโดยสังเกตการขอความช่วยเหลือ และความเป็นอิสระในการทำงานของเด็ก ผลการศึกษาพบว่านักเรียนออทิสติกสามารถเรียนรู้ที่จะขอความช่วยเหลือในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยากลำบาก และเพิ่มความเป็นอิสระในการทำงานเหล่านั้นสามารถเกิดลักษณะทั่วไป (generalization) โดยขอความช่วยเหลือเมื่อพบกับงานใหม่ที่ท้าทายสามารถทำงานง่าย ๆ ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือ สรุปการศึกษาชิ้นนี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการใช้หลักการสอนตรงในนักเรียนออทิสติก ให้ขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการพัฒนาตนเอง และการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ

กัน และฟลอเรส (Ganz และ Flores, 2009) ได้ทำการศึกษานักเรียนออทิสติกที่มีความล่าช้าทางภาษา การศึกษานี้ตรวจสอบผลกระทบของโปรแกรมภาษาที่ใช้การสอนแบบการสอนตรง ที่ใช้กับนักเรียนออทิสติกระดับประถมศึกษา การสอน ภาษาด้วยการสอนตรงสำหรับนักเรียนออทิสติก ซึ่งทำการศึกษาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน ผลสรุปคือทักษะการใช้ภาษาโดยการสนทนานั้นสูงขึ้น โดยแสดงให้เห็นผ่านการทดสอบโดยใช้สถานการณ์จำลองผ่านการทดสอบ 3 ครั้ง และในนักเรียน 3 คน

ฮิกกิน และคนอื่น ๆ (Higgins, McLaughlin, Derby, และ Long, 2012) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของบัตรคำศัพท์ เพื่อเอามาใช้ในการสอนตรง ในกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนออทิสติก 2 คน ที่อยู่ในโครงการการศึกษาพิเศษก่อนวัยเรียน โดยเลือกใช้คำศัพท์พื้นฐานที่หลากหลายในชุดคำ ผลคือนักเรียนออทิสติกมีการใช้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่มากขึ้น เมื่อนักเรียนออทิสติกสามารถออกเสียงคำใหม่ ๆ ที่มีความยากมากขึ้น มีการให้รางวัลที่เป็นของกินที่นักเรียนชอบเป็นแรงเสริม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนักเรียนออทิสติก การให้รางวัลเพิ่มเติมนี้ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์สำหรับนักเรียนออทิสติกคนที่สองระบุว่า ระบบบัตรคำศัพท์ที่เอามาใช้ในการสอนตรง มีประสิทธิภาพในการเพิ่มการเรียนรู้คำศัพท์ มีความแม่นยำ มีความคล่องแคล่ว และการคงอยู่ของคำศัพท์เดิมที่เคยเรียนรู้ก่อนหน้านี้ที่อาจจะยังไม่เชี่ยวชาญ ผลสรุปของข้อมูลคือสามารถนำไปใช้ได้จริง และสามารถนำไปจัดมุมเรียนคำศัพท์ในห้องเรียนได้อีกด้วย

สรุปได้ว่ายังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนตรงในนักเรียนออทิสติก เนื่องจากเป็นวิธีการที่เหมาะสมในการสอนนักเรียนออทิสติก โดยสามารถใช้ได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งการสอน ผูกอบรวมทักษะพฤติกรรม สอนความรู้ สอนภาษา อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ร่วมกับวิธีการสอนและการใช้สื่อที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนอีกด้วย

6.6 ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม

การสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หมายถึง วิธีส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการ โดยอธิบายผ่านคำที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยนำเสนอสถานการณ์ทางสังคม และการตอบสนองทางสังคมที่เหมาะสม พัฒนาโดยแคโรล เกรย์ (Carol Gray, 2021) เรื่องราวทางสังคมอาจนำไปใช้กับสถานการณ์ทางสังคมที่หลากหลาย และสร้างขึ้นโดยครูซึ่งมีบทบาทในการพัฒนาเรื่องราวทางสังคม โดยจะมีประโยคบรรยายเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร ความรู้สึก และความคิดของนักเรียนออทิสติก นอกจากนี้ยังมีการใช้เรื่องราวทางสังคมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และเพิ่มแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการปรับเปลี่ยน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตอบสนอง และพฤติกรรม

ที่เหมาะสม ซึ่งบทสนทนาอาจใช้ภาพการ์ตูน หรือภาพจริงก็ได้ ซึ่งภาพประกอบของบทสนทนาจะแสดงสิ่งที่ผู้คนพูด และทำ อาจเน้นย้ำถึงสิ่งที่ผู้คนคิดในสถานการณ์นั้น ๆ (C. Gray, White, และ McAndrew, 2002) เรื่องราวทางสังคม และบทสนทนาในการ์ตูนสามารถปรับให้เข้ากับระดับของนักเรียนออทิสติก และสถานการณ์ที่หลากหลายได้ และครูทุกคนสามารถเรียนรู้วิธีสร้างเรื่องราวทางสังคมได้ เรื่องราวทางสังคมมีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้วิถีจัดการกับสถานการณ์ทางสังคมที่ไม่มีโครงสร้างตายตัว หรืออธิบายได้ยาก อย่างมีประสิทธิภาพ (Chantal, 2014, 119)

การสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Stories 10.4) เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยให้นักเรียนออทิสติก หรือนักเรียนที่มีปัญหาความท้าทายทางสังคมเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับตัว และพัฒนาพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น โดย Social Stories 10.4 หมายถึง การนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบของเรื่องราวสั้น ๆ โดยใช้ภาพประกอบ และภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อให้บุคคลเป้าหมายสามารถเรียนรู้ และทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจน

สรุปได้ว่าวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม เป็นวิธีส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการ โดยเสนอสถานการณ์ทางสังคม และการตอบสนองทางสังคมที่เหมาะสม โดยสร้างจากสถานการณ์ทางสังคมที่หลากหลาย โดยมีการส่งเสริมแรงจูงใจให้กับนักเรียนออทิสติกในการปรับเปลี่ยน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการตอบสนอง และพฤติกรรมที่เหมาะสม

6.7 องค์ประกอบสำคัญของเรื่องราวทางสังคม

องค์ประกอบสำคัญของ Social Stories 10.4 (Darlene, 2014)

1) ประโยคที่เป็นความจริง (Descriptive sentences): อธิบายสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง เช่น "ที่โรงเรียน เราจะเจอเพื่อน ๆ หลายคน"

2) ประโยคที่อธิบายความรู้สึก (Perspective sentences): อธิบายความรู้สึกของบุคคลอื่นในสถานการณ์นั้น ๆ เช่น "เพื่อน ๆ อาจจะรู้สึกดีใจที่ได้เจอเรา"

3) ประโยคที่อธิบายกฎ และคาดหวัง (Directive sentences): บอกถึงกฎ กติกา หรือสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้น เช่น "เราควรทักทายเพื่อน ๆ เมื่อเจอ"

4) ประโยคที่อธิบายเหตุผล (Affirmative sentences): อธิบายเหตุผลของกฎ กติกา หรือสิ่งที่คาดหวัง เช่น "การทักทายเพื่อน ๆ ทำให้เพื่อน ๆ รู้สึกดี และอยากเป็นเพื่อนกับเรา"

ประโยชน์ของ Social Stories 10.4 (Caroline, 2017)

- 1) เพิ่มความเข้าใจสถานการณ์ ช่วยให้นักเรียนออทิสติกเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ลดความวิตกกังวล และความไม่แน่นอน
- 2) พัฒนาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ช่วยให้นักเรียนออทิสติกเรียนรู้วิธีการปรับตัว และแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 3) ส่งเสริมทักษะทางสังคม ช่วยให้นักเรียนออทิสติกพัฒนาทักษะการสื่อสาร การเข้าสังคม และการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- 4) เพิ่มความมั่นใจก่อนที่จะไปเจอกับสถานการณ์จริง เมื่อนักเรียนออทิสติกเข้าใจ และสามารถคาดการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ จะทำให้รู้สึกมั่นใจมากขึ้น

วิธีการสร้าง Social Stories 10.4 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้ (Carol Gray, 2021)

- ขั้นตอนที่ 1 กำหนดสถานการณ์เป้าหมาย โดยกำหนดสถานการณ์ที่ต้องการให้นักเรียนออทิสติกเรียนรู้ เช่น การเข้าห้องน้ำสาธารณะ การรอคิว
- ขั้นตอนที่ 2 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการพัฒนา กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้นักเรียนออทิสติกแสดง เช่น การเข้าแถว การยกมือขออนุญาต
- ขั้นตอนที่ 3 เลือกใช้ภาษาที่นักเรียนออทิสติกเข้าใจง่าย ใช้ภาษาที่สั้น กระชับ และตรงไปตรงมา พร้อมทั้งภาพประกอบที่ชัดเจน
- ขั้นตอนที่ 4 ทบทวน และปรับปรุง ทบทวน Social Stories ที่สร้างขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกแต่ละบุคคล

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เรื่องราวทางสังคมในนักเรียนออทิสติก

งานวิจัยของสแตนโควา (Stankova และ Trajkovski, 2021) ได้ใช้ Social Story ในการสอนแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เรื่องเพศศึกษา โดยศึกษาจากความยากลำบากในด้านทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนออทิสติก จะเห็นได้โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ใกล้ชิด ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างหลักสูตรที่มีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ และเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของบุคคลของนักเรียนออทิสติก โดยได้ออกแบบการศึกษาโดยใช้ Social Story สำหรับการสอนเพศศึกษา ซึ่งเป้าหมายหลักของการศึกษา คือ การประเมินผลของการใช้ Social Stories เพื่อดำเนินการสอนเพศศึกษากับนักเรียนออทิสติก 3 คน โดยแต่ละ Session ใช้เวลา 45 นาที และดำเนินต่อไปเป็นระยะเวลา 6 เดือน โดยนักเรียนออทิสติกได้รับการทดสอบ และสัมภาษณ์ผู้ปกครองก่อนเริ่ม และหลังจบการสอนเพศศึกษา จนครบ 6 เดือน ซึ่งทำการประเมินความรู้ และแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ ซึ่งทำการ

ประเมินด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ 1) ส่วนของร่างกายที่เป็นพื้นที่ส่วนตัว และอวัยวะเพศ 2) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในช่วงวัยแรกรุ่น 3) แยกแยะสัมผัสที่พอใจ และไม่พอใจ 4) เพศสัมพันธ์ และ 5) การคุมกำเนิด ข้อสรุปหลังจากวิเคราะห์ผลคือระยะเวลา 6 เดือนของการสอนเพศศึกษาผ่าน Social Stories นั้น ผลคือ Social Stories เพียงพอต่อการขยายความรู้ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่มองเห็นได้

งานวิจัยของ อัลคิน และคนอื่น ๆ (Alkinj, Pereira, และ Santos, 2022) มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการศึกษาที่ผสมผสานวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ เรื่องราวทางสังคม (social stories), การจำลองสถานการณ์ผ่านวิดีโอ (video modeling) และการจำลองสถานการณ์ผ่านวิดีโอด้วยตนเอง (video self-modeling) ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางสังคมของนักเรียนออทิสติกที่มีระดับต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก 6 คน ที่ Autism Academy of Jordan ระเบียบวิธีวิจัยคือ ใช้กลุ่มเปรียบเทียบ (experimental group) และกลุ่มควบคุม (monitoring group) ใช้แนวทางการวิจัยแบบผสมผสาน (mixed methods) ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ และทำการประเมินผลด้วย Autism Social Skills Profile ทั้งก่อน และหลังการศึกษา โดยผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กลุ่มเปรียบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยของ Autism Social Skills Profile ในด้านการตอบสนองทางสังคม และทักษะการมีส่วนร่วมทางสังคมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูที่วิเคราะห์โดยใช้ซอฟต์แวร์ WebQDA สนับสนุนผลการศึกษาในแง่ของการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญในทักษะทางสังคมของนักเรียนหลังจากการดำเนินการโปรแกรมการศึกษา สรุปการศึกษาในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า โปรแกรมการศึกษาที่ผสมผสานวิธีการต่าง ๆ เช่น เรื่องราวทางสังคม การจำลองสถานการณ์ผ่านวิดีโอ และการจำลองสถานการณ์ผ่านวิดีโอด้วยตนเอง มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางสังคมของนักเรียนออทิสติกที่มีระดับต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก

งานวิจัยของ ซัลลิวา และคนอื่น ๆ (Silva และคนอื่น ๆ, 2024) มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคมแบบดิจิทัลในการช่วยเหลือนักเรียนออทิสติก 10 คนในการปรับตัวเข้ากับกิจกรรมในค่ายฤดูร้อน โดยวิธีการ คือศึกษาการรับรู้ของครูเกี่ยวกับความวิตกกังวล ความเข้าใจ และความใกล้เคียงกับเป้าหมาย ก่อน และหลังการแทรกแซง (ก่อนเริ่มกิจกรรม) และทำการเปรียบเทียบข้อมูลก่อน และหลังการแทรกแซงเพื่อประเมินผล การศึกษาพบว่าการใช้วิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคมแบบดิจิทัลช่วยลดความวิตกกังวล เพิ่มความเข้าใจ และเพิ่มความใกล้เคียงกับเป้าหมายของเรื่องราวทางสังคม ในนักเรียนออทิสติกอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีความเปลี่ยนแปลงผลกระทบปานกลางถึงมาก สรุปการศึกษานี้

ชี้ให้เห็นว่าวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคมแบบดิจิทัลแบบดิจิทัลเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียนออกทิสติกในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ เช่น กิจกรรมในค่ายฤดูร้อน โดยช่วยลดความวิตกกังวล เพิ่มความเข้าใจ และส่งเสริมการบรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม สามารถนำไปใช้สอนนักเรียนออกทิสติกในสถานการณ์ที่หลากหลาย เช่นการสอนแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะการสื่อสารทางสังคม การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ซึ่งสามารถนำไปร่วมกับการสอน และสื่ออื่น ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่มากขึ้นได้อย่างเหมาะสม

6.9 ความหมายของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ความหมายของการใช้สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ครูใช้ในการช่วยให้นักเรียนออกทิสติกเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยให้นักเรียนออกทิสติกลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงนักเรียนออกทิสติกในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง โดยการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นตัวช่วยที่ดีของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก โดยจะมีประโยชน์มากกับนักเรียนออกทิสติกที่ต้องมีกิจกรรมที่มีส่วนร่วมในชุมชนในชีวิตจริง โดยสอนนักเรียนออกทิสติกให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นจริงที่สถานการณ์นั้นจำลองขึ้นมา (ATEEC, 2014, 19) ดังนั้นการสอนจึงควรมุ่งประเด็นไปที่การเรียนรู้ความเป็นจริงว่า สถานการณ์ในเรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างไร และอะไรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งนักเรียนออกทิสติกควรจะได้เรียนรู้จากการเล่นของตนเองในสถานการณ์นั้น

วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองสามารถลดช่องว่างระหว่างหลักสูตรกับของจริงได้ ช่วยให้นักเรียนออกทิสติกสามารถนำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการสนับสนุนผ่านการจำลองได้รวมการแสดงบทบาทสมมติ (Lewis, Rudd, และ Mills, 2018)

สรุปได้ว่า วิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยเป็นการลดช่องว่างระหว่างหลักสูตรกับของจริง โดยให้นักเรียนออกทิสติกลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่นตามที่ครูกำหนด และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และทำการสรุปถึงสิ่งที่ควรจะได้เรียนรู้จากการเล่นของตนเองในสถานการณ์นั้น

6.10 องค์ประกอบสำคัญของสถานการณ์จำลอง

องค์ประกอบสำคัญของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีดังนี้

- 1) มีสถานการณ์ ข้อมูล บทบาท และกติกาที่สะท้อนความเป็นจริง
- 2) ผู้เล่นในสถานการณ์มีปฏิสัมพันธ์กันหรือปฏิสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ ในสถานการณ์นั้น
- 3) ผู้เล่นหรือผู้สวมบทบาทมีการใช้ข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ
- 4) การตัดสินใจส่งผลต่อผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง
- 5) มีการอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ ข้อมูล และกติกาของสถานการณ์วิธีการเล่น พฤติกรรมการเล่น และผลการเล่น เพื่อการเรียนรู้

ขั้นตอนสำคัญของวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (ทิตานา แคมมณี, 2566)

- 1) ผู้สอนเตรียมสถานการณ์จำลอง
- 2) ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์จำลองบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น
- 3) นักเรียนเลือกบทบาทที่จะเล่น หรือผู้สอนกำหนดบทบาทให้นักเรียน
- 4) นักเรียนเล่นตามกติกาที่กำหนด
- 5) ผู้สอน และนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับ สถานการณ์ ข้อมูล และกติกาของสถานการณ์ วิธีการเล่น พฤติกรรมการเล่น และผลการเล่น
- 6) ผู้สอน และนักเรียนสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับจากการเล่น

6.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลองในนักเรียนออกทิสติก

งานวิจัยของ อไดนิ และคนอื่น ๆ (Adiani และคนอื่น ๆ, 2024) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแพลตฟอร์มฝึกสัมภาษณ์งานเสมือนจริงแบบมัลติโมเดล (CIRVR) สำหรับผู้ใหญ่ออทิสติก เพื่อช่วยในการเตรียมตัว และพัฒนาทักษะการสัมภาษณ์งาน โดย CIRVR ได้จำลองสถานการณ์การสัมภาษณ์งานจริง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลหลายมิติ เช่น การพูด การมอง การแสดงสีหน้า และการตอบสนองทางสรีรวิทยาของผู้เข้าร่วม เพื่อทำความเข้าใจปฏิภยาระดับอารมณ์ และความเครียด โดยกลุ่มตัวอย่างคือผู้ใหญ่ออทิสติก 23 คน โดยให้ผู้เข้าร่วมสัมภาษณ์งานเสมือนจริงผ่าน CIRVR รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า CIRVR มีศักยภาพในการนำไปใช้ในการสร้างโปรแกรมฝึกอบรมการสัมภาษณ์งานเฉพาะบุคคลสำหรับผู้ใหญ่ออทิสติก โดยข้อมูลที่รวบรวมได้จาก CIRVR เช่น ข้อมูลการพูด การมอง การแสดงสีหน้า และการตอบสนองทางสรีรวิทยา สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจปฏิภยาระดับอารมณ์ และความเครียดของผู้เข้าร่วมในระหว่างการสัมภาษณ์งานได้ สรุปว่าการศึกษาชี้ให้เห็นว่าแพลตฟอร์ม CIRVR มี

ศักยภาพในการช่วยเหลือผู้ใหญ่ออทิสติกในการเตรียมตัว และพัฒนาทักษะการสัมภาษณ์งาน โดยการจำลองสถานการณ์จริง และเก็บรวบรวมข้อมูลหลายมิติเพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และปรับปรุงการเตรียมตัวได้อย่างตรงจุด

งานวิจัยของ คอปโปลา (Coppola, 2022) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการฝึกอบรมขนาดเล็ก (small-scale training) ในการสอนทักษะความปลอดภัยจากสารพิษให้กับนักเรียนออทิสติก โดยดำเนินการฝึกกับนักเรียนออทิสติก โดยใช้เทคนิคการฝึกอบรมทักษะพฤติกรรม (behavior skills training) ร่วมกับการใช้สถานการณ์จำลอง โดยมีบ้านจำลองขนาดเล็ก ตุ๊กตาผู้ใหญ่ และตุ๊กตาแทนตัวเด็กเอง ทำการประเมินผลการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง ภายในบ้านของเด็ก โดยสังเกตพฤติกรรมของเด็กเมื่อพบขวดยาในสภาพแวดล้อมจริง โดยผลการศึกษาพบว่า การฝึกอบรมขนาดเล็กไม่ประสบความสำเร็จในการสอนทักษะความปลอดภัยจากสารพิษให้กับเด็ก แต่การใช้สถานการณ์จำลองสามารถช่วยให้นักเรียนออทิสติกบรรลุเกณฑ์การเรียนรู้ได้ สรุปการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลองสามารถช่วยให้นักเรียนออทิสติกสามารถพัฒนาทักษะที่สำคัญนี้ได้

งานวิจัยของ ดาลีวัล (Dhaliwal, 2021) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง วัยรุ่นออทิสติกกับทักษะการบริหารจัดการทางการเงิน พบว่า วัยรุ่นออทิสติกมีความสัมพันธ์เชิงลบกับทักษะการรู้คิดเชิงบริหาร (Executive functioning) และทักษะการรู้คิดเชิงบริหารที่ต่ำส่งผลให้การบริหารจัดการเงินไม่ดีในวัยรุ่นออทิสติก โดยงานวิจัยนี้ได้พัฒนา และประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมฝึกทักษะการเงินโดยใช้หลักการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning Theory: ELT) และเกมสถานการณ์จำลองเชิงประสบการณ์ (Experiential gaming model) โดยกลุ่มทดลองคือ ศึกษาผลลัพธ์ในกลุ่มวัยรุ่นออทิสติก กลุ่มทดลอง 13 คน และกลุ่มควบคุม 18 คน พบว่าโปรแกรมดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการสอนความรับผิดชอบทางการเงิน เช่น การชำระค่าใช้จ่ายจำลองได้ตรงเวลา และทักษะการจัดทำงบประมาณในทั้งสองกลุ่ม สรุปการศึกษานี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเงินในวัยรุ่นออทิสติก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบ Active เช่น การจำลองสถานการณ์ ซึ่งสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเงิน และส่งเสริมความเป็นอิสระในการดำรงชีวิตของบุคคลกลุ่มนี้ได้

สรุปว่ามีการใช้การใช้สถานการณ์จำลองในนักเรียนออทิสติก โดยเป็นการฝึกทักษะในหลากหลายสถานการณ์ และสามารถใช้ได้หลายช่วงวัย โดยการสอนจะเน้นเป็นสถานการณ์ที่เสมือนจริงที่นักเรียนจะได้เจอ และสามารถนำเอาการสอน และสื่ออื่น ๆ มาใช้ร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพให้ดีขึ้นได้

บทที่ 3

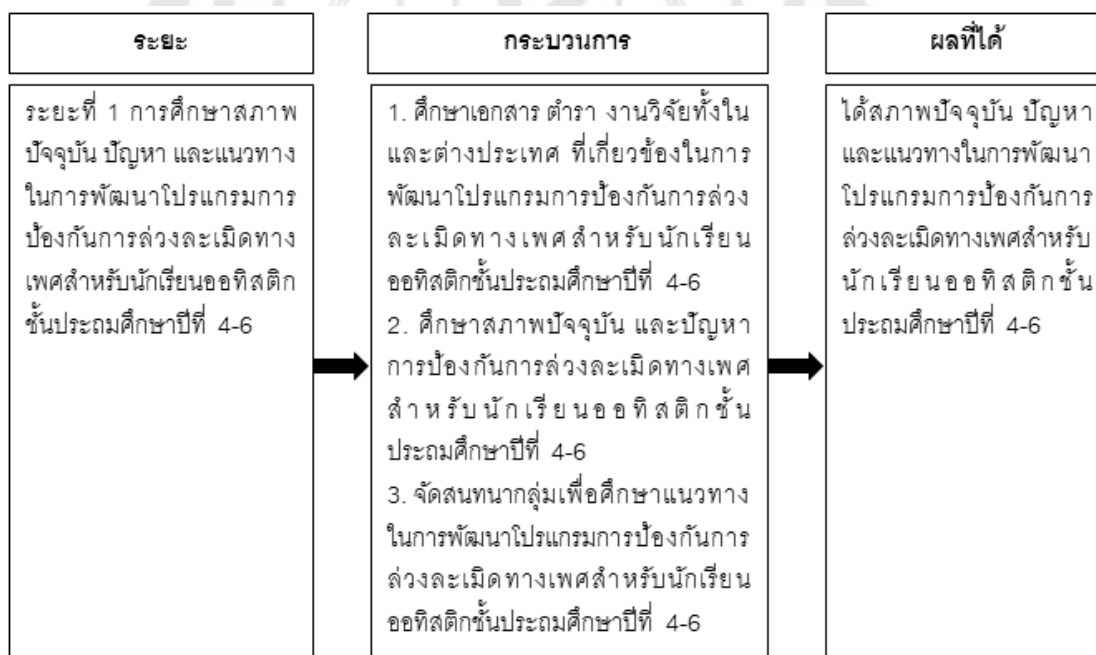
วิธีดำเนินการวิจัย

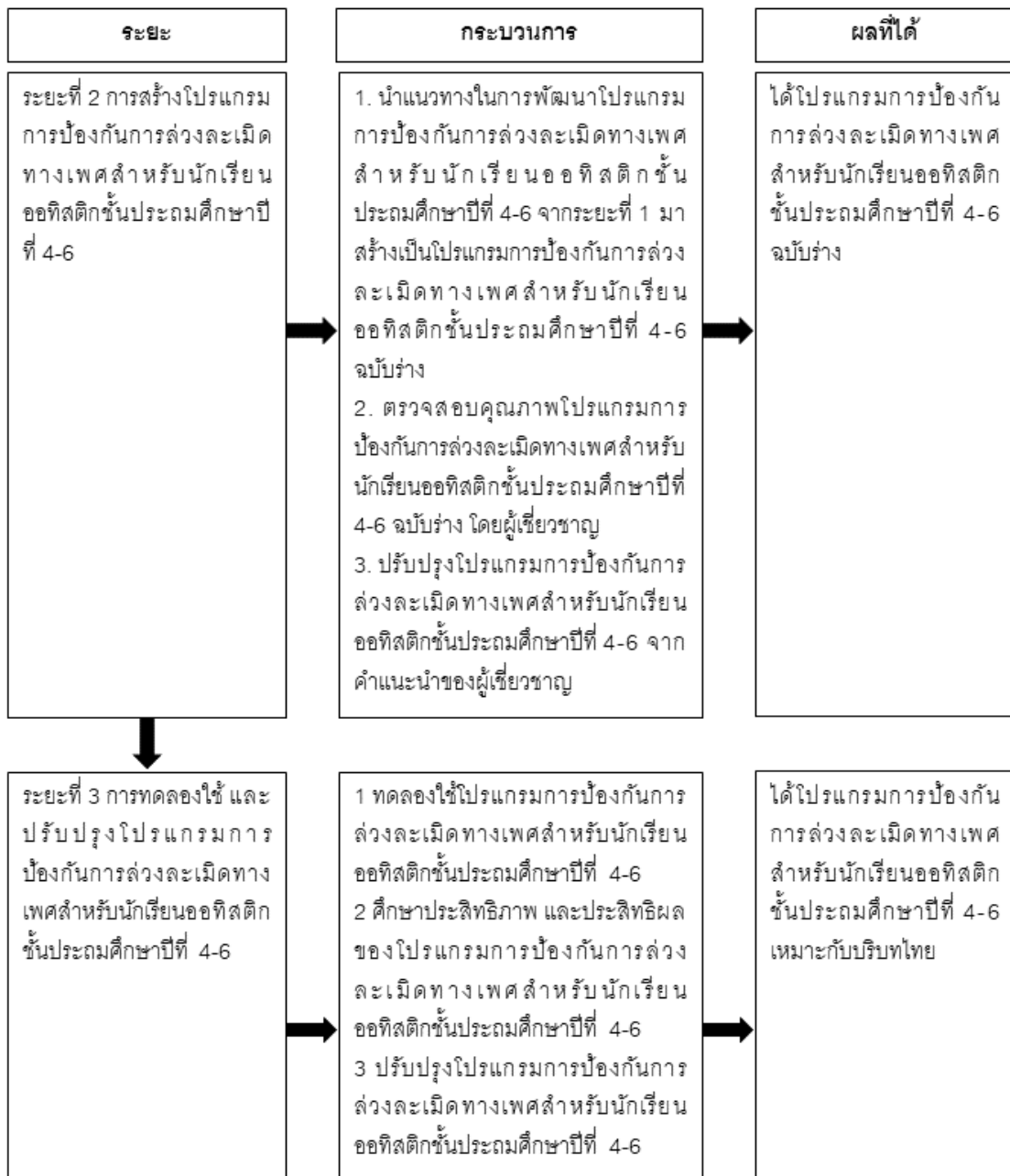
การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นงานวิจัยประเภทการวิจัย และพัฒนา (Research and
Development) โดยมีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการ
ป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ภาพประกอบ 4 วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนดำเนินการ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2. สร้างแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบข้อคำถามในแบบสอบถาม

ฯ

3. นำแบบแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ขึ้นไป

4. ผู้วิจัยนำประเด็นข้อคำถามไปแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง

ภาพประกอบ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็น และแนวการพัฒนาโปรแกรมฯ

**ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการ
ป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**

ระยะนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการ 3 ขั้นตอนย่อย คือ

**ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งใน และต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้อง
ในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6**

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ศึกษาแหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร ตำรา บทความวิชาการ บทความวิจัย
งานวิจัย ทั้งใน และต่างประเทศ (Document Research) ที่เกี่ยวข้องกับการล้วงละเมิดทางเพศใน
นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มากำหนดไปใช้ในการกำหนดประเด็นคำถามใน
แบบสอบถามในขั้นที่ 2 โดยประกอบไป 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านปัญหาเรื่องเพศของเด็กออทิสติก
2) ด้านหลักสูตร 3) ด้านกิจกรรม 4) ด้านสื่อที่ใช้ 5) ด้านวัดผล และการประเมินผล (พิชิต ฤทธิ์จรูญ,
2567, 248) และ แผนการเรียนรู้อันเหมาะสมในวิชาสุขศึกษาเมื่อต้องสอนการป้องกันการล้วง
ละเมิดทางเพศ

**ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาการป้องกันการล้วงละเมิดทาง
เพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูการศึกษาพิเศษที่สอนอยู่ในโรงเรียนเรียนรวมในสังกัด
กรุงเทพมหานคร จำนวน 158 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูการศึกษาพิเศษที่สอนอยู่ในโรงเรียนเรียนรวมในสังกัด
กรุงเทพมหานคร โรงเรียนละ 1 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยจำนวนของกลุ่ม
ตัวอย่างพิจารณาจากขนาดของประชากร 100 แต่ไม่เกิน 300 ให้เก็บข้อมูล 50 ตัวอย่าง (สมชาย
วรภิเษมสกุล, 2567, 161) ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 55 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก มี 3 ตอน จำนวน 32 ข้อ โดย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และตอนที่ 3 แนวทางการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ และ แผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาสุขศึกษาเมื่อต้องสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ โดยมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

2.1 นำผลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการสังเคราะห์ข้อคำถามในแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมี 5 ข้อ ประกอบด้วย 1)ข้อมูลทั่วไป 2)หน่วยงานที่สังกัด 3)จำนวนปีที่เคยสอนนักเรียนออทิสติก 4)ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติกในแต่ละช่วงชั้น 5)ระดับของนักเรียนออทิสติกที่เคยสอน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก รวม 22 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนออทิสติก มี 4 ข้อ 2) ด้านหลักสูตร มี 8 ข้อ 3) ด้านกิจกรรม มี 5 ข้อ 4) ด้านสื่อที่ใช้ มี 2 ข้อ 5) ด้านวัสดุ และการประเมินผล มี 3 ข้อ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2567, 248) โดยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของครูที่มีความคิดเห็นตรงกับสภาพสภาพปัจจุบัน และ ปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แนวทางการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ และแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาสุขศึกษาเมื่อต้องสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดมี 5 ข้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูได้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และให้เรียงลำดับแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมเมื่อต้องสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

2.2 นำแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบข้อคำถามก่อนส่งให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

2.3 นำแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออทิสติก จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา 2 ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบสอบถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก

พบว่าข้อคำถามในแบบสอบถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 (ตารางที่ 28)

2.4 ผู้วิจัยนำประเด็นข้อคำถามไปแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน (ตารางที่ 9) ก่อนนำไปสร้างแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก (ภาคผนวก ข) เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 2

ตาราง 8 ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการปรับแก้แบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก

ก่อนปรับแก้ในแบบสอบถาม	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้ในแบบสอบถาม
ตอนที่ 1	ไม่มีการแก้ไข	
1.1 ข้อมูลทั่วไป	สามารถนำไปใช้ได้	
1.2 หน่วยงานที่สังกัด	ปรับให้เป็นแบบมีตัวเลือก	
1.3 ท่านเคยมีประสบการณ์สอนนักเรียนออทิสติกมีแล้วกี่ปี	แก้ไขค่าที่ใช้	ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป
1.4 ท่านเคยมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติกในช่วงชั้นใดบ้าง	ไม่มีการแก้ไข	
1.5 นักเรียนออทิสติกที่ท่านเคยสอนอยู่ในระดับใด	สามารถนำไปใช้ได้	
ตอนที่ 2		
1.1 นักเรียนออทิสติกมักแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศในที่สาธารณะ	ไม่มีการแก้ไข	
1.2 นักเรียนออทิสติกสนใจ และเข้าหา ใกล้ชิดเพศตรงข้าม	แก้ไขค่าที่ใช้	นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมการแสดง ความสนใจ และเข้าหา ใกล้ชิดบุคคลที่สนใจ อย่างไม่เหมาะสม
1.3 นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักระเบียบปฏิบัติของบุคคลที่ไม่รู้จักมาสัมผัส	แก้ไขค่าที่ใช้	นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักระเบียบปฏิบัติของบุคคลที่ไม่รู้จักพยายามมาสัมผัสร่างกาย
1.4 นักเรียนออทิสติกมักเล่นอวัยวะเพศตนเอง	แก้ไขค่าที่ใช้	นักเรียนออทิสติกมักมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น จับ เคา เล่นในที่สาธารณะ

ก่อนปรับแก้ในแบบสอบถามฯ	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้ในแบบสอบถามฯ
2.1 หัวข้อการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษามีหลายประเด็นที่สอนให้นักเรียนออกทิสติกสามารถดูแลตนเอง และป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ	แก้ไขคำที่ใช้	สาระการเรียนรู้แกนกลางในวิชาสุขศึกษามีหลายประเด็นที่สอนให้นักเรียนออกทิสติกสามารถดูแลตนเอง และป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ
2.2 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาเหมาะสมกับการสอนเด็กออทิสติก	แก้ไขคำที่ใช้	สาระการเรียนรู้แกนกลางวิชาสุขศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมกับการสอนเด็กออทิสติก
2.3 การเรียน และเข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษา จะทำให้นักเรียนออทิสติกป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศได้	แก้ไขคำที่ใช้	การเรียน และเข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมจะทำให้นักเรียนออทิสติกป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศได้
2.4 ปัจจุบันจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาสุขศึกษามีน้อยเกินไปสำหรับนักเรียนออทิสติก	แก้ไขคำที่ใช้	ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาสุขศึกษาสำหรับนักเรียนออทิสติก
2.5 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ มีเพียงพอในการเรียนสุขศึกษา	แก้ไขคำที่ใช้	เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสม และการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ มีเพียงพอในการเรียนสุขศึกษา
2.6 เนื้อหาสุขศึกษาสามารถสอนการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทประเทศไทยได้	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
2.7 การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกได้	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
2.8 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่อายุ 11-15 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6	แก้ไขคำที่ใช้	ควรเริ่มสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6

ก่อนปรับแก้ในแบบสอบถามฯ	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้ในแบบสอบถามฯ
3.1 การเรียนการสอนสุขศึกษาแบบเด็กทั่วไป ไม่สามารถทำให้นักเรียนออกทิสติกเข้าใจได้	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
3.2 ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย สถานการณ์เพื่อให้นักเรียนออกทิสติกเข้าใจวิธี เลี้ยงการลวงละเมิดสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
3.3 การสอนการป้องกันการลวงละเมิดทาง เพศควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะ ของนักเรียนออกทิสติกโดยเฉพาะบุคคล	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
3.4 กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควร จัดเป็นสถานการณ์คล้ายสถานการณ์จริง โดยอาจเป็นการสร้างสถานการณ์จำลอง หรือการแสดงบทบาทสมมติ	แก้ไขคำที่ใช้	กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควร เป็นการสร้างสถานการณ์จำลอง หรือ การแสดงบทบาทสมมติ
3.5 กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควร เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อให้รู้จัก การปฏิเสธอย่างถูกต้อง	แก้ไขคำที่ใช้	กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควร เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เพื่อให้รู้จักการตอบสนองอย่าง เหมาะสม
4.1 สื่อที่ผู้ควรมีภาพประกอบ อาจเป็นวิดีโอ หรือรูปภาพสถานการณ์จริง	แก้ไขคำที่ใช้	สื่อ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ผู้ควรมี มีภาพประกอบ อาจเป็นวิดีโอ หรือ รูปภาพสถานการณ์จริง
4.2 ปัจจุบันไม่มีสื่อที่ใช้ในการสอนการ ป้องกันการลวงละเมิดทางเพศในนักเรียน ออกทิสติกโดยเฉพาะ	แก้ไขคำที่ใช้	ควรเพิ่มสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการ ลวงละเมิดทางเพศในนักเรียน ออกทิสติกโดยเฉพาะ
5.1 การวัดผลการป้องกันการลวงละเมิดทาง เพศควรให้นักเรียนแสดงทักษะให้เห็นใน สถานการณ์จำลอง	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
5.2 การวัดผลการป้องกันการลวงละเมิดทาง เพศควรวัดความรู้ควบคู่ไปกับการแสดง ทักษะ	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
5.3 เมื่อนักเรียนออกทิสติกแสดงทักษะที่ ถูกต้องให้เห็นในสถานการณ์จำลอง แสดงว่า	แก้ไขคำที่ใช้	เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ ประเมินผลว่านักเรียนออกทิสติกมี ความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการ

ก่อนปรับแก้ในแบบสอบถามฯ	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้ในแบบสอบถามฯ
นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศ		ล้วงละเมิดทางเพศ คือนักเรียนออกทิสติกแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นใน สถานการณ์จำลอง
ตอนที่ 3		
1. นักเรียนออกทิสติกเคยแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ พฤติกรรมอะไรบ้าง	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
2. เมื่อนักเรียนออกทิสติกเข้าสู่วัยรุ่น นักเรียนได้แสดงออกถึงอาการสนใจเพศตรงข้าม อย่างไรบ้าง	แก้ไขคำที่ใช้	เมื่อนักเรียนออกทิสติกเข้าสู่วัยรุ่น นักเรียนได้แสดงออกถึงอาการเมื่ออยู่ใกล้บุคคลที่สนใจ อย่างไรบ้าง
3. เมื่อเด็กออกทิสติกแสดงพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ท่านมีวิธีการจัดการอย่างไร	แก้ไขคำที่ใช้	เมื่อเด็กออกทิสติกแสดงพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ท่านมีวิธีการดูแลอย่างไร
4. ท่านคิดว่าอุปสรรคใดบ้างที่ทำให้ไม่สามารถสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติกได้	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	
5. แผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาสุขศึกษา เมื่อต้องสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติก (ให้เรียงลำดับ 1-9 โดย 1 หมายถึง จำเป็นมากที่สุด และ 9 จำเป็นน้อยที่สุด)	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้	

3. การพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยส่งเค้าโครงปริญญาานิพนธ์เข้ารับการพิจารณาจริยธรรม โครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์จาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่โครงการวิจัย SWUEC/G-149/2566 เมื่อผ่านการอนุมัติผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มเป้าหมาย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย พร้อมทั้งชี้แจงว่าการตอบรับ หรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย ครั้งนี้จะไม่มีความกระทบใด ๆ เมื่อกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเข้าใจในวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการวิจัย และตอบรับเข้าร่วมการวิจัย จะมีเอกสาร หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยให้ลงนามต่อการเข้าร่วมการวิจัย

ซึ่งข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เท่านั้น รวมทั้งมีการใช้รหัสแทนชื่อจริงของกลุ่มเป้าหมาย ผลการวิจัยจะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ในภาพรวม และหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำวิจัย สามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลระยะที่ 1 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือครูการศึกษาพิเศษหรือครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อนัดหมายวันเวลาในการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2566 - 31 ตุลาคม 2566

4.2 ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนของสำนักการศึกษา ในการขอเก็บข้อมูลโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามฯ และหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ทางสำนักการศึกษาให้ส่งต่อแบบสอบถามไปผู้อำนวยการโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดกรุงเทพมหานครเพื่อให้ครูการศึกษาพิเศษ หรือครูผู้รับผิดชอบการศึกษาพิเศษในโรงเรียนให้ทำแบบสอบถามฯ ออนไลน์ทาง Google Forms

4.3 นำแบบสอบถาม ฯ ที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความเรียบร้อยของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้รับข้อมูล 55 ฉบับ ผลที่ได้จากระยะที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 คือ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมากำหนดประเด็นคำถามในการสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม เพื่อนำไปเก็บข้อมูลในขั้นตอนที่ 3 คือการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

5.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

5.1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.1.3 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยใช้สถิติดังนี้

1) ค่าร้อยละ ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton, LaCroix, และ Webster, 2019)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	F	แทน	ความถี่
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

4) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อความถามกับจุดประสงค์ ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ทำการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก จากแบบสอบถามฯ ที่เก็บข้อมูลมาจากขั้นตอนที่ 2 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยสามารถสรุปออกมาได้เป็น 5 ประเด็น (ตาราง 10) เพื่อนำไปสร้างคำถามเพื่อการสนทนากลุ่มในขั้นตอนที่ 3

ตาราง 9 แสดงการวิเคราะห์ประเด็นที่ได้จากการแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก

ประเด็นที่ได้จากการแบบสอบถามฯ	สาระสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์
ประเด็นที่ 1 เรื่องการแสดงออกของเด็กออทิสติก	
1. นักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล่องละเมิดทางเพศในที่สาธารณะ อยู่ในระดับมาก 41.8%	เห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนออทิสติกเข้าสู่วัยรุ่น ก็จะมีความต้องการทางเพศเช่นเดียวกับเด็กทั่วไป เนื่องจากพัฒนาการทางร่างกายเข้าสู่วัยรุ่น และกำลังสนใจเพศตรงข้าม
2. นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมการแสดงความสนใจ และเข้าหา ใกล้ชิดบุคคลที่สนใจอย่างไม่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก 38.2%	การแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศได้แสดงพฤติกรรมที่เป็นปัญหา และยังพบว่า มีพฤติกรรมเสี่ยง และไม่สามารถป้องกันตนเองจากการถูกล่องละเมิดทางเพศได้
3. นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักรับผิดชอบเมื่อบุคคลที่ไม่รู้จักพยายามมาสัมผัสร่างกาย อยู่ในระดับมาก 29.1%	
4. นักเรียนออทิสติกมักมีพฤติกรรมสัมผัสตัววัยวุฒิที่ไม่เหมาะสม เช่น จับ เกา เล่นในที่สาธารณะ อยู่ในระดับมากที่สุด 30.9%	

ประเด็นที่ได้จากการแบบสอบถามฯ

สาระสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์

ประเด็นที่ 2 เรื่องการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศด้วยตามหลักสูตรแกนกลางวิชาสุขศึกษา

5. ควรเริ่มสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียน ออทิสติกตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6 อยู่ใน ระดับมากที่สุด 34.5%

6. การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกได้ อยู่ในระดับมาก 29.1%

7. สาระการเรียนรู้แกนกลางในวิชาสุขศึกษามีหลายประเด็นที่ สอนให้นักเรียนออทิสติกสามารถดูแลตนเอง และป้องกันตนเอง จากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ อยู่ใน ระดับมาก 36.4%

8. พบว่าการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศนั้นพบว่า วิชาสุขศึกษามีการสอนเนื้อหาดังกล่าวด้วย อีกทั้งการเรียน และ เข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมจะให้นักเรียนออทิสติก ป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศได้ (41.8%)

ประเด็นที่ 3 เรื่องการวัดผล

9. การวัดผลการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศควรให้นักเรียน แสดงทักษะให้เห็นในสถานการณ์จำลอง อยู่ในระดับมาก 41.8% และควรวัดความรู้ควบคู่ไปกับการแสดงทักษะ อยู่ใน ระดับมาก 43.6%

ประเด็นที่ 4 เรื่องการปฏิบัติของครูเมื่อนักเรียนออทิสติก แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

10. เมื่อนักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่วน ใหญ่ครูจะเรียกมาพูดคุย อธิบายเหตุผล ตักเตือน เรียกชื่อ และ ให้นักเรียนมาหา แยกออกมา ให้ดูแลใกล้ชิด สังเกตพฤติกรรม อย่างใกล้ชิด ยับยั้งพฤติกรรม จับที่มีมือของเด็ก และบอกเด็กว่า ทำแบบนี้ไม่ถูกต้อง จับที่มีมือของเด็ก และบอกเด็กว่าทำแบบนี้ไม่ ถูกต้อง เบี่ยงเบนความสนใจ ให้ทำอย่างอื่นแทน

11. เนื้อหาที่เรียกคุยกับนักเรียนจะมี สอนให้เคารพผู้อื่น ไม่ ล้วงเกินเพื่อน ไม่พูดอะไรในทำนองที่เกี่ยวกับเพศ สอน และ แนะนำวิธีที่ถูกต้องหรือสถานที่ที่เหมาะสม การชี้แนะ และชี้แนะ

การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทาง เพศนั้นพบว่า ครูมีความเชื่อว่าวิชาสุข ศึกษา มีการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับการสอน พฤติกรรมทางเพศเหมาะสมจะให้นัก เรียนออทิสติกป้องกันการล้วงละเมิด ทางเพศได้ อีกทั้งสอนการปฏิบัติตนให้ เหมาะสมกับเพศของตนเองให้เหมาะสม กับบริบทประเทศไทยได้ แต่ปัญหาคือ จำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาสุขศึกษา สำหรับนักเรียนออทิสติกมีน้อย เนื้อหาไม่ เพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติจริง การ จัดการเรียนการสอนสุขศึกษาแบบเด็ก ทั่วไป ไม่สามารถทำให้นักเรียนออทิสติก เข้าใจได้

การวัดผลการป้องกันการล้วงละเมิดทาง เพศนั้นควรวัดความรู้ควบคู่ไปกับการ แสดงทักษะ โดยให้นักเรียนแสดงทักษะให้ เห็นในสถานการณ์จำลอง

พบว่าการปฏิบัติของครูเมื่อนักเรียน ออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่วนใหญ่จะเรียกมาพูดคุย อธิบายเหตุผล ตักเตือน แยกออกมา เบี่ยงเบนความ สนใจ ให้ทำอย่างอื่นแทน เป็นครั้ง ๆ หรือ เป็นกรณีไป ซึ่งจะเห็นว่าครูส่วนใหญ่มัก ทำได้แค่การตักเตือนเท่านั้น ไม่ได้สอนให้ เด็กมีความเข้าใจเรื่องทัศนคติที่ดีต่อ

ประเด็นที่ได้จากการแบบสอบถามฯ	สาระสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์
<p>เด็ก ๆ เกี่ยวกับความเป็นอิสระ และการสอนเพศศึกษาที่เหมาะสมตามบริบท และปรับให้เข้ากับความต้องการ และความสามารถของเด็กออกทัศนคติแต่ละคน อธิบาย และใช้เหตุผลประกอบ แนะนำทั้งกับตัวนักเรียน และกับเพื่อนของนักเรียน เข้าไปอธิบายให้ฟังตัวต่อตัว อธิบายทำความเข้าใจ เข้าไปบอกให้หยุดทำ และแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องพร้อมกับให้ข้อตกลงเงื่อนไขในการไม่ทำพฤติกรรมนี้อีก ทำการอธิบายสอนมารยาทการสนทนา และการวางตัวอย่างเหมาะสม เรียกมาปรับพฤติกรรม และควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด และหากิจกรรมที่ทำให้เกิดการผ่อนคลายลง หาเงื่อนไขข้อตกลงร่วมกันเกี่ยว เพื่อไม่ให้แสดงพฤติกรรมดังกล่าว ใช้สื่อ+ภาพประกอบในการสอน มีการประสาน และสอบถามผู้ปกครองถึงพฤติกรรมดังกล่าวด้วย</p>	<p>ตนเอง ที่ต้องสงวนร่างกายของตนเอง และพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงของตนเอง</p>
<p>ประเด็นที่ 5 แผนการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอน</p>	
<p>จากการเก็บข้อมูลแผนการเรียนรู้ที่ควรสอน และเรียงลำดับ ซึ่งเรียงหัวข้อการเรียนรู้ได้ดังนี้</p>	<p>พบว่าแผนการเรียนรู้ที่ครูให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกคือ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย และระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ ซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย</p>	<p>ส่วนหัวข้อต่อมาเป็นวิธีการปฏิบัติตนในบริบทไทย ได้แก่ การปฏิเสธรกกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ</p>	<p>การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธรกกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ</p>	<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม</p>	<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนเองตามวัฒนธรรมไทย</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนเองตามวัฒนธรรมไทย</p>	<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น</p>	<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร</p>
<p>สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร</p>	<p>นอกจากนี้ให้เรียนรู้การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่นเมื่อนักเรียนเข้าใจเรื่องอื่น ๆ แล้ว</p>

ตาราง 10 วิเคราะห์ประเด็นจากแบบสอบถามฯ เพื่อกำหนดประเด็นคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่ม

ประเด็นจากแบบสอบถามฯ	กำหนดประเด็นคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่ม
การสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศนั้นพบว่า ครูมีความเชื่อว่าวิชาสุขศึกษามีการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมจะทำให้ นักเรียนออกทัศนคติป้องกันการล่งละเมิดทางเพศได้ การให้ข้อมูล (Information) สามารถแก้ปัญหาความรู้อันที่ไม่เพียงพอได้	คำถามที่ 1 ช่วงของการให้ข้อมูล (Information) ควรสอนเด็กออกทัศนคติด้วยวิธีการให้ข้อมูลกับเด็ก โดยตรงหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลด้วยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด
พบว่าการปฏิบัติของครูเมื่อนักเรียนออกทัศนคติแสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่วนใหญ่จะเรียกมาพูดคุย อธิบายเหตุผล ตักเตือน แยกออกมา เบี่ยงเบนความสนใจ ให้ทำอย่างอื่นแทน เป็นครั้ง ๆ หรือเป็นกรณีไป ซึ่งจะเห็นว่าครูส่วนใหญ่มักทำได้แค่การตักเตือนเท่านั้น ไม่ได้สอนให้เด็กมีความเข้าใจเรื่องความรู้เรื่องเพศศึกษา และพัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงของตนเอง การเสริมแรงจูงใจ (Motivation) สามารถทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องแรงจูงใจ ที่ต้องสวมร่างกายของตนเองได้	คำถามที่ 2 ช่วงของการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) ควรสอนเด็กออกทัศนคติด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดจากความเข้าใจด้านแรงจูงใจ บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง หรือควรด้วยวิธีการแบบใด
การวัดผลการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศนั้นควรวัดความรู้ควบคู่ไปกับการแสดงทักษะ โดยให้นักเรียนแสดงทักษะให้เห็นในสถานการณ์จำลอง	คำถามที่ 3 ช่วงของการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) ควรสอนเด็กออกทัศนคติด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลจากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด
ประเด็นที่ 5 แผนการเรียนรู้ที่นำมาใช้สอน จากการเก็บข้อมูลพบว่าครูเรียงลำดับหัวข้อแผนการเรียนรู้ที่ควรสอน ซึ่งนำมาเป็นข้อคำถามสุดท้ายในการสนทนากลุ่ม สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ	คำถามที่ 4 จากการเก็บข้อมูลระยะที่ 1 เมื่อเรียงหัวข้อจำนวน 7 แผน หัวข้อการสอน 7 แผนเหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือ ควรลดหัวข้อใดเพื่อความกระชับของโปรแกรม และเรียงลำดับได้เหมาะสมแล้วหรือไม่ สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

ประเด็นจากแบบสอบถามฯ	กำหนดประเด็นคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่ม
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร

จากตารางที่ 11 หลังจากที่ทำการวิเคราะห์ประเด็นจากแบบสอบถามฯ แล้ว จึงนำประเด็นดังกล่าวที่ได้มาทำการสร้างแบบเพื่อกำหนดประเด็นคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่มในขั้นตอนที่ 3 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 จัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาในขั้นตอนที่ 2 มาทำสร้างแบบบันทึกการจัดการสนทนากลุ่มโดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามคุณสมบัติเฉพาะที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 8 ท่าน ประกอบด้วย (ภาคผนวก ค)

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 2 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการศึกษาพิเศษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนพฤติกรรมในระดับอุดมศึกษา หรือ เป็นแพทย์ พยาบาล อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านพฤติกรรมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 2 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนการวัด และประเมินผลในระดับอุดมศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการวัด และประเมินผล หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุศึกษา 1 ท่าน มีประสบการณ์ในการสอนสุศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านสุศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง
- 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการศึกษาพิเศษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยนำประเด็นที่ได้จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ในขั้นตอนที่ 2 มาสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม โดย มีข้อคำถามทั้งหมด 4 คำถาม โดยมีขั้นตอนการสร้าง และพัฒนา ดังนี้

2.1 นำผลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใน
 ขั้นตอนที่ 2 และ แนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation
 and Behavioral skills : IMB Model) มาเป็นแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในแบบบันทึกการ
 สทนากลุ่ม ในประเด็นที่เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ
 นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี 4 คำถาม โดยมีคำถามดังนี้

คำถามที่ 1 ช่วงของการให้ข้อมูล (Information) ควรสอนนักเรียน
 ออทิสติกด้วยวิธีการให้ข้อมูลกับเด็กโดยตรงหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลด้วยการ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

คำถามที่ 2 ช่วงของการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) ควรสอนนักเรียน
 ออทิสติกด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด
 ควรวัดจากความเข้าใจด้าน แรงจูงใจ บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง
 หรือควรด้วยวิธีการแบบใด

คำถามที่ 3 ช่วงของการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) ควรสอน
 นักเรียนออทิสติกด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผล
 จากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

คำถามที่ 4 จากการเก็บข้อมูลระยะที่ 1 เมื่อเรียงหัวข้อจำนวน 7 แผน
 หัวข้อการสอน 7 แผน เหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือ ควรลดหัวข้อใดเพื่อความกระชับของโปรแกรม
 และเรียงลำดับได้เหมาะสมแล้วหรือไม่

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตาม
 วัย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมใน
 เรื่องเพศ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อ
 เอดส์ และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

2.2 นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออทิสติก จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา 2 ก่อนนำไปใช้ในการจัดสนทนากลุ่มในขั้นตอนที่ 3 โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในที่ใช้จัดสนทนากลุ่มนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่มนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามที่ใช้จัดสนทนากลุ่มนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติก

พบว่าข้อคำถามในแบบสอบถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 ท่าน โดยเลือกแบบเจาะจงจากคุณวุฒิ ประสบการณ์การเรียน และการทำงานตามคุณสมบัติเฉพาะด้านเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสนทนากลุ่ม

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการนัดวันและเวลาในการทำการสนทนากลุ่ม และส่งผลการผลการประเมินความต้องการจำเป็นกับประเด็นการสนทนากลุ่มล่วงหน้าให้กับผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มทุกท่าน

3.3 ผู้วิจัยนัดวันเวลาสัมภาษณ์ โดยติดต่อผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุญาตสนทนากลุ่มทางออนไลน์ด้วยโปรแกรม Google Meet

3.4 ผู้วิจัยทำการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน 8 คน ในวันจันทร์ที่ 11 มีนาคม 2567 เวลา 17.00 น. ผ่านโปรแกรม Google Meet ด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยวิเคราะห์ สรุปผล (ตาราง 11)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

4.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.1.3 วิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยใช้สถิติดังนี้

1) ค่าร้อยละ ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	F	แทน	ความถี่
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum(x-\bar{x})^2}{N}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

4) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

แนวทางการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบการสนทนากลุ่มใน 4 ข้อ ได้แก่ 1) คำถามเกี่ยวกับช่วงของการให้ข้อมูล (Information) 2) คำถามเกี่ยวกับช่วงของการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) 3) คำถามเกี่ยวกับช่วงของการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) 4) คำถามเกี่ยวกับหัวข้อในแผนในการจัดการเรียนรู้ โดยนำเสนอในตารางที่ 12 ดังนี้

ตาราง 11 แสดงประเด็นการจัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ประเด็นการจัดสนทนากลุ่มฯ	สาระสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่มฯ
คำถามที่ 1 ช่วงของการให้ข้อมูล (Information) ควรสอนเด็กออทิสติกด้วยวิธีการให้ข้อมูลกับเด็ก โดยตรงหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลด้วยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด	การที่จะสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นั้น ถ้าเด็กที่พหุมีทักษะทางภาษาให้วัดผลหลาย ๆ แบบ หรือถ้าทักษะทางภาษาไม่ดีมาก อาจวัดผลผ่านการสอบปากเปล่าเพื่อให้เด็กอธิบายเพิ่มเติมได้เช่นกัน
คำถามที่ 2 ช่วงของการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) ควรสอนเด็กออทิสติกด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดจากความเข้าใจด้านแรงจูงใจ บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง หรือควรด้วยวิธีการแบบใด	การสอนสามารถใช้ Social Story ได้ก็ แต่เรื่องของเทคนิคการวัด อาจใช้หลายวิธีการประกอบเช่น วัดผ่านแบบสอบถาม วัดผ่านการสนทนา เพื่อที่จะดูเรื่องของทัศนคติ นอกจากนี้ยังควรเสริมเรื่องการปรับพฤติกรรมเข้าไปพร้อมกับด้วยเพื่อจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
คำถามที่ 3 ช่วงของการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) ควรสอนเด็กออทิสติกด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลจากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด	นอกจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นั้นยังต้องให้นักเรียนออทิสติกได้แสดงทักษะที่เหมาะสมในสถานการณ์จำลองหรือบทบาทสมมติที่มีหลากหลายสถานการณ์ ตลอดจนผู้ร่วมแสดงก็ควรใช้บุคคลที่เด็กไม่คุ้นเคยร่วมแสดงบทบาทสมมติด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง
คำถามที่ 4 จากการเก็บข้อมูลระยะที่ 1 เมื่อเรียงหัวข้อจำนวน 7 แผน หัวข้อการสอน 7 แผน	ให้เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เช่นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จากนั้นให้สอนให้รู้จักบริบทใน

ประเด็นการจัดสนทนากลุ่มฯ	สาระสำคัญที่ได้จากการสนทนากลุ่มฯ
เหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือ ควรลดหัวข้อใดเพื่อความกระชับของโปรแกรม และเรียงลำดับได้เหมาะสมแล้วหรือไม่	วัฒนธรรมไทย เมื่อเข้าใจแล้วจึงสอนให้รู้จักการปฏิเสธ ซึ่งควรเน้นให้นักเรียนแสดงทักษะออกมาให้เห็น และสุดท้ายควรสอนให้รู้จักการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ดังนี้
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย, ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ, การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การคุมกำเนิด
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์เรื่องของการพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

ผลที่ได้จากระยะที่ 1 คือ นำสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติก มาสร้างเป็นโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

ภาพประกอบ 6 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

ระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

มี 3 ขั้นตอน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากระยะที่ 1 มาสร้างเป็นโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากระยะที่ 1 ประกอบไปด้วย 1) เป้าหมายของโปรแกรมฯ 2) คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ 3) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 4) กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย 5) เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ 6) รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ 7) ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม 8) การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด 9) หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การจัดทำโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มีขั้นตอนการจัดทำ ดังนี้

1.1 นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาดำเนินการสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

1.2 จัดทำร่างการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1) เป้าหมายของโปรแกรมฯ

เพื่อพัฒนาทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2) คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ

นักเรียนออทิสติกที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของโปรแกรมฯ มีดังนี้

- 2.1) ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีภาวะออทิสซึม
- 2.2) นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- 2.3) นักเรียนมีทักษะภาษาเบื้องต้น สามารถพูดคุยโต้ตอบได้
- 2.4) นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้
- 2.5) นักเรียนไม่มีปัญหาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทำร้ายผู้อื่น

2.6) นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เช่น นั่ง สนทนา

3.) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ใช้กรอบแนวคิดของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (IMB) แต่ละครั้งมีการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills)

4) กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนในการสอนใช้กรอบแนวคิดของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (IMB) แต่ละครั้งมีการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills)

5) เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้

5.1) การให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) ใช้เวลา 10 นาที สอนด้วยวิธี สอนตรง

5.2) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ใช้เวลา 30 นาที สอนด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม

5.3) ทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ใช้เวลา 20 นาที สอนด้วยวิธี การสร้างสถานการณ์จำลอง

6) รูปแบบการสอน

เป็นการสอนให้นักเรียนออทิสติกเรียนรู้การป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศในห้องเรียนคู่ขนาน มีจำนวน 5 แผน แต่ละแผนใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้แผนละ 3 ครั้ง รวมเป็น 15 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาในการสอน 60 นาที โดยใช้กรอบแนวคิดของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (IMB) แต่ละครั้งมีการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ซึ่งได้ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก ได้แก่ การสอนตรง การสอนเรื่องราวทางสังคม และการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง

7) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ช่วงการให้ข้อมูล

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่คาดหวังแก่นักเรียน
- 1.2 ชี้แจงสาระของบทเรียน และความสัมพันธ์กับความรู้ และ

ประสบการณ์เดิมของนักเรียน

- 1.3 ชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่ที่รับผิดชอบของนักเรียนแต่

ละขั้นตอน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยวิธีการสอนตรง

- 2.1 นำเสนอเนื้อหาสาระ
- 2.2 ประเมินผลด้านความรู้

ช่วงการเสริมแรงใจ

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยการใช้เรื่องราวทางสังคม

- 3.1 นำเสนอเนื้อหาสาระด้วยชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม
 - 3.1.1 หนังสือฯ เรื่อง ฉันอยู่ที่โรงเรียน
 - 3.1.2 หนังสือฯ เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม
 - 3.1.3 หนังสือฯ เรื่อง ฉันรักร่างกายของฉัน
 - 3.1.4 หนังสือฯ เรื่อง ฉันน่ารักสำหรับทุกคน
- 3.2 ประเมินผลด้านแรงจูงใจ

ช่วงการพัฒนาทักษะ

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบโดยการใช้สถานการณ์จำลอง

- 4.1 นำเสนอสถานการณ์จำลอง บทบาท ข้อมูล และกติกา
- 4.2 กำหนดบทบาท
- 4.3 เล่นตามกติกาที่กำหนด
- 4.4 ประเมินผลด้านทักษะ

ช่วงสรุปกิจกรรม

- 5.1 อภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ และผลลัพธ์ของการเรียนรู้
- 5.2 สรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม

สื่อที่ใช้ในการสอนตรง การสอนเรื่องราวทางสังคม และ สร้างสถานการณ์จำลอง โดยจะมีภาพที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เสี่ยง และไม่ปลอดภัย ชุดหนังสือที่ใช้สอนเรื่องราวทางสังคม และ อุปกรณ์ในการแสดงสถานการณ์จำลองอื่น ๆ

8) การประเมินผล ใช้แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศก่อน หลังเรียน และระหว่างเรียน (ภาคผนวก ฉ)

8.1) ประเมินด้านความรู้ โดยวัดจากแบบทดสอบ ทำการสอบปากเปล่า (Oral Test)

8.2) ประเมินผลด้านแรงจูงใจ โดยวัดจากแบบทดสอบ ทำการสอบปากเปล่า (Oral Test)

8.3) ประเมินผลด้านทักษะ วัดจากการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยวัดจากแบบประเมินพฤติกรรม ทำการสังเกตพฤติกรรมขณะที่กำลังอยู่ในสถานการณ์จำลอง

9) หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน โดย

แผนการสอนมีจำนวน 5 แผน ประกอบด้วยหัวข้อการเรียนรู้ดังนี้

9.1) การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

9.2) การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

9.3) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

9.4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และ ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ

9.5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบคุณภาพโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง โดยผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามคุณสมบัติเฉพาะที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย (ภาคผนวก ง)

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 1 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการศึกษา พิเศษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการศึกษา พิเศษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนพฤติกรรมในระดับอุดมศึกษา หรือ เป็นแพทย์ พยาบาล อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านพฤติกรรมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน มีประสบการณ์ในการสอนสุขศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านสุขศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนการวัด และประเมินผลในระดับอุดมศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการวัด และประเมินผล หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีแบบประเมินเครื่องมือ 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง และ 2)แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออทิสติก

2.1.2 ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ

2.1.3 ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้สอน

แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสังเคราะห์ข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

2) กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ตามโครงสร้างที่กำหนด โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้ (สมชาย วรภิเษมสกุล, 2567)

5 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโปรแกรมฯ ฉบับร่าง จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ
ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ
ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วง
ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่
เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน
(ภาคผนวก ก) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออกทิสติก จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา 2
ท่าน นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective
Congruence:IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้
+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตาม
วัตถุประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
ตามวัตถุประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา
ตามวัตถุประสงค์

พบว่าข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการ
การล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ได้ค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

2.2 แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทาง
เพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มี 3 ด้านดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบคู่มือโปรแกรมฯ

2.2.2 องค์ประกอบของแผนการสอนฯ

2.2.3 องค์ประกอบของสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม

แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสังเคราะห์ข้อคำถามในแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

2) กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ตามโครงสร้างที่กำหนด โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้ (มนสิขสิทธิ์สมบุญ, 2566)

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

0 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

-1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

4) นำแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออกทิสติก จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา 2 ท่าน นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

พบว่าข้อคำถามในแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 ท่าน โดยเลือกแบบเจาะจง จากประสบการณ์การเรียน และการทำงานตามคุณสมบัติเฉพาะด้าน (ภาคผนวก ง) เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณาประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

3.2 ก่อนการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เทคนิคที่ใช้ กระบวนการรวบรวมการเรียนรู้ และข้อคำถามอื่น ๆ จากผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้ให้ข้อมูลผ่านทางโทรศัพท์

3.3 ทำการจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้ทำการประเมินความเหมาะสมของ โปรแกรมฯ ฉบับร่าง โดยเอกสารส่งผ่านทางไปรษณีย์ ซึ่งมีเอกสารดังนี้

- 1) แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 1.1) แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ
 - 1.2) แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมฯ
- 2) คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- 3) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียนก่อน หลัง และระหว่างเรียน
- 4) สื่อ และ ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) รวม 4 เล่ม
- 5) ชองจดหมายโดยจำที่อยู่ของผู้วิจัย เพื่อส่งเอกสารกลับมายังผู้วิจัย

3.4 เมื่อผู้ให้ข้อมูลทำการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง เรียบร้อย และได้ทำการส่งแบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือฯ กลับมายังผู้วิจัยเพื่อนำไปใช้แปลผลในขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุง โปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญต่อไป

3.5 นำข้อมูลทำการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ในขั้นตอนที่ 2 มาทำการแปลผลเพื่อหาคุณภาพโปรแกรมฯ ฉบับร่าง โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้ (สมชาย วรภิเษมสกุล, 2567)

5 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโปรแกรมฯ ฉบับร่าง จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

รายการ	μ	σ	แปลผล
1. ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออทิสติกได้จริง	4.40	0.51	เหมาะสมมาก
1.1 โปรแกรมฯ ออกแบบได้เหมาะสมกับการใช้งานในสถานการณ์จริง	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
1.2 ครูการศึกษาพิเศษสามารถนำโปรแกรมฯ ไปใช้สอนเรื่องการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศได้	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
1.3 โปรแกรมฯ สามารถใช้งานได้จริงเมื่อต้องสอนนักเรียนออทิสติก	4.40	0.55	เหมาะสมมาก
2. ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ	4.60	0.70	เหมาะสมมากที่สุด
2.1 โปรแกรมฯ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	4.40	0.89	เหมาะสมมาก
2.2 โปรแกรมฯ มีประโยชน์สำหรับเด็กออทิสติกที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่น	4.80	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3. ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอน	4.08	0.76	เหมาะสมมาก
3.1 เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านความรู้	4.60	0.89	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านแรงจูงใจ	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
3.3 เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านทักษะ	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
3.4 เนื้อหาในโปรแกรมฯ มีหลักการ แนวคิด และเลือกวิธีการสอนได้เหมาะสม	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
3.5 โปรแกรมฯ มีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
ผลการประเมินรวม	4.28	0.70	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 13 ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีความคิดเห็นว่า โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้นมีความเหมาะสมในทุกรายการ โดยมีผลประเมินความเหมาะสมทั้งหมดในระดับเหมาะสมมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.70$) โดยแผนการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ ($\mu = 4.60, \sigma = 0.70$) แผนการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออทิสติกได้จริง ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$)

และ ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ

ตาราง 13 ผลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

รายการ	IOC	แปลผล
1.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ	1.00	นำไปใช้ได้
1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	0.80	นำไปใช้ได้
1.3 กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	0.80	นำไปใช้ได้
1.4 เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้	1.00	นำไปใช้ได้
1.5 รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้	1.00	นำไปใช้ได้
1.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	0.60	นำไปใช้ได้
1.7 การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด	0.60	นำไปใช้ได้
1.8 หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน	0.60	นำไปใช้ได้
2.1 แผนการเรียนรู้ที่ 1	0.80	นำไปใช้ได้
2.2 แผนการเรียนรู้ที่ 2	0.60	นำไปใช้ได้
2.3 แผนการเรียนรู้ที่ 3	0.80	นำไปใช้ได้
2.4 แผนการเรียนรู้ที่ 4	0.80	นำไปใช้ได้
2.5 แผนการเรียนรู้ที่ 5	0.60	นำไปใช้ได้
2.6 แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ	1.00	นำไปใช้ได้
3.1 สื่อ และหนังสือ เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน	1.00	นำไปใช้ได้
3.2 สื่อ และหนังสือ เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม	1.00	นำไปใช้ได้
3.3 สื่อ และหนังสือ เรื่อง ฉันทรักร่างกายของฉัน	1.00	นำไปใช้ได้
3.4 สื่อ และหนังสือ เรื่อง ฉันทน่ารักสำหรับทุกคน	1.00	นำไปใช้ได้

จากตารางที่ 14 ผลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง (ภาคผนวก ฉ ตารางที่ 30) พบว่าผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีความคิดเห็นว่างค์ประกอบของร่างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีผลประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1 ดังนั้นจึงมีความเหมาะสมในทุกองค์ประกอบ โดยสามารถนำไปใช้ได้ทุกประเด็น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

4.1.1 วิเคราะห์คุณภาพโดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ)

4.1.2 วิเคราะห์คุณภาพโดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

4.1.3 วิเคราะห์องค์ประกอบของร่างโปรแกรม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence: IOC)

โดยใช้สถิติดังนี้

1) ค่าเฉลี่ย (μ) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	คะแนนเต็ม

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

3) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อความกับจุดประสงค์ ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ทำการวิเคราะห์ผล และข้อคิดเห็นจากการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง และผลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง จากขั้นตอนที่ 2 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทัศนศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามคุณสมบัติเฉพาะที่ผู้วิจัยกำหนด จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย (ภาคผนวก ง)

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 1 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการศึกษา พิเศษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติก อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการศึกษา พิเศษหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนพฤติกรรมในระดับอุดมศึกษา หรือ เป็นแพทย์ พยาบาล อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านพฤติกรรมศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุศึกษา 1 ท่าน มีประสบการณ์ในการสอนสุศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านสุศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ที่มีประสบการณ์ในการสอนการวัด และประเมินผลในระดับอุดมศึกษา อย่างน้อย 5 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปด้านการวัด และประเมินผล หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีแบบประเมินเครื่องมือ 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง และ 2)แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออทิสติก

2.1.2 ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ

2.1.3 ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้สอน

แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสังเคราะห์ข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

2) กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ตามโครงสร้างที่กำหนด โดยใช้แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้ (สมชาย วรภิเษมสกุล, 2567)

5 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อโปรแกรมฯ ฉบับร่าง จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ
ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ
ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) นำแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วง
ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่
เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน
(ภาคผนวก ก) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออกทิสติก จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา 2
ท่าน นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective
Congruence:IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้
+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตาม
วัตถุประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
ตามวัตถุประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา
ตามวัตถุประสงค์

พบว่าข้อคำถามในแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการ
การล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ได้ค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00

2.2 แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทาง
เพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มี 3 ด้านดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบคู่มือโปรแกรมฯ

2.2.2 องค์ประกอบของแผนการสอนฯ

2.2.3 องค์ประกอบของสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม

แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง มีขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฯ ฉบับร่าง ดังนี้

1) ศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสังเคราะห์ข้อคำถามในแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

2) กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ตามโครงสร้างที่กำหนด โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้ (มนสิขสิทธิ์สมบุญ, 2566)

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

0 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

-1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

4) นำแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออกทิสติก จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา 2 ท่าน นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในแบบประเมินฯ นั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์

พบว่าข้อคำถามในแบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00

2.1 คู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.2 แผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบด้วย 1) การให้ข้อมูล 2) เสริมแรงจูงใจ และ 3) พัฒนาทักษะจำนวน 5 แผน

2.3 สื่อการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่อยู่ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 ชุด

2.4 แบบประเมินทักษะก่อน และหลัง การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

2.1 คู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.1.2 จัดทำคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 1 เล่ม ประกอบไปด้วย

1. ความหมายของการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
2. นิยามศัพท์ของการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
3. คำแนะนำสำหรับครูผู้สอนในการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วง

ละเมิดทางเพศ

4. องค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

ประกอบด้วย

- 4.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ
- 4.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 4.3 กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
- 4.4 เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้
- 4.5 รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้
- 4.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม
- 4.7 การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด
- 4.8 หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน

2.1.3 นำคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินร่างคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออกทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากค่าเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.1.4 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองใช้

2.2 แผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบด้วย ซึ่งประกอบด้วย 1) การให้ข้อมูล 2) เสริมแรงจูงใจ และ 3) พัฒนาทักษะ จำนวน 5 แผน มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.2.2 จัดทำแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 แผน ประกอบไปด้วย

- มาตรฐานการเรียนรู้
- ตัวชี้วัดชั้นปี
- สาระสำคัญ
- จุดประสงค์การเรียนรู้
- สาระการเรียนรู้

โดย หัวข้อการเรียนรู้มีดังนี้

- 1) การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
- 2) การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
- 3) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
- 4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
- 5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2.2.3 นำแผนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียน ออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินแผนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับมีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนกิจกรรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนกิจกรรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนกิจกรรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนกิจกรรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนกิจกรรมฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.1.4 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปประเมินความเหมาะสมของแผนกิจกรรมฯ และนำไปใช้

2.3 สื่อการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่อยู่ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 ชุด มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.3.2 จัดทำสื่อการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 5 ชุด ประกอบไปด้วย 1. ชุดรูปภาพพฤติกรรม 2. หนังสือภาพสอนเรื่องราวทางสังคม โดยใช้รูปหรือภาพที่สื่อให้เป็นรูปธรรม โดยนำไปสอนในหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
- 2) การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
- 3) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
- 4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
- 5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2.3.3 นำสื่อการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินสื่อการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน โดยใช้แบบประเมินองค์ประกอบของ

โปรแกรม โดยผู้เชี่ยวชาญฯ แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งในแต่ละระดับ มีความหมายดังต่อไปนี้

- 5 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อสื่อการสอนการป้องกันการ ล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนนอกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน
ฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน
ฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน
ฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน
ฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการสอน
ฯ ว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3.4 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไป ประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนนอกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และนำไปใช้

2.4 แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ มีขั้นตอน การสร้างเครื่องมือดังนี้

2.4.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแบบประเมินผลทักษะใน การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ

2.4.2 จัดทำแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ โดย

ได้ 3 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้โดยไม่ต้องชี้แนะ

ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้โดยชี้แนะด้วยท่าทาง

ได้ 1 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้โดยชี้แนะด้วยวาจา

ได้ 0 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้โดยชี้แนะด้วยการสัมผัส

โดยการแปลความหมายระดับความสามารถโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

คะแนน 2.01 - 3.00 คะแนน หมายถึง ระดับดี

คะแนน 1.50 - 2.00 คะแนน หมายถึง ระดับพอใช้

คะแนน 0.00 - 1.49 คะแนน หมายถึง ระดับปรับปรุง

2.4.3 นำแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินร่างแบบบันทึกพฤติกรรม การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออกทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน โดยใช้แบบประเมินคุณภาพของนวัตกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยเกณฑ์ที่ใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ดังนี้

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในการสนทนากลุ่มนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการป้องกันตนเองเพื่อแก้ปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติก

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามในการสัมภาษณ์นั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการป้องกันตนเองเพื่อแก้ปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติก

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามในการสัมภาษณ์นั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการป้องกันตนเองเพื่อแก้ปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติก

เมื่อพบว่าข้อคำถามในการสัมภาษณ์ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่ามากกว่า 0.50 และมีข้อเสนอแนะให้ปรับ จึงสามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

ตาราง 14 สรุปผลการประเมินความเหมาะสมของ โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

องค์ประกอบในโปรแกรมฯ	ผลการพิจารณา		ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
1.องค์ประกอบของโปรแกรมฯ	✓		
1.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.3 กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสม กับกลุ่มเป้าหมาย	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.4 เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.5 รูปแบบการสอนในแผนการจัดการ เรียนรู้	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.7 การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการ วัด	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.8 หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน	✓		1) มีบางแผนการเรียนรู้ที่อาจ ไม่เหมาะกับหน่วยการเรียนรู้ 2) ให้พิจารณาตัดเรื่องการ คุมกำเนิด
2. คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิด ทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6	✓		1) ตรวจสอบเนื้อหา
2.1 แผนการเรียนรู้ที่ 1	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

องค์ประกอบในโปรแกรมฯ	ผลการพิจารณา		ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
2.2 แผนการเรียนรู้ที่ 2	✓		1) สถานการณ์จำลองอาจปรับให้เชื่อมโยงกับการล่วงละเมิดทางเพศ อาจเพิ่มค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย
2.3 แผนการเรียนรู้ที่ 3	✓		1) พิจารณาย้ายหัวข้อ Sexual Harassment ไปไว้ตอนต้นอาจจะเหมาะสมกว่า
2.4 แผนการเรียนรู้ที่ 4	✓		1) เนื้อหาไม่เกี่ยวกับเพศศึกษา
2.5 แผนการเรียนรู้ที่ 5	✓		1) ทบทวนเกณฑ์การให้คะแนน
2.6 แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.7 แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3. ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.1 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ชั้นอยู่ที่โรงเรียน	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.2 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.3 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ชั้นรักร่างกายของฉัน	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.4 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ชั้นรักร่างกายของฉัน	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

จากตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่าผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีความคิดเห็นว่า โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สามารถนำไปใช้ได้ในทุกองค์ประกอบ โดย หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน มีบางแผนการเรียนรู้ที่อาจไม่เหมาะกับหน่วยการเรียนรู้ และให้พิจารณาตัดเรื่องการคุมกำเนิด แผนการเรียนรู้ที่ 1 ให้ตรวจทานเนื้อหา แผนการเรียนรู้ที่ 2 สถานการณ์จำลองอาจปรับให้เชื่อมโยงกับการล่วงละเมิดทางเพศ อาจเพิ่มค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย แผนการเรียนรู้ที่ 4 พิจารณาย้ายหัวข้อ Sexual Harassment ไปไว้ตอนต้นน่าจะเหมาะสมกว่า แผนการเรียนรู้ที่ 5 เนื้อหาไม่เกี่ยวกับเพศศึกษา แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศทบทวนเกณฑ์การให้คะแนน

ตาราง 15 สรุปการปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

ก่อนปรับแก้โปรแกรมฯ	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้โปรแกรมฯ
1.องค์ประกอบของโปรแกรมฯ		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.3 กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.4 เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.5 รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.7 การประเมินผล เครื่องมือ และวิธีการวัด		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

ก่อนปรับแก้โปรแกรมฯ	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้โปรแกรมฯ
1.8 หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2. คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออกมิตติงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	ตรวจคำผิด	ปรับแก้คำผิดตามข้อเสนอแนะ
2.1 แผนการเรียนรู้ที่ 1	1)พิจารณาตัดเรื่อง คุมกำเนิด	ปรับเนื้อหา เรื่องคุมกำเนิด
2.2 แผนการเรียนรู้ที่ 2	1) สถานการณ์จำลองอาจ ปรับให้เชื่อมโยงกับการล่วง ละเมิดทางเพศ อาจเพิ่ม ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง ตามวัฒนธรรมไทย	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.3 แผนการเรียนรู้ที่ 3	1) พิจารณาย้ายหัวข้อ Sexual Harassment ไปไว้ ตอนต้นอาจจะเหมาะสม กว่า	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.4 แผนการเรียนรู้ที่ 4		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.5 แผนการเรียนรู้ที่ 5		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.6 แบบประเมินผลทักษะในการ ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.7 แบบประเมินผลทักษะในการ ป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ระหว่างเรียน		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3. สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราว ทางสังคม (Social Story)		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.1 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.2 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

ก่อนปรับแก้โปรแกรมฯ	ข้อเสนอแนะ	หลังปรับแก้โปรแกรมฯ
3.3 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทิกร่างกายของฉัน		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.4 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทิกร่างกายของฉัน		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

3.1 เมื่อได้รับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโปรแกรมฯ ฉบับร่าง จากจึงทำการปรับแก้โปรแกรมฯ ตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

3.2 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และนำไปทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

3.3 ผู้วิจัยทำการทดลองใช้โปรแกรมฯ กับกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) โดยเป็นนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการทดลองจริง ระหว่างวันที่ 25 26 พฤษภาคม และ 1 2 8 มิถุนายน 2567 เป็นเวลา 5 วัน วันละ 60 นาที ณ ศูนย์กระตุ้นพัฒนาการเด็กแห่งหนึ่ง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษาในโปรแกรมฯ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม การใช้สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคมทั้ง 4 เล่ม

3.4 ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ (Try out) มาแก้ไขปรับปรุงในเรื่องของการใช้ภาษา ปรับคำให้มีความชัดเจนขึ้น ปรับเนื้อหาที่ใช้สอน ระยะเวลาที่ควรยืดหยุ่นในแต่ละกิจกรรม ความปลอดภัย และความเหมาะสมของสื่อการสอน และจัดทำเป็นโปรแกรมการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สมบูรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมของ โปรแกรมการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และนำข้อมูลไปวิเคราะห์ สรุป เรียบเรียง และจัดหมวดหมู่ข้อมูล และนำผลที่ได้มาจัดทำเป็น โปรแกรมการป้องกันการล่อลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ให้ข้อมูล ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

โดยใช้สถิติดังนี้

1) ค่าเฉลี่ย (μ) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	คะแนนเต็ม

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (X - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล

3) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ จุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

ภาพประกอบ 7 โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

โดยผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทดลองโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2. ปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6หลังจากนำไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 1 ทดลองใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนออทิสติก จำนวน 6 คน โดยเป็นนักเรียนเพศชาย 4 คน และเพศหญิง 2 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด ดังนี้

1.1 นักเรียนออทิสติกที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ

1.2 นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.3 นักเรียนมีทักษะภาษาเบื้องต้น สามารถพูดคุยโต้ตอบได้

1.4 นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้

1.5 นักเรียนไม่มีปัญหาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทำร้ายผู้อื่น

1.6 นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เช่น นั่ง เขียน สนทนา

1.7 นักเรียนได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองให้เข้าร่วมทดลอง และสามารถเข้าทดลองตามโปรแกรมฯ ได้ต่อเนื่องจนสิ้นสุดการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 คู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

2.2 แผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.3 สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

โดยมีขั้นตอนการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือดังนี้

2.1 **คู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียน
ออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วง
ละเมิดทางเพศ**

2.1.1 **คู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของ
นักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**

ขั้นตอนการสร้างคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของ
นักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการ
ล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2) จัดทำการสร้างคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
ของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 1 เล่ม ประกอบด้วย

- 2.1) เป้าหมายของโปรแกรมฯ
- 2.2) กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
- 2.3) เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้
- 2.4) รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.5) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม
- 2.6) การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด
- 2.7) หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน

3) นำคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียน
ออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินคู่มือการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทาง
เพศของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนนักเรียนออกทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน
ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ง)

โดยใช้ประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item
Objective Congruence:IOC) ดังนี้ (มนสิข สัทิสสมบุญณ์, 2566)

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

0 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

-1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

ข้อคำถามในองค์ประกอบของโปรแกรมได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 (ตารางที่ 30)

4) ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้สอนนักเรียนออกทิสติก

2.1.2 แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

ขั้นตอนการแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
- 2) จัดทำแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 2 ชุด ประกอบด้วย

2.1) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ก่อน และหลังเรียน เป็นการประเมินทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ใช้ต่อนักเรียนออกทิสติกแสดงทักษะในสถานการณ์จำลอง โดยแบบประเมินนี้มีทั้งหมด 20 ข้อ ข้อละ 3 คะแนน รวม 60 คะแนน แบ่งเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ประเมินทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย (ข้อที่ 1.1 ถึง ข้อที่ 1.5) ส่วนที่ 2 ประเมินทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ (ข้อที่ 2.1 ถึง ข้อที่ 2.5) ส่วนที่ 3 ประเมินทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ (ข้อที่ 3.1 ถึง ข้อที่ 3.5) ส่วนที่ 4 ประเมินทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน (ข้อที่ 4.1 ถึง ข้อที่ 4.5) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนได้ดังตารางที่ 17 ดังนี้

ตาราง 16 เกณฑ์การให้คะแนนในแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ก่อน และหลังเรียน

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
1. ประเมินทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย		
1.1 การทักทายคุณครู	3	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่สามารถเดินมายกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ และต้องโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.2 การทักทายเพื่อนนักเรียน	3	นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดิ์ ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดิ์ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดิ์ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่ทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดิ์ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.3 ระมัดระวังเวลาลุกขึ้นยืน	3	นักเรียนลุกขึ้นยืนโดยที่เอามือปิด ระวังกระโปรง ด้วยตนเอง
	2	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่สามารถเดินมายกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดิ์ และต้องโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.4 การแสดงความมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้ใหญ่	3	นักเรียนเดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / คะ ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนเดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / คะ ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนเดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / คะ ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่เดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / คะ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.5 การกล่าวคำขอโทษเมื่อทำผิด	3	นักเรียนพนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนพนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนพนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่พนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
2. ประเมินทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ		

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
รายงานสถานที่ปัจจุบัน และเดินทางไปจุดนัดพบใหม่ที่อยู่ระหว่างทางได้ถูกต้อง	1	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง บอกสถานที่ปัจจุบัน และเดินทางไปจุดนัดพบใหม่ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่เดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง บอกสถานที่ปัจจุบัน และเดินทางไปจุดนัดพบใหม่ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
3. ประเมินทักษะในการปฏิเสธรในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ		
3.1 การปฏิเสธรเมื่อมีการสัมผัสร่างกายในส่วนที่ห้ามสัมผัส (อวัยวะเพศ คอ ออกันขา)	3	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่นำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
3.2 การปฏิเสธรเมื่อมีการสัมผัสร่างกายในส่วนที่ต้องของก่อนสัมผัส (อวัยวะเพศ คอ ออกันขา)	3	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
3.3 การปฏิเสธรเมื่อมีการสัมผัสร่างกายในส่วนที่เพื่อนเพศเดียวกันสัมผัสได้ (มือ แขน)	3	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ถ้าไม่ยินยอม ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ถ้าไม่ยินยอมได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนนำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ถ้าไม่ยินยอมได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่นำมือออกจากตัว และกล่าวคำปฏิเสธ ถ้าไม่ยินยอม และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
3.4 การปฏิเสธรที่จะให้ข้อมูลส่วนตัวกับบุคคลแปลกหน้า	3	นักเรียนเดินหนี และหยิบโทรศัพท์แจ้งผู้ปกครอง/ครู ได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนเดินหนี และหยิบโทรศัพท์แจ้งผู้ปกครอง/ครูได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนเดินหนี และหยิบโทรศัพท์แจ้งผู้ปกครอง/ครูได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่เดินหนี และหยิบโทรศัพท์แจ้งผู้ปกครอง/ครู และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
3.5 การปฏิเสธเมื่อได้ คู่มือลามกอนาจาร	3	นักเรียนเดินหนี และเดินมาถามผู้ปกครองได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนเดินหนี และเดินมาถามผู้ปกครองได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนเดินหนี และเดินมาถามผู้ปกครองได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่เดินหนี และเดินมาถามผู้ปกครอง และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
4. ประเมินทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน		
4.1 การดูแลรักษา ความสะอาดของ ร่างกาย	3	นักเรียนสามารถสาธิตกิจวัตรได้ อย่างน้อย 2 อย่างด้วยตนเอง
	2	นักเรียนสามารถสาธิตกิจวัตรได้ อย่างน้อย 2 อย่างได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนสามารถสาธิตกิจวัตรได้ อย่างน้อย 2 อย่างได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่สามารถสาธิตกิจวัตรได้ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
4.2 การล้าง และเช็ด มือเมื่อมือสกปรก	3	นักเรียนสามารถสาธิตขั้นตอนการล้างมือได้ครบ 7 ขั้นตอน ด้วยตนเอง
	2	นักเรียนสามารถสาธิตขั้นตอนการล้างมือได้ครบ 7 ขั้นตอนได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนสามารถสาธิตขั้นตอนการล้างมือได้ครบ 7 ขั้นตอนได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่สามารถสาธิตขั้นตอนการล้างมือได้ครบ 7 ขั้นตอน และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
4.3 การรู้จักทักทาย เพื่อนก่อน	3	นักเรียนโบกมือ และ บอกชื่อเพื่อนถูกต้องได้ด้วยตนเอง
	2	นักเรียนโบกมือ และ บอกชื่อเพื่อนถูกต้องได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนโบกมือ และ บอกชื่อเพื่อนถูกต้องได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่โบกมือ และ บอกชื่อเพื่อน และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
4.4 การแบ่งปันของ เล่นให้ผู้อื่น	3	นักเรียนแบ่งของเล่นให้เมื่อเพื่อนขอได้ด้วยตนเอง
	2	นักเรียนแบ่งของเล่นให้เมื่อเพื่อนขอ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนแบ่งของเล่นให้เมื่อเพื่อนขอ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่แบ่งของเล่นให้เมื่อเพื่อนขอ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
4.5 การมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อนตาม สถานการณ์	3	นักเรียนพูดขอช่วย และช่วยเหลือเพื่อนได้ครบด้วยตนเอง
	2	นักเรียนพูดขอช่วย และช่วยเหลือเพื่อนได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	1	นักเรียนพูดขอช่วย และช่วยเหลือเพื่อนได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	0	นักเรียนไม่พูดขอช่วย และช่วยเหลือเพื่อน และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส

การแปลผลคะแนนของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วง
ละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน แบ่งตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

48 - 60 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะ
การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ดีมาก

36 - 47 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะ
การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ดี

24 - 35 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะ
การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ปานกลาง

12 - 23 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะ
การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง

0 - 11 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะ
การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุงอย่างมาก

**2.2) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
ระหว่างเรียน** ใช้ประเมินผลด้านความรู้หลังจากที่ให้ข้อมูล การประเมินผลด้านแรงจูงใจหลังจาก
ที่สอนด้วยเรื่องราวทางสังคม และ การประเมินผลด้านทักษะใช้ตอนนักเรียนออกทิสติกแสดงทักษะ
ในสถานการณ์จำลอง โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 คำถามประเมินผลด้านความรู้ มีทั้งหมด 21 ข้อ 36 คะแนน โดย
เป็นคำถามหัวข้อใหญ่ 5 ข้อ 21 คะแนน และ อีก 15 ข้อ เป็นคำถามย่อยข้อละ 1 คะแนน ใช้การ
ถามตอบแบบปากเปล่า เกณฑ์ผ่าน 29 คะแนน

ส่วนที่ 2 คำถามประเมินผลด้านแรงจูงใจ มีทั้งหมด 25 ข้อ 25 คะแนน
เป็นคำถามข้อละ 1 คะแนน ใช้การถามตอบแบบปากเปล่า เกณฑ์ผ่าน 20 คะแนน

ส่วนที่ 3 ข้อทดสอบการประเมินผลด้านทักษะ มี 20 ข้อ 60 คะแนน ให้
นักเรียนแสดงการปฏิบัติให้เห็นในสถานการณ์จำลอง เกณฑ์ผ่าน 48 คะแนน

โดยข้อทดสอบการประเมินผลด้านทักษะ ใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้

ได้ 3 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควร
แสดงโดยไม่ต้องชี้แนะ

ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควร
แสดงโดยชี้แนะด้วยท่าทาง

3) นำแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ทั้ง 2 แบบ ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออกทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุศึกษา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ง)

โดยใช้ประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้ (มนสิข สิริธิตสมบุญ, 2566)

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

0 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

-1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

ผลการประเมินข้อคำถามในองค์ประกอบของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 (ตารางที่ 30)

4) ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้สอนนักเรียนออกทิสติก

5) ผู้วิจัยตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้มีผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน เป็นผู้สอน และประเมินทักษะปฏิบัติพร้อมกัน ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต (Interobserver Reliability) (Blanton และ คนอื่น ๆ, 2019) ของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศเท่ากับ 86.67 ก่อนไปทดลองจริง

2.2 แผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ขั้นตอนการสร้างแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ
นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการสอนการป้องกันการล้วง
ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2) จัดทำแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 แผน ประกอบด้วย

2.1 แผนการเรียนรู้ที่ / ครั้งที่

2.2 หน่วยการเรียนรู้

2.3 เวลาเรียน

2.4 ชื่อเรื่องที่จะเรียน

2.5 สาระการเรียนรู้ของสุขศึกษา

2.6 มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี

2.7 สาระสำคัญ

2.8 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.9 การดำเนินกิจกรรม ประกอบด้วย

ช่วงการให้ข้อมูล

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยวิธีการสอนตรง

ช่วงการเสริมแรงใจ

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยการให้เรื่องราวทางสังคม

ช่วงการพัฒนาทักษะ

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ช่วงสรุปกิจกรรม

2.10 การประเมินผล

2.11 เนื้อหาที่ใช้สอน

3) นำแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน

ออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 5 ท่าน จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล จำนวน 1 ท่าน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ง)

โดยใช้ประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence:IOC) ดังนี้ (มนสิข สิริธิตสมบุญ, 2566)

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

0 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

-1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของโปรแกรมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

ผลการประเมินข้อคำถามในองค์ประกอบของโปรแกรมได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60 ถึง 0.80 (ตารางที่ 30)

4) ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้สอนนักเรียนออทิสติก

2.3 สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

ขั้นตอนการสร้างสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำสื่อการสอนสำหรับการสอนสุขศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม

2) จัดทำสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม มีลักษณะเป็นสื่อทางสายตาที่เน้นการสอนสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านการมอง โดยมีขนาด และรูปภาพที่เหมาะสมกับจำนวนกลุ่มเด็ก สื่อการสอนของจริง ภาพสถานการณ์ที่เป็นภาพของจริง หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม 4 เล่ม ประกอบด้วย

2.1) สื่อการสอน หัวข้อ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

2.2) สื่อการสอน หัวข้อ พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตาม
วัฒนธรรมไทย

2.3) สื่อการสอน หัวข้อ พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

2.4) สื่อการสอน หัวข้อ การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่
เหมาะสมในเรื่องเพศ

2.5) สื่อการสอน หัวข้อ การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2.6) หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน

2.7) หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม

2.8) หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทรักร่างกายของฉัน

2.9) หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทน่ารักสำหรับทุกคน

3) นำสื่อ และ ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม ที่ผ่านการพิจารณาจาก
อาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพโดยการประเมินสื่อ และ ชุดหนังสือสอน
เรื่องราวทางสังคมจำนวน 5 ท่าน จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียน
ออกทิสติก 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรม
ศาสตร์ จำนวน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุศึกษา 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และ
ประเมินผล จำนวน 1 ท่าน (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ง)

โดยใช้ประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item
Objective Congruence:IOC) ดังนี้ (มนสิข สิริพิสมบุญ, 2566)

โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทาง
สังคมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

0 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทาง
สังคมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

-1 เมื่อแน่ใจว่าองค์ประกอบของสื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทาง
สังคมในข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม

ข้อคำถามในองค์ประกอบของสื่อ และ ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม
ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่า 1.00 (ตารางที่

4) ผู้วิจัยได้แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้สอนนักเรียนออทิสติก

วิธีดำเนินการทดลอง

แบบแผนการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองที่ศึกษาประสิทธิภาพของการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อน - หลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) (มนสิข สิริทธิสมบุญ, 2566, 88)

ตาราง 17 แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลก่อน - หลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design)

Pretest	Treatment	Posttest
O_1	X	O_2

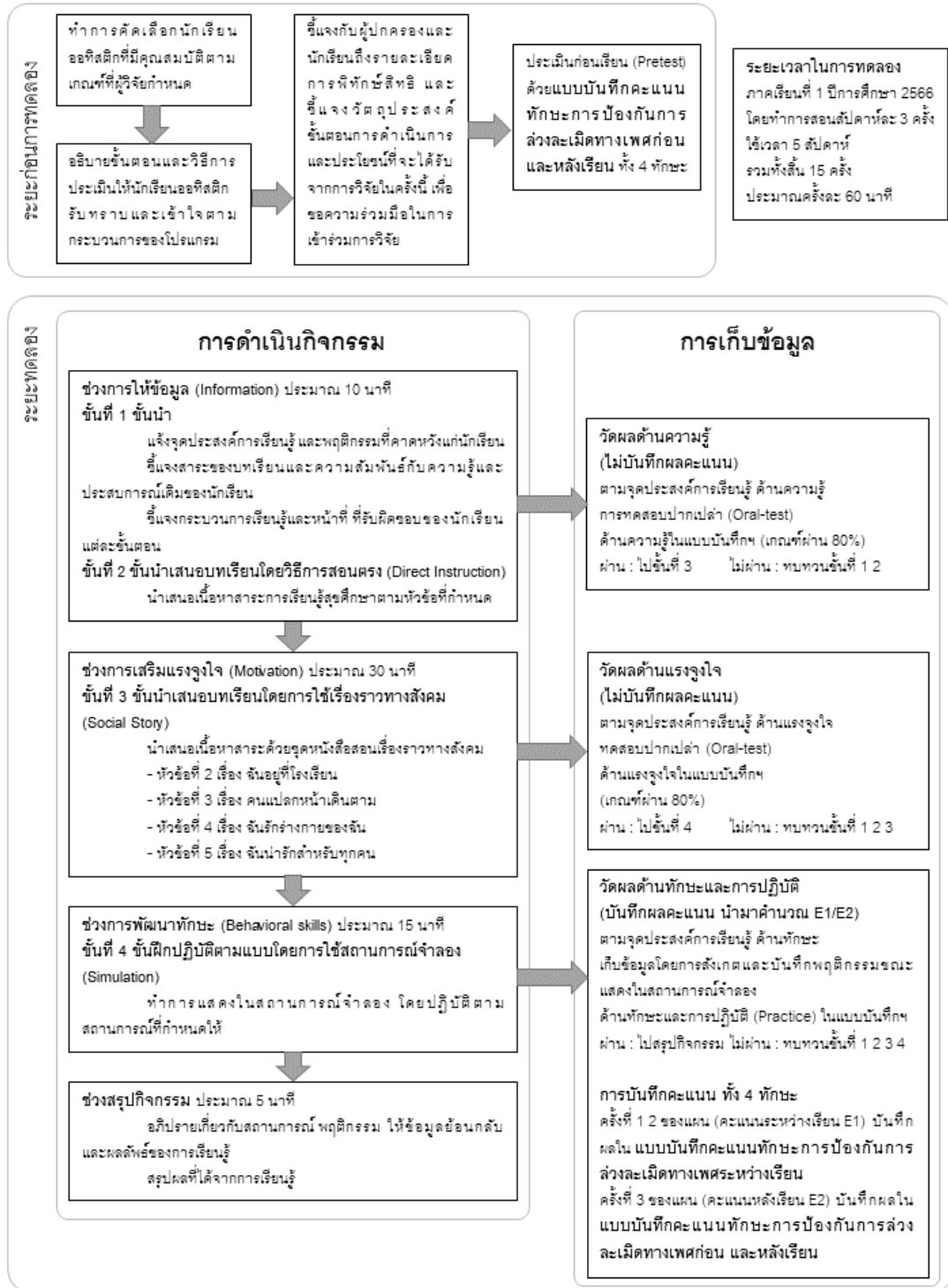
สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

O_1 แทน คะแนนการประเมินก่อนเข้ารับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 (Pretest)

X แทน การทดลองโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

O_2 แทน คะแนนการประเมินหลังเข้ารับโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 (Posttest)

กระบวนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ภาพประกอบ 8 กระบวนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการทดลองในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกแบบเจาะจง โดยมีนักเรียนออกทิสติกที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 6 คน โดยมีกระบวนการตามภาพประกอบที่ 8 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1.1 ระยะก่อนการทดลอง มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1.3 ผู้วิจัยทำการติดต่อครูการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนรวมแห่งหนึ่งในจังหวัดกรุงเทพมหานครเพื่อทำการคัดเลือกนักเรียนออกทิสติกที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดโดยการสอบถามรายชื่อจากครูการศึกษาพิเศษ ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2567

1.1.4 ทำการนัดประชุมกับผู้ปกครองของนักเรียนออกทิสติก เพื่อให้รับทราบและเข้าใจ จุดประสงค์ และการสอนตามกระบวนการของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และชี้แจงถึงรายละเอียดการพิทักษ์สิทธิของนักเรียนออกทิสติก โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย เมื่อผู้ปกครอง และนักเรียนเข้าใจในวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการวิจัย และตอบรับเข้าร่วมการวิจัย จะให้รับทราบในเอกสารให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย ซึ่งมีผู้ปกครอง และนักเรียนออกทิสติกตอบรับทั้งหมด 6 คน

1.1.5 ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอน และวิธีการประเมินให้นักเรียนออกทิสติกทั้ง 6 คน รับทราบ และเข้าใจตามกระบวนการของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.1.6 ทำการประเมินก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน โดยประเมินทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ โดยเก็บข้อมูลประเมินก่อนเรียนทั้ง 4 ทักษะ

1.1.7 ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน ทำการวัดค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต ในวันที่ 28 พฤษภาคม 2567 ได้ความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต เท่ากับ 86.67

1.2 ระยะดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.2.1 เริ่มดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยทำการสอน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ในนักเรียนออกทิสติกเพศชาย โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนออกทิสติกด้วยตนเอง และ นักเรียนออกทิสติกเพศหญิงให้ผู้วิจัยร่วมที่

เป็นเพศหญิงที่ถูกฝึกสอนให้ใช้โปรแกรมฯ มาเป็นผู้สอนนักเรียนออทิสติกเพศหญิง โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2567 ถึง 30 กันยายน 2567

1.2.2 ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการทดลอง ตามขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม และเก็บข้อมูล ทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ทั้งหมด 15 วัน โดยใช้วิธีการสอนตรง (Direct Instruction) ใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story) และ ใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) โดยสรุประยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมในการสอนแต่ละแผนได้ในตารางที่ 17

1.2.3 ในการเก็บคะแนนระหว่างเรียน (ครั้งที่ 1 และ 2 ของแผนการเรียนรู้) ผู้วิจัยได้ทำการสอนตามคู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ช่วง (ภาพประกอบที่ 7) ได้แก่ ช่วงการให้ข้อมูล (Information) ใช้วิธีการสอนตรง (Direct Instruction) ช่วงการเสริมแรงจิตใจ (Motivation) โดยใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story) เมื่อเรียนเสร็จแล้วจึงทำการประเมินผลจากการตอบคำถามในแบบประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน ในส่วนของการประเมินผลด้านความรู้ และประเมินผลด้านแรงจูงใจ ถ้านักเรียนสามารถตอบคำถามได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือ ตอบถูก 4 คำถามจาก 5 คำถามทั้งความรู้ และแรงจูงใจครบทุกคน จึงทำการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) โดยให้ปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (Simulation) และทำการเก็บคะแนนประเมินผลด้านทักษะต่อไป ในกรณีที่นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ ให้ทบทวนข้อมูลโดยใช้วิธีการสอนตรง และเสริมแรงจิตใจโดยใช้เรื่องราวทางสังคม และสุดท้ายเป็นสรุปกิจกรรม โดยอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ พฤติกรรม ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียนในการพัฒนาตนเองต่อไป

1.2.4 เมื่อเรียนในครั้งที่ 3 ของแผนการเรียนรู้ จะเป็นการเก็บคะแนนหลังเรียน (Posttest) โดยให้นักเรียนออทิสติกได้ปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง (Simulation) และทำการประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศหลังเรียน จากนั้นจึงเริ่มใช้แผนถัดไปในการเรียนครั้งถัดไป

ตาราง 18 สรุประยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมในการสอนแต่ละแผน

ครั้งที่	แผนการสอน	ทักษะในการ ป้องกันการล้ง ละเมิดทางเพศ	ขั้นตอนการสอน	ประเมินผล
1	แผน 1 เรื่อง การเจริญเติบโต และพัฒนาการ ของร่างกาย และจิตใจตามวัย	ไม่มี	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง	ไม่มี
2	แผน 1 เรื่อง ระบบสืบพันธุ์	ไม่มี	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง	ไม่มี
3	แผน 1 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และ ปฏิบัติตนได้เหมาะสม	ไม่มี	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง	ไม่มี
4	แผน 2 เรื่อง พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของ ตนตามวัฒนธรรมไทย	ทักษะในการ ปฏิบัติตนได้ เหมาะสมตาม วัฒนธรรมไทย	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
5	แผน 2 เรื่อง พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของ ตนตามวัฒนธรรมไทย	ทักษะในการ ปฏิบัติตนได้ เหมาะสมตาม วัฒนธรรมไทย	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
6	แผน 2 เรื่อง พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของ ตนตามวัฒนธรรมไทย	ทักษะในการ ปฏิบัติตนได้ เหมาะสมตาม วัฒนธรรมไทย	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล หลังเรียน
7	แผน 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอดส์	ทักษะในการ หลีกเลี่ยง สถานการณ์ที่	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ	ประเมินผล ระหว่าง เรียน

ครั้งที่	แผนการสอน	ทักษะในการ ป้องกันการล้วง ละเมิดทางเพศ	ขั้นตอนการสอน	ประเมินผล
	และการตั้งครมรภก่อนวัยอันควร การคุมกำเนิด	เสี่ยงต่อการถูก ล้วงละเมิดทาง เพศ	ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	
8	แผน 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอดส์ และการตั้งครมรภก่อนวัยอันควร การคุมกำเนิด	ทักษะในการ หลีกเลี่ยง สถานการณ์ที่ เสี่ยงต่อการถูก ล้วงละเมิดทาง เพศ	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
9	แผน 3 เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การ มีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอดส์ และการตั้งครมรภก่อนวัยอันควร การคุมกำเนิด	ทักษะในการ หลีกเลี่ยง สถานการณ์ที่ เสี่ยงต่อการถูก ล้วงละเมิดทาง เพศ	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล หลังเรียน
10	แผน 4 เรื่อง การปฏิเสธการกระทำที่เป็น อันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่อง เพศ	ทักษะในการ ปฏิเสธใน สถานการณ์ที่ เสี่ยงต่อการถูก ล้วงละเมิดทาง เพศ	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
11	แผน 4 เรื่อง การปฏิเสธการกระทำที่เป็น อันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่อง เพศ	ทักษะในการ ปฏิเสธใน สถานการณ์ที่ เสี่ยงต่อการถูก ล้วงละเมิดทาง เพศ	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
12	แผน 4 เรื่อง การปฏิเสธการกระทำที่เป็น อันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่อง เพศ	ทักษะในการ ปฏิเสธใน สถานการณ์ที่ เสี่ยงต่อการถูก	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม	ประเมินผล หลังเรียน

ครั้งที่	แผนการสอน	ทักษะในการ ป้องกันการล้วง ละเมิดทางเพศ	ขั้นตอนการสอน	ประเมินผล
		ล้วงละเมิดทาง เพศ	พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	
13	แผน 5 เรื่อง การสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพ กับผู้อื่น	ทักษะในการสร้าง และรักษา สัมพันธ์ภาพกับ เพื่อน	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
14	แผน 5 เรื่อง การสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพ กับผู้อื่น	ทักษะในการสร้าง และรักษา สัมพันธ์ภาพกับ เพื่อน	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล ระหว่าง เรียน
15	แผน 5 เรื่อง การสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพ กับผู้อื่น	ทักษะในการสร้าง และรักษา สัมพันธ์ภาพกับ เพื่อน	ให้ข้อมูล ใช้วิธีการสอนตรง เสริมแรงจูงใจ ใช้เรื่องราวทางสังคม พัฒนาทักษะ ใช้สถานการณ์จำลอง	ประเมินผล หลังเรียน

จากตาราง 19 แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย จะเป็นการให้ข้อมูลเท่านั้น ไม่มีการเสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ดังนั้นจึงไม่มีการเก็บคะแนนประเมินผลทักษะในแผนการเรียนรู้ที่ 1 ส่วนในแผนการเรียนรู้ที่ 2-5 จะมีการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ ดังนั้นจะมีการเก็บข้อมูลประเมินผลทักษะทั้ง 4 ระหว่างเรียน และหลังเรียน

1.2.6 ผู้วิจัยได้นำผลประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ก่อน หลังเรียน และระหว่างเรียน เฉพาะแผนการสอนที่ 2-5 หรือทักษะที่ 1-4 มาทำการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 (มนสิข สติพิศมบูรณ์, 2566)

1.3 ระยะเวลาหลังการทดลอง มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.3.1 ผู้วิจัยประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน หลังเรียน และระหว่างเรียน (Pre-Posttest) และค่า E_1/E_2 เป็นรายบุคคล ตามคู่มือการใช้โปรแกรม

1.3.2 ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบประเมินประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน โดยใช้สถิติการหาค่าดัชนีประสิทธิผล E_1 (มนสิข สิริสิทธิสมบุญ, 2566)

ตาราง 19 สรุประยะเวลาในการดำเนินการในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

รายละเอียดการดำเนินการ	สถานที่	ระยะเวลา
ระยะก่อนการทดลอง		
ผู้วิจัยทำการติดต่อครูการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนรวมเพื่อทำการคัดเลือกนักเรียนออกทิสติกที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์	โรงเรียนเรียนรวม	15 พฤษภาคม 2567
ทำการนัดประชุมกับผู้ปกครองของนักเรียนออกทิสติกเพื่อให้รับทราบ และเข้าใจ จุดประสงค์ และการสอนตามกระบวนการของโปรแกรมฯ	โรงเรียนเรียนรวม	พฤษภาคม 2567
ผู้วิจัยอธิบายขั้นตอน และวิธีการประเมินให้นักเรียนออกทิสติกทั้ง 6 คนรับทราบ และเข้าใจตามกระบวนการของโปรแกรมฯ	โรงเรียนเรียนรวม	พฤษภาคม 2567
ทำการประเมินก่อนเรียน (Pretest) โดยเก็บข้อมูลประเมินก่อนเรียนทั้ง 4 ทักษะ	โรงเรียนเรียนรวม	พฤษภาคม 2567
ผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัยอีก 2 คน ทำการวัดค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต	โรงเรียนเรียนรวม	28 พฤษภาคม 2567
ระยะดำเนินการทดลอง		
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และ พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย	โรงเรียนเรียนรวม	8 -19 กรกฎาคม 2567
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และ พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย (ระบบสืบพันธุ์)	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และ พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย (การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม)	โรงเรียนเรียนรวม	

รายละเอียดการดำเนินการ	สถานที่	ระยะเวลา
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	โรงเรียนเรียนรวม	23 กรกฎาคม – 2 สิงหาคม 2567
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการประเมินผลทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	โรงเรียนเรียนรวม	5-16 สิงหาคม 2567
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการประเมินผลทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ	โรงเรียนเรียนรวม	19-30 สิงหาคม 2567
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการประเมินผลทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	โรงเรียนเรียนรวม	2-13 กันยายน 2567
ทำการสอน แผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่น	โรงเรียนเรียนรวม	
ทำการประเมินผลทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน	โรงเรียนเรียนรวม	

4. การพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยส่งเค้าโครงปริญญาานิพนธ์เข้ารับการพิจารณาจริยธรรม โครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์จาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เลขที่โครงการวิจัย SWUEC/G-149/2566E เมื่อผ่านการอนุมัติ ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มเป้าหมาย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าร่วมการวิจัย พร้อมทั้ง

ชี้แจงว่าการตอบรับ หรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย ครั้งนี้จะไม่มีความกระทบใด ๆ เมื่อกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเข้าใจในวัตถุประสงค์ และขั้นตอนการวิจัย และตอบรับเข้าร่วมการวิจัย จะมีเอกสาร หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัยให้ลงนามต่อการเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งข้อมูลทุกอย่างจะถือเป็นความลับ และนำมาใช้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้เท่านั้น รวมทั้งมีการใช้รหัสแทนชื่อจริงของกลุ่มเป้าหมาย ผลการวิจัยจะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ในภาพรวม และหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการทำวิจัย สามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดเวลา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ครบแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ทำการวิเคราะห์จากแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศก่อน หลังเรียน และระหว่างเรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแบบ Rubrics Score (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2567, 265)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลจากแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ นำคะแนนการประเมินจากการสังเกตทักษะที่ได้จากแบบประเมินฯ มาวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้สถิติดังนี้

- 1) ค่าร้อยละ ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	F	แทน	ความถี่
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3) ค่า E_1 ใช้สูตร ดังนี้ (มนสิข สัทธิสมนบุญ, 2566)

$$E_1 = \frac{\sum X/N}{A} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้โปรแกรม
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของทุกคนจากแบบฝึกหัดย่อยในแต่ละชุด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนออกทดสอบ
	A	แทน	ผลรวมของคะแนนเต็มของแบบฝึกหัดย่อย

4) ค่า E_2 ใช้สูตร ดังนี้ (มนสิข สัทธิสมนบุญ, 2566)

$$E_2 = \frac{\sum X/N}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นหลังใช้โปรแกรม
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของทุกคนจากการทดสอบสรุป
	N	แทน	จำนวนนักเรียนออกทดสอบ
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติหลังการใช้

5) ค่า E.I. ใช้สูตร ดังนี้ (มนสิข สิริธสมบุญ, 2566)

$$E.I. = \frac{\sum X_{\text{posttest}} - \sum X_{\text{pretest}}}{(N)(A) - \sum X_{\text{pretest}}} \times 100$$

เมื่อ	E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของโปรแกรมฯ
	$\sum X_{\text{pretest}}$	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ
	$\sum X_{\text{posttest}}$	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนออกทดสอบ
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบฯ

6) ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต (Interobserver Reliability) ใช้สูตร ดังนี้ (Blanton และคนอื่น ๆ, 2019)

$$IOR = \frac{A}{A+D} \times 100$$

เมื่อ	IOR	แทน	ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้สังเกต
	A	แทน	ค่าที่เห็นตรงกันระหว่างผู้สังเกต 3 คน
	D	แทน	ค่าที่เห็นไม่ตรงกันระหว่างผู้สังเกต 3 คน

ขั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

การปรับปรุงโปรแกรม มีจุดประสงค์เพื่อนำโปรแกรมที่ได้นำไปทดลองใช้ และประเมินผลการใช้แล้ว มาปรับปรุงเป็นโปรแกรมการสอนฉบับสมบูรณ์ พร้อมที่จะนำไปใช้ และเผยแพร่ต่อไป โดยการนำผลการประเมินก่อน และหลังเข้ารับการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มาวิเคราะห์ข้อมูล และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่พัฒนาแล้วให้สมบูรณ์

1. ผู้ให้ข้อมูล

1.1 ผู้วิจัย ในฐานะเป็นครูผู้สอนหลักในนักเรียนออกทิสติกเพศชาย ในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.2 ผู้วิจัยร่วม ทั้ง 2 คน ในฐานะเป็นครูผู้สอนหลักในนักเรียนออกทิสติกหญิง ในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.3 ผู้ปกครองของนักเรียนออกทิสติกที่เข้าร่วมโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้คือ แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัย และผู้วิจัยร่วม ทั้ง 2 คน รวม 3 คน โดยมีข้อคำถามประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในโปรแกรมฯ ทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่

2.1 แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบไปด้วย 1) เป้าหมายของโปรแกรมฯ 2) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3) กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย 4) เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ 5) รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ 6) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 7) การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด 8) หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน

2.1.2 แผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบไปด้วย 1) แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย 2) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรม

ไทย 3) พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ 4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตรายและไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ 5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น 6) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ 7) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน

2.1.3 สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) ประกอบไปด้วย ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) 4 เล่ม 1) เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน 2) เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม 3) เรื่อง ฉันทรักร่างกายของฉัน 4) เรื่อง ฉันทน่ารักสำหรับทุกคน

2.2 ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงแบบประเมินโปรแกรม และได้การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เหมาะกับบริบทไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 2

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังทดลองใช้แล้วประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบไปด้วย ประกอบไปด้วย 1) เป้าหมายของโปรแกรมฯ 2) คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ 3) ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 4) กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย 5) เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ 6) รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ 7) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 8) การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด 9) หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และ พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย 2) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย 3) พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ 4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตรายและไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ 5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น 6) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ 7) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) ประกอบไปด้วย สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) ประกอบไปด้วย ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) 4 เล่ม 1) เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน 2) เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม 3) เรื่อง ฉันทรักร่างกายของฉันท 4) เรื่อง ฉันทน่ารักสำหรับทุกคน

ตาราง 20 แสดงการปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ก่อนปรับปรุงโปรแกรมฯ	หลังปรับปรุงโปรแกรมฯ
1. คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	
1.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ	เพิ่มคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมฯ
1.2 วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง	นำกระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมารวมกัน เนื่องจากเนื้อหาคล้ายกัน
1.3 กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	นำไปรวมกับวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้อง
1.4 เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
1.5 รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้	นำไปรวมกับขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเนื่องจากเนื้อหาคล้ายกัน
1.6 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
1.7 การประเมินผล เครื่องมือ และวิธีการวัด	เพิ่มการวัดทักษะทั้ง 4
1.8 หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
2. แผนการสอนโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	
2.1 แผนการเรียนรู้ที่ 1	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
2.2 แผนการเรียนรู้ที่ 2	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
2.3 แผนการเรียนรู้ที่ 3	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
2.4 แผนการเรียนรู้ที่ 4	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
2.5 แผนการเรียนรู้ที่ 5	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
2.6 แบบบันทึกคะแนนทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ	แยกเครื่องมือวัด ก่อน หลัง และระหว่างเรียนให้ชัดเจน
3. สื่อ และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)	
3.1 สื่อ และหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
3.2 สื่อ และหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้

ก่อนปรับปรุงโปรแกรมฯ	หลังปรับปรุงโปรแกรมฯ
3.3 สื่อ และหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทิกร่างกายของ ฉัน	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้
3.4 สื่อ และหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทิกรักสำหรับทุก คน	ไม่มีการแก้ไขสามารถนำไปใช้ได้

จากตารางที่ 21 การปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีการปรับปรุงโดยเป้าหมายของโปรแกรมฯ ได้เพิ่มเพิ่มคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมฯ นำกระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมารวมกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และนำรูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ไปรวมกับขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม เนื่องจาก 2 ประเด็นนี้มีเนื้อหาคล้ายกันจึงนำมารวมกันทำให้ทำให้โปรแกรมฯ มีความกระชับ ในส่วนการประเมินผล เครื่องมือ และวิธีการวัด ทำการปรับโดยการเพิ่มการวัดทักษะทั้ง 4 ให้ชัดเจน โดยแผนการเรียนรู้ที่ 1 ไม่มีการเก็บคะแนนทักษะ แต่มีการเก็บคะแนนเฉพาะแผนการเรียนรู้ที่ 2-5 เท่านั้น และแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ได้ทำการปรับแยกเครื่องมือวัด ก่อน หลัง และระหว่างเรียนให้ชัดเจน เป็น 2 แบบคือ 1) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน และ 2) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน และการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง สรุปได้ว่า ก่อนที่จะเข้าร่วมโปรแกรมผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องล้วงละเมิดทางเพศมาก่อน แต่จะมีผู้ปกครองบางคนที่จะสอนการดูแลสุขอนามัยให้บ้าง ซึ่งเมื่อหลังจากเข้ารับโปรแกรมแล้ว เห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนมีการแสดงพฤติกรรมที่ต่างไปจากเดิม คือ สงวนตัวมากขึ้น มีการมาสอบถามถึงวิธีการดูแลสุขอนามัยมากขึ้น และความเห็นด้านการปรับปรุงโปรแกรม ผู้ปกครองทั้งหมด ให้การตอบรับการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ว่าเป็นโปรแกรมฯ ที่ดี มีประโยชน์ กับนักเรียนออทิสติก สรุปการปรับปรุงจากฉบับร่างจาก 9 องค์ประกอบ เหลือ 6 องค์ประกอบ (ภาพประกอบที่ 14) โดยการปรับปรุงนี้ ทำให้โปรแกรมฯ มีความกระชับ เหมาะกับการนำไปใช้งานต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ทำการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากแบบตรวจสอบคุณภาพฯ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำไปปรับปรุงเป็นโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สมบูรณ์ (ภาพประกอบที่ 14)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษิตตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ เป็นการวิจัย และพัฒนา (Research and Development) ได้มีการดำเนินการเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ตอนที่ 3 แนวทางการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตาราง 21 สรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	9	16.4
หญิง	46	83.6
รวม	55	100
2. วุฒิการศึกษา		
ครุศาสตรบัณฑิต	44	80
การศึกษามหาบัณฑิต	7	12.7
ศึกษาศาสตรบัณฑิต	1	1.8
การศึกษามหาบัณฑิต	1	1.8
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต	1	1.8
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	1	1.8
รวม	55	100
3. สาขาวิชา		
การศึกษาพิเศษ	46	85.2
การบริหารการศึกษา	2	3.7
การศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย	1	1.9
การศึกษาพิเศษ และคอมพิวเตอร์	1	1.9
จิตวิทยาเด็กพิเศษ	1	1.9
จิตวิทยา และการแนะแนว(การศึกษาพิเศษ)	1	1.9
จิตวิทยาครูการศึกษาพิเศษ	1	1.9
รวม	55	100
4. ตำแหน่ง		
ครูผู้ช่วย	3	5.5
ครู คศ. 1	25	45.5
ครู คศ. 2	17	30.9
ครู คศ. 3	10	18.2
รวม	55	100
5. ประสบการณ์ในการสอนเด็กนักเรียนออทิสติก		
1 - 4 ปี	15	27.3
5 - 9 ปี	17	30.9

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
10 - 14 ปี	11	20
ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป	12	21.8
6. ประสิทธิภาพในการสอนนักเรียนออทิสติกในช่วงชั้นต่าง ๆ		
ประถมศึกษาปีที่ 1-3	42	76.4
ประถมศึกษาปีที่ 4-6	44	80
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	14	25.5
มัธยมศึกษาปีที่ 4-6	5	9.1
อนุบาล	1	1.8
ศูนย์การศึกษาพิเศษ	1	1.8
7. ประสิทธิภาพในการสอนนักเรียนออทิสติกในระดับต่าง ๆ		
ระดับ 1 ต้องการความช่วยเหลือ	40	72.7
ระดับ 2 ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรม	39	70.9
ระดับ 3 ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมอย่างมาก	22	40

จากตารางที่ 22 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสิทธิภาพ ในการสอน ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 46 คน เพศชาย 9 คน คิดเป็นร้อยละ 83.6 และ 16.4 ตามลำดับ วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่เป็นครุศาสตรบัณฑิต รองลงมาเป็นการศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ร้อยละ 80 12.7 1.8, 1.8 1.8 และ 1.8 ตามลำดับ ข้อมูลด้านสาขาวิชา ส่วนใหญ่เป็น สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ รองลงมาเป็นการบริหารการศึกษา, การศึกษาพิเศษ-ภาษาไทย, การศึกษาพิเศษ และคอมพิวเตอร์, จิตวิทยาเด็กพิเศษ, จิตวิทยา และการแนะแนว(การศึกษาพิเศษ) และ จิตวิทยาครูการศึกษาพิเศษ ร้อยละ 85.2 3.7 1.9 1.9 1.9 1.9 และ 1.9 ตามลำดับ ข้อมูลด้านประสิทธิภาพในการสอนเด็กออทิสติก 5-9 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 1-4 ปี, 10-14 ปี และ 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 30.9 27.5 21.8 และ 20 ตามลำดับ และ เคยสอนนักเรียนออทิสติกที่มีระดับความรุนแรง (Severity) ตามเกณฑ์ของ DSM-V ในระดับ ต้องการให้การช่วยเหลือ (Requiring support) จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก

การแปลความหมาย

ระดับความคิดเห็นของครูที่มีความคิดเห็นตรงกับสภาพสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก จากค่าเฉลี่ย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับน้อยที่สุด

ตาราง 22 สรุปสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก

ข้อ	คำถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก	\bar{X}	S.D.	ผล
ด้านที่ 1 ปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนออทิสติก				
1.1	นักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศในที่สาธารณะ	3.04	1.23	ปานกลาง
1.2	นักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมการแสดงความรู้สึก และเข้าหาใกล้ชิดบุคคลที่สนใจ อย่างไม่เหมาะสม	2.98	1.22	ปานกลาง
1.3	นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักรับปฏิเสธเมื่อบุคคลที่ไม่รู้จักพยายามมาสัมผัสร่างกาย	3.25	1.31	ปานกลาง
1.4	นักเรียนออทิสติกมักมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น จับ เกา เล่นในที่สาธารณะ	3.51	1.36	ปานกลาง
	รวม	3.20	1.28	ปานกลาง
ด้านที่ 2 ปัญหาเรื่องหลักสูตรในการสอนนักเรียนออทิสติก				
2.1	สาระการเรียนรู้แกนกลางในวิชาสุขศึกษามีหลายประเด็นที่สอนให้นักเรียนออทิสติกสามารถดูแลตนเอง และป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ	3.35	1.04	ปานกลาง

ข้อ	คำถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก	\bar{X}	s.d.	ผล
2.2	สาระการเรียนรู้แกนกลางวิชาสุขศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมกับการสอนนักเรียนออทิสติก	3.15	1.01	ปานกลาง
2.3	การเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่เกี่ยวกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสมจะทำให้นักเรียนออทิสติกป้องกันการล่งละเมิดทางเพศได้	3.35	1.04	ปานกลาง
2.4	ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาสุขศึกษาสำหรับนักเรียนออทิสติก	3.35	1.11	ปานกลาง
2.5	เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการสอนพฤติกรรมทางเพศเหมาะสม และการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ มีเพียงพอในการเรียนสุขศึกษา	3.25	0.97	ปานกลาง
2.6	เนื้อหาสุขศึกษาสามารถสอนการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทประเทศไทยได้	3.29	0.96	ปานกลาง
2.7	การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการล่งละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกได้	3.58	1.15	มาก
2.8	ควรเริ่มสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6	3.80	1.18	มาก
	รวม	3.39	1.06	ปานกลาง
ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรม				
3.1	การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาแบบเด็กทั่วไป ไม่สามารถทำให้นักเรียนออทิสติกเข้าใจได้	3.65	1.02	มาก
3.2	ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนออทิสติกเข้าใจวิถีเลี้ยงการล่งละเมิดสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ	4.22	0.79	มาก
3.3	การสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะบุคคล	4.35	0.73	มาก
3.4	กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควรเป็นการสร้างสถานการณ์จำลอง หรือการแสดงบทบาทสมมติ	3.95	0.97	มาก
3.5	กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควรเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารเพื่อให้รู้จักการตอบสนองอย่างเหมาะสม	4.02	0.89	มาก
	รวม	4.04	0.88	มาก
ด้านที่ 4 ด้านสื่อที่ใช้				

ข้อ	คำถามสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก	\bar{X}	S.D.	ผล
4.1	สื่อ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ใช้ควรมีภาพประกอบ อาจเป็นวิดีโอ หรือรูปภาพสถานการณ์จริง	3.73	0.99	มาก
4.2	ควรเพิ่มสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะ	4.13	0.82	มาก
	รวม	3.93	0.90	มาก
ด้านที่ 5 ด้านวัดผล และการประเมินผล				
5.1	การวัดผลการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรให้นักเรียนแสดงทักษะให้เห็นในสถานการณ์จำลอง	3.64	0.97	มาก
5.2	การวัดผลการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรวัดความรู้ความเข้าใจไปกับการแสดงทักษะ	3.76	0.92	มาก
5.3	เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ คือนักเรียนออทิสติกแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นในสถานการณ์จำลอง	3.84	0.92	มาก
	รวม	3.75	0.94	มาก

จากตารางที่ 23 สรุปการศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก มี 5 ด้าน โดยในภาพรวมของปัญหาทั้ง 5 ด้าน พบว่า ด้านที่เป็นปัญหามากที่สุดคือด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรม ซึ่งปัญหาดังกล่าวระดับมีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.88) โดยครูการศึกษาพิเศษเห็นว่าการสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออทิสติก โดยเฉพาะบุคคล ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.73) ด้านที่พบปัญหารองลงมาคือ ด้านที่ 4 ด้านสื่อที่ใช้ ซึ่งปัญหาดังกล่าวระดับมีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.90) โดยครูมีความเห็นว่าควรเพิ่มสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.82) ด้านที่พบปัญหารองลงมาคือด้านที่ 5 ด้านวัดผล และการประเมินผล ซึ่งปัญหาดังกล่าวระดับมีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.94) โดยเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ คือนักเรียนออทิสติกแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นในสถานการณ์จำลอง ด้านที่พบปัญหารองลงมาคือด้านที่ 2 ปัญหาเรื่องหลักสูตรในการสอนเด็ก

ออทิสติก ซึ่งปัญหาดังกล่าวระดับมีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 1.06) โดยควรเริ่มสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6 ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 1.06) และ ด้านที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือด้านที่ 1 ปัญหาเรื่องเพศของเด็กออทิสติก ซึ่งปัญหาดังกล่าวระดับมีความคิดเห็นตรงกับสภาพปัจจุบันในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.28) โดยครูพบว่านักเรียนออทิสติกมักมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น จับ เกา เล่นในที่สาธารณะ ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = 1.36) สรุปแล้วพบว่า ในโรงเรียนเรียนรวมมีปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.94)

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่สาธารณะ ทั้งนี้เป็นเพราะปัญหาที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งนักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้วจะมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ สอดคล้องกับปัญหาในด้านที่ 1 โดยครูพบว่านักเรียนออทิสติกมักมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น จับ เกา เล่นในที่สาธารณะ และครูให้ความสำคัญกับการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออทิสติก โดยเฉพาะบุคคล

สภาพปัญหาที่พบคือ การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเฉพาะบุคคล ซึ่งปัญหาด้านการสอนจะสอดคล้องกับปัญหาในด้านที่ 4 เรื่องของสื่อที่ใช้ โดยครูมีความเห็นว่าควรเพิ่มสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะให้เหมาะกับปัญหาของแต่ละบุคคล และในการสอนควรใช้เป็นสถานการณ์จำลอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลโดยเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ คือนักเรียนออทิสติกแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นในสถานการณ์จำลอง เนื่องจากสถานการณ์การล้วงละเมิดทางเพศนั้นไม่สามารถสอนในสถานการณ์จริงได้ จึงควรให้นักเรียนออทิสติกแสดงทักษะ และวัดผลจากสถานการณ์จำลองแทน และควรเริ่มสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศประถมศึกษาปีที่ 4-6

นอกจากนี้ยังพบปัญหาจากข้อคำถามปลายเปิดที่สะท้อนให้เห็นถึงรายละเอียดเพิ่มเติมคือ นักเรียนออทิสติกเคยแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ พฤติกรรมจับอวัยวะเพศตนเอง การเล่นอวัยวะเพศตนเอง เกาอวัยวะเพศ กระตุ้นตนเอง และคนอื่น จับหน้าอกช่วยเหลือตนเอง ค่อนข้างพบเจอได้มาก นอกจากนี้ยังมีการสัมผัสเพศตรงข้าม หอมเพื่อน กอดเพื่อนเพศตรงข้าม โดยที่อีกฝ่ายยังไม่ได้ยินยอม รวมไปถึงการปล่อยให้เพศตรงข้าม ใกล้ชิดตนเอง

ไม่ป้องกันตนเองเมื่อคนอื่นเข้าใกล้ และยังพบปัญหาเฉพาะในนักเรียนออทิสติกเพศหญิงว่าเวลานั่งจะไม่เรียบร้อย นั่งท่าขา การถอดเสื้อเล็กน้อยในที่แจ้ง ถลกกระโปรง เข้าห้องน้ำไม่ปิดประตู

นอกจากนี้ยังมีประเด็นด้านอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก โดย 1) ประเด็นด้านการสื่อสาร และความเข้าใจของนักเรียนออทิสติกมีดังนี้ นักเรียนไม่เข้าใจความหมายในเรื่องเพศ หรือไม่สามารถอธิบายได้ นักเรียนตอบสนองต่อการเรียนรู้ไม่เท่ากันมากนักน้อยตามระดับสติปัญญา นักเรียนไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงผลกระททำที่นักเรียนได้กระทำว่าทำแบบนี้แล้วจะส่งผลอะไรตามมา นักเรียนไม่มีภาษาทำให้เป็นอุปสรรคด้านการสื่อสาร 2) ประเด็นด้านการจัดการอารมณ์ และพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติก ได้แก่ ไม่มีวิธีการจัดการอารมณ์ของนักเรียนไม่ให้เสี่ยงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเจอสถานการณ์จริง นักเรียนไม่เข้าใจอารมณ์ที่เกิดขึ้นไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ 3) ประเด็นด้านผู้สอน และนักเรียน ได้แก่ ความแตกต่างด้านเพศของครูผู้สอน และนักเรียนที่อาจสอนในบางประเด็นไม่ลึกซึ้งหรือขัดกับวัฒนธรรมของประเทศไทย และครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอนเพศศึกษาให้แก่เรียนออทิสติก 4) ประเด็นด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีดังนี้ ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแล ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และครอบครัวของนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครู

ประเด็นด้านวิธีการที่ครูใช้เมื่อเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม วิธีการที่ครูเลือกใช้ได้แก่ 1) วิธีการพูดคุย อธิบายด้วยเหตุผล เรื่องที่สอนนักเรียนจะมีการสอนให้เคารพผู้อื่น ไม่ล่วงเกินเพื่อน สอน และแนะนำวิธีที่ถูกต้องหรือสถานที่ที่เหมาะสมที่ให้นักเรียนไปจัดการตัวเองในห้องน้ำให้เรียบร้อย ครูบางท่านอาจใช้วิธีการชี้แนะ และชี้หน้า โดยการอธิบายให้ฟังตัวต่อตัวพร้อมกับจับที่มือของนักเรียน และบอกว่าทำแบบนี้ไม่ถูกต้อง ครูบางท่านใช้วิธีการวางเงื่อนไข โดยการเข้าไปบอกให้หยุดทำ และแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องพร้อมกับให้ข้อตกลงเงื่อนไขในการไม่ทำพฤติกรรมดังกล่าว 2) การตักเตือน หรืออาจมีการใช้เทคนิคยับยั้งพฤติกรรม โดยการเรียกชื่อเพื่อเรียกสตินักเรียน 3) ใช้วิธีการเลี่ยงไม่พูดอะไรในทำนองที่เกี่ยวกับเพศ โดยครูบางท่านจะพยายามเบี่ยงเบนความสนใจ ให้ทำอย่างอื่นแทน บางครั้งจะจับนักเรียนแยกออกมาดูแล และสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด ซึ่งครูบางท่านจะมีมีการรายงาน และสอบถามผู้ปกครองถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

แผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาสุขศึกษาเมื่อต้องสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก

จากการเก็บข้อมูลแผนการเรียนรู้ที่ควรสอน และเรียงลำดับ แผนการสอนการเรียนรู้ทักษะป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งประกอบด้วย 1) การให้ข้อมูล 2) เสริมแรงจูงใจ และ 3) พัฒนาทักษะ จำนวน 7 แผน หัวข้อการเรียนรู้มีดังนี้

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่อันตรายไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

2. ผลการจัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ผู้วิจัยได้นำเอาผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติก มาทำการวิเคราะห์ และนำประเด็นที่ได้จากตารางที่ 10 มาจัดการสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางในการสร้าง และพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

จากบันทึกการสนทนาโดยผู้เชี่ยวชาญ 8 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลเป็น 4 ส่วนดังนี้
ส่วนที่ 1 การให้ข้อมูล (Information) ควรสอนเด็กออกทิสติกด้วยวิธีการให้ข้อมูลกับเด็กโดยตรงหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลด้วยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

ส่วนที่ 2 การเสริมแรงจูงใจ (Motivation) ควรสอนเด็กออกทิสติกด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดจากความเข้าใจด้านแรงจูงใจ บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง หรือควรด้วยวิธีการแบบใด

ส่วนที่ 3 การพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) ควรสอนเด็กออกทิสติกด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลจากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

ส่วนที่ 4 การเก็บข้อมูล สภาพปัญหา ความต้องการจำเป็น เมื่อเรียงหัวข้อจำนวน 7 แผน หัวข้อการสอน 7 แผน เหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือ ควรลดหัวข้อใดเพื่อความกระชับของโปรแกรม และเรียงลำดับได้เหมาะสมแล้วหรือไม่

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่อันตราย ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

ส่วนที่ 1 การให้ข้อมูล (Information) ควรสอนเด็กออกทิสติกด้วยวิธีการให้ข้อมูลกับเด็ก โดยตรงหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลด้วยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

การที่จะสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นั้น ถ้าเด็กที่พอมมีทักษะทางภาษา ให้วัดผลหลาย ๆ แบบ หรือถ้าทักษะทางภาษาไม่ดีมาก อาจวัดผลผ่านการสอบปากเปล่าเพื่อให้เด็กอธิบายเพิ่มเติมได้เช่นกัน

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 กล่าวว่า ...วัดผลสัมฤทธิ์นั้นจะคิดไม่แน่ใจว่าระดับภาษาเด็กเค้าดีขนาดพอที่จะเขียนตอบหรือว่ากากบาทจะใช้ได้หรือเปล่า ถ้าเขาภาษาไม่ดีมาก มันอาจจะต้องเป็น Oral Test หรืออะไรอย่างนี้อาจจะเหมาะกว่าค่ะ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 กล่าวว่า ...ให้ใช้แบบประเมินที่วัด Severity ของภาวะโรค แล้วประเมินว่าคะแนนนี้ถึงเท่านี้เหมาะที่จะใช้วิธีการนี้ แต่ถ้าเมื่อไหร่เป็น Hi-Function แล้วก็เด็กสามารถที่จะอ่านออกเขียนได้สื่อสารเข้าใจคำสั่ง การวัดด้วยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อะไรเหล่านี้ก็อาจก็เหมาะสมค่ะอาจารย์”

ส่วนที่ 2 การเสริมแรงจูงใจ (Motivation) ควรสอนเด็กออกทิสติกด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดจากความเข้าใจด้านแรงจูงใจ บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง หรือควรด้วยวิธีการแบบใด

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 กล่าวว่า ...เรื่องการสอนในเรื่อง Social Story ก็รู้สึกว่าเป็นโอเคค่ะ แต่เรื่องของการวัดผลเนี่ยก็ต้องวัดให้คือต้องหาวิธีการวัดที่สามารถวัดได้จริง ๆ แต่ถ้าเกิด

สุดท้ายแล้ววัดด้วยสิ่งนั้นไม่ได้จริง ๆ อาจารย์ก็ต้องมี choice ถัดไปที่จะลองวัดดู หรืออาจจะวัดได้หลายวิธีอย่างเช่นวัดผ่านแบบสอบถาม วัดผ่านการสนทนา เพื่อที่จะดูเรื่องของทัศนคติอันนี้”

นอกจากนี้ยังควรเสริมเรื่องการปรับพฤติกรรมเข้าไปร่วมกับด้วยเพื่อจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 กล่าวว่า ...อาจจะต้องหาวิธีการ Motivate เช่นให้ Reward เรียนแล้วก็เสร็จแล้วเขาจะได้อะไรนะคะ คือตรงนั้นมันก็จะมาในเรื่องของของแรงจูงใจในการปรับพฤติกรรม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และทักษะก็จะเกิดขึ้นนะคะ”

ส่วนที่ 3 การพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) ควรสอนเด็กออกทัศนคติด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลจากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

นอกจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นยังต้องให้นักเรียนออกทัศนคติได้แสดงทักษะที่เหมาะสมในสถานการณ์จำลองหรือบทบาทสมมติที่มีหลากหลายสถานการณ์ ตลอดจนผู้ร่วมแสดงก็ควรใช้บุคคลที่เด็กไม่คุ้นเคยร่วมแสดงบทบาทสมมติด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 กล่าวว่า ...สถานการณ์จำลองมันยังเป็นการจำลอง แต่พอถึงเวลาในชีวิตจริงเค้าอาจจะมีความรู้สึกร่วมด้วย แต่มันก็วัดได้ระดับหนึ่งละ คิดว่าวิธีการเหมาะสมนะคะ แต่เพียงแค่ว่าสถานการณ์จำลองตรงนี้ ผู้เล่นอาจจะต้องไม่ใช่ตัวผู้วิจัย หรือไม่ใช่ครู ต้องเป็นบุคคลอื่นหรือเป็นคนแปลกหน้าหรืออะไรอย่างนี้เลยที่จะมาสร้างสถานการณ์จำลอง ว่าเด็กแสดงพฤติกรรมอย่างไรตอบสนองอะไรอย่างนี้คะ ก็คือสถานการณ์เหมาะสมแต่ก็ต้องเลือกว่าคนที่จะมาเป็นตัวแสดงในสถานการณ์จำลองก็ไม่ควรจะเป็นคนที่เด็กรู้จักคะ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 กล่าวว่า ...อาจมีให้เด็กเรียนผ่านตัวสถานการณ์จำลอง เพราะว่าถ้าเกิดสอนแล้วไปเน้นเรื่องตัวเนื้อหาเนี่ยแทนที่จะเป็นเรื่องที่เด็กเขาจะสนใจกับกลายเป็นว่าไปเน้นเนื้อหา และเราจะไปสอบเรื่องเนื้อหา มันก็จะกลายเป็นการเรียนการสอนปกติเนอะครับ แต่ว่าถ้าเกิดเราเราสกัดในส่วนเนื้อหาที่จำเป็นที่จะเกี่ยวข้องกับเรื่อง แล้วจะไปสร้างสตอรี่สร้างอะไรต่ออะไรขึ้นมาแล้วก็ให้เด็ก ๆ มาดูนะครับ อาจารย์อาจจะออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะคุยกันอะไรต่ออะไรก็แล้วแต่นะครับ”

ส่วนที่ 4 เมื่อเรียงหัวข้อจำนวน 7 แผน หัวข้อการสอน 7 แผน เหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือควรลดหัวข้อใดเพื่อความกระชับของโปรแกรม และเรียงลำดับได้เหมาะสมแล้วหรือไม่

ประเด็นแผนการเรียนรู้ที่ใช้ในการสอนให้รู้จักการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทัศนคติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้น หลังจากที่สรุปข้อมูลแผนการเรียนรู้ที่สามารถอ้างอิงเนื้อหาวิชาสุขศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในเรื่องของลำดับของหัวข้อในการสอนดังนี้

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 7 กล่าวว่า ...หัวข้อ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม น่าจะพอ Group ด้วยกันได้นะคะ แต่ว่าอันนี้เดี๋ยวลองดูอีกทีก็ได้คะ แล้วก็อีกอันหนึ่งก็คือคิดว่าน่าจะต้องเพิ่มเรื่องคุมกำเนิดไปด้วยก็น่าจะดีนะคะเพราะว่าจริง ๆ เด็กกลุ่มเนี้ยบางคนพอเผชิญสถานการณ์จริงแล้วมันเกิดการปฏิเสธไม่ได้คะ เค้าน่าจะต้องรู้วิธีจัดการป้องกันด้วยก็ดีเหมือนกันก็เลยแอบคิดอยู่ว่าจริง ๆ เราจะสอนเรื่องการคุมกำเนิดไปด้วยดีไหม อย่างเช่นเรื่องของยาคุมฉุกเฉินหรือว่าเรื่องของถุงยางอนามัยอะไรประมาณนี้คะ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 8 กล่าวว่า ...หัวข้อ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม ก็คือจริง ๆ แล้วมันควรจะไปด้วยกัน ก็เลยที่เรียงไว้นะคะก็คือถ้าไม่มีการ Group นะคะ ก็คือน่าจะสอนในเรื่องของการเจริญเติบโตก่อนแล้วก็มาระบบสืบพันธุ์แล้วก็มาในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางเพศนะคะ แล้วก็มาข้อที่ 4 เนี่ยก็จะเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศ แล้วก็บทที่ 5 ก็จะเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจจะนำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์ บทที่ 6 เนี่ยก็จะเป็นเรื่องของการเลือกสังคมนะคะ พอสังคมนั้นมันก็เป็นเรื่องของสื่อออนไลน์เรื่องของพฤติกรรมการเล่นบนนะคะ แล้วก็มาต่อด้วยเรื่องของการปฏิเสธนะคะ อันนี้จะเป็นเรื่องของการที่อยู่ร่วมกับคนอื่นนะ แล้วก็บทสุดท้ายเป็นเรื่องของการสร้างรักษาความสัมพันธ์นะคะ ก็เลยเรียงจากเรื่องที่มีมันเหมือนว่าเป็นเรื่องของความรู้ เป็นเรื่องของความรู้อีกก่อนแล้วก็เรื่องของการที่เราจะจัดพฤติกรรมของตนเอง ผู้ผู้อื่นที่เหมาะสมควรจะเป็นอย่างไง และสุดท้ายก็การที่อยู่ร่วมกันในสังคมนะคะ ถ้าเราจะต้องจัดการอย่างไรก็เลยเรียงเป็นแบบนี้คะ แต่ก็เห็นด้วยว่าคุมกำเนิดควรจะมี”

นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญยังให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของลำดับแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยให้เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เช่นการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จากนั้นให้สอนให้รู้จักบริบทในวัฒนธรรมไทย เมื่อเข้าใจแล้วจึงสอนให้รู้จักการปฏิเสธซึ่งควรเน้นให้นักเรียนแสดงทักษะออกมาให้เห็น และสุดท้ายควรสอนให้รู้จักการสร้าง และรักษาสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ดังนี้

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย, ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ, การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร การคุมกำเนิด

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิเสธร่างกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์เรื่องของพฤติกรรมการเล่นแบบ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

นอกจากนี้ยังมีประเด็นเสริมในเรื่องของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยการออกแบบเครื่องมือในการสอนควรให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมเพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่อยู่กับนักเรียนตลอดเวลา อาจมีบางส่วนที่ผู้ปกครองคิดว่าอาจจะเสริมเพิ่มเติมในมุมมองของความเป็นพ่อแม่ เพื่อให้การสอนทักษะมีความครอบคลุม และเหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคลมากขึ้น

ผู้เชี่ยวชาญ กล่าวว่า ... น่าจะต้องมีส่วนที่ดึงผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม และให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการที่จะประเมินว่าโปรแกรมที่ผู้วิจัยทำขึ้นมันเหมาะสมไหม มีส่วนไหนที่ผู้ปกครองคิดว่าอาจจะเสริมเพิ่มเติมในมุมมองของความเป็นพ่อแม่ เพราะตอนนี้ผู้วิจัยทำในมุมมองของความเป็นคนนอก เราเป็นครูเราเห็นปัญหาแต่ว่าปัญหาที่แท้จริง บางครั้งไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะใน 8 ชั่วโมงในโรงเรียนนะคะ มันอาจจะไปเกิดขึ้นในช่วงของที่อยู่ในบ้านด้วยก็ได้ ฉะนั้นการขยายผลตรงนี้จะไปสู่วิธีการสอนร่วมกับผู้ปกครองด้วยก็จะเป็นเรื่องดีนะคะ”

สรุปจากในระยาะที่ 1 พบว่าสภาพปัจจุบันที่ครูการศึกษาพิเศษพบคือ นักเรียนมีพฤติกรรมสัมผัสตัวระยาะเพศที่สาธารณะหลายพฤติกรรม เป็นเพราะปัญหาที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติกจะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งนักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้วจะมีการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ สภาพปัญหาที่พบมากที่สุดคือการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเฉพาะบุคคล เนื่องจากยังขาดสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก และในการสอนควรใช้เป็นสถานการณ์จำลองโดยใช้ประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ และแนวทางที่ใช้สอน สอดคล้องกับข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในการทำสนทนากลุ่ม โดนการให้ความรู้โดยการสอนตรง เสริมแรงจูงใจโดยการใช้การสอนเรื่องราวทางสังคม และพัฒนาทักษะโดยการให้นักเรียนออทิสติกแสดงในสถานการณ์จำลอง และลำดับแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยให้เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน จากนั้นให้สอนให้รู้จักบริบทในวัฒนธรรมไทย เมื่อเข้าใจแล้วจึงสอนให้รู้จักการปฏิเสธ สุดท้ายควรสอนให้รู้จักการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ตาราง 23 สรุปผลจัดสนทนากลุ่มเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่อง
ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ

องค์ประกอบของ โปรแกรมฯ ฉบับร่าง	ผลการสนทนากลุ่ม		ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
1. องค์ประกอบของโปรแกรมฯ			
1.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ (วัตถุประสงค์ของงานวิจัย)	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.2 กลุ่มเป้าหมาย	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.3 นิยามศัพท์เฉพาะ	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
1.5 กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสม กับกลุ่มเป้าหมาย	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2. เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้			
2.1 การให้ข้อมูล (Information) สอนโดยใช้วิธีการสอนตรง (Direct Instruction)	✓		ไม่ควรเน้นส่วนนี้ เพราะจะ กลายเป็นการเรียนการสอน ทั่วไป
2.2 การเสริมแรงใจ (Motivation) สอนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story)	✓		ควรมีการให้แรงเสริมร่วม ด้วย
2.3 การพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) สอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)	✓		ควรให้ผู้แสดงร่วม เป็นคนที่ นักเรียนไม่คุ้นเคย
2.4 รูปแบบการสอนในแผนการจัดการ เรียนรู้	✓		ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.5 ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	✓		50 นาทีอาจน้อยเกินไป
2.6 การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการ วัด	✓		ให้วัด โดยการ Oral Test เพราะนักเรียนออกทิสติกจะได้ อธิบายเพิ่มเติมได้

องค์ประกอบของ โปรแกรมฯ ฉบับร่าง	ผลการการสนทนากลุ่ม		ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	
3. ลำดับแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสม			
3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย	✓		ให้สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1
3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ	✓		ให้นำไปรวมกับ หัวข้อการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อการปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ	✓		ให้สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4
3.4 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อการเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม	✓		ให้นำไปรวมกับ หัวข้อการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
3.5 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	✓		ให้สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2
3.6 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น	✓		ให้สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5
3.7 แผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร	✓		ให้สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3

2. ผลการสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

จัดทำโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6ฉบับร่าง โดยมีองค์ประกอบดังนี้ (ภาพประกอบ 6)

2.1 จุดมุ่งหมายของโปรแกรมฯ

เพื่อให้ให้นักเรียนออทิสติกมีทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ จากการใช้โปรแกรมการเสริมสร้างการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ

นักเรียนออทิสติกที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของโปรแกรมฯ มีดังนี้

- 2.2.1 ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีภาวะออทิสซึม
- 2.2.2 นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- 2.2.3 นักเรียนมีทักษะภาษาเบื้องต้น สามารถพูดคุยโต้ตอบได้
- 2.2.4 นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้
- 2.2.5 นักเรียนไม่มีปัญหาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทำร้ายผู้อื่น
- 2.2.6 นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เช่น นั่ง เขียน สนทนา

2.3 ลักษณะของโปรแกรมฯ

เป็นการสอนให้นักเรียนออทิสติกเรียนรู้การป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในห้องเรียนคู่ขนาน มีจำนวน 5 แผน แต่ละแผนใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้แผนละ 3 ครั้ง รวมเป็น 15 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาในการสอน 60 นาที โดยใช้กรอบแนวคิดของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (IMB) แต่ละครั้งมีการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ซึ่งได้ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก ได้แก่ สอนตรง การสอนเรื่องราวทางสังคม และ สร้างสถานการณ์จำลอง

2.4 ขั้นตอนในการสอน

ขั้นตอนในการสอนใช้กรอบแนวคิดของการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (IMB) แต่ละครั้งมีการให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) ใช้เวลา 10 นาที สอนด้วยวิธี สอนตรง

2) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ใช้เวลา 30 นาที สอนด้วยวิธี การสอน เรื่องราวทางสังคม

3) ทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ใช้เวลา 15 นาที สอน ด้วยวิธี การสร้างสถานการณ์จำลอง

2.5 แผนการสอน

แผนการสอนมีจำนวน 5 แผน ประกอบด้วยหัวข้อการเรียนรู้ดังนี้

- 1) การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
- 2) การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม
- 3) พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
- 4) การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
- 5) การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

2.6 สื่อ วัสดุอุปกรณ์

สื่อที่ใช้ในการสอนตรง การสอนเรื่องราวทางสังคม และ สร้างสถานการณ์จำลอง โดยจะมีภาพที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เสี่ยง และไม่ปลอดภัย ชุดหนังสือที่ใช้สอนเรื่องราวทางสังคม และ อุปกรณ์ในการแสดงสถานการณ์จำลองอื่น ๆ

2.7 การวัด และประเมินผล

2.7.1 ประเมินด้านความรู้ โดยวัดจากแบบทดสอบ ทำการสอบปากเปล่า (Oral Test) ส่วนของการประเมินด้านความรู้

2.7.2 ประเมินผลด้านแรงจูงใจ โดยวัดจากแบบทดสอบ ทำการสอบปากเปล่า (Oral Test) ส่วนของการประเมินแรงจูงใจ

2.7.3 ประเมินผลด้านทักษะ วัดจากการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม โดยวัดจากแบบประเมินพฤติกรรม ทำการสังเกตพฤติกรรมขณะที่กำลังอยู่ในสถานการณ์จำลอง

2.8 แบบประเมินการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออกทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใช้การประเมินทุกครั้งหลังจากสอน (ภาคผนวก ฉ)

2.9 คู่มือการใช้การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 (ภาคผนวก ฉ)

3. ผลการทดลองใช้ และปรับปรุงการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากการหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยการหาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ตอนที่ 3 ผลการประเมินโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้วิจัย หลังจากการนำไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงเป็นโปรแกรมฯ ที่สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากการหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80

การบันทึกคะแนน และแปลผลคะแนนทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ทั้ง 4 ทักษะนั้น ให้บันทึกจาก แบบประเมินผลความสามารถในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทักษะ 1 คือ ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย ทำการเก็บคะแนนในแผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย โดยทำการเก็บคะแนนระหว่างเรียน 2 ครั้ง ครั้งละ 15 คะแนน

ทักษะ 2 คือ ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ ทำการเก็บคะแนนในแผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ โดยทำการเก็บคะแนนระหว่างเรียน 2 ครั้ง ครั้งละ 15 คะแนน

ทักษะ 3 คือ ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ ทำการเก็บคะแนนในแผนการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ โดยทำการเก็บคะแนนระหว่างเรียน 2 ครั้ง ครั้งละ 15 คะแนน

ทักษะ 4 คือ ทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน ทำการเก็บคะแนนในแผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น โดยทำการเก็บคะแนนระหว่างเรียน 2 ครั้ง ครั้งละ 15 คะแนน

ดังนั้น จึงมีการเก็บคะแนนระหว่างเรียน ทั้งหมด 8 ครั้ง โดยทำการหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 25

ซึ่งแผนการเรียนรู้ที่ 1 ไม่มีการเก็บคะแนนทักษะจึงไม่นำมาคิดคะแนนประสิทธิภาพ

ตาราง 24 ตารางสรุปประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับ
นักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (E_1)								คะแนน หลังเรียน (E_2)	
	ทักษะ1 ครั้งที่1 (15)	ทักษะ1 ครั้งที่2 (15)	ทักษะ2 ครั้งที่1 (15)	ทักษะ2 ครั้งที่2 (15)	ทักษะ3 ครั้งที่1 (15)	ทักษะ3 ครั้งที่2 (15)	ทักษะ4 ครั้งที่1 (15)	ทักษะ4 ครั้งที่2 (15)	รวม คะแนน ระหว่าง เรียน (A) (120)	ทดสอบ หลัง เรียน (B) (60)
	1	13	13	7	10	10	10	10	15	88
2	13	15	10	14	12	14	13	15	106	60
3	13	13	8	15	11	14	13	15	102	51
4	13	13	9	8	12	12	13	15	95	54
5	10	12	13	14	10	12	11	12	94	49
6	10	13	13	12	11	12	11	13	95	42
รวม	72	79	60	73	66	74	71	85	580	309
เฉลี่ย	12.00	13.17	10.00	12.17	11.00	12.33	11.83	14.17	96.67	51.50
ค่าเฉลี่ย ร้อยละ	80.00	87.78	66.67	80.56	73.33	82.22	78.89	94.44	80.56	85.83
E_1/E_2	$E_1=80.56$								$E_2=83.85$	

จากตาราง 25 พบว่า โปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.56 สูงกว่า
เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.83 สูงกว่าเกณฑ์
ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน กล่าวได้ว่า โปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีประสิทธิภาพ 85.83 ผ่านตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของโปรแกรมการป้องกันการ
ล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ด้วยการหาค่าดัชนี
ประสิทธิผล (E.I.)

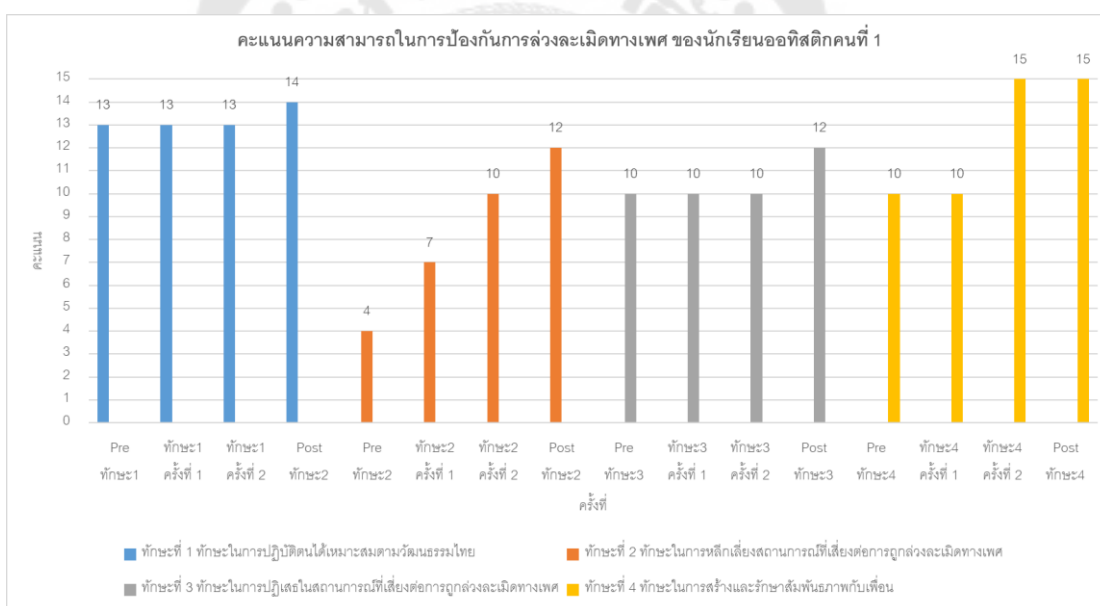
ตาราง 25 สรุปร้อยละของความก้าวหน้าของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับ
นักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

จำนวน นักเรียน	คะแนน เต็ม	ผลรวม คะแนน ประเมินก่อน เรียน (X_1)	ผลรวม คะแนน ประเมินหลัง เรียน (X_2)	ความก้าวหน้า ($X_2 - X_1$)	ดัชนี ประสิทธิผล (E.I.)
6	60	238	309	71	58.19

จากตารางที่ 26 พบว่า หลังจากการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แล้ว เด็กออทิสติกเพศชาย และหญิงทั้งหมด 6
คน มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเมื่อเข้าเรียนตามโปรแกรมฯ ที่กำหนด โดยแบบประเมินทักษะมีคะแนน
เต็ม 60 คะแนน ผลรวมคะแนนประเมินก่อนเรียนได้ 238 คะแนน ผลรวมคะแนนประเมินหลังเรียน
ได้ 309 คะแนน สรุปได้ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.19 และเมื่อทำการวิเคราะห์
นักเรียนเป็นรายบุคคลได้ผลดังนี้

นักเรียนออทิสติกคนที่ 1 เป็น เพศชาย รูปร่างสมส่วน สูง มีทักษะทางภาษาดี โดยสามารถสื่อสารได้ ตอบคำถามได้คล่อง พูดจาไพเราะ และมีลักษณะนิสัยชอบช่วยเหลือเพื่อน นักเรียนออทิสติกด้วยกัน มักแสดงทัศนคติต่อการช่วยเหลือค่อนข้างดี แต่จะมีไม่มองหน้าสบตาบ้างระหว่างเรียน โดยนักเรียนมีจุดเด่นในเรื่องทัศนคติที่ดี แต่มักตอบคำถามได้ไม่ถูกต้อง แต่เมื่อเรียนรู้มากขึ้นจะพบว่า นักเรียนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเมื่อเข้าเรียนตามโปรแกรมฯ ที่กำหนด นักเรียนมีคะแนนทักษะที่สูงขึ้น

จากภาพประกอบ 9 ในทักษะที่ 2 ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นเรื่องที่นักเรียนทำได้น้อยที่สุด เนื่องมาจากการแสดงในสถานการณ์จำลองที่มีการสุ่มสถานที่นัดพบ ทำให้ยากต่อการทำทักษะให้ครบ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้การชี้แนะบ้าง คะแนนจึงน้อยกว่าทักษะอื่น ๆ

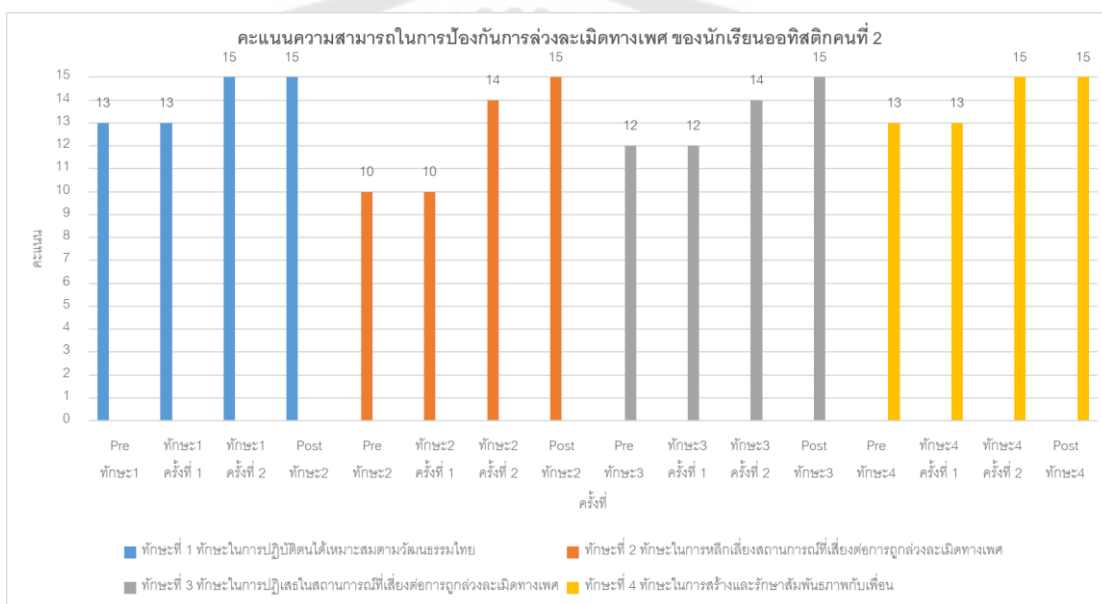

ภาพประกอบ 9 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกัน

การล่วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิสติกคนที่ 1

นักเรียนออทิสติกคนที่ 2 เป็น เพศชาย รูปร่างผอม สูงปานกลาง มีทักษะทางภาษาดีมาก โดยสามารถสื่อสารได้ ตอบคำถามได้คล่อง พูดจาไพเราะ และมีลักษณะนิสัยชอบช่วยเหลือเพื่อน นักเรียนออทิสติกด้วยกัน มักชอบฟังครู มักแสดงทัศนคติต่อการช่วยเหลือค่อนข้างดี แต่จะมักจะถามเยอะ แต่เป็นการถามเรื่องที่กำลังเรียนอยู่ โดยนักเรียนมีจุดเด่นในเรื่องทัศนคติที่ดี ความจำดี สามารถเป็นตัวแบบให้เพื่อนได้เวลาอยู่ในสถานการณ์จำลอง และความรู้ที่ตอบคำถามได้ตรงประเด็น แต่มักชอบรายงานเพื่อนในห้องว่ามีปัญหา ทำให้การจัดการชั้นเรียนยากขึ้นเล็กน้อย

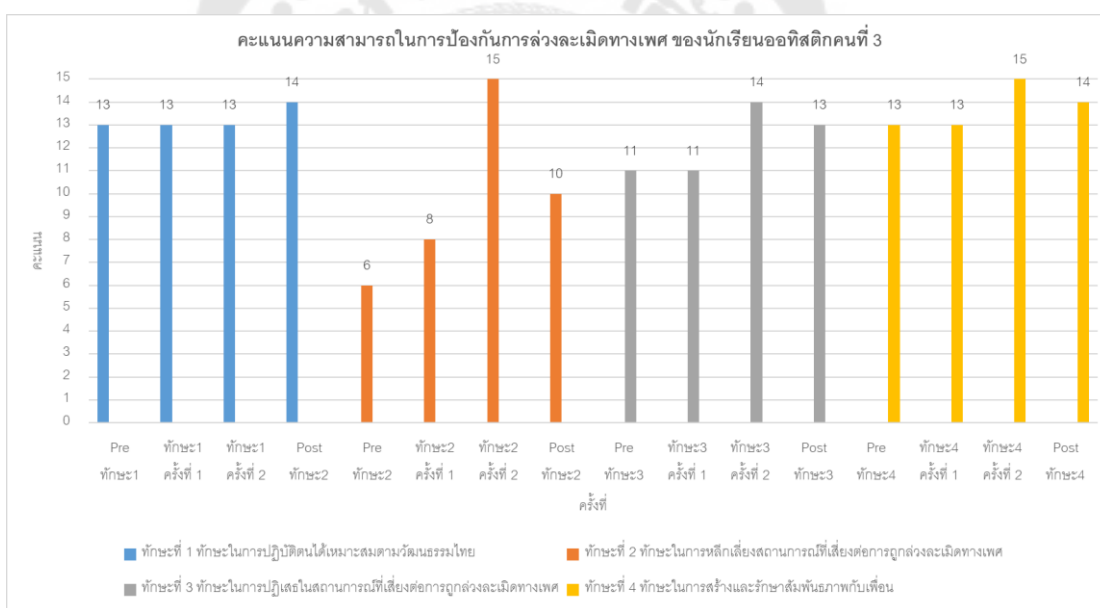
จากภาพประกอบ 10 จะพบว่า นักเรียนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเมื่อเข้าเรียนตามโปรแกรม ฯ ที่กำหนดนักเรียนมีคะแนนทักษะที่สูงขึ้น

ภาพประกอบ 10 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิสติกคนที่ 2

นักเรียนออทิสติกคนที่ 3 เป็น เพศชาย รูปร่างผอม สูงปานกลาง มีทักษะทางภาษาดี โดยสามารถสื่อสารได้ ตอบคำถามได้คล่อง พูดจาไพเราะ และมักกระตุ้นตนเองโดยการเล่นมือเป็นบางครั้ง มักแสดงทัศนคติต่อการช่วยเหลือค่อนข้างดี แต่จะมีไม่มองหน้าสบตาบ้างระหว่างเรียน สามารถเป็นตัวแบบให้เพื่อนในสถานการณ์จำลองได้เช่นเดียวกับนักเรียนออทิสติกคนที่ 2 แต่มักชวนสนทนาแต่เรื่องที่ตนเองสนใจ และไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน จึงต้องปรับพฤติกรรมควบคู่ไปด้วย โดยนักเรียนมีจุดเด่นในเรื่องทัศนคติที่ดี แต่มักตอบคำถามได้ไม่ถูกต้อง

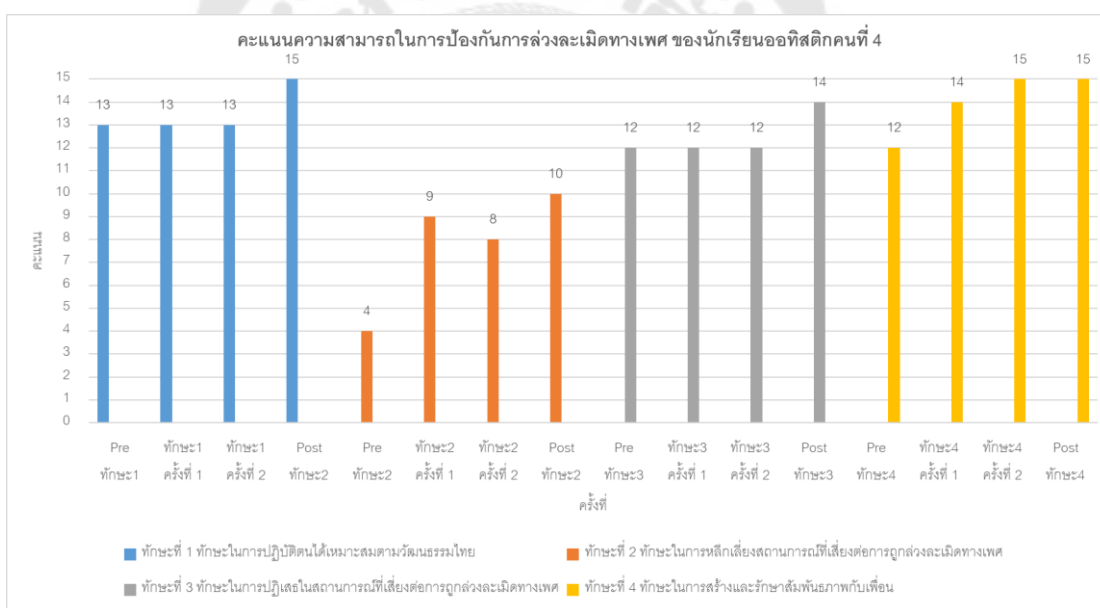
จากภาพประกอบ 11 จะพบว่า ในทักษะที่ 2 ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นเรื่องนี้นักเรียนทำได้น้อยที่สุด เนื่องมาจากการแสดงในสถานการณ์จำลองที่มีการสุ่มสถานที่นัดพบ นักเรียนมักชอบเล่นสนุก ทำให้ได้คะแนนทักษะดังกล่าวน้อยกว่าทักษะอื่น

ภาพประกอบ 11 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกันการ
การล่วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิสติกคนที่ 3

นักเรียนออทิสติกคนที่ 4 เป็น เพศชาย รูปร่างอ้วนท้วม สูงปานกลาง มีทักษะทางภาษาที่กลาง ๆ โดยสามารถสื่อสารได้ มีการพูดเลียนเสียง แต่ตอบคำถามได้ พูดจาไพเราะ และมีลักษณะนิสัยชอบช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนออทิสติกด้วยกัน ทำตามคำสั่งได้ดีมาก มักแสดงทัศนคติต่อการช่วยเหลือค่อนข้างดี แต่จะมีไม่มองหน้าสบตาบ้างระหว่างเรียน พูดเลียนเสียง บางครั้งต้องถามซ้ำ จึงจะได้คำตอบ โดยนักเรียนมีจุดเด่นในเรื่องทำตามคำสั่งที่ดี แต่มักตอบคำถามได้แต่อาจต้องถามซ้ำ 2-3 จึงจะสามารถตอบได้

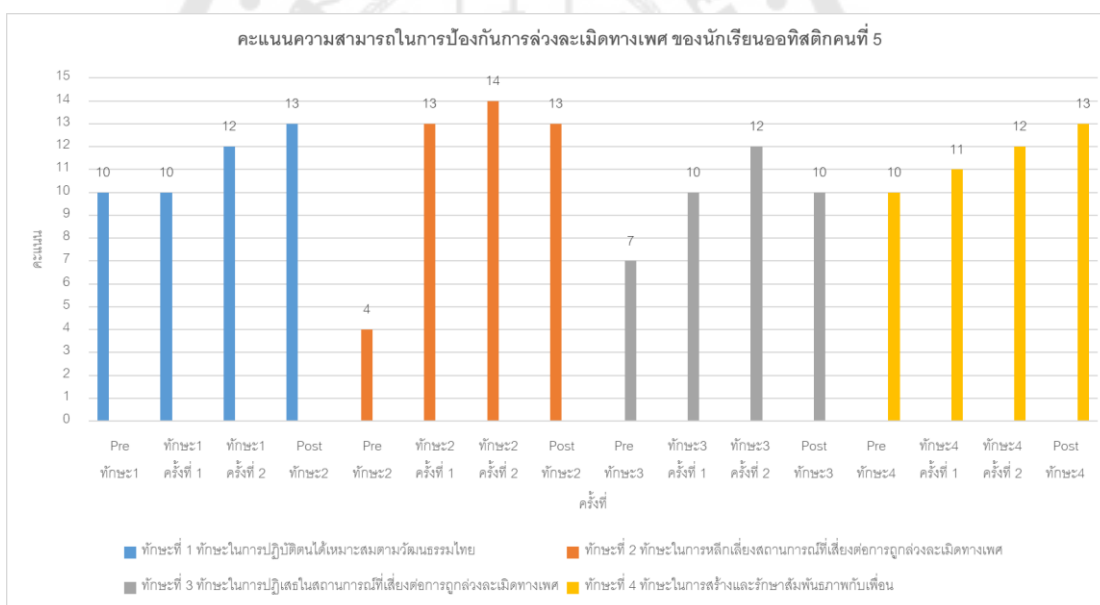
จากภาพประกอบ 12 จะพบว่า ในทักษะที่ 2 ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นเรื่องที่ทำให้นักเรียนทำได้น้อยที่สุด เนื่องมาจากการแสดงในสถานการณ์จำลองที่มีการสุ่มสถานที่นัดพบ ทำให้ยากต่อการทำทักษะให้ครบ จึงจำเป็นที่จะต้องให้การชี้แนะบ้าง คะแนนจึงน้อยกว่าทักษะอื่น ๆ

ภาพประกอบ 12 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิสติกคนที่ 4

นักเรียนออทิสติกคนที่ 5 เป็น เพศหญิง รูปร่างผอม สูงปานกลาง มีทักษะทางภาษาที่กลาง ๆ โดยสามารถสื่อสารได้ มีการพูดเลียนเสียง แต่ตอบคำถามได้ พูดจาไพเราะ และมีลักษณะนิสัยชอบช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนออทิสติกด้วยกัน ทำตามคำสั่งได้ แต่อาจต้องสั่งซ้ำ ๆ เพราะติดเล่น แต่จะมีไม่มองหน้าสบตาบ้างระหว่างเรียน พูดเลียนเสียง บางครั้งต้องถามซ้ำจึงจะได้คำตอบ โดยนักเรียนมีจุดเด่นในเรื่องทำตามคำสั่งที่ดี แต่มักตอบคำถามได้แต่อาจต้องถามซ้ำ 2-3 จึงจะสามารถตอบได้

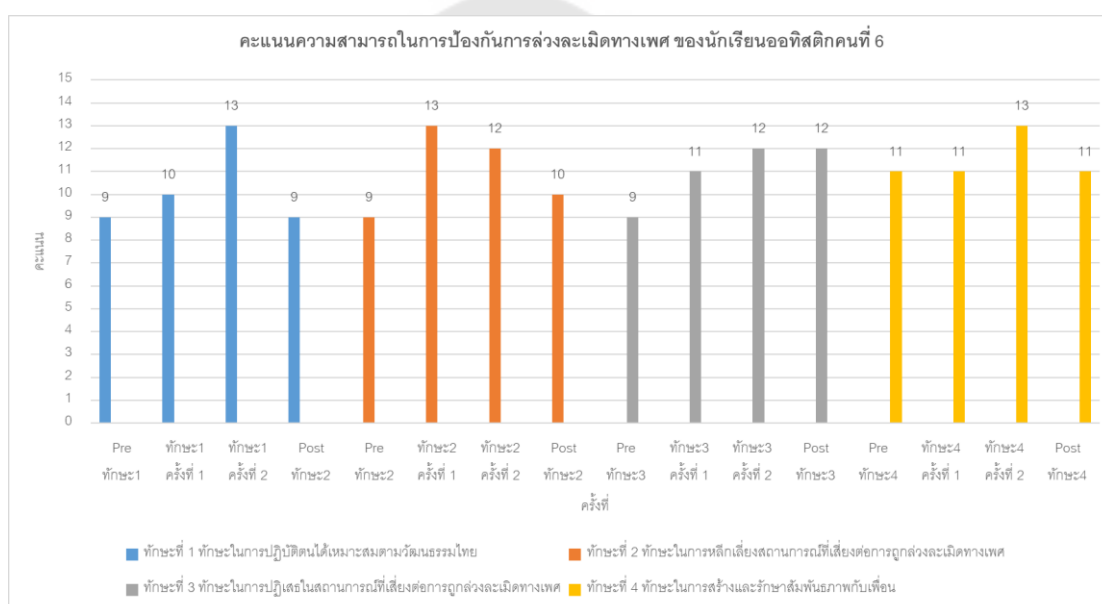
จากภาพประกอบ 13 ในทักษะที่ 3 ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นเรื่องนี้นักเรียนทำได้น้อยที่สุด เนื่องมาจากการแสดงในสถานการณ์จำลองที่ต้องมีการแสดงการปฏิเสธเวลาจะถูกสัมผัสโดยเพศตรงข้าม นักเรียนกลับไม่กลัว และดูคล้ายกับต้องการให้เพศตรงข้ามสัมผัสเช่นกัน ทำให้ยากต่อการทำทักษะให้ครบ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้การชี้แนะ คະแนนจึงน้อยกว่าทักษะอื่น ๆ

ภาพประกอบ 13 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิสติกคนที่ 5

นักเรียนออทิสติกคนที่ 6 เป็น เพศหญิง รูปร่างสมส่วน สูง มีทักษะทางภาษาน้อยที่สุดในบรรดานักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง โดยสามารถสื่อสารได้ ตอบคำถามได้ อาจจะต้องถามซ้ำ ๆ พูดจาไพเราะ และมีลักษณะกระตุ้นตนเองโดยการเล่นมือ อาจจะไม่ชอบเวลาการให้ข้อมูล มักแสดงทัศนคติต่อการช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนออทิสติกด้วยกันเมื่อเพื่อนทำไม่ถูก แต่จะมีไม่มองหน้าสบตาบ้างระหว่างเรียน เหมือนไม่ฟัง แต่เวลาตอบคำถาม นักเรียนสามารถตอบได้

จากภาพประกอบ 14 จะพบว่า นักเรียนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นแต่อาจไม่เด่นชัดมากนัก อาจต้องสอนซ้ำจึงจะเกิดทักษะที่สูงขึ้นได้

ภาพประกอบ 14 กราฟแสดงความสามารถในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ของนักเรียนออทิสติกคนที่ 6

ตอนที่ 3 ผลการประเมินโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้วิจัย หลังจากการนำไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงเป็นโปรแกรมฯ ที่สมบูรณ์

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังทดลองใช้แล้ว ประกอบด้วย 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ประเมินคู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ส่วนที่ 2 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ที่อยู่ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงการให้ข้อมูล (Information)

ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation)

ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills)

ส่วนที่ 3 ประเมิน สื่อการสอนชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม

ส่วนที่ 4 ประเมิน แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ

โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ก่อน และหลังทดลองใช้

รายการ	ก่อนการทดลองใช้	หลังการทดลองใช้
1. องค์ประกอบของโปรแกรมฯ		
1.1 เป้าหมายของโปรแกรมฯ	เพื่อพัฒนาความสามารถในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	เพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ
1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	แนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model)	นำไปรวมกับ 1.3 กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย
1.3 กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	ช่วงการให้ข้อมูล (Information) ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation)	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

รายการ	ก่อนการทดลองใช้	หลังการทดลองใช้
	<p>ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills)</p>	
1.4 เทคนิคที่ ๑๖ กระตุ้นกระบวนการ เรียนรู้	<p>1) การให้ข้อมูลกับนักเรียน (Information) ใช้เวลา 10 นาที สอนด้วยวิธี สอนตรง</p> <p>2) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) ใช้เวลา 30 นาที สอนด้วยวิธี การสอนเรื่องราวทางสังคม</p> <p>3) ทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ใช้เวลา 15 นาที สอนด้วยวิธี การสร้างสถานการณ์จำลอง</p>	<p>นำไปรวมกับ 1.3 กระบวนการการถ่ายทอด ให้เหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมาย</p>
1.5 รูปแบบการสอน ในแผนการจัดการ เรียนรู้	<p>เป็นการสอนให้นักเรียนออกทิสติกเรียนรู้การป้องกัน การลวงละเมิดทางเพศในห้องเรียนคู่ขนาน มีจำนวน 5 แผน แต่ละแผนใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้แผนละ 3 ครั้ง รวมเป็น 15 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลาในการสอน 60 นาที โดยใช้กรอบแนวคิดของการให้ข้อมูล เสริม แรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (IMB) แต่ละครั้งมีการให้ ข้อมูลกับนักเรียน (Information) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) และทักษะการแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้อง (Behavioral Skills) ซึ่งได้ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม กับนักเรียนออกทิสติก ได้แก่ สอนตรง การสอนเรื่องราว ทางสังคม และ สร้างสถานการณ์จำลอง</p>	<p>นำไปรวมกับ 1.6 ขั้นตอน การดำเนินกิจกรรม</p>
1.6 ขั้นตอนการ ดำเนินกิจกรรม	<p>ช่วงการให้ข้อมูล ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</p> <p>1.1 แจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ และ พฤติกรรมที่คาดหวังแก่นักเรียน</p> <p>1.2 ชี้แจงสาระของบทเรียน และ ความสัมพันธ์กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของ นักเรียน</p> <p>1.3 ชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่ที่ รับผิดชอบของนักเรียนแต่ละขั้นตอน</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยวิธีการสอนตรง</p> <p>2.1 นำเสนอเนื้อหาสาระ</p> <p>2.2 ประเมินผลด้านความรู้</p> <p>ช่วงการเสริมแรงจูงใจ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้</p>

รายการ	ก่อนการทดลองใช้	หลังการทดลองใช้
	<p>ชั้นที่ 3 ชั้นนำเสนอบทเรียนโดยการใช้อุปกรณ์ เรื่องราวทางสังคม</p> <p>3.1 นำเสนอเนื้อหาสาระด้วยชุดหนังสือ สอนเรื่องราวทางสังคม</p> <p>3.2 ประเมินผลด้านแรงจูงใจ</p> <p>ช่วงการพัฒนาทักษะ</p> <p>ชั้นที่ 4 ชั้นฝึกปฏิบัติตามแบบโดยการใช้อุปกรณ์ จำลอง</p> <p>4.1 นำเสนอสถานการณ์จำลอง บทบาท ข้อมูล และกติกา</p> <p>4.2 กำหนดบทบาท</p> <p>4.3 เล่นตามกติกาที่กำหนด</p> <p>4.4 ประเมินผลด้านทักษะ</p> <p>ช่วงสรุปกิจกรรม</p> <p>5.1 อภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ พฤติกรรม และผลลัพธ์ของการเรียนรู้</p> <p>5.2 สรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม</p>	
1.7 การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการ วัด	<p>1 ประเมินด้านความรู้ โดยวัดจากแบบทดสอบ ทำ การสอบปากเปล่า (Oral Test)</p> <p>2 ประเมินผลด้านแรงจูงใจ โดยวัดจากแบบทดสอบ ทำการสอบปากเปล่า (Oral Test)</p> <p>3 ประเมินผลด้านทักษะ วัดจากการแสดงพฤติกรรมที่ เหมาะสม โดยวัดจากแบบประเมินพฤติกรรม ทำการ สังเกตพฤติกรรมขณะที่กำลังอยู่ในสถานการณ์ จำลอง</p>	เพิ่มเติม การประเมินทักษะ ทั้ง 4
2. คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทัศนศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6		
2.1 แผนการเรียนรู้ที่ 1	<p>ครั้งที่ 1 2 3</p> <p>-การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และ จิตใจตามวัย</p> <p>-ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ</p> <p>-การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>สามารถนำไปใช้ได้</p>
2.2 แผนการเรียนรู้ที่ 2	<p>ครั้งที่ 4 5 6</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p> <p>สามารถนำไปใช้ได้</p>

รายการ	ก่อนการทดลองใช้	หลังการทดลองใช้
	-พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	
2.3 แผนการเรียนรู้ที่ 3	ครั้งที่ 7 8 9 -พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ -การคุมกำเนิด	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.4 แผนการเรียนรู้ที่ 4	ครั้งที่ 10 11 12 -การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ -สื่อออนไลน์เรื่องของการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.5 แผนการเรียนรู้ที่ 5	ครั้งที่ 13 14 15 -การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
2.6 แบบประเมินผลทักษะในการป้องกัน การล่วงละเมิดทาง เพศ	ประเมินผลด้านความรู้ แบบทดสอบ โดยทำการสอบปากเปล่า (Oral Test) ประเมินผลแรงจูงใจ แบบทดสอบ โดยทำการสอบปากเปล่า (Oral Test) ประเมินผลด้านทักษะ แบบประเมินพฤติกรรม โดยทำการสังเกตพฤติกรรม ขณะที่กำลังอยู่ในสถานการณ์จำลอง	แยกแบบประเมินผลก่อน-หลัง และระหว่างเรียน
3. สื่อการสอน และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)		
3.1 หนังสือ สอน เรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน	แผนการเรียนรู้ที่ 2 ครั้งที่ 6 5 4 หน่วยการเรียนรู้ พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.2 หนังสือ สอน เรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้า เดินตาม	แผนการเรียนรู้ที่ 3 ครั้งที่ 9 8 7 หน่วยการเรียนรู้ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้
3.3 หนังสือ สอน เรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทรักร่างกาย ของฉัน	แผนการเรียนรู้ที่ 4 ครั้งที่ 12 11 10 หน่วยการเรียนรู้ การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์ เรื่องของการเปลี่ยนแปลง	ไม่มีการแก้ไข สามารถนำไปใช้ได้

รายการ	ก่อนการทดลองใช้	หลังการทดลองใช้
3.4 หนังสือสอน เรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันน่ารักสำหรับ ทุกคน	แผนการเรียนรู้ที่ 5 ครั้งที่ 15 14 13 หน่วยการเรียนรู้ การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับ ผู้อื่น	ไม่มีการแก้ไข สามารถ นำไปใช้ได้

จากตารางที่ 27 ผู้วิจัยได้ปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในส่วนของคู่มือการใช้โปรแกรมฯ ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน ที่อยู่ในโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สื่อการสอนชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม และ แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ ให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก และ ครูผู้สอน และสามารถนำไปเผยแพร่ขยายผลได้ และได้โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สมบูรณ์ (ภาพประกอบที่ 15)

โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ภาพประกอบ 15 โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ปรับปรุงแล้ว

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยได้ทำการประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมฯ โดยการประเมินผลจากผู้ใช้โปรแกรมฯ เพื่อวิเคราะห์ หาประสิทธิภาพของโปรแกรมฯ หลังจากได้ผลการดำเนินงานแล้ว สามารถสรุปผลการดำเนินงาน โดยแบ่ง หัวข้อในการสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.1 สภาพปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก พบว่าในโรงเรียนเรียนรวม ครูการศึกษาพิเศษพบปัญหาเรื่องนักเรียนออทิสติกมีพฤติกรรมสัมผัสอวัยวะเพศที่สาธารณะ โดยปัญหาดังกล่าวเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปัญหาที่นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักระเบียบเมื่อบุคคลที่ไม่รู้จักพยายามมาสัมผัสร่างกาย ซึ่งควรเริ่มสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งควรจะมีการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะบุคคล แต่ปัญหาที่พบคือควรเพิ่มสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะ และปัญหาเรื่องของด้านวัสดุ และการประเมินผลคือ เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ คือนักเรียนออทิสติกแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นในสถานการณ์จำลอง

1.2 ครูการศึกษาพิเศษพบนักเรียนออทิสติกเคยแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ มีหลายพฤติกรรม สามารถสรุปพฤติกรรมออกมาได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.2.1 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความหมกมุ่นในอวัยวะเพศ ได้แก่ จับอวัยวะเพศตนเอง และคนอื่น การเล่นอวัยวะเพศตนเอง จับหน้าอก เกาอวัยวะเพศต่อหน้าเพื่อน จับตรงเป้ากางเกง และจับมือเพศตรงข้ามเพื่อให้จับอวัยวะเพศตนเอง ใช้สายฉีดน้ำฉีดเข้าอวัยวะเพศของตนเอง

1.2.2 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เรียบร้อย ไม่ระวังตนเอง ได้แก่ ไม่ระมัดระวังเวลาลุกนั่ง การนั่งที่ไม่ระวังโดยเฉพาะตอนใส่กระโปรง เปิดกระโปรงในที่สาธารณะ นั่งถ่างขา เข้าห้องน้ำไม่ปิดประตู

1.2.3 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความสนใจเพศตรงข้าม ได้แก่ การสัมผัสเพศตรงข้ามโดยไม่ขอ การอยู่ใกล้ชิดเพศตรงข้าม แอบชอบ ยิ้มมีความสุข กอด จูบ ให้ความสนใจคนที่ชอบเป็นพิเศษ การเข้าหาแบบไม่ถูกกาลเทศะ สูดดมที่เสื้อเพศตรงข้าม เดินเข้าไปหาเข้าไปใกล้ชิด และไม่ระวังตัว บอกชอบ เซินอาย จ้องมองคนนั้นนาน ๆ จับตัว จับผม

1.3 วิธีการที่ครูการศึกษาพิเศษใช้ เมื่อพบนักเรียนออทิสติกแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ สามารถสรุปออกมาได้เป็น 3 กลุ่มวิธี ดังนี้

1.3.1 วิธีการพูดคุย อธิบายด้วยเหตุผล เรื่องที่สอนนักเรียนจะมีการสอนให้เคารพผู้อื่น ไม่ล่วงเกินเพื่อน สอน และแนะนำวิธีที่ถูกต้องหรือสถานที่ที่เหมาะสมที่ให้นักเรียนไปจัดการตัวเองในห้องน้ำให้เรียบร้อย ครูบางท่านอาจใช้วิธีการชี้แนะ และชี้หน้า โดยการอธิบายให้ฟังตัวต่อตัวพร้อมกับจับที่มีมือของนักเรียน และบอกว่าทำแบบนี้ไม่ถูกต้อง ครูบางท่านใช้วิธีการวางเงื่อนไข โดยการเข้าไปบอกให้หยุดทำ และแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องพร้อมกับให้ข้อตกลงเงื่อนไขในการไม่ทำพฤติกรรมดังกล่าว

1.3.2 การตักเตือน หรืออาจมีการใช้เทคนิคยับยั้งพฤติกรรม โดยการเรียกชื่อเพื่อเรียกสตินักเรียน

1.3.3 ใช้วิธีการเสียงไม่พูดอะไรในทำนองที่เกี่ยวกับเพศ โดยครูบางท่านจะพยายาม เบี่ยงเบนความสนใจ ให้ทำอย่างอื่นแทน บางครั้งจะจับนักเรียนแยกออกมาดูแล และสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด ซึ่งครูบางท่านจะมีการรายงาน และสอบถามผู้ปกครองถึงปัญหาที่เกิดขึ้น

1.4 ปัญหา และอุปสรรคในการสอนทางการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก คือปัญหาการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมเฉพาะบุคคล โดยสามารถสรุปปัญหาและอุปสรรค ได้เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1.4.1 ประเด็นด้านผู้สอน นักเรียน และสื่อที่ใช้ คือ ปัจจุบันขาดสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก และครูไม่ได้สอนด้วยสถานการณ์จำลอง ทำให้ไม่สามารถประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศหรือไม่ นอกจากนี้ความแตกต่างด้านเพศของครูผู้สอน และนักเรียนที่อาจสอนในบางประเด็นไม่ลึกซึ้งหรือขัดกับวัฒนธรรมของประเทศไทย และ ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอนเพศศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนออทิสติก

1.4.2 ประเด็นด้านการจัดการอารมณ์ และพฤติกรรมของนักเรียนออทิสติก ได้แก่ ไม่มีวิธีการจัดการอารมณ์ของนักเรียนไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเจอสถานการณ์จริง นักเรียนไม่เข้าใจอารมณ์ที่เกิดขึ้นไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้

1.4.3 ประเด็นด้านการสื่อสาร และความเข้าใจของนักเรียนออทิสติกมีดังนี้ นักเรียนไม่เข้าใจความหมายในเรื่องเพศ หรือไม่สามารถอธิบายได้ นักเรียนตอบสนองต่อการเรียนรู้ไม่เท่ากันมากนักตามระดับสติปัญญา นักเรียนไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงผลการกระทำที่นักเรียนได้กระทำว่าทำแบบนี้แล้วจะส่งผลกระทบต่ออะไรตามมา นักเรียนไม่มีภาษาทำให้เป็นอุปสรรคด้านการสื่อสาร

1.4.4 ประเด็นด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครองมีดังนี้ ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแล ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และครอบครัวของนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครู

2. แนวทางการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 พัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความเห็นจากการสนทนากลุ่มดังต่อไปนี้

2.1 การสอนนักเรียนออทิสติก และการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นดังนี้

2.1.1 ถ้าเด็กที่พอมือทักษะทางภาษา ให้วัดผลหลาย ๆ แบบ หรือถ้าทักษะทางภาษาไม่ดีมาก อาจวัดผลผ่านทางการสอบปากเปล่าเพื่อให้เด็กอธิบายเพิ่มเติมได้เช่นกัน

2.1.2 ถ้าไม่แน่ใจว่าระดับภาษาของเด็กดีพอที่จะเขียนตอบอัตโนมัติหรือปรนัยได้ ให้วัดผลโดยเป็นการสอบปากเปล่า (Oral Test) จะเหมาะสมกว่า

2.2 การสอนด้านแรงจูงใจ และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นดังนี้

2.2.1 เรื่องการสอนด้านแรงจูงใจ และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง ให้ใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story) ร่วมกับการวัดผลข้างต้น หรืออาจจะวัดได้หลายวิธีอย่างเช่นวัดผ่านแบบสอบถาม วัดผ่านการสนทนา เพื่อที่จะดูเรื่องของแรงจูงใจด้านนี้

2.2.2 ควรเสริมเรื่องการปรับพฤติกรรมเข้าไปพร้อมกับด้วยเพื่อจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม

2.3 การวัดผลจากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลอง ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็นดังนี้

2.3.1 แม้ว่าเด็กจะได้ฝึกในสถานการณ์จำลอง แต่พอถึงเวลาในชีวิตจริง อาจจะมีความรู้สึกร่วมด้วย

2.3.2 การสอนด้วยสถานการณ์จำลองนั้นเหมาะสม แต่ว่าต้องเลือกกว่าคนที่จะมาเป็นตัวแสดงในสถานการณ์จำลองก็ไม่ควรจะเป็นคนที่เด็กรู้จัก

2.3.3 อาจมีให้เด็กเรียนผ่านตัวสถานการณ์จำลอง เพราะว่าถ้าสอนเน้นเนื้อหาวิชาการมากเกินไป ก็จะกลายเป็นการเรียนการสอนปกติ

2.3.4 หัวข้อในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ผู้เชี่ยวชาญแสดงความเห็น โดยให้เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จากนั้นให้สอนให้รู้จักบริบทในวัฒนธรรมไทย เมื่อเข้าใจแล้วจึงสอนให้รู้จักการปฏิเสธซึ่งควรเน้นให้นักเรียนแสดงทักษะออกมาให้เห็น และสุดท้ายควรสอนให้รู้จักการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ดังนี้ แผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย , ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ, การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม แผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย แผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอดส์ และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การคุมกำเนิด แผนการเรียนรู้ที่ 4 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์เรื่องของการเรียนแบบ แผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

**ระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออกศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6**

ผลตรวจสอบคุณภาพโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออกศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. ผลการประเมิน โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าโปรแกรมฯ มีความเหมาะสม ในทุกองค์ประกอบ โดยมีผลประเมินความเหมาะสมทั้งหมดในระดับเหมาะสมมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.70$) ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ ในระดับเหมาะสมมาก ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.70$) ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออทิสติกได้จริง ในระดับเหมาะสม ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.51$) ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ในระดับ เหมาะสม ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.45$)

2. ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบในโปรแกรมการป้องกันการ ล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการ พิจารณาองค์ประกอบในโปรแกรมมีความเหมาะสมในทุกหัวข้อ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะ โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 สามารถนำไปใช้ได้ในทุกองค์ประกอบ โดย หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน มีบางแผนการเรียนรู้ที่ อาจไม่เหมาะกับหน่วยการเรียนรู้ และให้พิจารณาตัดเรื่องการคุมกำเนิด แผนการเรียนรู้ที่ 1 ให้ ตรวจสอบเนื้อหา แผนการเรียนรู้ที่ 2 สถานการณ์จำลองอาจปรับให้เชื่อมโยงกับการล่วงละเมิด ทางเพศ อาจเพิ่มค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย แผนการเรียนรู้ที่ 4 พิจารณาย้าย หัวข้อ Sexual Harassment ไปไว้ตอนต้นอาจจะเหมาะสมกว่า แผนการเรียนรู้ที่ 5 เนื้อหาไม่ เกี่ยวกับเพศศึกษา แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศทบทวนเกณฑ์การ ให้คะแนน

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทาง เพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. การพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้ตรวจประสิทธิภาพ และประสิทธิผลโดยพิจารณาจาก

1.1 ค่าประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4-6 การหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน กล่าวได้ว่า โปรแกรมการป้องกันการล่วง ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีประสิทธิภาพ 85.83 ผ่านตาม เกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

1.2 ประสิทธิภาพของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังจากการใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แล้ว เด็กออทิสติกเพศชาย และหญิงทั้งหมด 6 คน มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นเมื่อเข้าเรียนตามโปรแกรมที่กำหนด โดยสรุปได้ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.19

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยประเภทการวิจัย และพัฒนา (Research & Development) ดังนั้นผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลตามขั้นตอนของงานวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ในระยะนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก เพื่อต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน จากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เหมาะกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรม ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาตามแนวคิดของสเตฟาน (Stephan และ Stephan, 2013) โดย ทำการศึกษา และนำเอาลักษณะของนักเรียนออทิสติกมาปรับปรุงโปรแกรม กำหนดเป้าหมายของโปรแกรม เลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เลือกกระบวนการในการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ทฤษฎีที่ใช้ เลือกเทคนิค และแบบฝึกหัดที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ และประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรม และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นในการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันของปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก พบว่า ในโรงเรียนเรียนรวม ครูการศึกษาพิเศษพบว่ามีปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนออทิสติกให้เห็น โดยพบปัญหาที่มากที่สุดคือ ประเด็นด้านการสอน

นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักปฏิเสธเมื่อบุคคลที่ไม่รู้จักพยายามมาสัมผัสร่างกาย สอดคล้องกับข้อมูลคำตอบจากคำถาม พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความสนใจเพศตรงข้าม การที่แสดงถึงการอยู่ใกล้ชิดเพศตรงข้ามในบุคคลที่แอบชอบ ทั้งการเข้าหาแบบไม่ถูกกาลเทศะ และไม่ระวังตัว นอกจากนี้ที่นักเรียนจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศแล้ว ยังพบว่า

นักเรียนมีพฤติกรรมไปล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับข้อมูลคำตอบ โดยมีพฤติกรรม จับอวัยวะเพศตนเอง และคนอื่น จับหน้าอก จับมือเพศตรงข้ามเพื่อให้จับอวัยวะเพศตนเอง สูดดมที่เสื่อเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นพฤติกรรม การเข้าหาแบบไม่ถูกกาลเทศะ และไม่ระวังตัว สอดคล้องกับรายงานของกรมสุขภาพจิตว่าเด็กออทิสติกวัยรุ่นมีปัญหาเรื่องดังกล่าว (กรมสุขภาพจิต, 2561) ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวพบเห็นได้ในนักเรียนออทิสติกวัยรุ่น เนื่องจากนักเรียนไม่มีข้อมูล หรือไม่มีความเข้าใจว่าพฤติกรรมที่แสดงออกหรือพฤติกรรมของผู้อื่นเป็นการล่วงละเมิดทางเพศ สอดคล้องกับ รายงานของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าถ้านักเรียนมีอายุน้อยหรือเป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก็อาจจะมีความไม่แน่ใจว่าถูกลวนลามหรือล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่ (คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2564) ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนออทิสติกที่มีปัญหาเรื่องเพศทั้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้ว ยังมีพฤติกรรมไปล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่นด้วย ซึ่งในการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกนั้น ครูการศึกษาพิเศษมีความเห็นเป็นส่วนใหญ่ว่าควรสอนตั้งแต่อายุ 11-12 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6 ($\bar{X} = 3.80$, S.D.= 1.18) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Asagba, 2017; Bloor และคนอื่น ๆ, 2022; S. L. Curtiss และ Ebata, 2016; Elgar, 1985; Hannah และ Stagg, 2016; Kohn และคนอื่น ๆ, 2022; MacKenzie, 2018; Solomon และคนอื่น ๆ, 2019; Strnadová และคนอื่น ๆ, 2022; Sullivan และ Caterino, 2008) กับการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่อายุ 11-15 ปี เนื่องจากพบว่านักเรียนออทิสติกเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเองก็มีความปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป โดยในอดีตที่ผ่านมาจะสอนต่อเมื่อนักเรียนออทิสติกเข้าสู่วัยรุ่นหรือวัยผู้ใหญ่แล้วซึ่งอาจช้าเกินไปเมื่อต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติก นอกจากนี้ครูการศึกษาพิเศษมีความคิดเห็นว่าการสอนเพศศึกษาจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกได้ ($\bar{x} = 3.58$, S.D.= 1.15) สอดคล้องกับงานวิจัยหลายงานที่มีข้อสนับสนุนว่าการสอนเพศศึกษาในนักเรียนออทิสติกจะช่วยลดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ (Crosse, 1992; S. L. Curtiss และ Ebata, 2016; Kohn และคนอื่น ๆ, 2022; Stokes และคนอื่น ๆ, 2007) และการจัดกิจกรรมการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออทิสติกโดยเฉพาะบุคคล ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.73) เพราะพฤติกรรม โดยการเรียนรู้ผ่านการสร้างสถานการณ์จำลองหรือการแสดงบทบาทสมมติ ($\bar{X} = 3.95$, S.D.= 0.97) โดยการจัดกิจกรรมให้หลากหลายสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.79) จะ

ช่วยให้ครูได้เสริมรายละเอียดพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือปรับแก้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในแต่ละบุคคลได้ ประกอบกับการใช้สื่อเฉพาะทางที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.82) เพราะนักเรียนออทิสติกอาจจำเป็นต้องใช้สื่อทางสายตาประกอบการสอน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่สรุปได้ว่านักเรียนออทิสติกเรียนรู้ได้ดีจาก Visual Strategy ให้ใช้สื่อสารด้วยสายตาให้มากที่สุดเท่าที่เท่าที่จะทำได้ และการวัด และประเมินผล เกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับใช้ประเมินผลว่านักเรียนออทิสติกมีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ คือนักเรียนออทิสติกแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นในสถานการณ์จำลอง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.92) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยสรุปว่าการวัดผลควรให้มีการวัดผลปากเปล่า (Oral Test) ร่วมด้วย

ส่วนที่ 2 ปัญหา และอุปสรรคในการสอนทางการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก ครูการศึกษาพิเศษพบปัญหา และอุปสรรคในการสอนนักเรียนออทิสติก โดยประเด็นด้านการสื่อสาร และความเข้าใจของนักเรียนออทิสติก ซึ่งนักเรียนออทิสติกจะตอบสนองต่อการเรียนรู้ไม่เท่ากันมากนักน้อยตามระดับสติปัญญา ถ้าในกรณีที่นักเรียนไม่มีความสามารถทางการสื่อสารก็จะทำให้เป็นอุปสรรคด้านการสื่อสาร และการสอน แต่ถ้านักเรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสาร นักเรียนก็จะยังไม่เข้าใจความหมายในเรื่องเพศหรือไม่สามารถอธิบายได้ และไม่เข้าใจอย่างแท้จริงถึงผลการกระทำที่นักเรียนได้กระทำว่าทำแบบนี้แล้วจะส่งผลกระทบต่อตามมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่บ่งบอกถึงลักษณะของปัญหาของนักเรียนออทิสติกที่เป็นทักษะสังคม พัฒนาการทางด้านภาษา ไม่สามารถสื่อความหมายกับบุคคลรอบข้างได้ มีผลทำให้เกิดการชะงักงันของพัฒนาการ (S Plexousakis และคนอื่น ๆ, 2020, 79; Sulaimani และ Gut, 2019, 31; Yasko, 2009) ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านอื่น เนื่องจากนักเรียนออทิสติกทุกคนล้วนบกพร่องทางทักษะทางสังคม (American Psychiatric Association, 2013) ทำให้การเรียนการสอนจำเป็นต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออทิสติก โดยเฉพาะบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการจัดการในสอนโรงเรียนที่มีปัญหาหลายประการ เช่น เวลาเรียนไม่พอ เนื้อหาวิชาที่เรียนมีมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (กรมอนามัย, 2558) และมีการสอนเพศศึกษา และสุขศึกษาเพียงเล็กน้อยให้กับนักเรียนออทิสติก (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 1) ประเด็นด้านการจัดการอารมณ์ และพฤติกรรม โดยนักเรียนไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้เมื่อเจอสถานการณ์จริง ไม่เข้าใจอารมณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากกรมสุขภาพจิตที่ระบุว่า เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ฮอโมนต่าง ๆ ก็มีการพัฒนาเช่นเดียวกับนักเรียนทั่วไป มีระดับ

ความต้องการทางเพศ และความพึงพอใจทางเพศที่ใกล้เคียงกับวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ทั่วไป ทำให้วัยรุ่นออกทิสติกแสดงพฤติกรรมบางอย่างเปลี่ยนไป ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากกรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2561) โดยอาจมีทักษะการสร้างสัมพันธ์ภาพทางสังคมที่ผิดปกติ มีการเข้าหาคนไม่คุ้นเคย ไม่ถูกกาลเทศะ ควรต้องดูแลอย่างใกล้ชิด โดยการสร้างเสริมทักษะทางสังคม ให้รู้จักการดูแลตนเอง ปกป้องร่างกาย และอวัยวะต้องสงวนของตนเองอย่างเหมาะสม ซึ่งพบว่าครูการศึกษาพิเศษไม่มีวิธีการจัดการอารมณ์ของนักเรียนไม่ให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ โดยประเด็นปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับประเด็นด้านผู้สอน และนักเรียน คือ ความแตกต่างด้านเพศของครูผู้สอน และนักเรียนที่อาจสอนในบางประเด็นไม่ลึกซึ้งหรือขัดกับวัฒนธรรมของประเทศไทย และครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอนเพศศึกษาให้แก่แก่นักเรียนออกทิสติก ซึ่งจากประเด็นปัญหาในส่วนที่ 2 จะพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นนอกจากจะเป็นปัญหาที่ความสามารถทางภาษาของนักเรียนเอง และยังเป็นปัญหาด้านความรู้ ซึ่งไม่ได้มีลักษณะของการสอนที่เฉพาะทางในการปฏิบัติเพราะปัญหาด้านวัฒนธรรมของประเทศไทย และ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอนเพศศึกษาให้แก่แก่นักเรียนออกทิสติก และยังมีประเด็นด้านการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ที่ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ดูแล ขาดการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง และครอบครัวของนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือกับครู เหล่านี้เป็นปัญหา และอุปสรรคในการสอนทางการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติกประเทศไทย

ส่วนที่ 3 แนวทางในการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติก มีแนวทางในการพัฒนา โดยจากปัญหาที่ครูการศึกษาพิเศษได้พบไม่ว่าจะเป็นการพบว่านักเรียนออกทิสติกเคยแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ และ การแสดงพฤติกรรมที่อยู่ใกล้บุคคลที่สนใจนั้น ยังมีประเด็นในเรื่องแนวทางในการสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออกทิสติกในปัจจุบันที่ครูการศึกษาพิเศษเลือกใช้ โดยวิธีการส่วนใหญ่ที่ครูเลือกใช้กันเป็นการพูดคุย อธิบายด้วยเหตุผล โดยเรื่องที่สอนนักเรียนจะมีการสอนให้เคารพผู้อื่น ไม่ล่วงเกินเพื่อน สอน และแนะนำวิธีที่ถูกต้องหรือสถานที่ที่เหมาะสมที่ให้นักเรียนไปจัดการตัวเองในห้องน้ำให้เรียบร้อย ครูบางท่านอาจใช้วิธีการชี้แนะ และชี้แนะ โดยการอธิบายให้ฟังตัวต่อตัวพร้อมกับจับที่มือของนักเรียน และบอกว่าทำแบบนี้ไม่ถูกต้อง ครูบางท่านใช้วิธีการวางเงื่อนไข โดยการเข้าไปบอกให้หยุดทำ และแนะนำในสิ่งที่ถูกต้องพร้อมกับให้ข้อตกลงเงื่อนไขในการไม่ทำพฤติกรรมดังกล่าว วิธีต่อมาคือการตักเตือน หรืออาจมีการใช้เทคนิคยับยั้งพฤติกรรม โดยการเรียกชื่อเพื่อเรียกสตินักเรียน และวิธีสุดท้ายคือใช้วิธีการเลี่ยงไม่พูดอะไรในทำนองที่เกี่ยวกับเพศ โดยครูบางท่านจะพยายาม เบี่ยงเบนความสนใจ ให้ทำอย่างอื่นแทน บางครั้งจะจับนักเรียนแยกออกมาดูแล และ

สังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด ซึ่งครูบางท่านจะมีมีการรายงาน และสอบถามผู้ปกครองถึงปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมด้วย ซึ่งจะเห็นได้แนวทางการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกที่ครูในปัจจุบันเลือกใช้นั้นเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ กล่าวคือเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์จึงค่อย สอน พูดคุย อธิบาย การตักเตือน หรือเลี้ยงที่จะไม่พูดอะไรในทำนองที่เกี่ยวกับเพศ ซึ่งไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาในระยะยาว และไม่ได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของพัฒนาการทางเพศที่เกิดขึ้น ทำให้ปัญหาเรื่องพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมในนักเรียนออทิสติกยังคงมีอยู่ และไม่รู้จักการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ถูกต้อง หรือยังคงมีพฤติกรรมถูกล่วงละเมิดทางเพศคนอื่นให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งจากประเด็นส่วนที่ 2 ปัญหา และอุปสรรคที่พบว่าการสอนเพศศึกษา และสุขศึกษาเพียงเล็กน้อยในนักเรียนออทิสติก (Solomon และคนอื่น ๆ, 2019, 1) นั้นสอดคล้องกับ ปัญหาที่ครูการศึกษาพิเศษพบเจอ โดยปัญหานักเรียนออทิสติกก้าวเข้าสู่วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมบางอย่างเปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นทักษะการสร้างสัมพันธภาพทางสังคมที่ผิดปกติ การเข้าหาคนไม่คุ้นเคย ไม่ถูกกาลเทศะ ควรต้องดูแลอย่างใกล้ชิด โดยการส่งเสริมทักษะทางสังคม ให้อำนาจการดูแลตนเอง ปกป้องร่างกาย และอวัยวะต้องสงวนของตนเองอย่างเหมาะสม (กรมสุขภาพจิต, 2561) และผลการจัดสนทนากลุ่มเพื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนออทิสติกระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความเห็นว่านอกจากการจัดทำสื่อให้เหมาะสมกับการสอนนักเรียนออทิสติกแล้ว ในการประเมินผลด้านความรู้ นักเรียนที่พอมีทักษะทางภาษา ให้วัดผลหลาย ๆ แบบ หรือถ้าไม่แน่ใจว่าระดับภาษาของเด็กดีพอที่จะเขียนตอบอัตนัยหรือปรนัยได้ อาจวัดผลผ่านการสอบปากเปล่า (Oral Test) เพื่อให้เด็กอธิบายเพิ่มเติมได้เช่นกัน นอกจากการสอนด้านความรู้แล้ว เพื่อที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จำเป็นที่จะต้องประเมินผลด้านแรงจูงใจ ให้ใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story) ซึ่งเป็นวิธีการสอนความเข้าใจทางสังคมที่เหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง หรืออาจจะวัดได้หลายวิธีอย่างเช่นวัดผ่านแบบสอบถาม วัดผ่านการสนทนา เพื่อที่จะดูเรื่องของทัศนคติด้านการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในแต่ละบุคคลหลังจากให้ความรู้ไปแล้ว และสุดท้าย ให้วัดผลจากทักษะ และการปฏิบัติ (Practice) โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นว่า การสอนด้วยสถานการณ์จำลองนั้นเหมาะสมกับนักเรียนออทิสติก แต่ที่ต้องเลือกว่าคนที่จะมาเป็นตัวแสดงในสถานการณ์จำลองก็ไม่ควรจะเป็นคนที่เด็กรู้จัก และให้เด็กเรียนผ่านสถานการณ์จำลอง เพราะว่าถ้าสอนเน้นเนื้อหาวิชาการมากเกินไปก็จะกลายเป็นการเรียนการสอนปกติ และควรเสริมเรื่องการปรับพฤติกรรมเข้าไปร่วมกับด้วยเพื่อจูงใจให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งการประเมินผลด้านความรู้ แรงจูงใจ และ

การประเมินผลด้านทักษะ นั้นสอดคล้องกับแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model) (จักรพงษ์ รัตนโยธิน และ วชิรศักดิ์ วานิชชา, 2560) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบหลักสำคัญ ได้แก่ การให้ข้อมูล (Information) โดยนักเรียนออกทัศนคติจำเป็นต้องได้รับข้อมูลความรู้ที่ถูกต้อง ข้อมูลจะมีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติ พฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนออกทัศนคติ ส่วนที่สอง การเสริมแรงจูงใจ (Motivation) โดยแรงจูงใจ เป็นสิ่งสำคัญที่สามารถผลักดันให้นักเรียนออกทัศนคติเลือกกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ และส่วนสำคัญสุดท้าย คือ การพัฒนาทักษะ (Behavioral Skills) โดยการที่นักเรียนออกทัศนคติจะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมใดได้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องมีทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ ก่อน ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้พัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทัศนคติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และหัวข้อในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็น โดยให้เริ่มจากเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน เช่น การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จากนั้นให้สอนให้รู้จักกับบริบทในวัฒนธรรมไทย เมื่อเข้าใจแล้วจึงสอนให้รู้จักการปฏิเสธซึ่งควรเน้นให้นักเรียนแสดงทักษะออกมาให้เห็น และสุดท้ายควรสอนให้รู้จักการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

ระยะที่ 2 การสร้างโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทัศนคติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

การสร้างโปรแกรมเพื่อป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทัศนคติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง โดยผลการประเมิน โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทัศนคติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จากผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นว่าเป็นโปรแกรมที่มีความเหมาะสมในทุกองค์ประกอบ โดยมีผลประเมินความเหมาะสมทั้งหมดในระดับเหมาะสมมาก ($\mu = 4.28, \sigma = 0.70$) ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ ในระดับเหมาะสมมาก ($\mu = 4.60, \sigma = 0.70$) ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออกทัศนคติได้จริงในระดับเหมาะสม ($\mu = 4.40, \sigma = 0.51$) ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ในระดับเหมาะสม ($\mu = 4.08, \sigma = 0.45$) ซึ่งโปรแกรมดังกล่าว มีความเหมาะสมกับนักเรียนออกทัศนคติ เนื่องจากกำหนดเนื้อหาที่สอนออกเป็นส่วนย่อย ๆ ต่อเนื่องกันเพื่อให้ง่ายแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ และนำเสนอแก่ผู้เรียนในลักษณะที่ให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งที่เรียนได้อย่างเหมาะสม และมีการตรวจสอบการเรียนรู้ในตอนสุดท้ายว่าผิดหรือถูก และมีขั้นตอนให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งที่ชี้แจงไว้ โดยเรียกลำดับเนื้อหาจากที่ง่ายไปยาก และมีสอบทั้งแบบสอบก่อนการเรียน(pre-test) และแบบสอบหลังการเรียน (post-test) (ทีศนา แหมมณี, 2567; สุคนธ์

สินธุพานนท์ และคนอื่น ๆ, 2562, 132) และสอดคล้องกับแนวคิดของสเตฟาน (Stephan และ Stephan, 2013) โดยการออกแบบโปรแกรมการศึกษา ให้คำนึงถึงคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ทั้งการศึกษา และนำคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนออทิสติกมาสร้างโปรแกรม มีการกำหนดเป้าหมายของโปรแกรมที่ชัดเจน มีการเลือกทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอน และถ่ายทอดให้นักเรียนออทิสติกมาใช้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังใช้เทคนิค และแบบฝึกหัดที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนออทิสติก และมีการประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรม และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

ระยะที่ 3 การทดลองใช้ และปรับปรุงโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งผลจากการใช้งานโปรแกรมฯ ดังกล่าวพิจารณาประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ดังนี้

ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งมาจากการหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.56 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือร้อยละ 80 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 85.83 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้เช่นเดียวกัน กล่าวได้ว่า โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีประสิทธิภาพ 85.83 ผ่านตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และค่าประสิทธิผล (E.I.) เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.19 โดยจะเห็นว่า การที่นักเรียนออทิสติกสามารถแสดงทักษะในการการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ได้นั้นไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมจากการสอนเพียงอย่างเดียวได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ จักรพงษ์ (จักรพงษ์ รัตนโยธิน และ วชิรศักดิ์ วานิชชา, 2560) โดยนักเรียนออทิสติกมีปัญหาหลายประการ ทำให้ไม่สามารถสอนแค่องค์ความรู้อย่างเดียวแล้วสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมได้ ดังนั้นแล้ว การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะด้วยวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับนักเรียนออทิสติกจึงได้ผล โดยการให้ข้อมูล (Information) นักเรียนออทิสติกจำเป็นต้องได้รับข้อมูลความรู้ที่ถูกต้อง ข้อมูลจะมีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนออทิสติก ซึ่งการใช้วิธีการสอนตรง เป็นวิธีที่ช่วยสรุป และอธิบายสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนรู้อ สามารถใช้แทนการบันทึกเสียงหรือวิดีโอเพื่อให้ข้อมูลได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้ในการสอนให้ความรู้ตรงกับนักเรียน (Hollingsworth และ Ybarra, 2009, 13; Singer, 2003, 67) และเมื่อนักเรียนออทิสติกทราบระหว่างพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม หรือแยกแยะไม่ออกในการเลือกแสดงพฤติกรรม ซึ่งการให้ข้อมูลหรือสอนความเข้าใจเรื่องเพศก็

สามารถใช้เพื่อควบคุมพฤติกรรมดังกล่าวได้ (Stokes และคนอื่น ๆ, 2007) ซึ่งการที่นักเรียนออทิสติกเมื่อได้รับความรู้แล้ว แต่ไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอาจไม่ลงมือทำเพราะไม่มีแรงจูงใจ (Hagger และคนอื่น ๆ, 2020, 275) แต่เมื่อหลังจากสอนเสริมแรงจูงใจ (Motivation) โดยใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story) แล้วพบว่าทัศนคติของนักเรียนมีทิศทางของการสงวนร่างกายของตนเองเพิ่มมากขึ้น โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สแตนโควา (Stankova และ Trajkovski, 2021) ที่ใช้เรื่องราวทางสังคมในการสอนเสริมแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรื่องเพศศึกษา โดยประเด็นเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ใกล้ชิด ซึ่ง เรื่องราวทางสังคมนั้นเพียงพอต่อการยกระดับและขยายความรู้ เนื่องจากการใช้เรื่องราวทางสังคม จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมที่ต้องการ โดยอธิบาย (ผ่านคำที่เป็นลายลักษณ์อักษร) สถานการณ์ทางสังคม และการตอบสนองทางสังคมที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีการใช้ เรื่องราวทางสังคมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ และเพิ่มแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Chan และ John, 2012) และการพัฒนาทักษะ (Behavioral Skills) คือ การที่นักเรียนออทิสติกจะสามารถปฏิบัติพฤติกรรมใดได้ถูกต้องนั้น จำเป็นต้องมีทักษะเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ ก่อน และเมื่อนักเรียนออทิสติกเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง (Simulation) นักเรียนออทิสติกสามารถเรียนรู้ และแสดงทักษะที่ถูกต้องได้ดีขึ้น โดยสถานการณ์จำลองสามารถลดช่องว่างระหว่างหลักสูตรกับของจริงได้ ช่วยให้นักเรียนออทิสติกสามารถนำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติในสภาพแวดล้อมที่ได้รับการสนับสนุนผ่านการจำลองได้ (Lewis และคนอื่น ๆ, 2018) ซึ่งการที่นักเรียนออทิสติกได้เรียนรู้ถึงความสำคัญที่จะต้องปกป้อง สงวนสิทธิ์ในร่างกายของตนเอง ทำให้นักเรียนเข้าใจว่าพฤติกรรมใดหรือสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาของการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรได้ สอดคล้องกับแนวคิดของกรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2561) ที่ระบุว่าควรสอนให้นักเรียนปฏิเสธเมื่อมีคนพยายามจับต้องร่างกาย ขณะเดียวกันต้องสอนให้ไม่ไปจับหรือสัมผัสร่างกายของคนอื่นด้วย จากแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน ทำให้นักเรียนออทิสติกทุกคนที่เข้ารับการสอนด้วยโปรแกรมฯ มีความรู้ มีแรงจูงใจ และมีการแสดงทักษะให้เห็นในการปฏิบัติ มีทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้นทุกคน ซึ่งสรุปได้ว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้นสามารถนำไปใช้สอนหรือเป็นแนวทางให้กับครูหรือผู้ปกครองเมื่อต้องทำการสอนทักษะในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออกทิสติกควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่อายุ 11-15 ปี โดยให้คำนึงถึงระดับความสามารถ และภาษาของนักเรียนด้วย

1.2 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้สอนความรู้ ควบคู่ไปกับการเสริมแรงจูงใจ ถ้านักเรียนเข้าใจแล้วจึงควรสอนการปฏิบัติด้วยสถานการณ์จำลองหรือบทบาทสมมติ

1.3 การสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้สอนความรู้ การเสริมแรงจูงใจ และการปฏิบัติ ซึ่งสามารถใช้เทคนิควิธีการสอนอื่น ๆ เพิ่มเติม

1.4 ครูผู้สอนควรตระหนักถึงบทบาททางเพศของตนเอง และเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสมในการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ทั้งนี้การใช้สื่อทางสายตาที่หลากหลายจะช่วยครูผู้สอนในการอธิบายได้ชัดเจนมากขึ้น

1.5 ครูผู้สอนสามารถปรับหรือประยุกต์เรื่องราวทางสังคม และสถานการณ์จำลองให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้แผนการสอนมีความทันสมัย และมีความหลากหลาย

1.6 ถ้านักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ครูผู้สอนควรเสริมเสริมแรงจูงใจใหม่ด้วยเรื่องราวทางสังคมหรือสอนซ้ำ หรือถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจ การให้ข้อมูลควรใช้สื่อที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

2.1 ควรศึกษา และพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศไปใช้ในเด็กพิเศษได้หลากหลายกลุ่ม เนื่องจากปัญหาการล้วงละเมิดทางเพศนั้นไม่ได้มีแค่กลุ่มออทิสติกเท่านั้น นอกจากนี้ในนักเรียนที่มีระดับสติปัญญาน้อยก็ยังสามารถนำแนวทางในโปรแกรมฯ ไปใช้ใช้งานได้ แต่อาจจะต้องปรับวิธีวัด และประเมินผลให้เหมาะสมในเด็กแต่ละบุคคล

2.2 ควรศึกษา และพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม เนื่องจากผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด และการสอนสุขศึกษา และการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสามารถทำได้โดยผู้ปกครอง

2.3 ควรศึกษา และพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศโดยเสริมสถานการณ์ที่หลากหลาย ทันต่อเหตุการณ์ในยุคปัจจุบัน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนได้หลากหลายสถานการณ์

2.4 ควรศึกษา และพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศโดย ให้ศึกษาเนื้อหาสำหรับบุคคลออทิสติกที่เป็นวัยผู้ใหญ่ เนื่องจากปัจจุบันยังคงมีผู้ใหญ่จำนวนมากที่ไม่ได้รับการศึกษาเรื่องการล้วงละเมิดทางเพศตั้งแต่เด็ก

บรรณานุกรม

- Adiani, D., Breen, M., Migovich, M., Wade, J., Hunt, S., Tauseef, M., . . . Swanson, A. (2024). Multimodal job interview simulator for training of autistic individuals. *Assistive Technology, 36*(1), 22-39.
- Alkinj, I., Pereira, A., และ Santos, P. C. (2022). The effects of an educational program based on modeling and social stories on improvements in the social skills of students with autism. *Heliyon, 8*(5).
- American Psychiatric Association, N. D. I. A. P. A. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders 5th ed. (DSM-5)*. Washington DC: American Psychiatric Publishing.
- Andrews, T. R. (2017). *Exploring the impact of a developing sexuality on adolescents with autism*. United Kingdom: Sheffield Hallam University.
- Asagba, K. C. (2017). *Sex education for people with autistic spectrum disorder and learning disabilities*: Canterbury Christ Church University (United Kingdom).
- ATEEC. (2014). *Best Practices Guide for Developing Educational Programs*.
- Baldwin, S., และ Costley, D. (2016). The experiences and needs of female adults with high-functioning autism spectrum disorder. *Autism, 20*(4), 483-495.
- Baron-Cohen, S. (2002). The extreme male brain theory of autism. *TRENDS in Cognitive Sciences, 6*(6), 248-254.
- Baron-Cohen, S. (2009). Autism: the empathizing–systemizing (E-S) theory. *Annals of the New York Academy of Sciences, 1156*(1), 68-80.
- Baron-Cohen, S. (2010). Empathizing, systemizing, and the extreme male brain theory of autism. *Progress in brain research, 186*, 167-175.
- Beddows, N., และ Brooks, R. (2016). Inappropriate sexual behaviour in adolescents with autism spectrum disorder: what education is recommended and why. *Early Intervention in Psychiatry, 10*, 282-289.
- Blanton, H., LaCroix, J. M., และ Webster, G. D. (2019). *Measurement in Social Psychology*. New York: Psychology Press.

- Bloor, D., Ballantyne, C., Gillespie-Smith, K., Wilson, C., and Hendry, G. (2022). Investigating the challenges of teaching sex education to autistic learners: A qualitative exploration of teachers' experiences. *Research in Developmental Disabilities, 131*, 104344.
- Bogdashina, O. (2006). *Theory of Mind and the Triad of Perspectives on Autism and Asperger Syndrome: A View from the Bridge*. London: Jessica Kingsley.
- Brown-Lavoie, S. M., Vecili, M. A., and Weiss, J. (2014). Sexual knowledge and victimization in adults with autism spectrum disorders. *Journal of autism and developmental disorders, 44*(9), 2185-2196.
- Card, J. J., and Benner, T. (2008). *Model Programs for Adolescent Sexual Health: Evidence-Based HIV, STI, and Pregnancy Prevention Interventions*. New York: Springer Publishing Company.
- Caroline, S. (2017). *Writing and Developing Social Stories*: Taylor & Francis.
- Cedric, H. (2017). *Educational Psychology Theory and Practice*. New York: Library Press.
- Chan, J., and John, R. M. (2012). Sexuality and sexual health in children and adolescents with autism. *The Journal for Nurse Practitioners, 8*(4), 306-315.
- Chantal, S.-K. (2014). *Autism Spectrum Disorder: The Complete Guide to Understanding Autism*. New York: Penguin Group.
- Chen, M., Kreibich, S., and Hyppa-Martin, J. (2022). Teaching a child with autism to request help only when needed. *Advances in Autism, 8*(1), 60-70.
- Coppola, A. (2022). Evaluating Small-Scale Simulation Training With In-Situ Training to Teach Poison Safety Skills to a Child with Autism.
- Croen, L. A., Zerbo, O., Qian, Y., Massolo, M. L., Rich, S., Sidney, S., and Kripke, C. (2015). The health status of adults on the autism spectrum. *Autism, 19*(7), 814-823.
- Crooke, P. J., and Winner, M. G. (2022). *Social thinking metacognitive strategies to support self-determined social goals in autistic youth*. Paper presented at the Seminars in Speech and Language.
- Crosse, S. B. (1992). A report on the maltreatment of children with disabilities.

- Curtiss, S. (2013). Educating the educator: delivering sexuality education to individuals with autism spectrum disorder.
- Curtiss, S. L., และ Ebata, A. T. (2016). Building capacity to deliver sex education to individuals with autism. *Sexuality and Disability*, 34(1), 27-47.
- Darlene, M. (2014). *Social Skills Activities for Special Children*: Wiley.
- Despert, J. L. (1971). Reflections on early infantile autism. *Journal of autism and childhood schizophrenia*, 1(4), 363-367.
- Dhaliwal, A. S. (2021). Role of experiential learning in financial literacy among adolescents with autism spectrum disorder.
- Duesbery, L., Frizelle, S., Twyman, T., Naranjo, J., และ Timmermans, K. (2019). Developing and Designing Open Border Teacher Education Programs: Case Studies in Online Higher Education. *Journal of Educators Online*, 16(1), n1.
- Elgar, S. (1985). "Sex education and sexual awareness building for autistic children and youth: Some viewpoints and considerations": Response to the responses.
- Fisher, W. A., Fisher, J. D., และ Harman, J. (2003). The information-motivation-behavioral skills model: A general social psychological approach to understanding and promoting health behavior. *Social psychological foundations of health and illness*, 22(4), 82-106.
- Frankel, F., และ Wood, J. J. (2011). *Social Skills Success for Students with Autism/Asperger's*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Ganz, J. B., และ Flores, M. M. (2009). The effectiveness of direct instruction for teaching language to children with autism spectrum disorders: Identifying materials. *Journal of autism and developmental disorders*, 39(1), 75-83.
- Gray, C. (2021). Social stories™ *Storytelling, Special Needs and Disabilities* (152-158): Routledge.
- Gray, C., White, A. L., และ McAndrew, S. (2002). *My Social Stories Book*: Jessica Kingsley Publishers.
- Gutierrez, J. M. (2016). Social Skills Training Targeting Inappropriate Sexual Behavior for Adolescents with Autism.

- Hagger, M. S., Cameron, L. D., Hamilton, K., Hankonen, N., และ Lintunen, T. (2020). *The Handbook of Behavior Change*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Hannah, L. A., และ Stagg, S. D. (2016). Experiences of sex education and sexual awareness in young adults with autism spectrum disorder. *Journal of autism and developmental disorders*, 46(12), 3678-3687.
- Higgins, M., McLaughlin, T., Derby, K. M., และ Long, J. (2012). The differential effects of direct instruction flashcards on sight-word identification for two preschool students with autism spectrum disorders. *Academic Research International*, 2(3), 394.
- Hollingsworth, J. R., และ Ybarra, S. E. (2009). *Explicit Direct Instruction (EDI): The Power of the Well-Crafted: A Joint Publication*.
- Holmes, L. G., Himle, M. B., และ Strassberg, D. S. (2016). Parental sexuality-related concerns for adolescents with autism spectrum disorders and average or above IQ. *Research in Autism Spectrum Disorders*, 21, 84-93.
- Irvine, A. (2005). Issues in sexuality for individuals with developmental disabilities: Myths, misconceptions, and mistreatment. *Exceptionality Education Canada*.
- Jaya, H., Haryoko, S., และ Suhaeb, S. (2018). Life skills education for children with special needs in order to facilitate vocational skills. *In Journal of Physics: Conference Series*, 1028(1), 1-9.
- Jordan, R., Jones, G., และ Murray, D. (1998). *Educational Interventions for Children With Autism: A Literature Review of Recent And Current Research*.
- Joyal, C. C., Carpentier, J., McKinnon, S., Normand, C. L., และ Poulin, M.-H. (2021). Sexual Knowledge, Desires, and Experience of Adolescents and Young Adults With an Autism Spectrum Disorder: An Exploratory Study. *Frontiers in Psychiatry*, 12, 1-19.
- Kohn, B. H., Vidal, P., Chiao, R., Pantalone, D. W., และ Faja, S. (2022). Sexual Knowledge, Experiences, and Pragmatic Language in Adults With and Without Autism: Implications for Sex Education. *Journal of autism and developmental disorders*, 1-17.

- Kraft, A. (2018). Sexuality and Relationship Education for Autism Spectrum Disorders. *Graduate Research Journal*, 8, 30-35.
- Lewis, A., Rudd, C. J., and Mills, B. (2018). Working with children with autism: an interprofessional simulation-based tutorial for speech pathology and occupational therapy students. *Journal of interprofessional care*, 32(2), 242-244.
- MacKenzie, A. (2018). Prejudicial stereotypes and testimonial injustice: Autism, sexuality and sex education. *International Journal of Educational Research*, 89, 110-118.
- McPartland, J. C., Klin, A., and Volkmar, F. R. (2014). *Asperger Syndrome: Assessing and Treating High-Functioning Autism Spectrum Disorders*. New York: The Guilford Press.
- Nasheeda, A., Abdullah, H. B., Krauss, S. E., and Ahmed, N. B. (2019). A narrative systematic review of life skills education: effectiveness, research gaps and priorities. *International Journal of Adolescence and Youth*, 24(3), 362-379.
- Nichols, S., and Blakeley-Smith, A. (2009). "I'm not sure we're ready for this...": Working with families toward facilitating healthy sexuality for individuals with autism spectrum disorders. *Social Work in Mental Health*, 8(1), 72-91.
- Ozcan, D., and Merdan, F. (2020). The effectiveness of video modelling for teaching daily life skills to children with autism spectrum disorder. *International Journal of Learning and Teaching*, 12(1), 42-54.
- Ozonoff, S., Dawson, G., and McPartland, J. C. (2002). *A Parent's Guide to Asperger Syndrome and High-Functioning Autism*. New York: The Guilford Press.
- Piccin, S., Crippa, A., Nobile, M., Hardan, A. Y., and Brambilla, P. (2018). Video modeling for the development of personal hygiene skills in youth with autism spectrum disorder. *Epidemiology and psychiatric sciences*, 27(2), 127-132.
- Plexousakis, S., Georgiadi, M., Halkiopoulos, C., Gkintoni, E., Kourkoutas, E., and Roumeliotou, V. (2020). Enhancing sexual awareness in children with Autism Spectrum Disorder: A case study report *Cases on Teaching Sexuality Education to Individuals With Autism* (79-98): IGI Global.

- Plexousakis, S., Georgiadi, M., Halkiopoulos, C., Gkintoni, E., Kourkoutas, E., และ Roumeliotou, V. (2020). Enhancing Sexual Awareness in Children With Autism Spectrum Disorder: A Case Study Report. *In Cases on Teaching Sexuality Education to Individuals With Autism*, 79-98.
- Ratto, A. B., และ Mesibov, G. B. (2015). Autism spectrum disorders in adolescence and adulthood: Long-term outcomes and relevant issues for treatment and research. *Science China Life Sciences*, 58(10), 1010-1015.
- Ruble, L. A., และ Dalrymple, N. J. (1993). Social/sexual awareness of persons with autism: A parental perspective. *Archives of sexual behavior*, 22(3), 229-240.
- Rumsey, J. M., Rapoport, J. L., และ Sceery, W. R. (1985). Autistic children as adults: Psychiatric, social, and behavioral outcomes. *Journal of the American Academy of Child Psychiatry*, 24(4), 465-473.
- Scahill, L., Shillingsburg, M. A., Ousley, O., Pileggi, M. L., Kilbourne, R. L., Buckley, D., . . . McCracken, C. (2022). A randomized trial of direct instruction language for learning in children with autism spectrum disorder. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 61(6), 772-781.
- Scotia, N. (2012). *Developing and Implementing Programming for Students with Autism Spectrum Disorder*: Department of Education.
- Sevlever, M., Roth, M. E., และ Gillis, J. M. (2013). Sexual abuse and offending in autism spectrum disorders. *Sexuality and Disability*, 31(2), 189-200.
- Sherman, J., Richardson, J., และ Vedora, J. (2021). The use of behavioral skills training to teach components of Direct Instruction. *Behavior Analysis in Practice*, 14(4), 1085-1091.
- Silva, V., Pereira, A. P., Soares, F., Leão, C. P., Jurdi, A., Sena Esteves, J., และ Hertzberg, J. (2024). Social stories for promoting social communication with children with autism spectrum disorder using a humanoid robot: Step-by-step study. *Technology, Knowledge and Learning*, 29(2), 735-756.
- Singer, A. J. (2003). *Teaching to Learn, Learning to Teach*. London: Mahwah, New Jersey.

- Smith, L. L., และ Elliott, C. H. (2011). *Child Psychology and Development For Dummies*: John Wiley & Sons.
- Solomon, D., Pantalone, D. W., และ Faja, S. (2019). Autism and adult sex education: A literature review using the information–motivation–behavioral skills framework. *Sexuality and Disability, 37*(3), 339-351.
- Stankova, T., และ Trajkovski, V. (2021). Sexual Education of Persons with Autistic Spectrum Disorders: Use of the Technique: 'Social Stories. *Sexuality and Disability, 39*(2), 377-393.
- Stein, S., Kohut, T., และ Dillenburger, K. (2018). The importance of sexuality education for children with and without intellectual disabilities: What parents think. *Sexuality and Disability, 36*(2), 141-148.
- Stephan, W. G., และ Stephan, C. W. (2013). Designing intercultural education and training programs: An evidence-based approach. *International Journal of Intercultural Relations, 37*(3), 227-286.
- Stokes, M., Newton, N., และ Kaur, A. (2007). Stalking, and social and romantic functioning among adolescents and adults with autism spectrum disorder. *Journal of autism and developmental disorders, 37*(10), 1969-1986.
- Strnadová, I., Danker, J., และ Carter, A. (2022). Scoping review on sex education for high school-aged students with intellectual disability and/or on the autism spectrum: parents', teachers' and students' perspectives, attitudes and experiences. *Sex Education, 22*(3), 361-378.
- Sulaimani, M. F., และ Gut, D. M. (2019). Hidden Curriculum in a Special Education Context: The Case of Individuals with Autism. *Journal of Educational Research and Practice, 9*(1), 30-39.
- Sullivan, A., และ Caterino, L. C. (2008). Addressing the sexuality and sex education of individuals with autism spectrum disorders. *Education and treatment of children, 31*(3), 381-394.
- Travers, J., Tincani, M., Whitby, P. S., และ Boutot, E. A. (2014). Alignment of sexuality education with self determination for people with significant disabilities: a review of

research and future directions. *Education and training in autism and developmental disabilities*, 49(2), 232-247.

- Volkmar, F. R., Reichow, B., และ McPartland, J. C. (2014). Autism spectrum disorder in adolescents and adults: An introduction. *In Adolescents and adults with autism spectrum disorders*, 1-13.
- Wertalik, J. L., และ Kubina, R. M. (2017). Interventions to improve personal care skills for individuals with autism: A review of the literature. *Review Journal of Autism and Developmental Disorders*, 4(1), 50-60.
- Will, M. N., Currans, K., Smith, J., Weber, S., Duncan, A., Burton, J., . . . Mays, L. (2018). Evidenced-based interventions for children with autism spectrum disorder. *Current Problems in Pediatric and Adolescent Health Care*, 48(10), 234-249.
- WOJCIECHOWSKA, A., และ GULCZYŃSKA, A. (2017). Sexual behaviour of children and teenagers with autism spectrum disorders. *Pilot study results.*, 91-108.
- Yasko, A. (2009). *Autism: Pathways to Recovery*. Bethel: Neurological Research Institute.
- กรมสุขภาพจิต. (2561). กรมสุขภาพจิต เผยกลุ่ม “เด็กพิเศษ” เป็นกลุ่มเสี่ยงถูกล่วงละเมิดทางเพศ ต้องดูแลใกล้ชิด สร้างเสริมทักษะสังคมที่เหมาะสม. <https://th.rajanukul.go.th/ข่าวประชาสัมพันธ์/>
- กรมอนามัย. (2558). คู่มือการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา และทักษะชีวิตในนักเรียนแบบบูรณาการ. นนทบุรี: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560a). สาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาพลศึกษา (ฉบับสมบูรณ์): สำนักวิชาการ และมาตรฐานการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560b). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง 2560.
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). เด็กออทิสติก : สอนไม่ยากหากเข้าใจ ศูนย์พัฒนาเด็ก (RICS). กรุงเทพฯ: สหมิตรพรีนติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- แก้วตา นพมณีจรัสเลิศ, และ อินทร์สุดา แก้วกาญจน์. (2560). กระบวนทัศน์ใหม่ การดูแลรักษาเด็กออทิสติกสำหรับกุมารแพทย์. *วารสารกุมารเวชศาสตร์*, 6-15.

- คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2564). กรมกิจการเด็ก และเยาวชน กระทรวงการ
พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ (รายงานการพัฒนาเด็ก และเยาวชน ประจำปี
2563).
- จักรพงษ์ รัตนโยธิน, และ วชิรศักดิ์ วานิชชา. (2560). การออกแบบ และพัฒนาแอนดรอยด์แอปพลิเคชัน
ด้านการแจ้งเตือนรับประทานยาเพื่อเพิ่มคุณภาพการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง.
วารสารวิชาการปฐมวัน, 7(20), 29-44.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. (2560). ออทิสติก.
- ทีศนา แชมมณี. (2566). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แชมมณี. (2567). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2563). กรณีเด็กถูกทำร้าย-เรื่องที่คุณพ่อคุณแม่ควรทำก่อน. สืบค้นจาก
<https://www.the101.world/prasert-ed-17/>
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2567). เทคนิคการพัฒนาเครื่องมือวัด และประเมินผลการเรียนรู้. นครปฐม: เพชร
เกษมการพิมพ์.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2566). การวิจัย และพัฒนานวัตกรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลง. โรงพิมพ์มหา
จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย: นครศรีอยุธยา.
- วันชัย จันทการกุล. (2552). วิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กออทิสติก. 1-5.
- สถาบันราชานุกูล. (2557). เด็กออทิสติก คู่มือสำหรับครู: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย จำกัด.
- สถาบันราชานุกูล. (2560a). เรื่องเพศกับเด็กพิเศษ ฉบับครู. กรุงเทพฯ: บริษัท บีคอนด์ พับลิชชิง
จำกัด.
- สถาบันราชานุกูล. (2560b). เรื่องเพศกับเด็กพิเศษสำหรับผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ: บริษัท บีคอนด์ พับ
ลิชชิง จำกัด.
- สมชาย วรภิษเกษมสกุล. (2567). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนทร สินธพานนท์, ฟองจันทร์ สุขยิ่ง, จินตนา วีระเกียรติสุนทร, และ พิวัสสา นภารัตน์. (2562).
หลากหลายวิธีสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ: เทคนิคพรินติ้ง.
- สุรียา ฮ่องเสนาะ. (2560). เด็กนักเรียนกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศ.

อัศรา ประเสริฐสิน. (2563). เครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ตรวจสอบเครื่องมือ ระยะที่ 1

รายนามผู้ตรวจสอบเครื่องมือ ระยะที่ 1

- 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุวดี วิริยางกูร
นายกสมาคมครูการศึกษาพิเศษไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออทิสติก
- 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ ทองนพคุณ
อาจารย์สาขาวิชาสุขศึกษา และการส่งเสริมสุขภาพมหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา
- 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรอุมา เจริญสุข
อาจารย์ภาควิชาการวัดผล และวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล
- 4) อาจารย์ ดร. สิงหา จันทน์ขาว
อาจารย์คณะพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา และพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศึกษา
- 5) นายประเสริฐ จุฑา
นักจิตวิทยาคลินิกผู้เชี่ยวชาญ สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต
ผู้เชี่ยวชาญด้านนักเรียนออทิสติก

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางในการพัฒนาโปรแกรม
การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออสติกชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 4-6

- แบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน
ออสติก
- ตารางแสดงคะแนนตรวจหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
การป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- แบบบันทึกการจัดการสนทนากลุ่ม เพื่อพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วง
ละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

แบบสอบถามปัญหาในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติก

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ มีทั้งหมด 3 ตอน จำนวน 22 ข้อ ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มี 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี 26 ข้อ

ตอนที่ 3 แนวทางการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี 6 ข้อ

ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะเป็นความลับ และนำเสนอผลวิจัยในภาพรวมเท่านั้น และจะไม่มีผลทางด้านลบต่อท่านแต่อย่างใด โดยงานวิจัยนี้ได้ผ่านการขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หมายเลขรับรอง SWUEC- G 149/2566 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอให้ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเขียนให้ข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน

1.1 ข้อมูลทั่วไป

อายุ ปี เพศ ชาย หญิง

ตำแหน่ง

ครูการศึกษาพิเศษ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.2 หน่วยงานที่สังกัด

กทม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอกชน สวัสดิ

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.3 ท่านเคยมีประสบการณ์สอนนักเรียนออทิสติกมีแล้วกี่ปี

1-4 ปี 5-9 ปี 10-14 ปี 15 ปีขึ้นไป

1.4 ท่านเคยมีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนออทิสติกในช่วงชั้นใดบ้าง (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประถมศึกษาปีที่ 4-6

มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6

ช่วงชั้นอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.5 นักเรียนออทิสติกที่ท่านเคยสอนอยู่ในระดับใด (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมอย่างมาก (ไม่สามารถแสดงความต้องการออกมาเป็นภาษา และภาษาท่าทางได้ มีข้อจำกัดในการริเริ่มการเข้าสังคม เพิกเฉย และตอบสนองต่อบุคคลอื่นได้น้อยมาก) (Low-Function)

ต้องการความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรม (แม้จะมีการช่วยเหลือก็ยังคงมีความบกพร่องในทักษะการสื่อสาร มีข้อจำกัดในการริเริ่มการเข้าสังคม เพิกเฉยต่อบุคคลอื่น)

ต้องการให้การช่วยเหลือ (ถ้าไม่มีการช่วยเหลือใด ๆ จะมีความยากลำบากในการสื่อสาร มีความยากในการริเริ่มการเข้าสังคม ตลอดจนตอบสนองต่อบุคคลอื่น ๆ ได้ไม่เหมาะสม) (Hi-Function)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับศึกษาสภาพปัจจุบัน และปัญหาในการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มี 5 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านปัญหาเรื่องเพศของเด็กออทิสติก มี 8 ข้อ
- 2) ด้านหลักสูตร มี 8 ข้อ
- 3) ด้านกิจกรรม มี 5 ข้อ
- 4) ด้านสื่อที่ใช้ มี 2 ข้อ
- 5) ด้านวัดผล และการประเมินผล มี 3 ข้อ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่เป็นคำตอบตรงกับความเป็นจริงของท่านที่มากที่สุด
เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นตรงกับสภาพจริงในระดับน้อยที่สุด

นิยามศัพท์

การล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติก หมายถึง การแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับสัมผัสที่ไม่พึงประสงค์หรือกิจกรรมทางเพศที่นักเรียนออทิสติกเป็นผู้ถูกกระทำ และเป็นผู้กระทำต่อผู้อื่น โดยการแสดงพฤติกรรมเกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่มาจากพัฒนาการทางเพศ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่ความเสี่ยงในการล่วงละเมิดทางเพศได้

โดยตัวอย่างของพฤติกรรม มีดังต่อไปนี้ การสัมผัสอวัยวะเพศในที่สาธารณะ, เปิดเผยอวัยวะเพศในที่สาธารณะ, สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองในที่สาธารณะ, ถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะ, สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองบ่อย (เกิน 1-2 ครั้งต่อวัน), จ้องหน้าเพศตรงข้าม, แตะตัวเพศตรงข้ามคลอเคลีย กอด จับต้นแขน หอมแก้ม จับผม/ถึงผม, การสัมผัสหน้าอก, การนอนคว่ำหน้าดูอวัยวะเพศกับพื้น, เวลาที่คับข้องใจจะระบายโดยการเล่นอวัยวะเพศตนเอง, ดูรูปโป๊เปลือยในมือถือ แท็บเล็ต, ถ่ายรูป/วิดีโอทัศนอวัยวะเพศของตนเอง, ตัดขน (Pubic hair) ของตัวเอง, ดึงกางเกงลงก่อนถึงห้องน้ำ, การเข้าใกล้เพศตรงข้ามโดยไม่รักษาระยะห่างบ่อยครั้ง, มักสนทนาเกี่ยวกับเรื่องเพศ และอวัยวะเพศ, ล้วงกางเกงภายใน/อวัยวะเพศในที่สาธารณะ, พูดยถึงคนที่สนใจ/ชอบบ่อย, ไม่เปลี่ยนผ้าอนามัยเมื่อถึงเวลาเปลี่ยน, ทำความสะอาดอวัยวะเพศไม่ดีทำให้มีกลิ่น, แต่งกายไม่เรียบร้อย

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านปัญหาเรื่องเพศของเด็กออทิสติก					
1.1 นักเรียนออทิสติกมักแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศในที่สาธารณะ					
1.2 นักเรียนออทิสติกสนใจ และเข้าหา โกลัซติดเพศตรงข้าม					
1.3 นักเรียนออทิสติกไม่รู้จักปฏิเสธเมื่อบุคคลที่ไม่รู้จักมาสัมผัส					
1.4 นักเรียนออทิสติกมักเล่นอวัยวะเพศตนเอง					
2. ด้านหลักสูตร					
2.1 หัวข้อการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษามีหลายประเด็นที่สอนให้นักเรียนออทิสติกสามารถดูแลตนเอง และป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศ					
2.2 เนื้อหาวิชาสุขศึกษาเหมาะสมกับการสอนเด็กออทิสติก					
2.3 การเรียน และเข้าใจเนื้อหาวิชาสุขศึกษาจะทำให้ให้นักเรียนออทิสติกป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้					
2.4 ปัจจุบันจำนวนชั่วโมงเรียนวิชาสุขศึกษามีน้อยเกินไปสำหรับนักเรียนออทิสติก					
2.5 เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ มีเพียงพอในการเรียนสุขศึกษา					
2.6 เนื้อหาสุขศึกษาสามารถสอนการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศของตนเองให้เหมาะสมกับบริบทประเทศไทยได้					
2.7 การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนออทิสติกได้					
2.8 การสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติกควรเริ่มต้นสอนตั้งแต่อายุ 11-15 ปี หรือประถมศึกษาปีที่ 4-6					
3. ด้านกิจกรรม					
3.1 การเรียนการสอนสุขศึกษาแบบเด็กทั่วไป ไม่สามารถทำให้นักเรียนออทิสติกเข้าใจได้					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.2 ควรจัดกิจกรรมให้หลากหลายสถานการณเพื่อให้นักเรียน ออกทัศนศึกษาวิธีเลี่ยงการล่งละเมิดสำหรับสถานการณนั้น ๆ					
3.3 การสอนการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรจัดกิจกรรม ให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียนออกทัศนศึกษาโดยเฉพาะบุคคล					
3.4 กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควรจัดเป็นสถานการณ คล้ายสถานการณจริง โดยอาจเป็นการสร้างสถานการณจำลอง หรือการแสดงบทบาทสมมติ					
3.5 กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ควรเน้นการพัฒนาทักษะ การสื่อสารเพื่อให้รู้จักการปฏิเสธอย่างถูกต้อง					
4. ด้านสื่อที่ใช้					
4.1 สื่อที่ใช้ควรมีภาพประกอบ อาจเป็นวิดีโอ หรือรูปภาพ สถานการณจริง					
4.2 ปัจจุบันไม่มีสื่อที่ใช้ในการสอนการป้องกันการล่งละเมิด ทางเพศในนักเรียนออกทัศนศึกษาโดยเฉพาะ					
5. ด้านวัด และประเมินผล					
5.1 การวัดผลการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรให้นักเรียน แสดงทักษะให้เห็นในสถานการณจำลอง					
5.2 การวัดผลการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศควรวัดความรู้ ควบคู่ไปกับการแสดงทักษะ					
5.3 เมื่อนักเรียนออกทัศนศึกษาแสดงทักษะที่ถูกต้องให้เห็นใน สถานการณจำลอง แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการ ป้องกันการล่งละเมิดทางเพศ					

ตอนที่ 3 แนวทางการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6

โปรดเขียนให้ข้อมูลที่เป็นจริงของท่าน

1. นักเรียนออทิสติกเคยแสดงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการล้วงละเมิดทางเพศ ได้แก่พฤติกรรม
อะไรบ้าง ?

.....

.....

.....

.....

.....

2. เมื่อนักเรียนออทิสติกเข้าสู่วัยรุ่น นักเรียนได้แสดงออกถึงอาการสนใจเพศตรงข้ามอย่างไรบ้าง ?

.....

.....

.....

.....

.....

3. เมื่อเด็กออทิสติกแสดงพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ท่านมีวิธีการจัดการอย่างไร ?

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าอุปสรรคใดบ้างที่ทำให้ไม่สามารถสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศในนักเรียน
ออทิสติกได้ ?

.....

.....

.....

5. แผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในวิชาสุขศึกษาเมื่อต้องสอนการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศในนักเรียนนอกทิสติก (ให้เรียงลำดับ 1-9 โดย 1 หมายถึง จำเป็นมากที่สุด และ 9 จำเป็นน้อยที่สุด)

..... การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

..... ชีวิต และครอบครัว คุณลักษณะของความเป็น เพื่อน และสมาชิกที่ดีของครอบครัว

..... การแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับ เพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

..... วิธีการปฏิเสธการ กระทำที่เป็นอันตราย และไม่ เหมาะสมในเรื่องเพศ

..... การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

..... ความสำคัญของการมีครอบครัวที่อบอุ่นตามวัฒนธรรมไทย

..... พฤติกรรมที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ในการแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งในครอบครัว และกลุ่มเพื่อน

..... ความสำคัญของการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

..... วิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อ เอดส์ และการตั้งครรรภ์ก่อนวัยอันควร

6. หัวข้ออื่น ๆ ที่แนะนำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ตาราง 27 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ที่ตรวจหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามปัญหาในการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติก

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
5	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	นำไปใช้ได้
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
1.2	0	+1	+1	+1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
1.4	+1	+1	0	+1	-1	2	0.4	ไม่สามารถนำไปใช้ได้
1.5	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
1.6	0	+1	0	+1	0	2	0.4	ไม่สามารถนำไปใช้ได้
1.7	0	+1	0	0	0	1	0.2	ไม่สามารถนำไปใช้ได้
1.8	0	0	0	0	0	0	0	ไม่สามารถนำไปใช้ได้
2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
2.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
2.5	+1	+1	0	+1	0	3	0.6	นำไปใช้ได้
2.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
2.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
2.8	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
3.2	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.3	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
3.5	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	นำไปใช้ได้
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
5.1	0	+1	0	+1	+1	3	0.6	นำไปใช้ได้
5.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
5.3	0	+1	+1	+1	2	5	1	นำไปใช้ได้
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	นำไปใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	-1	3	0.6	นำไปใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	นำไปใช้ได้
5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	นำไปใช้ได้
6	0	+1	0	0	0	1	0.2	ไม่สามารถนำไปใช้ได้

แบบบันทึกการจัดการสนทนากลุ่ม
เพื่อพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

การจัดการสนทนากลุ่มในครั้งนี้ เป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัยเรื่อง โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยการจัดการสนทนากลุ่มครั้งนี้อยู่ในระยะที่ 2 ของงานวิจัย เพื่อนำข้อมูลไปสร้าง โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ต่อไป

คำถามในการจัดการสนทนากลุ่ม

การจัดโปรแกรมการสอนตามแนวคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model) สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีข้อคำถามดังนี้

คำถามที่ 1 ช่วงของการให้ข้อมูล (Information) ควรสอนเด็กออทิสติกด้วยวิธีการให้ข้อมูลกับเด็กโดยตรงหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลด้วยการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น

คำถามที่ 2 ช่วงของการเสริมแรงใจ (Motivation) ควรสอนเด็กอภิเสติกด้วยวิธีการสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) หรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดจากความเข้าใจด้าน ทักษะคิด บรรทัดฐานของสังคม และความตั้งใจในการป้องกันตนเอง หรือควรด้วยวิธีการแบบใด

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น
	

คำถามที่ 3 ช่วงของการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) ควรสอนเด็กออกทีสติกด้วยวิธีการสร้างสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรสอนด้วยเทคนิคใด ควรวัดผลจากการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์จำลองหรือไม่ หรือควรวัดด้วยวิธีการแบบใด

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น
	

คำถามที่ 4 จากการเก็บข้อมูลระยะที่ 1 เมื่อเรียงหัวข้อจำนวน 7 แผน หัวข้อการสอน 7 แผน เหมาะสมแล้วหรือไม่ หรือ ควรลดหัวข้อใดเพื่อความกระชับของโปรแกรมฯ และเรียงลำดับได้เหมาะสมแล้วหรือไม่

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 2 ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 5 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 6 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

สอนเป็นแผนการเรียนรู้ที่ 7 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น

ภาคผนวก ค
รายนามผู้ให้ข้อมูลการสนทนากลุ่ม

รายนามผู้ให้ข้อมูลการสนทนากลุ่ม

- 1) ศ.ดร.ผดุง อารยะวิญญู
อดีตนายกสมาคมแอลดีแห่งประเทศไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก
- 2) ผศ.ดร. สุภาภักดิ์ เกตตราสุวรรณ
อาจารย์สาขาวิชาสุขภาพจิต และการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์
- 3) ผศ.ดร.กัณณิกา เพิ่มพูนพัฒนา
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พัฒนาการมนุษย์, สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็ก และ ครอบครัว
มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล
- 4) ผศ.สิริวิภา สีนอุดมผล
อาจารย์ ภาควิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม
- 5) ดร.สมบุญรณ์ อาศิริพจน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนปัญญาภูมิกร ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก
- 6) ดร.ธัญชนก ชุมทอง
หัวหน้ากลุ่มวิชาการ และพัฒนาคุณภาพงานสุขศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา
- 7) ดร.รัชชทัต เทียมธรรม
ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล
- 8) พญ.รวยวรรณ สันติเวช
กุมารแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาการ และพฤติกรรม ภาควิชากุมารเวชศาสตร์
คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์

รายนามผู้ตรวจโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง

- 1) ผศ.ดร. สุภาภักดิ์ เกตตราสุวรรณ
อาจารย์สาขาวิชาสุขภาพจิต และการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมศาสตร์
- 2) ดร.สมบุญธรรม อาศิริพจน์
ผู้อำนวยการโรงเรียนปัญญาวุฒิกิจร ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนักเรียนออทิสติก
- 3) ดร.ธัญชนก ชุมทอง
หัวหน้ากลุ่มวิชาการ และพัฒนาคุณภาพงานสุขศึกษา
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสุขศึกษา
- 4) ดร.รัชชทฤต เทียมธรรม
ผู้อำนวยการโรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัด และประเมินผล
- 5) ดร.กิงสร เกาะประเสริฐ
อาจารย์ประจำศูนย์การศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนทักษะสังคม

ภาคผนวก จ

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ผลการประเมินโปรแกรมฯ

**แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6**

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปพัฒนาโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. แบบประเมินนี้มุ่งตรวจสอบความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และจะนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปปรับปรุงให้โปรแกรมฯ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
3. แบบประเมินนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่
 - 3.1 แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
 - 3.2 แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
4. ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นของท่านในแบบประเมิน และเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณา เพื่อปรับปรุงโปรแกรมฯ ต่อไป
5. ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นเพิ่มเติมใน ประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความแต่ละข้อ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายศิริพันธ์ ชัยธรธนาวัฒน์

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์พิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

คำชี้แจง

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นของท่านในแบบประเมินฯ โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาเพื่อนำเอาไปปรับปรุงโปรแกรมฯ ต่อไป โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5. หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4. หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก
3. หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2. หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย
1. หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ชื่อ-นามสกุล เบอร์โทรศัพท์

ข้อ	ประเด็น	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1.	ความเป็นไปได้ในการนำโปรแกรมฯ ไปปฏิบัติกับนักเรียนออทิสติกได้จริง						
1.1	โปรแกรมฯ ออกแบบได้เหมาะสมกับการใช้งานในสถานการณ์จริง						
1.2	บุคลากรศึกษาพิเศษสามารถนำโปรแกรมฯ ไปใช้สอนเรื่องการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศได้						
1.3	โปรแกรมฯ สามารถใช้งานได้จริงเมื่อต้องสอนนักเรียนออทิสติก						
2.	ความต้องการของผู้ใช้งานโปรแกรมฯ						
2.1	โปรแกรมฯ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียน						

ข้อ	ประเด็น	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	ออกทดสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6						
2.2	โปรแกรมฯ มีประโยชน์สำหรับเด็กออกทดสอบที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่น						
3.	ความน่าเชื่อถือของโปรแกรมฯ และครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้ในการสอน						
3.1	เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านการให้ข้อมูล						
3.2	เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านการเสริมแรงจูงใจ						
3.3	เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านการพัฒนาทักษะ						
3.4	เนื้อหาในโปรแกรมฯ มีหลักการแนวคิด และเลือกวิธีการสอนได้เหมาะสม						
3.5	โปรแกรมฯ มีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้						

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

คำชี้แจง

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นของท่านในแบบประเมิน โดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาเพื่อนำเอาไปปรับปรุงโปรแกรมฯ ต่อไป

ข้อ	ประเด็น	ระดับความเหมาะสม			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
1	องค์ประกอบคู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6				
1.1	เป้าหมายของโปรแกรมฯ				
1.2	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง				
1.3	กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย				
1.4	เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้				
1.5	รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้				
1.6	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม				
1.7	การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด				
1.8	หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน				
2	องค์ประกอบของแผนการสอนการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6				
2.1	แผนการเรียนรู้ที่ 1				
2.2	แผนการเรียนรู้ที่ 2				
2.3	แผนการเรียนรู้ที่ 3				

ข้อ	ประเด็น	ระดับความเหมาะสม			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ไม่เหมาะสม	
2.4	แผนการเรียนรู้ที่ 4				
2.5	แผนการเรียนรู้ที่ 5				
2.6	แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ				
2.7	แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน				
3	องค์ประกอบของสื่อการสอน และชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)				
3.1	สื่อ และหนังสือเรื่อง ฉันอยู่ที่โรงเรียน				
3.2	สื่อ และหนังสือเรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม				
3.3	สื่อ และหนังสือเรื่อง ฉันรักร่างกายของฉัน				
3.4	สื่อ และหนังสือเรื่อง ฉันน่ารักสำหรับทุกคน				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านมา ณ โอกาสนี้

นายศิริพันธ์ ชัยธรธนาวัฒน์

ตาราง 28 ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโปรแกรมการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายละเอียด	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	μ	σ	หมายเหตุ
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1.1	โปรแกรมฯ ออกแบบได้เหมาะสมกับการใช้งานในสถานการณ์จริง	4	4	4	5	5	22	4.4	0.55	เหมาะสมมาก
1.2	ครูการศึกษาพิเศษสามารถนำโปรแกรมฯ ไปใช้สอนเรื่องการป้องกันการล่งละเมิดทางเพศได้	4	4	4	5	5	22	4.4	0.55	เหมาะสมมาก
1.3	โปรแกรมฯ สามารถใช้งานได้จริงเมื่อต้องสอนนักเรียนออกทิสติก	4	4	4	5	5	22	4.4	0.55	เหมาะสมมาก
2.1	โปรแกรมฯ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการล่งละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	3	5	4	5	5	22	4.4	0.89	เหมาะสมมาก
2.2	โปรแกรมฯ มีประโยชน์สำหรับเด็กออกทิสติกที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยรุ่น	4	5	5	5	5	24	4.8	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.1	เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผลด้านการให้ข้อมูล	3	5	5	5	5	23	4.6	0.89	เหมาะสมมาก
3.2	เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผล การเสริมแรงจูงใจ	3	4	4	5	4	20	4	0.71	เหมาะสมมากที่สุด
3.3	เนื้อหาในโปรแกรมฯ ครอบคลุมในการประเมินผล การพัฒนาทักษะ	3	3	4	5	5	20	4	1.00	เหมาะสมมาก
3.4	เนื้อหาในโปรแกรมฯ มีหลักการ แนวคิด และเลือกวิธีการสอนได้เหมาะสม	3	4	4	4	4	19	3.8	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.5	โปรแกรมฯ มีความน่าเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้	3	4	4	4	5	20	4	0.71	เหมาะสมมาก

ตาราง 29 ผลการประเมินองค์ประกอบของโปรแกรมการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ฉบับร่าง ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายละเอียด	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	หมายเหตุ
		คน	คน	คน	คน	คน			
		ที่	ที่	ที่	ที่	ที่			
		1	2	3	4	5			
1.1	เป้าหมายของโปรแกรมฯ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
1.2	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
1.3	กระบวนการการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
1.4	เทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
1.5	รูปแบบการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
1.6	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	0	0	1	1	1	3	0.60	นำไปใช้ได้
1.7	การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด	0	1	1	1	0	3	0.60	นำไปใช้ได้
1.8	หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน	0	1	0	1	1	3	0.60	นำไปใช้ได้
2.1	แผนการเรียนรู้ที่ 1	1	1	1	1	0	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.2	แผนการเรียนรู้ที่ 2	0	1	0	1	1	3	0.60	นำไปใช้ได้
2.3	แผนการเรียนรู้ที่ 3	0	1	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.4	แผนการเรียนรู้ที่ 4	0	1	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.5	แผนการเรียนรู้ที่ 5	0	1	0	1	1	3	0.60	นำไปใช้ได้
2.6	แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศระหว่างเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3.1	สื่อ และหนังสือ เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3.2	สื่อ และหนังสือ เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3.3	สื่อ และหนังสือ เรื่อง ฉันทรักร่างกายของฉัน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3.4	สื่อ และหนังสือ เรื่อง ฉันทรักสำหรับทุกคน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- (ตัวอย่าง) คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียน
ออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- (ตัวอย่าง) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน
และหลังเรียน
- (ตัวอย่าง) แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่าง
เรียน
- (ตัวอย่าง) ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

คู่มือโปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศ
สำหรับนักเรียนนอกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

(ตัวอย่าง)

โดย

นายศิริธัญย์ ชัยธรรณาวังค์

นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาการศึกษาพิเศษ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นโปรแกรมที่จัดทำขึ้นไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสอนให้กับเด็กนักเรียนออทิสติกที่ต้องการให้การช่วยเหลือระดับที่ 1 (Hi-Function) ที่สามารถเรียนร่วมได้ 1 ได้มีทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ รวมถึงเป็นแนวทางเพื่อให้ครูผู้สอน และผู้ปกครองสามารถสอนเด็กนักเรียนออทิสติกเรื่องดังกล่าวก่อนที่จะเข้าสู่วัยรุ่น

โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้ใช้แนวคิดของ การให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model) มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงการให้ข้อมูล (Information) ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) และ ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) โดยในโปรแกรมจะใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ การสอนตรง การใช้เรื่องราวทางสังคม และการใช้สถานการณ์จำลอง โดยรายละเอียดของโปรแกรมนี้นี้ ประกอบด้วย เป้าหมายของโปรแกรม ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรม กระบวนการถ่ายทอดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน และการประเมินผล

การใช้โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นั้นควรสอนซ้ำ ๆ ในเนื้อหาเดิมอย่างน้อยแผนละ 3 ครั้ง (มีทั้งหมด 5 แผน รวม 15 ครั้ง) เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเกิดทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออทิสติก โดยหวังว่าโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จะช่วยให้ครู และผู้ปกครองเป็นแนวทางในการสอนให้กับเด็กนักเรียนออทิสติกเตรียมตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายก่อนที่จะเข้าสู่วัยรุ่น มีความเข้าใจเรื่องเพศ และมีทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศต่อไป

นายศิริพันธ์ ชัยธรรณาวัดฉน

ผู้จัดทำโปรแกรมฯ

สารบัญ

	หน้า
เป้าหมายของโปรแกรมฯ	1
การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโปรแกรม	1
กระบวนการการถ่ายทอด และเทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้	2
ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม	3
การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด	4
หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน	4
แผนการเรียนรู้ที่ 1	5
แผนการเรียนรู้ที่ 2	11
แผนการเรียนรู้ที่ 3	14
แผนการเรียนรู้ที่ 4	17
แผนการเรียนรู้ที่ 5	21
แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ	
- แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน	
- แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน	

เป้าหมายของโปรแกรมฯ

เพื่อพัฒนาทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศให้กับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การที่นักเรียนออกทิสติกปฏิบัติตนในการปกป้องตนเองจากการกระทำใด ๆ ที่เป็นการละเมิดสิทธิทางเพศ โดยแสดงออกผ่านพฤติกรรม เช่น การปฏิเสธ การหลีกเลี่ยง และการขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม รวมถึงการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพ โดยสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนด และวัดได้จากผลประเมินทักษะ โดยประกอบด้วย 4 ทักษะดังต่อไปนี้

1.1 **ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย** หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมได้เหมาะสมเมื่อต้องพบเจอ ผู้ใหญ่ เพื่อน และแสดงความสำรวม

1.2 **ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ** หมายถึง การที่นักเรียนสามารถประเมินสถานการณ์รอบตัว ตัดสินใจ จดจำสถานที่ที่สำคัญ และปฏิบัติตัวเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่กำหนดให้

1.3 **ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ** หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนเมื่อมีการถูกสัมผัสร่างกาย และการดูสื่อลามก ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

1.4 **ทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อน** หมายถึง การที่นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น โดยเฉพาะกับเพื่อนวัยเดียวกัน โดยอาศัยปฏิสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์ การดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายตนเอง การให้เกียรติซึ่งกันและกัน การดูแล แสดงความมีน้ำใจ รู้จักแบ่งปัน ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนดให้

การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโปรแกรมฯ

นักเรียนออกทิสติกที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของโปรแกรมที่กำหนด ดังนี้

1. ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีภาวะออทิสซึม
2. นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
3. นักเรียนมีทักษะภาษาเบื้องต้น สามารถพูดคุยโต้ตอบได้
4. นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้
5. นักเรียนไม่มีปัญหาพฤติกรรมที่ก้าวร้าว และทำร้ายผู้อื่น
6. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ เช่น นั่ง เขียน สนทนา

กระบวนการการถ่ายทอด และเทคนิคที่จะกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้

กระบวนการในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใช้แนวความคิดการให้ข้อมูล เสริมแรงจูงใจ และพัฒนาทักษะ (Information Motivation and Behavioral skills : IMB Model) มีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม 3 ช่วง ได้แก่

ช่วงการให้ข้อมูล (Information)

ใช้เทคนิควิธีการสอนตรง (Direct Instruction)

ให้ความรู้โดยใช้วิธีการสอนตรง (Direct Instruction) นำเสนอเนื้อหาสาระการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด

ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation)

ใช้เทคนิคโดยการใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story)

เสริมแรงจูงใจด้วยการให้แรงเสริมทางบวก และพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story) 4 เล่ม ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 ไม่มี เนื่องจากเป็นการให้ความรู้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น

แผนการเรียนรู้ที่ 2 เล่มที่ 1 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน

แผนการเรียนรู้ที่ 3 เล่มที่ 2 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้า

เดินตาม

แผนการเรียนรู้ที่ 4 เล่มที่ 3 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทรักร่างกาย

ของฉันท

แผนการเรียนรู้ที่ 5 เล่มที่ 4 หนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทน่ารักสำหรับ

ทุกคน

ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills)

ใช้เทคนิคโดยการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

พัฒนาทักษะโดยให้นักเรียนได้แสดงโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยผลัดกันแสดง ถ้าไม่เข้าใจหรือทำไม่ได้ ให้สอนความรู้โดยใช้วิธีการสอนตรง และใช้เรื่องราวทางสังคมอีกครั้ง

ขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม

โปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีขั้นตอนการดำเนินงานกิจกรรม 3 ช่วง ดังนี้

<p>ช่วงการให้ข้อมูล (Information) (10 นาที)</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นนำ</p> <p>1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่คาดหวังแก่นักเรียน</p> <p>1.2 ชี้แจงสาระของบทเรียน และความสัมพันธ์กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียน</p> <p>1.3 ชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่ที่รับผิดชอบของนักเรียนแต่ละขั้นตอน</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยวิธีการสอนตรง (Direct Instruction)</p> <p>2.1 นำเสนอเนื้อหาสาระ</p> <p>2.2 ประเมินผลด้านความรู้</p>
<p>ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation) (30 นาที)</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story)</p> <p>3.1 นำเสนอเนื้อหาสาระด้วยชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)</p> <p>3.2 ประเมินผลด้านแรงจูงใจ</p>
<p>ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) (15 นาที)</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)</p> <p>4.1 นำเสนอสถานการณ์จำลอง บทบาท ข้อมูล และกติกา</p> <p>4.2 กำหนดบทบาท</p> <p>4.3 เล่นตามกติกาที่กำหนด</p> <p>4.4 ประเมินผลด้านทักษะ</p>
<p>ช่วงสรุปกิจกรรม (5 นาที)</p> <p>5.1 อภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ พฤติกรรม และผลลัพธ์ของการเรียนรู้</p> <p>5.2 สรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม</p>

การประเมินผล เครื่องมือ และ วิธีการวัด

การประเมินผล 3 ช่วง	เครื่องมือ และ วิธีการวัด
ช่วงการให้ข้อมูล (Information) -ประเมินด้านความรู้	แบบทดสอบ โดยทำการสอบปากเปล่า (Oral Test)
ช่วงการเสริมแรงจิตใจ (Motivation) -ประเมินผลด้านแรงจูงใจ	แบบทดสอบ โดยทำการสอบปากเปล่า (Oral Test)
ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills) -ประเมินผลด้านทักษะ	แบบประเมินพฤติกรรม โดยทำการสังเกตพฤติกรรมขณะที่กำลัง อยู่ในสถานการณ์จำลอง

การประเมินผลด้านทักษะทั้ง 4 ในช่วงการพัฒนาทักษะ

การประเมินผล 3 ช่วง	การประเมินด้านทักษะ ในช่วงการพัฒนาทักษะ
แผนการเรียนรู้ที่ 2	ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย
แผนการเรียนรู้ที่ 3	ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วง ละเมิดทางเพศ
แผนการเรียนรู้ที่ 4	ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วง ละเมิดทางเพศ
แผนการเรียนรู้ที่ 5	ทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน

หัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละแผน

แผนการเรียนรู้ที่ 1

- การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
- ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ
- การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

แผนการเรียนรู้ที่ 2

- พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

แผนการเรียนรู้ที่ 3

- พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
- การคุมกำเนิด

แผนการเรียนรู้ที่ 4

- การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ
- สื่อออนไลน์เรื่องของการเปลี่ยนแบบ

แผนการเรียนรู้ที่ 5

- การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

เนื่องจากหัวข้อในแผนการเรียนรู้ที่ 1 เป็นเรื่อง การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย ระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม จะไม่มีการเสริมแรงจูงใจ และการพัฒนาทักษะ จึงขอสรุปตามตารางดังต่อไปนี้

เรื่อง	ช่วงการให้ข้อมูล (Information)	ช่วงการเสริมแรงจูงใจ (Motivation)	ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills)
แผนการเรียนรู้ที่ 1	✓		
แผนการเรียนรู้ที่ 2	✓	✓	✓
แผนการเรียนรู้ที่ 3	✓	✓	✓
แผนการเรียนรู้ที่ 4	✓	✓	✓
แผนการเรียนรู้ที่ 5	✓	✓	✓

แผนการเรียนรู้ที่ 1

ครั้งที่ 1 2 3 หน่วยการเรียนรู้ การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

เรื่อง การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

สาระ

สาระที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิต และครอบครัว

มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี

พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

ป.4/1 อธิบายการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

ป.6/1 อธิบายความสำคัญของระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ

พ 2.1 เข้าใจ และเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ป.5/1 อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

สาระสำคัญ

- นักเรียนได้รู้ถึงการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจที่พัฒนาไปจากวัยเด็กไปวัยรุ่น
- นักเรียนได้เรียนรู้ระบบสืบพันธุ์ ความแตกต่าง และการดูแลรักษาความสะอาด
- นักเรียนได้เรียนรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางเพศทั้งชาย และหญิง และรู้ว่าควรดูแลตนเองอย่างไร

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายการเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความสำคัญของระบบสืบพันธุ์ การดูแล เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง และปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับเพศของตน

การดำเนินกิจกรรม

ช่วงการให้ข้อมูล (Information)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่คาดหวังแก่นักเรียน
- 1.2 ชี้แจงสาระของบทเรียน และความสัมพันธ์กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของ

นักเรียน

- 1.3 ชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่ที่รับผิดชอบของนักเรียนแต่ละขั้นตอน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยวิธีการสอนตรง (Direct Instruction)

2.1 นำเสนอเนื้อหาสาระ

- 2.1.1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
- 2.1.2 ระบบสืบพันธุ์
- 2.1.3 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

2.2 ประเมินผลด้านความรู้

ช่วงสรุปกิจกรรม

- 3.1 อภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ พฤติกรรม และผลลัพธ์ของการเรียนรู้
- 3.2 สรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม

การประเมินผล

ประเมินผลด้านความรู้

เครื่องมือ : แบบทดสอบ วิธีการวัด : การสอบปากเปล่า (Oral Test)

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากกว่า 80 % ขึ้นไป

เนื้อหา 2.1.1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

นักเรียนสามารถอธิบายการเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้

วัยรุ่น อยู่ช่วงอายุระหว่าง 8 - 18 ปี เป็นวัยที่ร่างกายเปลี่ยนจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ เรียกว่า วัยรุ่นหรือ วัยเจริญพันธุ์ มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่างทั้งทางร่างกาย และจิตใจ โดยมีฮอร์โมนเป็นตัวกระตุ้น ซึ่งทั้งเพศชาย และหญิงนอกจากจะแตกเนื้อหนุ่มสาวไม่พร้อมกันแล้ว คนแต่ละคนในเพศเดียวกันก็ยังไม่พร้อมกันอีกด้วย ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือแบบแผนการเจริญเติบโตของแต่ละคน

ฮอร์โมนเพศทำให้ร่างกายวัยรุ่นเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีไขมัน และกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น ตัวสูงขึ้น มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ รักแร้ และส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย มีกลิ่นตัว มีสิว ผู้หญิงจะมีสะโพกผาย ต้นขา หน้าอก และกันใหญ่ขึ้น และมีประจำเดือน ส่วนผู้ชาย เสียงจะแตกห้าว ฟันเป็ยก และทั้งหญิงชายจะเริ่มมีความรู้สึกต้องการทางเพศหรือมีอารมณ์ทางเพศ ทำให้รู้สึกดีเวลาที่อยู่ใกล้เพศตรงข้าม หรือรู้สึกชอบ

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายใน เพศชาย

- รูปร่างสูงขึ้น น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น แขนขายาวแก้ง่าม ไหล่กว้าง กล้ามเนื้อเป็นมัด กระดูก และกล้ามเนื้อแข็งแรง
- เสียงแตก แหบห้าว
- มีหนวดเครา มีขนขึ้นตามแขน ขา หน้าแข้ง หน้าอก รักแร้ และบริเวณอวัยวะเพศ
- มีสิวจนบริเวณใบหน้า หน้าอกหรือหลัง
- มีพัฒนาการทางอวัยวะเพศต่อมเพศจะหลั่งฮอร์โมนออกมา ทำให้มีการสร้างตัวอสุจิ และสามารถหลั่งน้ำอสุจิในขณะที่ยังหลับได้ เรียกว่า ฟันเป็ยก

การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายใน เพศหญิง

- รูปร่างสูงขึ้น ภายนอกดูคล้ายกับผู้ใหญ่มากขึ้น แต่เนื้อจะนุ่มไม่แข็งเหมือนผู้ชาย
- หน้าอกเริ่มขยายใหญ่ เต้านมเจริญเติบโตขึ้น สะโพกผายจึงทำให้ดูว่าเอวคอด
- เสียงเล็กแหลม
- มีไขมันเพิ่มขึ้นตามไหล่ หน้าอก แขน ขา และสะโพก ทำให้รูปร่างสมส่วน
- มีขนขึ้นบริเวณรักแร้ และอวัยวะเพศ
- มีสิวจนบริเวณใบหน้า
- ต่อมเพศจะหลั่งฮอร์โมนออกมากกระตุ้นให้รังไข่ตกไข่ออกมาเดือนละ 1 ใบ ทำให้มีเลือดออกจากช่องคลอด เรียกว่า ประจำเดือน

เนื้อหา 2.1.2 ระบบสืบพันธุ์

นักเรียนสามารถอธิบายความสำคัญของระบบสืบพันธุ์ การดูแล เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้ ระบบสืบพันธุ์

ในร่างกายของคนเรามีระบบสืบพันธุ์ที่ทำหน้าที่ให้คนสามารถสืบพันธุ์มีลูกหลานต่อไปได้ ระบบสืบพันธุ์จะเริ่มทำงานเมื่อคนแต่ละคนเจริญเติบโตเต็มวัย ซึ่งเป็นไปตามพัฒนาการทางด้านร่างกาย

1. อวัยวะที่สำคัญในระบบสืบพันธุ์เพศชาย และเพศหญิงมีอวัยวะของระบบสืบพันธุ์ต่างกัน และทำหน้าที่ต่างกัน ดังนี้

1.1 อัณฑะ เป็นอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย ทำหน้าที่ผลิตตัวอสุจิที่เป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศชาย

1.2 รังไข่ เป็นอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง ทำหน้าที่ผลิตเซลล์ไข่ที่เป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิง

การทำงานของระบบสืบพันธุ์

การทำงานของระบบสืบพันธุ์จะเริ่มเมื่อร่างกายเจริญเติบโตมาจนย่างเข้าวัยรุ่น เพศชายจะเริ่มสร้างตัวอสุจิเมื่ออายุประมาณ 12-13 ปี ส่วนเพศหญิงจะเริ่มผลิตไข่เมื่ออายุประมาณ 12 ปีขึ้นไป ต่อมสร้างน้ำเลี้ยงตัวอสุจิ

เพศชาย ทำหน้าที่สร้างสารอาหารสำหรับเลี้ยงตัวอสุจิ อัณฑะ ทำหน้าที่ผลิตตัวอสุจิ มี 2 ข้าง ทำหน้าที่สร้างตัวอสุจิ และเก็บเอาไว้

เพศหญิง ท่อนำไข่หรือปีกมดลูก ทำหน้าที่เป็นทางผ่านของไข่ที่ออกมาจากรังไข่เข้าสู่มดลูก รังไข่ ทำหน้าที่ผลิตไข่ มี 2 ข้าง

มดลูก ทำหน้าที่เป็นที่ฝังตัวของไข่ที่ได้รับการผสมแล้ว และเป็นที่ยังเจริญเติบโตของทารกในครรภ์

ช่องคลอด ทำหน้าที่เป็นทางผ่านของตัวอสุจิเข้าสู่มดลูกเป็นทางออกของทารก และเป็นทางให้ประจำเดือนออกมา

เนื้อหา 2.1.3 การเปลี่ยนแปลงทางเพศ และปฏิบัติตนได้เหมาะสม

นักเรียนสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง และปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับเพศของตนเอง การดูแลตนเองเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศ

เมื่อเราเจริญเติบโตขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเพศซึ่งถือเป็นเรื่องปกติ เราจึงไม่ควรวิตกกังวลมาก แต่ควรดูแลสุขอนามัยทางเพศของตนให้ดี ด้วยการปฏิบัติดังนี้

1. ด้านร่างกาย เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น เราควรดูแลรักษาสุขอนามัยของร่างกาย ดังนี้

เพศชาย ควรดูแลร่างกายของตนเอง ดังนี้

• อาบน้ำอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เช้า และเย็น และทุกครั้งควรทำความสะอาดอวัยวะเพศ โดยการป้อน้ำให้แห้งแล้วทำความสะอาดคราบไคล เรียกว่า ขี้เปือก ที่หมักหมมอยู่ใต้หนังหุ้มปลายองคค์ด้วยน้ำ สะอาดหรือถูด้วยสบู่อ่อน ๆ เพื่อไม่ให้สิ่งสกปรกหมักหมมทำให้เกิดกลิ่นเหม็น แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาดจนหมด

• หลังอาบน้ำเสร็จแล้ว ควรใช้ผ้าขนหนูที่สะอาดเช็ดตัว และซับอวัยวะเพศให้แห้ง

• สวมกางเกงในที่ไม่เปียกชื้น ขนาดพอดีกับตัว ไม่คับหรือรัดจนเกินไป เพื่อป้องกันไม่ให้อวัยวะเพศติดเชื้อหรืออักเสบ

• ไม่ใช้กางเกงในหรือผ้าเช็ดตัวร่วมกับผู้อื่น เพราะอาจทำให้ติดเชื้อโรคได้

• หลังขับถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระเสร็จควรทำความสะอาดอวัยวะเพศหรือทวารหนักทุกครั้ง และซับให้แห้ง

• ระวังระวังไม่ให้อวัยวะเพศได้รับการกระทบกระเทือนแรง ๆ เพราะจะทำให้เจ็บ และอักเสบได้

• หากมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ เช่น รู้สึกคัน บวม มีหนองไหลออกมา เป็นต้น ควรรีบไปพบแพทย์เพื่อทำการรักษา

เพศหญิง ควรดูแลร่างกายของตนเอง ดังนี้

• อาบน้ำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง เช้า และเย็น และขณะอาบน้ำ ควรใช้สบู่ถูอวัยวะเพศภายนอกให้สะอาด แล้วล้างน้ำเอาสบู่ออกให้หมด

• หลังอาบน้ำเสร็จแล้ว ควรใช้ผ้าขนหนูที่สะอาดเช็ดตัว และซับอวัยวะเพศให้แห้ง

• สวมชุดชั้นในที่แห้ง สะอาด ไม่คับหรือรัดจนเกินไป

• ไม่ใช้เสื้อผ้าหรือชุดชั้นในร่วมกับผู้อื่น เพราะอาจทำให้ติดเชื้อโรคได้

• หลังขับถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระเสร็จ ควรทำความสะอาดอวัยวะเพศ และทวารหนักทุกครั้ง โดยใช้น้ำสะอาดล้างจากด้านหน้าไปด้านหลังเพื่อป้องกันการติดเชื้อโรค และซับให้แห้งด้วยผ้าสะอาด

- ระมัดระวังไม่ให้วัยรุ่นเพศได้รับการกระทบกระเทือนแรง ๆ
- ระหว่างมีประจำเดือน ควรรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศอยู่เสมอ ใช้ผ้าอนามัยอย่างถูกวิธี และต้องเปลี่ยนบ่อย ๆ ผ้าอนามัยที่ใช้แล้วควรห่อกระดาษให้เรียบร้อยแล้วจึงทิ้งถังขยะ
- ถ้ามีอาการผิดปกติเกิดขึ้นกับอวัยวะเพศ เช่น มีตกขาวมาก คัน และมีกลิ่นเหม็น เป็นต้น ควรรีบไปปรึกษาแพทย์

พัฒนาการของวัยเด็กตอนปลายจนเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ทั้งในเด็กชาย และเด็กหญิงอย่างเห็นได้ชัด ดังนี้

การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เด็กวัยนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ ดังนี้

- แสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา
- เชื้อมั่นในตนเอง แต่ก็ต้องการคำแนะนำ
- รักเพื่อน ตามใจเพื่อน
- สนใจ และต้องการเรียนรู้เรื่องเพศ แต่ซัดเซิน
- สนใจการแต่งกายตามยุคสมัย

การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ เด็กวัยนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ดังนี้

- วิตกกังวล โดยเฉพาะสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย
- อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย และเร็ว
- อารมณ์วู่วาม หงุดหงิด น้อยใจ โกรธง่าย และก้าวร้าว
- ชอบทำอะไรตามใจตนเอง
- เริ่มมีความต้องการทางเพศ

การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เด็กวัยนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ดังนี้

- ต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ
- เริ่มเชื่อถือ และฟังเพื่อนมากกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครอง
- ชอบเลียนแบบเพื่อน และสังคม
- ชอบเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อน ๆ
- เริ่มสนใจเรื่องความรัก และความสัมพันธ์ทางเพศ

แผนการเรียนรู้ที่ 2

ครั้งที่ 4 5 6 หน่วยการเรียนรู้ พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

เรื่อง พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

สาระ

สาระที่ 2 ชีวิต และครอบครัว

มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปี

พ.2.1 เข้าใจ และเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ป.4/2 แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

สาระสำคัญ

- นักเรียนได้เรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย และสามารถปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้
2. นักเรียนสามารถแสดงทัศนคติที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนได้ตามพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้

การดำเนินกิจกรรม

ช่วงการให้ข้อมูล (Information)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

- 1.1 แฉ่งจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่คาดหวังแก่นักเรียน
- 1.2 ชี้แจงสาระของบทเรียน และความสัมพันธ์กับความรู้ และประสบการณ์เดิมของนักเรียน

นักเรียน

- 1.3 ชี้แจงกระบวนการเรียนรู้ และหน้าที่ที่รับผิดชอบของนักเรียนแต่ละขั้นตอน

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยวิธีการสอนตรง (Direct Instruction)

2.1 นำเสนอเนื้อหาสาระ

2.1.1 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

ช่วงการเสริมแรงใจ (Motivation)

ขั้นที่ 3 ขั้นนำเสนอบทเรียนโดยการใช้เรื่องราวทางสังคม (Social Story)

นำเสนอเนื้อหาสาระด้วยชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียน

ช่วงการพัฒนาทักษะ (Behavioral skills)

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกปฏิบัติตามแบบโดยการใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

ตัวละคร นักเรียน 1 คน ครู 1 คน เพื่อน 1 คน
อุปกรณ์ ตะกร้า (ใช้กระเป๋า หรือสิ่งของชิ้นใหญ่แทนได้)

*กติกาเพิ่มเติม ให้แสดงตลอดที่ทำการแสดงสถานการณ์จำลอง

1. ต้องแต่งกายให้ถูกต้องตามกฎของโรงเรียนตลอดที่ทำการแสดงสถานการณ์จำลอง
2. ต้องรักษาระยะห่างกับเพศตรงข้ามอย่างเหมาะสมตลอดที่ทำการแสดง

สถานการณ์จำลอง

3. ต้องพูดจาไพเราะกับทุกคน ไม่ใช้คำหยาบ มีหางเสียงตลอดที่ทำการแสดง

สถานการณ์จำลอง

สถานการณ์ที่ 1 นักเรียนได้พบคุณครูครั้งแรกของวันนี้

สถานการณ์ที่ 2 เมื่อเพื่อนทักทายนักเรียน

สถานการณ์ที่ 3 ครูสั่งให้นักเรียนลุกขึ้นยืน

สถานการณ์ที่ 4 ครูถือของหนัก หรือของเยอะ

สถานการณ์ที่ 5 นักเรียนเดินชนครู

ช่วงสรุปกิจกรรม

- 5.1 อภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ พฤติกรรม และผลลัพธ์ของการเรียนรู้
- 5.2 สรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรม

การประเมินผล

ประเมินผลด้านความรู้

เครื่องมือ : แบบทดสอบ

วิธีการวัด : การสอบปากเปล่า (Oral Test)

ประเมินผลด้านแรงจูงใจ

เครื่องมือ : แบบทดสอบ

วิธีการวัด : การสอบปากเปล่า (Oral Test)

ประเมินผลด้านทักษะ

ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

เครื่องมือ : แบบสังเกตพฤติกรรม วิธีการวัด : สังเกตพฤติกรรมในสถานการณ์จำลอง

เนื้อหา 2.1.1 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

นักเรียนสามารถอธิบายพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้

เพศ หมายถึง ลักษณะที่แสดงให้รู้ว่าเป็นเพศใด ซึ่งกำหนดโดยลักษณะทางร่างกาย เรียกว่า เพศโดยกำเนิด และลักษณะที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ พฤติกรรม และสังคม เรียกว่า เพศวิถี ไม่ว่าจะแสดงออกทางเพศลักษณะใด เราก็ควรปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศวิถีของตนเอง การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพศวิถีของตนเอง

- มีกิจกรรมยามว่างที่สุขภาพเรียบร้อย
- เห็นคุณค่าของตนเอง
- มีความจริงใจ และซื่อสัตย์ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
- รู้จักให้เกียรติ และยกย่องผู้อื่น
- มีความเสียสละ รับผิดชอบ
- แสดงความเอาใจใส่ ห่วงใย ซึ่งกัน และกัน
- มีความอดทนอดกลั้น เข้มแข็ง และไม่ก้าวร้าวรุนแรง
- พุดจาสุภาพเรียบร้อย เป็นผู้ฟังที่ดี
- ช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน
- ให้ความเคารพ และเชื่อฟังผู้ใหญ่ อ่อนน้อมถ่อมตน
- ดูแลสุขภาพร่างกายของตนเองอยู่เสมอ

ในสังคมมีค่านิยมเรื่องเพศหลายประการที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นเราจึงควรเลือกรับค่านิยมในเรื่องเพศที่ถูกต้อง เหมาะสม และไม่ทำให้เกิดโทษต่อตนเอง และผู้อื่น

แบบประเมินผลความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน (ตัวอย่าง)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียนนี้เป็นการประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศ สำหรับนักเรียนออกทัศนศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. ผู้ประเมินใช้แบบประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศนี้ นี้ประเมินเด็กก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ และประเมินหลังจากเรียนบทเรียน ที่ 2 3 4 และ 5 เสร็จสิ้นแล้ว (บทที่ 1 ไม่มีประเมินทักษะ)
3. แบบประเมินนี้ ประเมิน 4 ด้าน ได้แก่
 - 3.1 ทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย
 - 3.2 ทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ
 - 3.3 ทักษะในการปฏิเสธในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศ
 - 3.4 ทักษะในการสร้าง และรักษาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน
4. เพื่อความน่าเชื่อถือของแบบประเมิน ควรมีผู้ประเมินอย่างน้อย 3 คนขึ้นไป

การแปลผลคะแนนของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน

แบ่งตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

- 48 - 60 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทัศนศึกษามีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ดีมาก
- 36 - 47 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทัศนศึกษามีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ดี
- 24 - 35 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทัศนศึกษามีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 12 - 23 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทัศนศึกษามีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง
- 0 - 11 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทัศนศึกษามีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุงอย่างมาก

แบบประเมินผลความสามารถในการป้องกัน

การล่วงละเมิดทางเพศก่อน และหลังเรียน

ชื่อนักเรียน นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ปี

โรงเรียน ระดับชั้น..... Pretest Posttest

1. ประเมินทักษะในการปฏิบัติตนได้เหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

แผนการเรียนรู้ที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
1.1 การทักทายคุณครู สถานการณ์ที่ 1 นักเรียนเดินสวนคุณครู	☐ 3 คะแนน	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดีได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดีได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดีได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่สามารถเดินมายกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดี และต้องโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.2 การทักทายเพื่อน นักเรียน สถานการณ์ที่ 2 เมื่อเพื่อนทักทายนักเรียน	☐ 3 คะแนน	นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดีได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดีได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดีได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่ทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดี และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
1.3 ระมัดระวังเวลาลุกขึ้นยืน สถานการณ์ที่ 3 ครูสั่งให้นักเรียนลุกขึ้นยืน	☐ 3 คะแนน	นักเรียนลุกขึ้นยืนโดยที่เอามือปิด ระวังกระโปรง ด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดีได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนยกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดีได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่สามารถเดินมายกมือไหว้ครู และกล่าวสวัสดี และต้องโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.4 การแสดงความมีน้ำใจในการช่วยเหลือผู้ใหญ่ สถานการณ์ที่ 4 ครูเลิกสอน และกำลังถือของกลับห้อง	☐ 3 คะแนน	นักเรียนเดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / ค่ะได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนเดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / ค่ะได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนเดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / ค่ะได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่เดินเข้ามา และพูดว่าขอช่วยนะครับ / ค่ะ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
1.5 การกล่าวคำขอโทษเมื่อทำผิด สถานการณ์ที่ 5 นักเรียนวิ่งชนครู	☐ 3 คะแนน	นักเรียนพนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนพนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนพนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่พนมมือขึ้น และกล่าวคำขอโทษ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
รวม		คะแนน

แบบประเมินผลความสามารถในการป้องกัน

การล้างละเมียดทางเพศก่อน และหลังเรียน

ชื่อนักเรียน นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ปี

โรงเรียน ระดับชั้น..... Pretest Posttest

2. ประเมินทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล้างละเมียดทางเพศ

แผนการเรียนรู้ที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิด

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
2.1 ไม่เชื่อคำโกหกของคน แปลกหน้า สถานการณ์ที่ 1 โรงเรียนเล็ก โดยที่วันนี้ ผู้ปกครองมารับ แต่มีคน โกหกว่าผู้ปกครองให้มารับ	☐ 3 คะแนน	นักเรียนกล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปรอผู้ปกครอง ที่จุดนัดพบได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนกล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปรอผู้ปกครอง ที่จุดนัดพบได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนกล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปรอผู้ปกครอง ที่จุดนัดพบได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่กล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปรอ ผู้ปกครองที่จุดนัดพบ และต้องชี้แนะด้วยการ สัมผัส
2.2 ไม่รับของจากคนแปลก หน้า สถานการณ์ที่ 2 นักเรียนหิวขนมระหว่างทาง กลับบ้าน	☐ 3 คะแนน	นักเรียนกล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปซื้อขนมที่ ร้านสะดวกซื้อ ได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนกล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปซื้อขนมที่ ร้านสะดวกซื้อได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนกล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปซื้อขนมที่ ร้านสะดวกซื้อได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่กล่าวคำปฏิเสธ และเดินไปซื้อขนมที่ ร้านสะดวกซื้อ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส

ทักษะ	คะแนน	เกณฑ์
2.3 รายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยบอกสถานที่ใกล้โรงเรียนได้ถูกต้อง สถานการณ์ที่ 3 รายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยบอกสถานที่ใกล้โรงเรียนได้ถูกต้อง	☐ 3 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบัน ได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบัน ได้แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบัน ได้แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่เดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบัน และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
2.4 รายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยบอกสถานที่ปัจจุบันได้ถูกต้อง สถานการณ์ที่ 4 รายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยบอกสถานที่ปัจจุบันได้ถูกต้อง	☐ 3 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่เดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบัน และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
2.5 รายงานผู้ปกครองเมื่อรู้สึกว่ามีคนแปลกหน้าเดินตาม โดยบอกสถานที่ใกล้บ้านได้ถูกต้อง สถานการณ์ที่ 5 นักเรียนรีบติดต่อผู้ปกครอง และไป ตาม สถานที่ที่ผู้ปกครองนัดใหม่ได้ถูกต้อง	☐ 3 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และไปที่สถานที่ใหม่ ได้ครบด้วยตนเอง
	☐ 2 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และไปที่สถานที่ใหม่ แต่ต้องชี้แนะด้วยท่าทาง
	☐ 1 คะแนน	นักเรียนเดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และไปที่สถานที่ใหม่ ได้แต่ต้องชี้แนะด้วยวาจา
	☐ 0 คะแนน	นักเรียนไม่เดิน หยิบมือถือ โทรหาผู้ปกครอง และไปที่สถานที่ใหม่ และต้องชี้แนะด้วยการสัมผัส
รวม		คะแนน

แบบประเมินผลความสามารถในการป้องกัน การล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน (ตัวอย่าง)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียนนี้ประกอบไปด้วย การประเมินผลด้านความรู้ การประเมินผลด้านแรงจูงใจ และการประเมินผลด้านทักษะ ในโปรแกรมการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออกทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. ผู้ประเมินใช้แบบประเมินทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศนี้ นี้ทำการประเมินในทุก ๆ ครั้งระหว่างเรียน
3. แบบประเมินนี้ ประเมิน 3 ด้าน ได้แก่ ประเมินผลด้านความรู้, ประเมินผลด้านแรงจูงใจ และ ประเมินผลด้านทักษะ
4. เพื่อความน่าเชื่อถือของแบบประเมิน ควรมีผู้ประเมินอย่างน้อย 3 คนขึ้นไป

การแปลผลคะแนนของแบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน

แบ่งตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้

48 - 60 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ดีมาก

36 - 47 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ดี

24 - 35 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ปานกลาง

12 - 23 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง

0 - 11 คะแนน หมายถึง นักเรียนออกทิสติกมีประเมินผลทักษะการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุงอย่างมาก

แผนการเรียนรู้ที่ 1

ครั้งที่ 1 2 3 **หน่วยการเรียนรู้** การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

เรื่อง การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย

สาระ

สาระที่ 1 การเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิต และครอบครัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายการเจริญเติบโต พัฒนาการของร่างกาย และจิตใจเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความสำคัญของระบบสืบพันธุ์ การดูแล เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลง และปฏิบัติตนได้เหมาะสมกับเพศของตน

การประเมินผล

ประเมินผลด้านความรู้	
คำถาม	1. ให้นักเรียนนำรูปภาพตนเองในวัยเด็ก (6-7 ปี) เทียบกับ ปัจจุบัน แล้วบอกถึงพัฒนาการทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลง (4 คะแนน) 2. ให้นักเรียนดูรูปภาพเพศตรงข้ามในวัยเด็ก เทียบกับวัยรุ่น แล้วบอกถึงพัฒนาการทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลง (4 คะแนน)
คำตอบ	รูปร่างสูงขึ้น น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น แขนขายาวแก้ง่าม ไหล่กว้าง กล้ามเนื้อเป็นมัด กระดูก และกล้ามเนื้อแข็งแรง มีลิ้นขึ้น มีขนขึ้นตามร่างกาย (เพศชาย) เสียงแตก แหบหัว มีหนวดเครา มีฟันเขี้ยว (เพศหญิง) หน้าอกเริ่มขยายใหญ่ สะโพกผาย เสียงเล็กแหลม มีประจำเดือน
เกณฑ์	ได้ 4 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายได้ถูกต้อง 4 ข้อ ได้ 3 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายได้ถูกต้อง 3 ข้อ ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายได้ถูกต้อง 2 ข้อ ได้ 1 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายได้ถูกต้อง 1 ข้อ ได้ 0 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายไม่ได้

คำถาม/คำตอบ	<p>3. ให้นักเรียนตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ ดังนี้</p> <p>3.1 อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายคืออะไร และทำหน้าที่อะไร (2 คะแนน) คำตอบ อังทะ ทำหน้าที่ผลิตตัวอสุจิที่เป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศชาย</p> <p>3.2 อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิงคืออะไร และทำหน้าที่อะไร (2 คะแนน) คำตอบ รังไข่ ทำหน้าที่ผลิตเซลล์ไข่ที่เป็นเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิง</p>
เกณฑ์	<p>ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนตอบทั้งอวัยวะ และหน้าที่ ได้ถูกต้อง</p> <p>ได้ 1 คะแนน ถ้านักเรียนตอบ อวัยวะ หรือหน้าที่ ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง</p> <p>ได้ 0 คะแนน ถ้านักเรียนตอบ อวัยวะ และหน้าที่ ไม่ถูกต้อง</p>
คำถาม	<p>4. ให้นักเรียนตอบคำถาม เราควรดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายอย่างไรบ้าง (4 คะแนน)</p>
คำตอบ	<ul style="list-style-type: none"> • อาบน้ำอย่างน้อยวันละ ๒ ครั้ง เช้า และเย็น และทุกครั้งควรทำความสะอาดอวัยวะเพศ ถ้าเป็นเพศชายให้บอกด้วยว่า ปลิ้นหนังหุ้มปลายออกมา แล้วทำความสะอาดคราบไคล เรียกว่า ขี้เปียก ที่หมักหมมอยู่ใต้หนังหุ้มปลายออกด้วยน้ำ สะอาดหรือถูด้วยสบู่อ่อน ๆ เพื่อไม่ให้สิ่งสกปรกหมักหมมทำให้เกิดกลิ่นเหม็น แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาดจนหมด • หลังอาบน้ำเสร็จแล้ว ควรใช้ผ้าขนหนูที่สะอาดเช็ดตัว และซับอวัยวะเพศให้แห้ง • ระวังอย่าใส่กางเกงที่ไม่สะอาดหรือสกปรก เพราะจะทำให้เจ็บ และอักเสบ • หลังขับถ่ายปัสสาวะหรืออุจจาระเสร็จควรทำความสะอาดอวัยวะเพศหรือทวารหนักทุกครั้ง และซับให้แห้ง • หากมีอาการผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ เช่น รู้สึกคัน บวม มีหนองไหลออกมา เป็นต้น ควรรีบไปพบแพทย์ <p>ถ้าเป็นเพศชาย</p> <ul style="list-style-type: none"> • สวมกางเกงในที่เปียกชื้น ขนาดพอดีกับตัว ไม่คับหรือรัดจนเกินไป เพื่อป้องกันไม่ให้ อวัยวะเพศติดเชื้อหรืออักเสบ • ไม่ใช้กางเกงในหรือผ้าเช็ดตัวร่วมกับผู้อื่น เพราะอาจทำให้ติดเชื้อโรคได้ <p>ถ้าเป็นเพศหญิง</p> <ul style="list-style-type: none"> • สวมชุดชั้นในที่แห้ง สะอาด ไม่คับหรือรัดจนเกินไป • ไม่ใช้เสื้อผ้าหรือชุดชั้นในร่วมกับผู้อื่น เพราะอาจทำให้ติดเชื้อโรคได้
เกณฑ์	<p>ได้ 4 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายได้ถูกต้องมากกว่า 6 ข้อ</p> <p>ได้ 3 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายได้ถูกต้อง 4-5 ข้อ</p> <p>ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายได้ถูกต้อง 3 ข้อ</p> <p>ได้ 1 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายได้ถูกต้อง 2 ข้อ</p> <p>ได้ 0 คะแนน ถ้านักเรียนตอบการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของร่างกายได้ถูกต้องน้อยกว่า 2 ข้อ</p>

แผนการเรียนรู้ที่ 2

ครั้งที่	4 5 6	หน่วยการเรียนรู้	พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
เวลาเรียน	1 ชั่วโมง		
เรื่อง			พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย
สาระ			สาระที่ 2 ชีวิต และครอบครัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้
2. นักเรียนสามารถแสดงทัศนคติที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติตนได้ตามพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทยได้

การประเมินผล

ประเมินผลด้านความรู้	
คำถาม	1. จากสถานการณ์ที่กำหนด ให้นักเรียนตอบพฤติกรรมที่ควรปฏิบัติให้เหมาะสมกับเพศของตน <ol style="list-style-type: none"> 1.1 เมื่อเพื่อนกล่าวทักทาย ควรทำอย่างไร 1.2 เมื่อครูถือของเยอะหรือหนัก ควรทำอย่างไร 1.3 เมื่อเพื่อนขอของเล่น ควรทำอย่างไร 1.4 เมื่ออยู่ลำพังกับเพศตรงข้าม ควรทำอย่างไร 1.5 เมื่อแต่งตัวไปโรงเรียน ควรแต่งกายอย่างไร
คำตอบ	<ol style="list-style-type: none"> 1.1 ควรต้องโบกมือหรือยกมือสวัสดี และกล่าวสวัสดี 1.2 ควรเข้าไปถามครูว่าให้ช่วยไหม ถ้าให้ช่วยก็ยกของตามครูไปส่งถึงที่ 1.3 ถ้าไม่ยอมให้ก็ให้บอกไปว่า ยังเล่นอยู่ให้รอก่อน หรือ ถ้าเบื่อแล้วก็ยกของเล่นให้เพื่อน 1.4 ควรย้ายที่นั่ง ไปนั่งในที่ที่มีเพื่อนเรา หรือมีคนเดินไปมา 1.5 ควรแต่งกายตามกฎระเบียบของโรงเรียน
เกณฑ์	นักเรียนบอกพฤติกรรมได้ใกล้เคียงกับคำตอบ หรือเหมาะสม ข้อละ 1 คะแนน รวม 5 คะแนน (เกณฑ์ผ่าน 4 ข้อขึ้นไป)

ประเมินผลด้านแรงจูงใจ	
คำถาม	<p>2. จากการทำนำเสนอเนื้อหาสาระด้วยชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง ฉันทอยู่ที่โรงเรียนให้นักเรียนตอบคำถามดังนี้</p> <p>2.1 เพราะเหตุใด นักเรียนควรเดินเข้ามาทักทายครู และกล่าวสวัสดิ์</p> <p>2.2 เพราะเหตุใด นักเรียนควรทักทายเพื่อน และกล่าวสวัสดิ์</p> <p>2.3 เพราะเหตุใด นักเรียนต้องระวังกระโปรงเวลานักเรียนลุกขึ้น</p> <p>2.4 เพราะเหตุใด นักเรียนควรเข้าไปช่วยครูยกของหนัก</p> <p>2.5 เพราะเหตุใด ถ้าเดินชนครู แล้วนักเรียนควรกล่าวขอโทษ</p>
คำตอบ	<p>2.1 เพราะ เป็นการแสดงความเคารพต่อผู้ใหญ่ ให้เกียรติ อ่อนน้อมถ่อมตน</p> <p>2.2 เพราะ เป็นการให้เกียรติ แสดงกิจกรรมารยาทที่สุภาพ</p> <p>2.3 เพราะ เป็นการแสดงกิจกรรมารยาทที่สุภาพเรียบร้อย</p> <p>2.4 เพราะ เป็นการช่วยเหลือ มีความเสียสละ แสดงความเอาใจใส่ ห่วงใย ซึ่งกัน และกัน</p> <p>2.5 เพราะ เป็นการแสดงกิจกรรมารยาทที่ถูกต้อง ทำผิดแล้วรู้จักยอมรับผิด</p>
เกณฑ์	<p>นักเรียนบอกพฤติกรรมได้ใกล้เคียงกับคำตอบ หรือเหมาะสม</p> <p>ข้อละ 1 คะแนน รวม 5 คะแนน (เกณฑ์ผ่าน 4 ข้อขึ้นไป)</p>
ประเมินผลด้านทักษะ	
เกณฑ์คะแนน	<p>3. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสถานการณ์จำลองตามหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (เกณฑ์ผ่าน 12 คะแนนขึ้นไป)</p> <p>ได้ 3 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยไม่ต้องชี้แนะ</p> <p>ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยท่าทาง</p> <p>ได้ 1 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยวาจา</p> <p>ได้ 0 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส</p>
1	<p>สถานการณ์ที่ 1 นักเรียนได้พบคุณครูครั้งแรกของวันนี้</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : ให้นักเรียนเดินเข้ามาทักทายครู และกล่าวสวัสดิ์</p>
2	<p>สถานการณ์ที่ 2 เมื่อเพื่อนทักทายนักเรียน</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : ให้นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดิ์</p>
3	<p>สถานการณ์ที่ 3 ครูสั่งให้นักเรียนลุกขึ้นยืน</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : ให้นักเรียนระวังกระโปรงให้ดีเวลาลุกขึ้นยืน</p>
4	<p>สถานการณ์ที่ 4 ครูถือของหนัก หรือของเยอะ</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนเดินเข้าไปถามครู และให้การช่วยเหลือ ถ้าครูตอบรับ</p>
5	<p>สถานการณ์ที่ 5 นักเรียนเดินชนครู</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนยกมือขึ้นไหว้ และกล่าวคำขอโทษ</p>

แผนการเรียนรู้ที่ 3

ครั้งที่	7 8 9	หน่วยการเรียนรู้	การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย
เวลาเรียน	1 ชั่วโมง	เรื่อง	พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิด
สาระ	สาระที่ 2 ชีวิต และครอบครัว		

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถระบุพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอดส์ และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรได้
2. นักเรียนสามารถแสดงทัศนคติที่เห็นคุณค่าของร่างกายตนเอง
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้

การประเมินผล

ประเมินผลด้านความรู้	
คำถาม	จากสถานการณ์ที่กำหนด ให้นักเรียนตอบว่าพฤติกรรมดังกล่าวมีความเสี่ยง ที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้อย่างไร 1.1 เกี่ยวกับสถานบันเทิง 1.2 อยู่กับเพศตรงข้าม 2 คนในที่ลับตาคนอื่น 1.3 ใช้สารเสพติด นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับการคุมกำเนิดดังต่อไปนี้ 1.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการคุมกำเนิดของเพศชาย และหญิงคืออะไร 1.5 เมื่อนักเรียนถูกกลั่นแกล้ง หรือข่มขืนควรทำอย่างไร
คำตอบ	1.1 สถานบันเทิงเป็นแหล่งที่เสี่ยงต่อการถูกกลั่นแกล้งมาก เพราะมืด แออัด เสียงดัง ยากต่อการระวังตัว 1.2 การอยู่ด้วยกันในที่ลับตาคน จะทำให้เกิดความตื่นเต้นทางเพศ ทำให้ยากต่อการปฏิเสธ 1.3 ยาเสพติดทำให้การควบคุมตนเองลดลง ให้เกิดความตื่นเต้นทางเพศ ทำให้ยากต่อการปฏิเสธ 1.4 ถุงยางอนามัย ยาคุมกำเนิด (ต้องตอบทั้ง 2 ข้อ) 1.5 รีบแจ้งผู้ปกครอง และครูเพื่อไปเก็บหลักฐานที่โรงพยาบาล โดยที่ยังไม่ต้องอาบน้ำ
เกณฑ์	นักเรียนบอกพฤติกรรมได้ใกล้เคียงกับคำตอบ หรือเหมาะสม ข้อละ 1 คะแนน รวม 5 คะแนน (เกณฑ์ผ่าน 4 ข้อขึ้นไป)

ประเมินผลด้านแรงจูงใจ	
คำถาม	<p>2. จากการทำนำเสนอเนื้อหาสาระด้วยชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม เรื่อง คนแปลกหน้าเดินตาม ให้นักเรียนตอบคำถามดังนี้</p> <p>2.1 เพราะเหตุใด นักเรียนควรไปรอผู้ปกครองมารับที่จุดนัดพบ</p> <p>2.2 เพราะเหตุใด นักเรียนไม่ควรเดินในที่ที่มีมืด หรือเปลี่ยว</p> <p>2.3 เพราะเหตุใด นักเรียนควรกลับถึงบ้านก่อนมืด</p> <p>2.4 เพราะเหตุใด นักเรียนไม่ควรรับของกินจากคนแปลกหน้า</p> <p>2.5 เพราะเหตุใด นักเรียนควรบอกสถานที่ที่ถูกต้องได้</p>
คำตอบ	<p>2.1 เพราะ ที่จุดนัดพบเป็นที่ที่ผู้ปกครองจะได้มารับกลับบ้านได้ถูกต้อง</p> <p>2.2 เพราะ อาจเกิดอันตราย หรือถูกทำร้ายได้ เพราะเรามองไม่เห็นคนอื่น</p> <p>2.3 เพราะ อาจเกิดอันตราย และมองทางได้ไม่ชัดทำให้กลับบ้านไม่ถูก</p> <p>2.4 เพราะ ของกินดังกล่าวอาจใส่สาร หรือยาที่ไม่ปลอดภัยเวลารับประทาน</p> <p>2.5 เพราะ ผู้ปกครองจะได้ตามหานักเรียนได้ถูกที่ ในกรณีที่ต้องเปลี่ยนจุดนัดพบใหม่</p>
เกณฑ์	<p>นักเรียนบอกพฤติกรรมได้ใกล้เคียงกับคำตอบ หรือเหมาะสม</p> <p>ข้อละ 1 คะแนน รวม 5 คะแนน (เกณฑ์ผ่าน 4 ข้อขึ้นไป)</p>
ประเมินผลด้านทักษะ	
เกณฑ์คะแนน	<p>3. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสถานการณ์จำลองตามหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (เกณฑ์ผ่าน 7 คะแนนขึ้นไป)</p> <p>ได้ 3 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยไม่ต้องชี้แนะ</p> <p>ได้ 2 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยท่าทาง</p> <p>ได้ 1 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยวาจา</p> <p>ได้ 0 คะแนน ถ้านักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส</p>
1	<p>สถานการณ์ที่ 1 โรงเรียนเลิก โดยที่วันนี้ผู้ปกครองมารับ แต่ไม่เชื่อคำโกหกของคนแปลกหน้า</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนปฏิเสธ จากนั้นเดินไปรอผู้ปกครองที่จุดนัดพบ และโทรถามผู้ปกครอง</p>
2	<p>สถานการณ์ที่ 2 นักเรียนหิวน้ำระหว่างทางกลับบ้าน</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนปฏิเสธ และควรเดินไปซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อแทน</p>
3	<p>สถานการณ์ที่ 3 คนแปลกหน้าเดินตาม (ห้างสรรพสินค้า)</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนรีบติดต่อผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ถูกต้อง</p>
4	<p>สถานการณ์ที่ 4 คนแปลกหน้าเดินตาม (อนุสาวรีย์ชัย)</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนรีบติดต่อผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ถูกต้อง</p>
5	<p>สถานการณ์ที่ 5 คนแปลกหน้าเดินตาม (สวนสาธารณะ)</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนรีบติดต่อผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ถูกต้อง</p>

แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล่องละเมิดทางเพศระหว่างเรียน (ตัวอย่าง)

ชื่อนักเรียน นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ปี

โรงเรียน ระดับชั้น ครั้งที่ 1 2 3

เรื่อง การเจริญเติบโต และพัฒนาการของร่างกาย และจิตใจตามวัย ผ่าน
ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านความรู้	
คำถาม	1. ให้นักเรียนนำรูปภาพตนเองในวัยเด็ก (6-7 ปี) เทียบกับ ปัจจุบัน แล้วบอกถึงพัฒนาการทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลง (4 คะแนน) 2. ให้นักเรียนดูรูปภาพเพศตรงข้ามในวัยเด็ก เทียบกับวัยรุ่น แล้วบอกถึงพัฒนาการทางร่างกายที่เปลี่ยนแปลง (4 คะแนน)
คำตอบ	
คำถาม	3. ให้นักเรียนตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับระบบสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการ ดังนี้ 3.1 อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายคืออะไร และทำหน้าที่อะไร (2 คะแนน) 3.2 อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิงคืออะไร และทำหน้าที่อะไร (2 คะแนน)
คำตอบ	
คำถาม	4. ให้นักเรียนตอบคำถาม เราควรดูแลรักษาสุขอนามัยของร่างกายอย่างไรบ้าง (4 คะแนน)
คำตอบ	

แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการลวงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน

ชื่อนักเรียน นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ปี
 โรงเรียน ระดับชั้น ครั้งที่ 4 5 6
 เรื่อง พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย ผ่าน ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านความรู้	รวม คะแนน
1.1 เมื่อเพื่อนกล่าวทักทาย ควรทำอย่างไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.2 เมื่อครูถือของเยอะหรือหนัก ควรทำอย่างไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.3 เมื่อเพื่อนขอของเล่น ควรทำอย่างไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.4 เมื่ออยู่ลำพังกับเพศตรงข้าม ควรทำอย่างไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.5 เมื่อแต่งตัวไปโรงเรียน ควรแต่งกายอย่างไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านแรงจูงใจ	รวม คะแนน
2.1 เพราะเหตุใด นักเรียนควรเดินเข้ามาทักทายครู และกล่าวสวัสดิ์ดี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.2 เพราะเหตุใด นักเรียนควรทักทายเพื่อน และกล่าวสวัสดิ์ดี	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.3 เพราะเหตุใด นักเรียนต้องระวังระยะเวลาที่เรียนลุกยืน	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.4 เพราะเหตุใด นักเรียนควรเข้าไปช่วยครูยกของหนัก	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.5 เพราะเหตุใด ถ้าเดินชนครู แล้วนักเรียนควรกล่าวขอโทษ	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านทักษะ	รวม คะแนน
<p>ได้ 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยไม่ต้องชี้แนะ</p> <p>ได้ 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยท่าทาง</p> <p>ได้ 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยวาจา</p> <p>ได้ 0 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 1 นักเรียนได้พบคุณครูครั้งแรกของวันนี้</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : ให้นักเรียนเดินเข้ามาทักทายครู และกล่าวสวัสดิ์</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 2 เพื่อนทักทายนักเรียน</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : ให้นักเรียนทักทายเพื่อนกลับ และกล่าวสวัสดิ์</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 3 ครูสั่งให้นักเรียนลุกขึ้นยืน</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : ให้นักเรียนระวังกระโปรงให้ดีเวลาลุกขึ้นยืน</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 4 ครูถือของหนัก หรือของเยอะ</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนเดินเข้าไปถามครู และให้การช่วยเหลือ ถ้าครูตอบรับ</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 5 นักเรียนเดินชนครู</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนยกมือขึ้นไหว้ และกล่าวคำขอโทษ</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p>	

แบบประเมินผลทักษะในการป้องกันการล้วงละเมิดทางเพศระหว่างเรียน

ชื่อนักเรียน นามสกุล ชื่อเล่น อายุ ปี

โรงเรียน ระดับชั้น ครั้งที่ 7 8 9

เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และการคุมกำเนิด ผ่าน ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านความรู้	รวม คะแนน
1.1 เทียบสถานบันเทิง	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.2 อยู่กับเพศตรงข้าม 2 คนในที่ลับตาคนอื่น	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.3 ใช้สารเสพติด	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการคุมกำเนิดของเพศชาย และหญิงคืออะไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
1.5 เมื่อนักเรียนถูกลวนลาม หรือข่มขืนควรทำอย่างไร	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านแรงจูงใจ	รวม คะแนน
2.1 เพราะเหตุใด นักเรียนควรไปรอผู้ปกครองมารับที่จุดนัดพบ	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.2 เพราะเหตุใด นักเรียนไม่ควรเดินในที่มืด หรือเปลี่ยว	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.3 เพราะเหตุใด นักเรียนควรกลับบ้านก่อนมืด	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.4 เพราะเหตุใด นักเรียนไม่ควรรับของกินจากคนแปลกหน้า	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน
2.5 เพราะเหตุใด นักเรียนควรบอกสถานที่ที่ถูกต้องได้	☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

ประเมินผลด้านทักษะ	รวม คะแนน
<p>ได้ 3 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยไม่ต้องชี้แนะ</p> <p>ได้ 2 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยท่าทาง</p> <p>ได้ 1 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยวาจา</p> <p>ได้ 0 คะแนน หมายถึง นักเรียนสามารถแสดงทักษะได้ตามทักษะที่ควรแสดงโดยชี้แนะด้วยการสัมผัส</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 1 โรงเรียนเล็ก โดยที่วันนี้ผู้ปกครองมารับ แต่ไม่เชื่อคำโกหกของคนแปลกหน้า</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนปฏิเสธ จากนั้นเดินไปรอผู้ปกครองที่จุดนัดพบ และโทรถามผู้ปกครอง</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 2 นักเรียนหิวน้ำระหว่างทางกลับบ้าน</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนปฏิเสธ และควรเดินไปซื้อของที่ร้านสะดวกซื้อแทน</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>สถานการณ์ที่ 3 คนแปลกหน้าเดินตาม</p> <p>ทักษะที่ควรแสดง : นักเรียนรีบติดต่อผู้ปกครอง และบอกสถานที่ปัจจุบันได้ถูกต้อง</p>	
<p>☐ ได้ 3 คะแนน ☐ ได้ 2 คะแนน ☐ ได้ 1 คะแนน ☐ ได้ 0 คะแนน</p> <p>บันทึกพฤติกรรมเพิ่มเติม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

(ตัวอย่าง) ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

(ตัวอย่าง) เล่มที่ 1 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

(ใช้ในการสอนแผนการเรียนรู้ที่ 2)

ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

หนังสือเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในหัวข้อที่ 2 พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย

หนังสือเล่มนี้เป็นเครื่องมือช่วยในการสอนและเสริมแรงใจ (Motivation) ให้นักเรียนออทิสติกได้แสดง พฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพศของตนตามวัฒนธรรมไทย โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนตรงและใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อให้นักเรียนออทิสติกสามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้ด้วยตนเอง

เพื่อให้การใช้หนังสือมีประสิทธิภาพที่สุด จึงมีคำแนะนำในการใช้ดังนี้

1. ควรให้ความรู้ด้วยเทคนิคการสอนตรง และให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ควรฝึกซ้ำ ๆ กับเด็กอย่างน้อย 3 ครั้ง / สัปดาห์
3. ครูผู้สอนสามารถปรับไปใช้คำที่นักเรียนคุ้นเคยได้ ตามความเหมาะสม
4. ครูผู้สอนสามารถปรับเนื้อหาบางส่วนได้ตามบริบทของสถานที่และสภาพแวดล้อมที่สอนนักเรียน
5. ถ้านักเรียนยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรม สามารถให้แรงเสริมทางบวกเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเปลี่ยนพฤติกรรมได้
6. ผู้ปกครองสามารถนำไปสอนนักเรียนได้เช่นกัน

ฉันเป็นผู้หญิง

ฉันเจอผู้ใหญ่ฉันไหว้ทักทาย และกล่าว "สวัสดีค่ะ"

ถ้าฉันเจอเพื่อนฉันโบกมือทักทาย และกล่าวสวัสดิ์ดีเช่นกัน

เวลาลุกหรือนั่งฉันควรระวังกระโปรงของฉันให้ดี

ฉันสำรวจเครื่องแต่งกาย ให้แต่งตามกฎของโรงเรียนอยู่เสมอ

เวลาที่ฉันโดนเพศชายโอบหรือกอด หรือสัมผัสร่างกาย
ฉันควรบอกว่า “เอามือออกจากเราทีนะ เราไม่ชอบ”

(ตัวอย่าง) เล่มที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร (ใช้ในการสอนแผนการเรียนรู้ที่ 3)

ชุดหนังสือสอน
เรื่องราวทางสังคม(Social Story)

คนแปลกหน้าเดินตาม

ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

หนังสือเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในหัวข้อที่ 3 พฤติกรรมเสี่ยงที่อาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร

หนังสือเล่มนี้เป็นเครื่องมือช่วยในการสอนและเสริมแรงจิตใจ (Motivation) ให้นักเรียนออทิสติกได้แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเมื่อต้องเจอกับสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนตรงและใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อให้นักเรียนออทิสติกสามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้ด้วยตนเอง

เพื่อให้การใช้หนังสือมีประสิทธิภาพที่สุด จึงมีคำแนะนำในการใช้ดังนี้

1. ควรให้ความรู้ด้วยเทคนิคการสอนตรง และให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ควรฝึกซ้ำ ๆ กับเด็กอย่างน้อย 3 ครั้ง / สัปดาห์
3. ครูผู้สอนสามารถปรับไปใช้คำที่นักเรียนคุ้นเคยได้ ตามความเหมาะสม
4. ครูผู้สอนสามารถปรับเนื้อหาบางส่วนได้ตามบริบทของสถานที่และสภาพแวดล้อมที่สอนนักเรียน
5. ถ้านักเรียนยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรม สามารถให้แรงเสริมทางบวกเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเปลี่ยนพฤติกรรมได้
6. ผู้ปกครองสามารถนำไปสอนนักเรียนได้เช่นกัน

เมื่อถึงเวลาเลิกเรียน

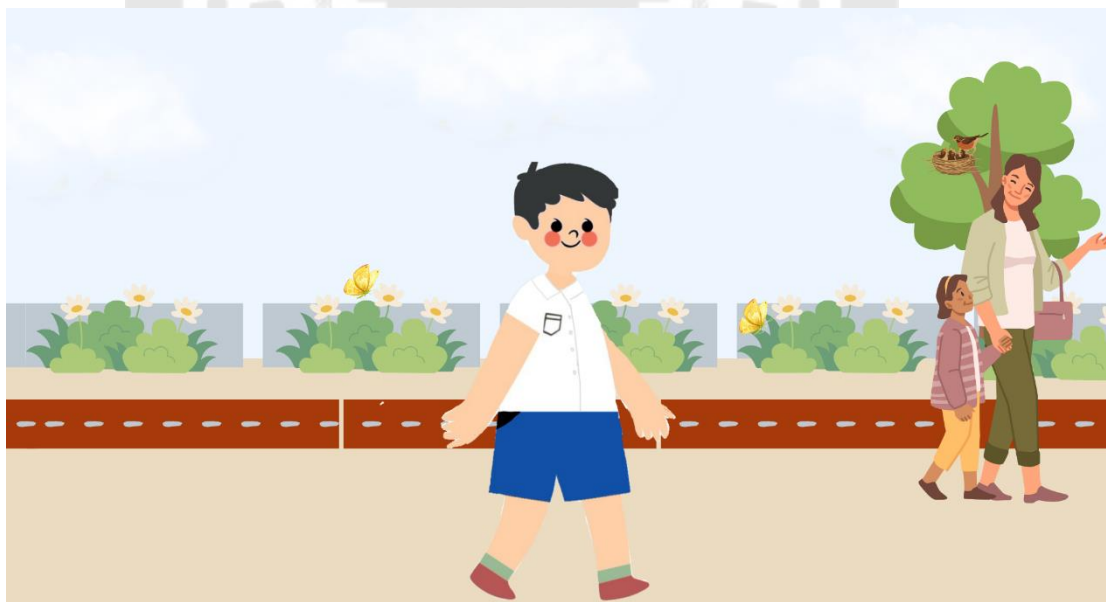

ฉันทารอผู้ปกครองมารับที่จุดนัดพบ

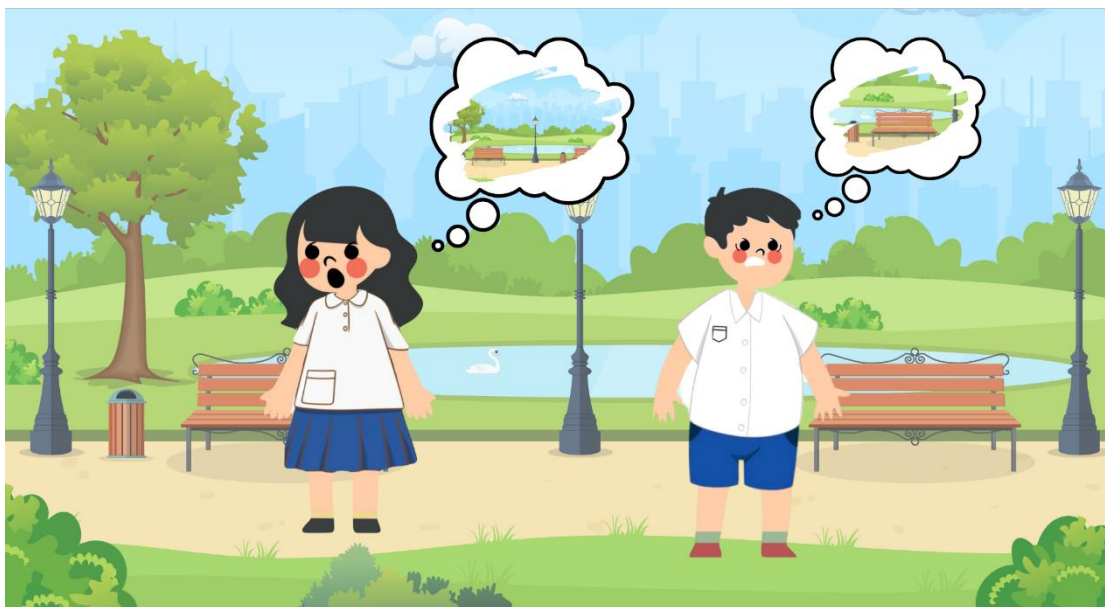

ถ้าฉันกระหายน้ำ หรือหิว
ฉันจะไม่รับของกินจากคนแปลกหน้า
ฉันจะไปซื้อของกินในร้านค้า

ฉันจะเดินทางกลับบ้านทางเดิมทุกวัน

ให้ฉันดูสถานที่รอบ ๆ
เพื่อที่จะได้บอกผู้ปกครองได้ถูกว่าหนูอยู่ที่ไหน

ถ้าฉันรู้สึกเหมือนกับว่ามีคนเดินตาม

(ตัวอย่าง) เล่มที่ 3 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตราย และไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์ เรื่องของพฤติกรรมการเล่นแบบ (ใช้ในการสอนแผนการเรียนรู้ที่ 4)

ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

หนังสือเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในหัวข้อที่ 4 การปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตรายและไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์ เรื่องของพฤติกรรมการเล่นแบบ

หนังสือเล่มนี้เป็นเครื่องมือช่วยในการสอนและเสริมแรงใจ (Motivation) ให้นักเรียนออทิสติกได้แสดงการปฏิเสธการกระทำที่เป็นอันตรายและไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ สื่อออนไลน์ โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนตรงและใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อให้นักเรียนออทิสติกสามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้ด้วยตนเอง

เพื่อให้การใช้หนังสือมีประสิทธิภาพที่สุด จึงมีคำแนะนำในการใช้ดังนี้

1. ควรให้ความรู้ด้วยเทคนิคการสอนตรง และให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ควรฝึกซ้ำ ๆ กับเด็กอย่างน้อย 3 ครั้ง / สัปดาห์
3. ครูผู้สอนสามารถปรับไปใช้คำที่นักเรียนคุ้นเคยได้ ตามความเหมาะสม
4. ครูผู้สอนสามารถปรับเนื้อหาบางส่วนได้ตามบริบทของสถานที่และสภาพแวดล้อมที่สอนนักเรียน
5. ถ้านักเรียนยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรม สามารถให้แรงเสริมทางบวกเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเปลี่ยนพฤติกรรมได้
6. ผู้ปกครองสามารถนำไปสอนนักเรียนได้เช่นกัน

พื้นที่ส่วนตัวบนร่างกายของฉันที่ ห้ามสัมผัส
ได้แก่ ปาก คอ หน้าอก อวัยวะเพศ ต้นขา

ถ้าฉันถูกสัมผัสพื้นที่ส่วนตัวบนร่างกายของฉันที่ห้ามสัมผัส
ฉันต้องพูดว่า “หยุดนะ แบบนี้ไม่ชอบเลย”

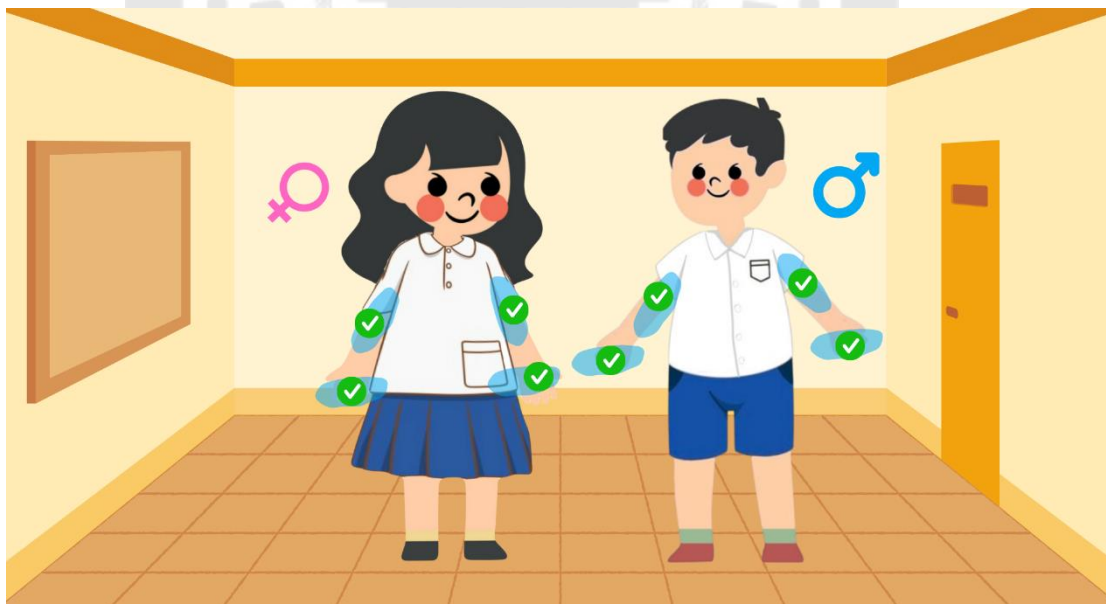
ถ้าฉันถูกสัมผัสพื้นที่ส่วนตัวบนร่างกายของฉันที่ต้องของฉันก่อนสัมผัส
ฉันควรพูดว่า “เอามือออก เธอควรถามเราก่อนนะ”

ถ้ายังไม่หยุด ฉันจะถอยห่าง และรีบมาแจ้งครู หรือผู้ปกครองว่า
“พี่คนนี้ มาล่วงละเมิดทางเพศหนูโดยที่หนูไม่ยินยอมค่ะ”

ถ้าฉันถูกเพศตรงข้าม สัมผัสพื้นที่ส่วนตัวบนร่างกายของฉันที่ให้เพื่อนเพศเดียวกันสัมผัสได้ ฉันควรพูดว่า “เอามือออก เธอควรถามเราก่อนนะ”

พื้นที่ส่วนตัวบนร่างกายของฉันที่ ให้เพื่อนเพศเดียวกันสัมผัสได้
ได้แก่ มือ แขน

(ตัวอย่าง) เล่มที่ 4 การสร้าง และรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น
(ใช้ในการสอนแผนการเรียนรู้ที่ 5)

ชุดหนังสือสอนเรื่องราวทางสังคม (Social Story)

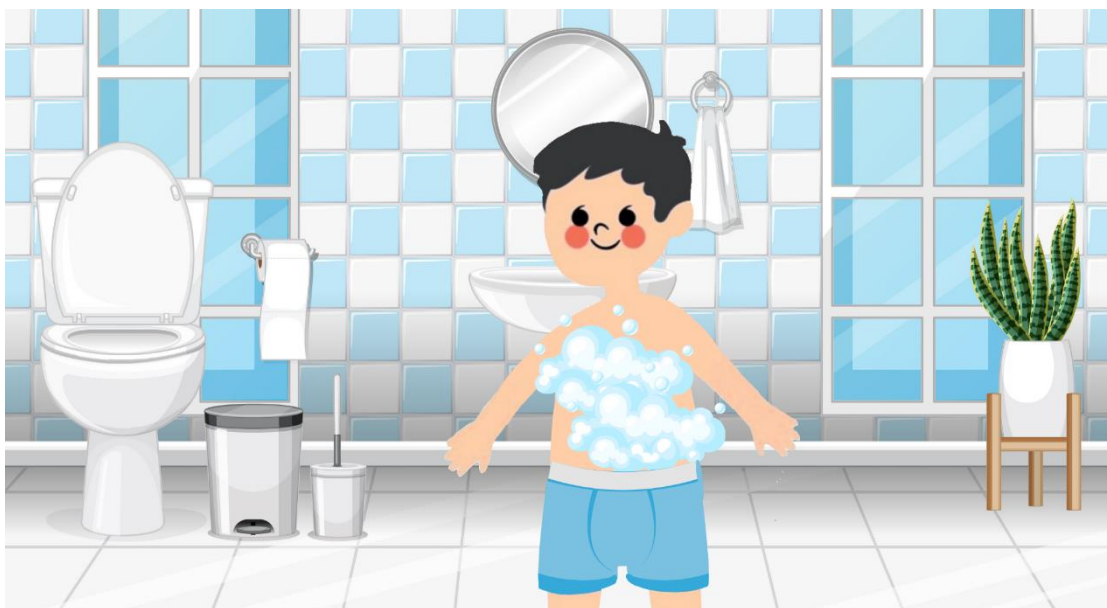
หนังสือเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศสำหรับนักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในหัวข้อที่ 5 การสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น

หนังสือเล่มนี้เป็นเครื่องมือช่วยในการสอนและเสริมแรงใจ (Motivation) ให้นักเรียนออทิสติกได้สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น โดยใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนตรงและใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อให้ นักเรียนออทิสติกสามารถป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศได้ด้วยตนเอง

เพื่อให้การใช้หนังสือมีประสิทธิภาพที่สุด จึงมีคำแนะนำในการใช้ดังนี้

1. ควรให้ความรู้ด้วยเทคนิคการสอนตรง และให้ฝึกปฏิบัติโดยใช้สถานการณ์จำลอง
2. ควรฝึกซ้ำ ๆ กับเด็กอย่างน้อย 3 ครั้ง / สัปดาห์
3. ครูผู้สอนสามารถปรับไปใช้คำที่นักเรียนคุ้นเคยได้ ตามความเหมาะสม
4. ครูผู้สอนสามารถปรับเนื้อหาบางส่วนได้ตามบริบทของสถานที่และสภาพแวดล้อมที่สอนนักเรียน
5. ถ้านักเรียนยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรม สามารถให้แรงเสริมทางบวกเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเปลี่ยนพฤติกรรมได้
6. ผู้ปกครองสามารถนำไปสอนนักเรียนได้เช่นกัน

ทุกวันตอนเช้า เมื่อฉันตื่นขึ้นมา ฉันจะอาบน้ำ
รักษาความสะอาดร่างกายของฉัน

ฉันจะดูแลร่างกายของฉันให้สะอาดอยู่เสมอ

ถ้าร่างกายฉันสกปรก เพื่อน ๆ จะไม่ชอบฉัน
เพราะมีกลิ่นเหม็น และ สกปรก

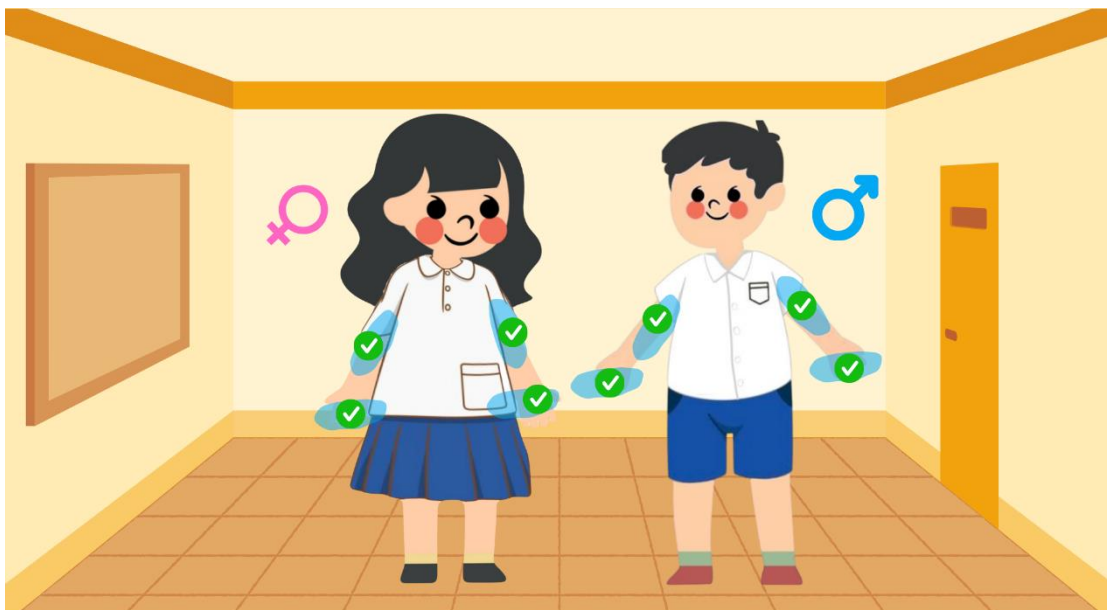
มือสะอาด ฉันทิ้งมือ

หน้าเลอะ ฉันทิ้งหน้า

หลังเข้าห้องน้ำ ฉันทำความสะอาดอวัยวะเพศของฉัน

ฉันยังมีพื้นที่ส่วนตัวบนร่างกายของฉัน
ที่ ห้ามสัมผัส ต้องของฉันก่อนสัมผัส และ ให้เพื่อนเพศเดียวกันสัมผัสได้

ฉันดูแลเสื้อผ้าให้สะอาดและแต่งตัวให้เรียบร้อยหลังเรียนและเล่นกับเพื่อน

ภาคผนวก ช

ภาพบรรยากาศการเก็บรวบรวมข้อมูล

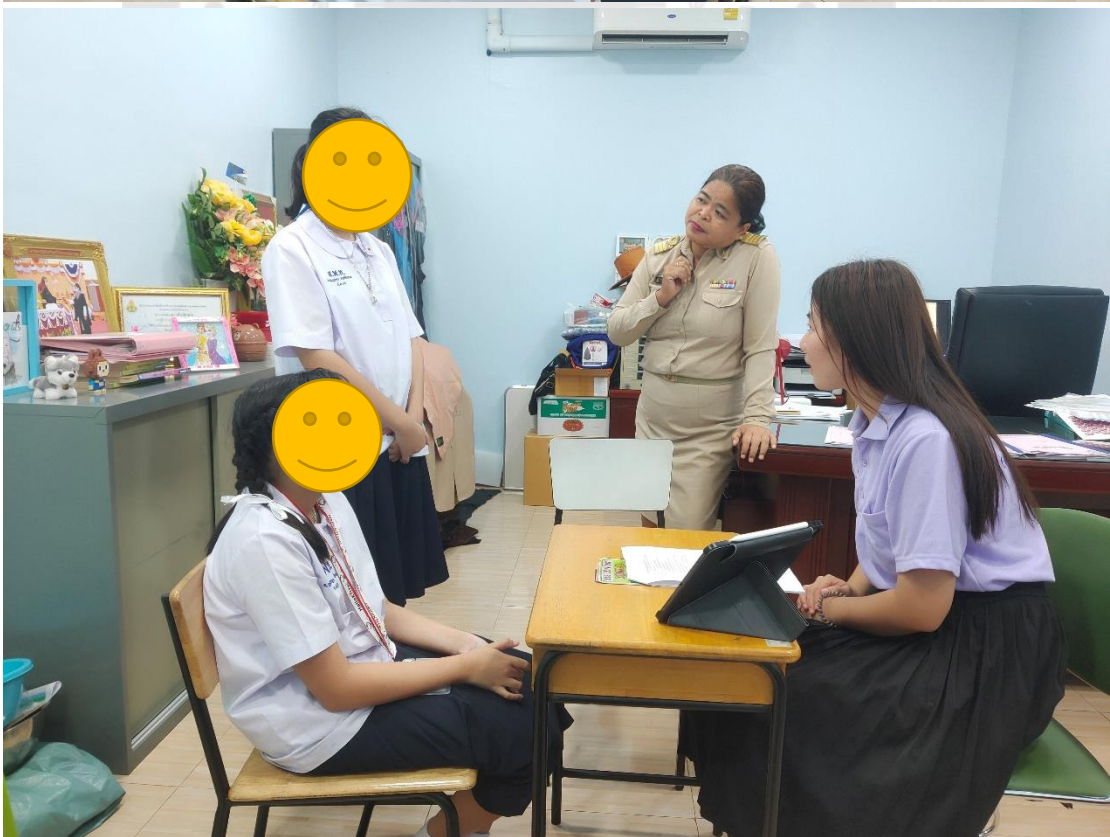

ประวัติผู้เขียน

